

Giới thiệu Cùng Cậu Chủ Đi Học

Truyện Cùng Cậu Chủ Đi Học Tác giả Tachibana Yuki2 mang lại cho bạn đọc nhiều tình tiết dí dỏm hài hước truyện xoay quanh thế giới tuổi teen nơi những tình bạn và tình yêu chớm nở, về những bông bột của tuổi trẻ, của những cuộc tình mỏng manh dễ vỡ.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: CHƯƠNG 1

5:00 sáng

Tít tít tít...

-Im coi..

Tít tít tít...

-umm..biết rồi biết rồi!Haizzz..5:00..Oáiiii trẻ rồiiiii!!

Nó-tên Trần Đào Anh,16 tuổi,đẹp gái mà không thích có người yêu,nó muốn FA suốt đời thì phải?Mà thôi không nói nữa.Nó thay đồ chuẩn bị đi học.Ngôi trường mà nó mơ ước đến từ rất lâu rồi-trường trung học Ngôi Sao Vàng.

-Ba ơi! Má ơi!Hôm nay con không ăn sá..Ừa,đâu mất rồi?-Nó cầm tờ giấy trên bàn đọc từ từ-Ba mẹ phải đi qua Anh xem một số công việc của ba con xin lỗi con.Haizzz,sao không ghi đi mấy ngày nhỉ?Mà thôi trẻ rồi,đi học thôi.

Đào Anh ra khỏi nhà,khoá cửa rồi nhảy lên xe đạp đi học.

Thay vì ngày xưa Đào Anh hay học những cái trường rất nhỏ bây giờ,cái trường nó hằng mong ước đang ở trước mặt nó.

Một nụ cười rạng rỡ,đúng,nó đã cười.Đang định tìm lớp 11A7 thì..BAM..Nó va vào một người..:

-A!Xin lỗi...Tôi không cố ý..

Người đó không nói một lời mà đi một mạch.Nó cũng không để ý nhiều cho lắm,phủi phui cái váy màu đỏ lần đầu tiên mặc,rồi sau đó tìm lớp.Nó chào cô xong,cô có nói ”lớp mình lầu 4 nha con,phòng 411.” Nó vừa đi vừa nhẩm,rồi...BAM! Lần thứ 2 trong ngày.

-A! Xin lỗi!

-Lại là cô nữa sao?!

-Hà?

-Chẳng phải lúc nãy trước cổng cô cũng đụng tôi sao?!

-Eh?Vậy là a..-Nó như người chết đứng.Người trước mặt nó bây giờ...chẳng phải là..con trai tập đoàn GOG sao??Tập đoàn nổi tiếng nhất hiện nay....người con trai đó h..học ở đây sao?Giờ mới biết nhìn thì hần đẹp trai gấp mấy lần trong TV ấy chứ.

-Này cô bị gì vậy??

-A...a không,tôi xin lỗi vì đã va trúng anh.

-2 lần rồi đấy!

-X..xin lỗi!

-Lần sau mà vậy nữa thì coi chừng đấy!

Nói xong hần bước vào thang máy mà không biết chờ ai hết.Nó thì cứ lăm bằm:

-Ngoài đời cũng có người như vậy sao?Đúng là trên TV không cười thì ngoài đời cũng không cười luôn.Thôi phải đi tìm lớp vậy.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2

Nó chạy lên cầu thang, càng đi nó càng nổi da gà. Cái trường gì mà lớn khủng khiếp! Con trai tập đoàn GOG vào đây là đúng. Bây giờ, nó đang đứng trước cái lớp phòng 411.... Chưa kịp đi vào lớp nó đã há mồm.

-Đồ...đây là lớp mình sao??!!Sao lớp học mà...con trai thì đeo bông tai,con gái thì kéo váy ngắn.Đi học hay đi chơi vậy?

Đang đứng thì tự nhiên có ai từ đằng sau vỗ một cái làm nó muốn thót tim.

-A!

-A xin lỗi,mình làm bạn sợ à?

Người đó là con gái,tóc xoăn.Nhìn thoáng thì chắc là con nhà giàu rồi.Trên đầu có một cái nón nhỏ nhìn rất dễ thương.

-A không có gì-Đào nói

-Bạn là học sinh mới à?

-Ừm

-Chào bạn!Mình tên là Hoàng Gia Linh! Mình lớp 11A7.Bạn cũng chung lớp với mình hả??

-Đúng rồi.Mình tên là Trần Đào Anh.Mình cùng lớp 11A7.Rất vui được làm bạn với bạn!

-Yeah!Mình vào lớp đi!

-Ok!

Linh nói cho Đào Anh tên và tính cách của tất cả mọi người trong lớp dù tôi không nhớ rõ cho lắm nhưng Linh nói với tôi từ từ sẽ nhớ thôi.Tiền lúc Linh nói Đào Anh hỏi:

-Linh này

-Hả?-Linh ngơ ngác nhìn tôi

-Cậu có biết con trai tập đoàn GOG không?

-Ê!!Sao lại hỏi mình câu đó?Cả trường này chỉ cần nghe tới tên Hoàng Quốc Bảo thì la toáng lên rồi,nhất là bọn con gái đó!Kể cả mình cũng mê anh ấy nữa mà.

-Ồ..Thì ra cậu ấy tên là Hoàng Quốc Bảo...Mà cậu thích cậu ấy hả?

-Phì...ha ha ha.

Tôi ngơ ngác nhìn Linh.

-Mình không thể thích cậu ấy được.Mình chỉ được quyền mê thôi-Linh cười nói với tôi

-Sao vậy-tôi hỏi

-Vì mình là em anh ấy mà!Hoàng Quốc Bảo và Hoàng Gia Linh.

-Ê...Ê!!!!!!Vậy cậu là con gái tập đoàn GOG đó hả!!

-Làm gì bất ngờ vậy?

-Sao cậu không nói cho tớ biết!?

-Nói ra thì ngại lắm và lại có mấy bạn con gái ngày xưa làm quen với tớ cũng bỏ tớ luôn rồi.

-Sao vậy?

-Vì họ ghen mình luôn được ở cùng với anh ấy mà.

-Ồ..

-A!Đấy,anh ấy kia!

Đào Anh nhìn qua phía Linh chỉ,và xung quanh hắn chỉ toàn....con gái!Bộ hắn nổi tiếng đến thế sao?Đứng xa hắn là đủ nghe nào là"anh Bảo nhận quà em đi!" rồi"anh Bảo ơi,trưa nay anh ngồi ăn cùng em nha!".Haizzz,nói chung là một đồng bầy nhảy ở đẳng ấy.Đào Anh lại xoay qua hỏi Linh:

-Bộ ngày nào anh ấy cũng phải đối mặt với vụ này hả?

-Hi hi,đúng rồi á!

-Anh cậu cũng có nỗi khổ ha!

-Nhưng mà...anh cũng có nickname đó

-??gì vậy?

-Máu lạnh

-Hả?-Đúng lúc đó tôi cũng nhớ tới vụ tôi đụng anh ấy 2 lần,đúng thì hình như hắn máu lạnh thiệt-Ồ,ra là vậy

-Anh ấy không thích nhận quà của những cô gái mà anh không hề quen biết-Linh nói tiếp

-Mà mấy giờ mình vào lớp vậy?

-Ừm khoảng 3 phút nữa.

-Hả!Vậy mình về lớp đi!

-Okiii

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Oáp"Đào Anh ngáp một cái làm Linh sững sốt:

-Cậu làm gì mà ngáp dữ vậy?

-Chứ sao nữa.Mới ngày đầu tiên đi học mà trường cho cả đồng bài.Ah~chả muốn làm

-Hi hi

-Sao mà cười?

..Xin lỗi nha.Trường Ngôi Sao Vàng được nổi tiếng vì toàn là học sinh giỏi không mà.Mà tớ chưa nói là điểm thi tối đa là 100 điểm đó!

-H...HẢ!!!!

-Sorry nha

-100 điểm..Sao tớ lên nổi?!

-Không sao đâu,điểm đó chỉ dành cho cuối kỳ thôi à.

Đào Anh thờ phào nhẹ nhõm. Thật ra nó lười nhưng điểm nó cũng cao lắm bởi vậy nó mới vào được trong đây. Đang yên bình tự nhiên:

-Linh!

Đào Anh với Linh cùng nhìn qua. L... là HẮN! Hoàng Quốc Bảo! Hắn đang đi tới đây.

-Gì vậy anh?-Linh hỏi

-Gọi cho chú quản gia đưa anh cái điện thoại anh bỏ quên ở nhà rồi.

-Em bỏ quên dưới lớp rồi

-Mượn bạn e.....A!

Bây giờ thì tới lượt Đào Anh nhìn. Họ đã chạm mắt.

-Anh!-Đào Anh lên tiếng

-Hề? Hai người quen nhau à?-Linh hỏi

-Không quen.

-Không quen!

Đào Anh và Quốc Bảo đồng thanh nói làm cho Linh phì cười:

-Hi hi hi.

-Cười cái gì?-Bảo hỏi

-Hai người vậy nhìn hợp ghê đó, và lại đây là lần đầu tiên có người con gái ghét anh đó.

-Hả!-Đào Anh la toáng lên-Đáng lẽ con gái nào cũng phải ghét anh ấy chứ-Đào Anh lẩm bẩm

-Cô vừa nói gì đó!-Quốc Bảo la lên

-Tôi có nói gì đâu!

-Thôi hai người đừng cãi nhau nữa-Linh cắt ngang-Bây giờ Đào cho mình mượn điện thoại nha.

-Ok

Linh gọi cho chú quản gia kêu chú mang điện thoại cho Quốc Bảo. Đúng là! Cho mượn điện thoại gọi xong hắn đi một mạch vậy đó.

-Bộ anh ấy lúc nào cũng vậy hả?-Đào hỏi

-Thì bởi vậy anh ấy mới có biệt danh là "Hoàng Tử Máu Lạnh" đó!

-Thôi mình lên lớp đi, sắp hết giờ ra chơi rồi.

Đào Anh và Linh lên lớp. Đúng là nề phục con gái nhà GOG, đi tới đâu trai nhìn tới đó. Cô ấy đẹp như thế này, có bạn trai chưa ta?

Cuối cùng, trường cũng đổ chuông báo giờ về.

-Haizz-Đào Anh thờ dài-Linh về sớm phải học thêm rồi, bây giờ về một mình chán quá đi thôi~

Đúng lúc đó, cửa lớp mở ra và...là người cùng lớp, nhìn rất bánh trai mà cũng rất hiền nữa không như "ai kia".

-A-người đó lên tiếng

-Ừm...cậu quên gì hả?

-A...ừ, cậu là học sinh mới phải không?

-Đúng rồi.

-Mình tên là Nguyễn Hoàng Duy, rất vui được làm quen.

Duy chìa tay ra trước mặt h.Cô không ngại bắt tay lại.

-Chào cậu,mình là Trần Đào Anh.

-Thôi bây giờ mình phải đi rồi,chào..

Chưa kịp nói từ "cậu"thì..

-Anh Duy!!

-Anh Duy!!!Nhanh lên anh cho tụi em xem anh đá banh đi.

Bây giờ Đào Anh mới để ý.Duy đang mặc đồ đá banh.

-Thôi mình đi nha-Duy vẫy tay Đào rồi đi cùng với những cô gái lúc này.

Bây giờ Đào phải đạp xe về nhà...một mình.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Về tới nhà,Đào Anh chạy thẳng lên phòng tắm rửa rồi làm bài tập hồi sáng.Rồi Đào Anh chợt nhớ rằng hồi sáng cô giáo có nói quy định của trường là"học sinh mới phải trực nhật ngày thứ 2 đi học".Đào Anh lại thở dài.Vậy là sáng mai nó phải dậy sớm.

4:30

Tít tít tít

-Rồi rồi...em dậy đây chị.....

Đào Anh ngáp,vươn vai một cái rồi đi làm VSCN,sau đó xuống lầu.Đào Anh dừng lại nhìn cái bếp mà mẹ thương đứng và nói"ăn sáng đi con".Ba thì hay đọc báo rồi nói "chào buổi sáng con gái".

Bây giờ họ đang ở một nơi nào đó mà chính Đào Anh cũng không biết.Nó thở dài.Nó cảm thấy trong người không được khoẻ nhưng hôm nay lại trực nhật nên nó cũng ráng đi.Đào Anh không có tâm trạng ăn sáng nên ra khỏi nhà khoá cửa rồi đạp xe.

Lên tới trường.

Đào Anh cất xe và chạy lên lớp.Nó vội mở cửa và lấy khăn lau bảng đi giặt.Sau đó Đào Anh lau

lớp,cửa,bảng,bàn ghế,...Những vụ như thế này Đào Anh hay đảm nhiệm lúc còn học ở trường cũ nên cũng không có gì khó đối với nó.Vừa lúc nó làm xong thì mọi người cũng chuẩn bị vào lớp hết rồi.Nó đi rửa mặt cho tỉnh táo.Sau đó,nó vào lớp đợi Linh.

10' sau.

-Đào!-Linh gọi

-Linh,chào buổi sáng

-Good morning

-Linh làm bài tập xong hết chưa?

-Rồi!hi hi.Ừa mà sao mặt Đào nhìn mệt vậy?

-Đâu có đâu.

Linh lấy tay sờ trán Đào

-Không có hồi nào!Người cậu đang nóng này!

-Hả?À...có chút xíu à kệ đi.Coi vậy chứ tớ khoẻ lắm!

-Chắc không đấy?

-Chắc mà.

-Khi nào mệt thì nói nha

-Ừm

Giờ vào tiết,Linh cứ 15' là nhìn sang Đào,mặt Đào càng ngày càng đỏ hơn.Linh cứ lo lắng cho Đào,mà Đào thì cứ nói "không sao đâu,minh vẫn khoẻ"

Chuông reng đến giờ ra chơi.

Cô kêu Đào lên lầu 6 lấy cho cô cái hồ sơ học sinh cô quên,Đào không nói với Linh mà bảo Linh ra sân thượng trước Đào ra sau.

Linh cũng không từ chối gì.

Đào đi lên lầu,càng đi nó càng cảm thấy chóng mặt,nhưng nó vẫn ráng đi.Đang đi thì mệt quá sau đó nó...xiu.

Một lát sau.

Đào từ từ mở mắt ra,nó nhìn xung quanh.

-Đây...là đâu?Sao mình lại ở đây..A!đúng rồi,mình đã xỉu!Nhưng ai đã mang mình tới đây mới được?

Cửa phòng đột ngột mở ra,Là Linh!

-Đào!-Linh la lên

-Hé...lô

-Hé lô cái gì nữa!Thấy chưa,bảo là mệt thì nghỉ đi mà cậu cứ..-Linh vừa nói vừa khóc.

-Linh ơi,không sao đâu mà,sao cậu khóc vậy?Cái này là do lỗi của mình mà.

-Đào...Đào phải cố gắng giữ gìn sức khoẻ nha,để Linh một mình Linh buồn lắm!

-Ừ!mình biết rồi

Đào và Linh nhìn nhau,hai người cười một cái rõ tươi.Họ bây giờ như hai chị em vậy.Sau một hồi nói chuyện,Đào mới chợt nhớ ra.

-A!đúng rồi,cậu bế mình vào đây hả?

-Phụt!Ha ha ha!Đào còn nóng à?Mình đâu thể bế Đào vào đây được!Là anh đó!

-A...anh nào?

-Anh Bảo đó,anh Linh đó!

Đào ngơ ngác một hồi,cuối cùng...

-A!Là...Hoàng Từ Máu Lạnh đó hả?

-Đào làm gì la lên dữ vậy?!Ừ,là anh!

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5

Quốc Bảo đang làm bài tập về nhà trên lớp thì Hoàng Duy bảo:

-Bảo!

-...?-

-Mày lên phòng hiệu trưởng có việc gấp kìa!

-Ừ.

Quốc Bảo cất sách vở,bỏ tay vào túi và đi lên lầu.

Quốc Bảo đi đâu ánh mắt của những cô gái đều nhìn về hướng đó.Dù có bao nhiêu cô gái cầu xin Bảo làm bạn trai Bảo cũng chỉ im lặng và bỏ đi.Trong lúc đang tìm phòng thì Bảo sững lại.người đang xiu ngay cầu thang....là Đào Anh!Thấy vậy Bảo la lên:

-Này!Này!Cô bị sao vậy?!

-....T...Tuấn..xin em...xin em đừng chết....chị năn nỉ em....

-Này!Sao người cô nóng quá vậy?Không được rồi tôi phải đưa cô đến bệnh viện.

Nói rồi Quốc Bảo nhắc Đào Anh lên và đi xuống làm cho bao cô gái nhìn ghen.

Đào Anh sau một hồi nghe Linh kể.....

-Vậy anh cậu cũng đâu hẳn là "Hoàng tử máu lạnh" đâu nhỉ?

-Hi hi....Mà thôi cậu nghỉ đi,mình về nha,mai mình sẽ đến thăm cậu.

-Ừ!Thanks nha!

-Cậu ngủ ngon!

"cạch"tiếng cửa đã đóng lại,Đào Anh nằm xuống giường....Lại là giấc mơ khủng khiếp đó....giấc mơ người em của cô mất trong một vụ hoả hoạn.

-A!-Đào Anh ngồi bật dậy.

Trời đã sáng,Đào Anh ngồi dậy,đi lấy cốc nước.Nó uống một ngụm rồi thở dài:

-6:00...giờ này đi học được không nhỉ?Mình cũng đỡ hơn rồi.Bệnh viện này không xa nhà mình nên mình sẽ đi bộ.

Nó dọn lại cái giường nó nằm tối hôm qua và thay bộ đồ của trường hôm qua.Thật ra nó chỉ cần cởi áo khoác bệnh viện thôi.

Đào Anh bước ra khỏi nơi đó.

Nó đi bộ về nhà,lấy xe đạp và đến trường.

Nó càng đi thì nhiều ánh mắt kinh ngạc lẫn ghen nhìn nó.Nó biết,vì ngày hôm qua Quốc Bảo đã nhắc nó lên và...

-Thôi.Không suy nghĩ về chuyện đó nữa,mình sẽ nổi da gà lên mất!Ai mượn hấn đâu chứ!....Mà ít ra mình cũng phải cảm ơn một tiếng.-Đào Anh vừa đi vừa nói.

-Nó kìa!

-Con nhỏ đó đó!Nhỏ mà được anh Bảo đưa đến bệnh viện đó!

-Hề?!

Tiếng xì xào của những nữ sinh đứng gần Đào Anh ngày một rõ hơn.

-Đào Anh!-Linh la lên

-Linh...

-Sao Đào Anh lại đi học!Người cậu vẫn còn hơi nóng này!

-Không sao đâu mình đỡ rồi!-Đào Anh cười rõ tươi làm cho Linh an lòng hơn.

-Đ...được rồi.Mà cậu biết gì chưa?Cậu là chủ đề được bàn tán nhiều nhất ở trường đấy!

-Minh biết mà.

-Vậy thì cậu phải cẩn thận một chút chứ nếu không thì họ sẽ làm hại cậu lúc nào cậu không biết đâu.

Đang nói chuyện với Linh thì...

-Đào Anh-Hoàng Duy chạy đến ôm chầm nó...

-A.....ê!!!!

-Cậu khoẻ chưa???

-Duy....mọi người đang nhìn đó....

-Tớ không quan tâm.....miễn là cậu khoẻ.

Đào Anh nhìn Hoàng Duy.Đang có chuyện gì xảy ra vậy?Nó chỉ mới quen Duy mới 3 ngày mà...à không phải nói là mới quen ấy chứ!

-Con nhò kia là ai vậy?

-Nó tính theo đuôi anh Bảo rồi giờ lại tới anh Duy à!

Những ánh mắt đó.Ánh mắt ghen tị...

-A....Tớ xin lỗi..hình như tớ làm cậu đau...

-A không sao...mà hay là mình cứ xưng nhau là bạn bè đi chứ không thì...-Đào Anh nhìn mấy nữ sinh,Hoàng Duy hiểu ý và gật đầu.

-Vậy.....mốt gặp lại cậu.

-Ừ-Đào Anh cười.

Sau 3 tiết học dài đằng đằng,cuối cùng chuông cũng reng.

-Linh ơi..-Đào gọi

-Gì vậy Đào?

-Anh Bảo đang ở đâu vậy?

-À chắc anh đang ở lớp,ủa mà cậu tìm anh chi vậy?

-À...muốn cảm ơn về chuyện hôm bữa thôi.

-Vậy hả?vậy cậu tìm anh đi nhanh nhanh lên đấy.Ra chơi chỉ có 25 phút.

-Ừ thanks nha Linh!

Đào Anh đi tìm Bảo.Đột nhiên..."Ào".Một trận "mưa" xối xả nhanh như cắt đổ xuống đầu nó.Nó mở mắt từ từ,là những cô nữ sinh đã ghét nó khi được Bảo nhắc nó lên và đưa đến bệnh viện,khi nó được Hoàng Duy cho một cú ôm trước mặt mọi người.Nó gạt nước và ngược lên:

-Mấy người đang làm gì vậy hả

-Ha ha ha!Xem xem,một con nhò không ra gì đi của anh Bảo và anh Duy trường mình kia.Bộ tính của hết trai trường này luôn à?

-Nếu mấy người muốn nói gì thì cứ nói nhưng tôi không phải là một hạng người như vậy!

-Hô hô,mày còn chối nữa à?-Cô ấy giờ tay phải lên định tát Đào Anh thì...

-Dừng tay!-là giọng của một người

-Ai đấy!Ai dám cả.....a.....anh Phong?!

-Tại sao em lại làm cái này?

-E....em chỉ giỡn thôi.....

-Giờn?Đây mà gọi là giờn à?Cút!

-Anh....anh Phong!

-Tôi bảo cút!

Đám nữ sinh ấy vội vàng bỏ chạy,Đào Anh từ từ ngược mặt lên...

-E....em cảm ơn anh...,

-Không có gì.Em nên cẩn thận hơn với những người như vậy.Và lại....-Anh ấy ngược từ trên xuống dưới,Đào Anh cũng ngược theo...,

-Người em ướt sũng rồi.

-A không sao,em có mang bộ thể dục nên...-Đào Anh vừa dứt câu thì Phong đã lấy áo khoác đội lên đầu Đào Anh

-A!Anh không cần phải..,

-Không được!Em sẽ cảm thấy!

Đào Anh ngược lên nhìn Phong là một người có khuôn mặt rất điển trai,dáng cao cũng bằng Quốc Bảo.

-Vậy mai em sẽ trả lại cho anh.

-Không cần phải ngày mai đâu.

-Không được đâu.Mai em sẽ hẹn anh ở đây nha-Đào Anh ngược lên nhìn Phong cười.Phong đỏ mặt nhanh chóng nhìn đi chỗ khác.

-Ừ...Tùy em

-Vậy chào anh

Đào Anh lấy bộ thể dục từ trong tủ và đi thay đồ.Xong chạy lên lớp và giải thích cho cô.Cô hơi hốt hoảng nhưng cũng gật đầu. Đào Anh tính đi tìm Quốc Bảo nhưng lại hết giờ nên cũng bỏ cuộc,Đào Anh trở về lớp.

Mọi ánh nhìn đều hướng về nó.Kể cả Linh cũng giật mình:

-Đào Anh sao cậu lại mặc đồ này?!

-À.....Mình bị đổ nước....

-Sao không nói cho mình?

-Sorry...

-Thôi vào lớp rồi,mình về chỗ đi.

-Ừ.

Đào Anh vừa học vừa suy nghĩ xem cảm ơn Bảo như thế nào.

Cũng đến lúc về,tính cò lúc đó Đào Anh bị một người giật áo,nó quay phắt người qua...là.....Quốc Bảo!

-Anh.....anh đang làm gì vậy?

-Ô hô.Giúp cô mà không một lời cảm ơn sao?

-Hả?Thì từ sáng tôi cũng tìm anh đấy thôi!

-Thế bây giờ nói không được à?

-Hề.....à.....cảm ơn....

-Không nghe.

-Cảm ơn..

-Hả?Lớn lớn xiu.

-CẢM ƠN!!!!!!

-Ui....Này cô tưởng tôi bị điếc sao?!

-Ừ đó!Rồi sao?!Bleh-Đào anh thè lưỡi và dậm chân đi.

-Chắc cô ta...

Đào Anh về nhà,tắm rửa rồi ngồi xuống suy nghĩ:

-Tiền mẹ gửi chỉ đủ cho tiền điện,nước. Vậy bây giờ mình phải làm sao đây?....A,có cách rồi!Hay là mình đi làm....OK!

Sáng mai đến trường.

-Thời tiết nóng quá Linh nhỉ?

-Đúng rồi đó,giờ này mà ở nhà là sướng nhất!

-A!

-Gi vậy Đào Anh

-Linh ơi

~~C....cậu làm gì sến vậy?

-Linh ơi,nhà cậu có thuê người giúp việc không vậy?

-Hê!!!Đừng nói là....cậu....

-Hi hi,giúp mình đi mà

~~Được rồi,trưa nay giờ tan học về nhà mình đi!

Đào Anh háo hức tới giờ tan học và.....chuông cuối cùng cũng đổ.

-Đi thôi Đào Anh!

-Ừ!

Linh thì đi bằng xe hơi còn Đào Anh thì đạp xe đằng sau.Linh có kêu Đào Anh lên xe luôn nhưng Đào Anh không chịu.

40 phút sau...

-C...cuối cùng.....cũng tới....

-Thấy chưa Linh bảo Đào Anh lên xe đi mà không chịu.

-Mà.....ĐÂY LÀ NHÀ CẬU SAO!!!!!!Nhà gì mà như cái lâu đài !!!

-Suyt!!

-A sorry!

-Đi thôi!Bác quản gia cất xe và vào nha bác trời sắp mưa rồi đó-Linh nắm tay tôi và dẫn bác quản gia.

-Linh ơi...cái sân....sao mà nó RỘNG quá vậy!

-Thôi kệ đi nhanh nhanh lên Đào!

Vào trong Đào Anh chỉ biết nhìn thôi....không biết cái nhà này giá bao nhiêu chắc cũng trên cả trăm tỉ.

-Con chào bố con chào mẹ-Linh nói

-A.Con chào hai bác ạ!-Đào Anh cúi người xuống.

-A!Linh về rồi à con đây là...

-Con tên là Trần Đào Anh,học chung với bạn Linh ạ!

-Chào con.

-A,bố mẹ con có chuyện muốn nhờ...-Linh hỏi

-Ừ con hỏi đi-Bố mẹ Linh ngỡ ngàng

-Bạn....Đào Anh có thể làm thêm ở đây được không mẹ?

-Thế thì tốt quá rồi nhưng mà....bây giờ chỗ trống duy nhất chỉ còn là.....

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

"Cạch" tiếng cửa mở ra...

-Tôi....tôi sẽ để đồ ăn tối ở đây,khi nào cậu muốn ăn thì lấy....-Đào Anh cầm thức ăn vào phòng Bảo.Cậu đang làm bài,chưa biết rằng Đào Anh sẽ là người hầu riêng của cậu.

-...-Im thinh

-Tôi sẽ ra ngoài...

-Cô...

Đào Anh quay đầu lại.

-Vâng?

-Là ai?

-Người hầu riêng của cậu chủ.

-Ô hô tôi nhớ tôi đã....-Bảo xoay ghế lại và sững người khi thấy Đào Anh

-Ừm....tôi sẽ ra ngoài,cậu chủ cần gì thì kêu gọi...

-Từ khi nào mà tính tình cô thay đổi 360 độ thế?

-Ý cậu chủ là sao?

-Còn gọi tôi là "cậu chủ" nữa chứ.

-Chắc.....ngày mai cậu chủ sẽ có cuộc họp ở tập đoàn DIAMOND lúc 8 giờ,cậu chủ có cần đặt báo thức không?

-Có.

-Thế tôi sẽ đi đặt..-Đào Anh tiến đến cái đồng hồ trên bàn học của Bảo.

-Không phải cái đó.-Bảo nói

-Thế cái nào vậy cậu chủ,điện thoại à?

-Không luôn.

-Thế thì cái nào?Thức bằng "sức mạnh" à?

-Phì-Cậu phì cười.

- Có gì đáng cười không?

- Có đấy, đồng hồ báo thức của tôi...- Cậu đứng dậy, rút tay vào túi quần và....chỉ vào mặt Đào Anh.

- Là CÔ!

- H....Hả!!!!Làm sao?

- Dễ mà.

- Nhưng tôi không quen thức dậy sớm..

- Ô hô.

- Anh...bộ đáng cười lắm sao?

- Cô sẽ ngủ ở đây.

- Hả!!!!!!Anh vừa nói gì???

- Phòng tôi cũng rộng mà.

- Nhưng có một cái giường thôi mà?

- Bộ cô tưởng chúng ta sẽ ngủ chung với nhau sao?Cô sẽ ngủ...trên SOFA!

- Hả???-Đào Anh la lên.

Quốc Bảo cười nhếch miệng rồi ngồi xuống làm bài tiếp.

- A...anh.....bình tĩnh....phù....được thưa cậu chủ!

Đào Anh bước ra khỏi phòng qua phòng của mình lấy gối và mền qua lại phòng của Quốc Bảo.Lúc đó Quốc Bảo cũng đã làm xong bài tập rồi.

- Tôi sẽ đặt đồng hồ báo thức lúc 7:00,bây giờ thì chúc cậu chủ ngủ gấp ác....à không...gấp xui xẻo!Blehh.

- Cô....được thôi.Ngủ ngon!

Hai người đều nằm phịch xuống.

7:00...

Tít tít tít

-Đấy đấy..."cạch"...Oáp

~Đào Anh xếp gối mền và thay đồ sau đó mới gọi Quốc Bảo dậy

- Cậu chủ...

-....

-7:15 rồi đó!Cậu có dậy không?!

-Biết rồi.

-Biết thì mau ngồi dậy đi!

-Ồn ào.

-Anh.....Tôi sẽ xuống làm đồ ăn sáng.Anh thay đồ đi.

"Cạch"cửa đóng lại.

-Thật là bức mình!Bộ không biết lạnh hay sao mà cho mình nằm trên ghế SOFA!Bực mình hết sức!!!-Đào Anh vừa đi vừa dậm chân.-Haizzz~từ trước tới giờ có biết hân thích ăn gì làm đại bánh mì ốp la vậy....hay là hỏi mấy chị giúp việc?Ok!

-Này-Quốc Bảo đi từ cầu thang xuống.

-Hả?-Đào Anh nhìn Quốc Bảo.

-Ăn sáng gì vậy?

-Tôi đòi nào biết anh thích ăn gì buổi sáng?

-Cho tôi miếng bánh mì là được với lại lát nữa vào gặp người ở bên DIAMOND nên thế nào cũng đi ăn.

-Ồ vậy hả?Vậy tôi sướng rồi hi hi.

-Này!

-Gì nữa?

-Phải gọi bằng "cậu chủ".

-Hả?.....Sao cũng được tùy anh.

-Chắc....bác quản gia chuẩn bị xe đi ạ!

-Ừ!-Bác quản gia từ ngoài sân la lên.

Quốc Bảo đi xuống ngâm miếng bánh mì Đào Anh đưa cho rồi kéo tay Đào Anh đi:

-N....này!Anh làm gì vậy?!

-Kéo cô đi.

-O!Tại sao tôi phải đi cùng anh?!

-Vì cô là người hầu riêng của tôi cơ mà.

-Hả?Nhưng mà không phải lúc nào cũng làm theo ý anh được!

-Tôi là "cậu chủ".

-Chắc

Hai người ngồi vào xe và....im thinh.Thấy không khí tĩnh quá bác quản gia liền lên tiếng:

-Hai cháu sao cứ im thinh vậy?

-Dạ tại đâu có gì để nói với hạng người như vậy đâu bác-Đào Anh lên tiếng kèm theo cặp mắt "viên đạn" liếc nhìn Quốc Bảo.

-Cô này hay nhỉ?-Quốc Bảo nhìn Đào Anh.

-Hô hô anh quá khen.

-C...thế cô vào nhà tôi làm gì?Không thích tôi thì cứ bỏ việc đi có phải dễ hơn không?

-Ô hô.Tại mấy vị trí kia mấy cô giúp việc khác xin hết rồi.

-Thôi thôi-Bác quản gia phì cười-Nhìn hai cháu cứ như cặp đôi ấy!

-Không có đâu bác-Đào Anh phẩy phẩy tay.

-Bác giong thôi,mà tới nơi rồi,hai cháu xuống đi.

-Thế ba mẹ Quốc Bảo không đi à bác?

-Có.Hai người đến trước rồi.

-Vậy chào bác!

Đào Anh bước xuống xe nhìn quanh sau đó nhìn xuống bộ đồ mình đang mặc.

-Bộ đồ mình đang mặc là.....bộ đồ "người hầu" đây mà!Bây giờ làm sao-Đào Anh lúng túng thì Quốc Bảo lên tiếng.

-Không sao.Người hầu nhà tôi lên đây lúc nào cũng phải mặc đồ này hết.Yên tâm đi.

-Phù-Đào Anh thở phào nhẹ nhõm.

Hai người bước vào tập đoàn DIAMOND thì...

-Anh Bảo~Một người con gái nhìn rất đẹp,mặc đồ màu hồng sang trọng nhưng rất là dễ thương.

-Buông tay tôi ra-Bảo nhăn nhó.

-Sao vậy~Mấy lần trước đâu có gì đâu~À...Anh lại có cái tính lạnh lùng nữa rồi

~~Ồn ào.

-Hoa con gái,Bảo nó không thích thì thôi-Một người phụ nữ bước đến-Lâu quá không gặp chào con,Bảo.

-Cháu chào bác.-Bác lên tiếng

-Anh Bảo~Ai ở đằng sau anh vậy?

~~Người hầu riêng.

-Cháu chào bác ạ.Chào cậu-Đào Anh lên tiếng

-Ừ....chào....-Cô gái lúc nãy nhìn Đào Anh rồi liếc.

-Thôi mấy cháu lại bàn ngồi đi!-Bác lúc nãy lên tiếng.

Bốn người gồm Quốc Bảo,Mỹ Hoa(cô gái lúc nãy),Đào Anh và một người con trai khác.

-Ô hô,lâu quá không gặp,Hoàng Quốc Bảo.-Người con trai đó lên tiếng.

-Lâu quá không gặp,Nguyễn Gia Huy.-

Quốc Bảo và Gia Huy đứng lên bắt tay nhau rồi ngồi xuống như không có chuyện gì xảy ra.

-Còn cô gái này là...-Gia Huy nhìn Đào Anh.

-A...Tôi tên là Trần Đào Anh,Là người hầu riêng của Quốc Bảo.-Đào Anh nói

-Nhìn cô....chắc chưa có bạn trai nhỉ-Gia Huy nhếch miệng nói tiếp.

-Hả....Xin lỗi anh nhưng chuyện tôi có bạn trai hay chưa không liên quan đến anh.

-Cô....thú vị nhỉ?

-Này-Quốc Bảo nhìn Gia Huy.

-Có chuyện gì à anh Bảo-Hoa cuối cùng cũng lên tiếng.

-Có gì phiền lòng à-Gia Huy ngả người ra sau nhìn Quốc Bảo.

-Đây là người hầu riêng của tôi,anh không có quyền đùa giỡn với cô ấy.

-Anh Bảo~Anh đang nói gì vậy?Chỉ là một người hầu thôi mà~~Hoa vừa nói vừa tiến tới Quốc Bảo sau đó nhìn Đào Anh.

-Tôi xin lỗi,có lẽ tôi không nên ngồi đây,tôi sẽ đứng vậy.-Đào Anh bước ra khỏi ghế ngồi.

-Đứng rồi đó,là nhiệm vụ của cô mà đứng không-Hoa nói.

-Vâng!-Đào Anh gật đầu.

Quốc Bảo định kêu Đào Anh ngồi xuống thì bị Gia Huy nắm tay kéo đi rồi.

-N...này!

-Thôi kệ đi anh Bảo~Họ muốn đi đâu cũng được.

Gia Huy kéo Đào Anh đến một căn phòng.

-X...xin anh hãy buông tay tôi ra.

-....

-Này!Anh có nghe thấy không hả?!

-Cô im đi.

-Hả?Anh buông tay tôi ra!!

Đào Anh giật mạnh khiến Gia Huy giật mình quay phắt người lại.

-Cô..

-Tôi sao?!

-Thật sự rất là thú vị đó.

-Hả?

-Đây là lần đầu tiên có người con gái nào la với tôi như vậy!

-Thì sao nào?Anh như thế này đáng lẽ cô gái nào cũng phải ghét anh ấy chứ.

-Cô!

-Tôi không phải người hầu riêng của anh nên tôi xin phép đi.

Đào Anh dậm chân tiến ra phía cửa thì..

-Cô đứng lại đó-Gia Huy giật tay Đào Anh lại.Bây giờ mặt của họ chỉ cách nhau có 5cm...

-Anh...tính làm gì?

-Người cô nhỏ nhỏ dễ thương nhỉ?

-Người của tôi như thế nào không liên quan tới anh.

-Đối với tôi thì có đấy.

-Anh...tránh xa tôi ra!!

Đào Anh đạp Gia Huy mở cửa và chạy ra ngoài.

-Đau...nắm lùn cô đi đâu đấy?-Gia Huy cười thâm

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

-Phù...cuối cùng cũng thoát....nhưng mà...mình đang ở đâu vậy?-Đào Anh vừa thờ vừa nói.

-Mình chưa bao giờ đến chỗ này...lúc này cũng nhắm mắt nhắm mũi mà chạy giờ biết đường nào ra đây....trong đây tối quá....

-Xin mời các quý khách về chỗ ngồi ạ vì cuộc họp sắp bắt đầu!

Gia Huy bước về chỗ thấy không có Đào Anh Quốc Bảo hỏi:

-Đào Anh đâu?

-Ai biết,lúc nãy giỡn với nó chút xíu bây giờ nó chạy đi phương trời nào rồi.

-Hả!Anh nói cái gì!-Quốc Bảo đập bàn đứng lên.

-Anh Bảo~kệ Đào Anh đi ở đây chơi với em nè~~Mỹ Hoa nắm tay Quốc Bảo kéo xuống.Quốc Bảo giựt tay lại

-Cô buông tôi ra!Bây giờ tôi sẽ đi tìm Đào Anh!

-Anh Bảo

~Quốc Bảo chạy đi.

-Thiệt tình!Có con nhỏ người hầu riêng thôi mà làm gì dữ vậy?-Mỹ Hoa khoanh tay lại mặt nhăn nhó-Còn anh nữa có con nhỏ yếu ớt như vậy anh không giữ được sao?!

-Thì ai biết nó sẽ dùng bạo lực chứ!-Gia Huy quay đi chỗ khác.

-Thiệt là...Xớ!

-Đào Anh!Đào Anh!Cô ở đâu!Này trả lời tôi đi chứ!Này!-Quốc Bảo nhìn quanh và la-Phải gọi...Chết tiệt mình không có số cô ấy.Haizzz thiệt tình.

-Quốc Bảo?-Đào Anh từ đằng sau đi tới.

-Này!

-Anh làm tôi giật mình!

-Cô đi đâu vậy!

-À lúc nãy Gia Huy không cho tôi ra ngoài tôi đập cho anh ta một phát rồi cứ thế cắm đầu cắm cổ chạy.Ai biết mình đang chạy tới đây đâu chứ.

-Đi thì phải nhìn đường chứ!

-Thì...xin lỗi.

-Haizz...

-Mà anh đó!

-Gi?

-Tại sao không chạy theo tôi?

-Hả?Thì con Mỹ Hoa nó nắm tay giựt xuống ai chạy theo kịp.

-Ồ....Mà thôi anh ra họp đi kìa.

-Mệt.

-Hả?Ba mẹ anh sẽ la đó!

-Không có đâu.Khi nào là cuộc họp quan trọng họ sẽ đưa cho tôi tài liệu còn ngày hôm qua họ đâu có đưa gì.

-Ồ....thế lát nữa có đi ăn không?

-Có.

-Tôi cũng đang đói bụng ấy.Thôi đi ra ngoài chứ không thì ba mẹ anh sẽ lo mất.

-Ừ.

Đào Anh và Quốc Bảo ra ngoài.

10 phút sau...

"Phịch!"Quốc Bảo ngồi xuống.

-Anh Bảo~Anh đi đâu lâu vậy?

-Ồn ào..

-Anh Bảo

~~Đào Anh.-Quốc Bảo gọi

-Hả?

-Gọi bác quân gia chuẩn bị xe đi.

-Hả?À ừ.

-Anh Bảo~~không đi ăn à?

-Không.Cô im đi ồn ào quá đấy.

-Anh...Anh thật là quá đáng!Hồi nhỏ anh đâu có như vậy~.

-Hồi nhỏ khác bây giờ khác.

-Anh...hức hức!Em ghét anh!-Mỹ Hoa nghe xong chạy đi.

-Này!-Gia Huy la lên.-Quốc Bảo dù anh có ghét con gái như thế nào thì cũng đừng làm như vậy chứ!Thiệt tình-Gia Huy nói xong bỏ đi.

-Quốc Bảo.-Đào Anh bước đến.

-...

-Có xe rồi.

-Thế thì về.

-A...nhưng Gia Huy và Mỹ Hoa đi đâu thế?

-Không đi đâu hết.

-Nhưng..

-Cô có muốn về hay là ở lại đây?

-Về thì về!Mệt!

Ở nhà...

-Này!-Quốc Bảo gọi.

-Gi?-Đào Anh quay lại

-Cô thay đồ khác đi.

-Hả?Nhưng đây là đồ dành cho người hầu mà.

-Tôi...Phụt!Hahaha!

-??

-X..xin lỗi tôi không thể...chịu được nữa rồi!

-Hả?Chịu đựng c....Hả!!!Bộ tôi mặc đồ này buồn cười lắm sao??

Quốc Bảo cười đến nỗi không nói được gì mà giờ ngón cái lên.

-Anh...-Đào Anh đỏ mặt giận dữ đá vào chân Quốc Bảo.

-Ui...Này!

-Sao?

-Cô!

-Tôi lên thay đồ!

Đào Anh và phòng lấy đồ và chạy vào phòng tắm.

-Mất quá!-Đào Anh lấy khăn lau tóc vừa được gọi sạch xong,tay cầm điện thoại-Ủa tin nhắn?Death?Là ai?

"Rột rột"

-Đói bụng quá-Quốc Bảo lấy tay xoa bụng-Đào Anh!Đào Anh!

"Cạch"

-Này c...bác quản gia?

-Cậu chủ...cô Đào Anh đã ra ngoài rồi.

-Cô ta đi đâu?

-Uhm...cô Đào Anh không nói.

-Chặc.

Quốc Bảo chạy ra ngoài.

-Nhà hoang số 3.....ở đâu?A đây rồi.

-Cuối cùng cô cũng đến.

-Anh là ai!

-Cô không cần biết.

-Anh gọi tôi đến đây làm gì?

-Về em trai cô.

-Em trai tôi?

-Đúng.Cô biết chứ?Người em trai yêu quý của cô....vẫn chưa chết.

-Chưa chết?Ý anh là sao?!

-Hừm...Nếu cô muốn biết em trai cô ở đâu thì hãy đưa tôi 500 triệu!

-500 triệu?Làm sao tôi có thể có một số tiền lớn như vậy cơ chứ!

-Dễ thôi,cô đang ở cùng một người con trai.

-Q...Quốc Bảo ư?

-Hừm...Hay đó...Vừa thông minh,đẹp trai mà còn là con trai của tập đoàn GOG nữa chứ.

-Không!Nhất quyết là không!Tôi không lấy tiền của người khác!

-Cô....Được thôi...Thế hay là tờ giấy ghi địa chỉ của em cô....giữ lại làm gì nhĩ hay là mang đi đốt?

-Anh...

-Em của cô hiện giờ đã 14 tuổi chắc tự đi kiếm sống được hay là có người nào thương nó mang nó về rồi?

-Anh!Anh dọa người ta thì có gì tốt cơ chứ!

-Cô!

-Đào Anh!-Quốc Bảo chạy đến chỗ Đào Anh và lại đâm vào mặt người con trai bí ẩn ở đằng kia.

-Quốc Bảo!Anh đang làm gì vậy?!

-Anh rút đi cho tôi!-Quốc Bảo la lên,người bí ẩn chạy đi như bị ma đuổi.

-Anh...

-Cô đó!Bây giờ cô còn tin loại người như vậy sao?!

-Tôi....Xin lỗi....

-Đi về!

Quốc Bảo giận dữ bỏ đi để mặc Đào Anh đang nổi điên.

-Quốc Bảo....trên thế giới này người tôi ghét nhất là...ANH!!

-Ách Xi-Quốc Bảo vừa bước vào nhà thì hắt hơi.

-Sao vậy anh?-Linh đi học về chạy ra mở cửa.

-A...tự nhiên anh thấy...rợn người quá...

-Phi...Anh mà cũng có cảm giác như vậy sao?

-Im đi.

-Biết rồi.A Đào Anh!

Đào Anh tiến đến

-A!Linh!

-Cậu ở nhà có bị "HTML" hành hạ không?

-"HTML"?-Đào Anh nghiêng đầu.

-Là "Hoàng tử máu lạnh"đó.

-À....Bị nhiều lắm đó!Ảnh bắt tớ phải theo ảnh suốt ngày,với lại ảnh hay la tớ lắm!

-Vậy hả??

-Ừ!

-Mà hôm nay mới là ngày thứ nhất,cẩn thận mấy ngày sau nha!

-Ừ.Thôi cũng tối rồi Linh ngủ sớm đi rồi mai mình đi học cùng nhau nha.

-Ok!!!

Tối hôm đó Đào Anh ngủ sớm,còn Quốc Bảo làm việc do ba mẹ đưa.Đào Anh hé mắt ra:

-Này....

-.....

-Anh không được ngủ sớm sao?

-Việc của cô là đi ngủ,việc của tôi là làm việc,không cần cô quan tâm đâu.

-Tôi quan tâm đến anh hồi nào?!Mà thôi cãi với anh chỉ cho phí hơi,Ngủ Ngon!

-Ngủ ngon.

1 giờ sáng...

-Sao cứ chớp mắt chút xíu là lại thức nhỉ?Quốc Bảo ngủ chưa?-Đào Anh quay người qua thì thấy Quốc Bảo...vẫn còn chưa ngủ.

-Cậu ta vẫn chưa ngủ sao?Làm việc gì mà sao cui...khoan...hình như cậu ta ngủ gật à?

Đào Anh ra khỏi giường buoecs đến chỗ Quốc Bảo

-Haizzz ngủ thì lên giường mà ngủ sao lại ngủ luôn trên bàn...Mà nhìn kỹ....-Đào Anh ngồi xuống kế bên Quốc Bảo-cậu ta dễ thương thiệt.Trời lạnh quá,hắn ta sẽ cảm mất.

Đào Anh lấy áo khoác đắp lên người Quốc Bảo và quay lại ngủ.

-Ủm...-Quốc Bảo giật thức.-Gi đây...áo khoác à?...Chẳng lẽ là của...đồ ngốc?Mà thôi mình quay về giường ngủ chứ ở đây khó chịu quá...Oáp~.

Đây,là sau một đêm mệt mỏi của Quốc Bảo và Đào Anh,chúng ta sẽ bắt đầu vào buổi sáng.

Tít tít tít...

-Quốc Bảo anh mau dậy đi kìa đi học đó.

-Biết rồi.

-Biết rồi mà sao còn nằm ì ra đó!Dậy!!!-Đào Anh bực tức la lên.-Tôi đến trường trước đây!Tôi sẽ đi xe cùng Linh.Chào!-"cạch"cửa đóng

-Haizzz cô ta..

"cạch"

-À tôi quên mất.Chào Buổi Sáng Thưa Cậu Chủ!!!Blehh

"cạch"

Đào Anh chạy xuống thấy Linh đứng đợi:

-Linh!

-Đào Anh!Chào buổi sáng!

-Cậu đợi tớ có lâu không?

-Không có lâu đâu,thôi mình lên xe đi!

-Ừ!

Đào Anh và Linh lên xe thì...

-Hoàng Gia Linh!

Linh và Đào Anh sững người bước ra khỏi xe.

-Ai vậy?-Đào Anh ngờ ngác

-Tớ cũng không biết.-Linh cũng ngờ ngác nhìn Đào Anh.

-Này!-Tiếng của người đó càng gần...và gần...

-A!-Linh la lên

-Này!Bây giờ em còn không nhớ nổi giọng của anh sao?

Đào Anh nhìn,đó là một người con trai cao ráo vừa đẹp trai lại vừa dễ thương.

-Anh Hải!-Linh không kịp giới thiệu mà lại ôm chầm Hải.

Profile:

Tên:Nguyễn Đăng Hoàng Hải

Con trai tập đoàn đá quý

Tuổi:17 tuổi

Đẹp trai,dễ thương,học giỏi.

Sở thích:chơi bóng rổ

Biệt danh:Hoàng tử Bear(vì quá dễ thương)

-Đào Anh!-Linh quay lại

-H...hả?

-Đây là bạn thân hồi nhỏ của tớ!Nguyễn Đăng Hoàng Hải,sẽ là học sinh mới của trường chúng ta!

-À..ồ.-Đào Anh bước đến

-Chào em!-Hải giờ tay ra

-A..chào anh.Em tên là Trần Đào Anh.16 tuổi lớp 11A7.

-Anh tên Hải rất vui được làm quen với em

"Kétttt" Cửa cổng mở ra

-A...-Quốc Bảo đứng lại

-Quốc Bảo!-Hải chạy đến chọc Quốc Bảo:

-Này!Sao mày mãi là thằng đáng ghét thế-Hải cười

-Nặng...

-Thôi cho tao đi ké xe một ngày đê!

-Đi một ngày hay là đi luôn,mày vừa mới từ nước ngoài về chắc chắn ba mẹ này nói cho mày ngủ nhà tao rồi.

-Ờ thì...số IQ của mày nhiều thế mà sao đoán đầu trúng nợ,mà đã có người hầu riêng mới chưa.

-Rồi..

-Hề?Ai thế ai thế?

Quốc Bảo từ từ lấy ngón trỏ chỉ vào Đào Anh.

-H..hả?Là một cô gái dễ thương ngư Đào Anh á!

-A..em không có dễ thương đâu.

-Thôi thôi mình đi học đi không thì trễ mất!

Quốc Bảo và Hải một xe,Đào Anh và Linh một xe.Trong xe Linh cứ mãi miết bấm điện thoại rồi lại cười mỉm mỉm hỏi miết Linh mới chịu nói là đang nhắn tin với Hải.

Đến trường...

-Cả lớp im lặng!-Thầy bước vào lớp.

-Gì vậy

-Có dịp gì vui sắp xảy ra hả thầy?

-Im lặng!Thầy muốn thông báo lớp ngày mai...trường chúng ta sẽ đi cắm trại trong 1 tuần!

-Á!!Ghê vậy!

-Vụ này mới à nha!

-Này này...-Đào Anh gọi Linh.

-Hả?-Linh quay lại

-Mình sẽ đi cắm trại thiệt hả?

-Ừ tất nhiên rồi.

-Cả lớp!-Thầy lại nói-Bây giờ,trường chúng ta sẽ dọn dẹp nên cả lớp hãy xếp bàn ghế lại đi.Nam sẽ dọn các phòng tập,nữ sẽ dọn các lớp học rồi sau đó sẽ dọn rác luôn.

-Hả

dơ chết!

-Năm nào cũng có vụ này hả Linh?-Đào Anh nhìn Linh.

-Ừ...đa loại thế nhưng trường ít khi cho cắm trại suốt một tuần lắm hầu hết chỉ có 3 ngày 2 đêm mà thôi.

-Ồ...thế tớ vào lúc này là phải gọi là hên nhí,hihi.

-Hihi.

Cả lớp ai nấy đều đi dọn còn Đào Anh xin phép thầy cho gặp một người để trả đồ trước..đó không phải là ai khác là anh Phong.

-Đâu rồi đâu rô....a anh ấy kia!Anh Phong!

-A!Em!

-Xin lỗi anh hôm qua em có việc bận nên không đưa cho anh được,đây,áo của anh.

-A...cảm ơn em

-Bây giờ em phải về lớp rồi,chào anh!

-Khoan!

-Dạ?

-Em tên là...

-A!Em tên là Đào Anh,học lớp 11A7 mong anh giúp đỡ!

-A...anh cũng vậy!Chào em!

Đào Anh lặng lẽ bước đi qua hành lang dài.Phong chỉ biết đứng nhìn cho tới khi bóng dáng của Đào Anh mất.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

-Đào Anh!-Thầy gọi.

-Dạ?

-À..Vì có mấy anh lớp lớn đi thi đấu mất rồi,con vào phòng tập giúp mấy anh đi,vì trường đã cử mỗi lớp phải có một bạn nên...

-A,dạ con hiểu rồi thầy!

-Tốt!Tiện con vào đó đưa cho cô Thảo đồng tập này.

-A..a

Đào Anh cầm đồng tập mà từng người,ít ra cũng hơn 20 cuốn không ít.

Trước phòng tập....

"Pạch"Đồng sách vở đã được Đào Anh "xử lý" gọn gàng.

-C...cảm ơn em...-Cô Thảo phát sợ

-À..không có gì đâu cô ơi,vậy...em sẽ dọn ở đâu ạ?

-A...em hãy dọn ở cái kho ở đằng kia kia...

-A..dạ!

Đào Anh bước tới cái kho mở cửa ra...

-Cái kho....đựng nhiều thứ ghê!

-Này....-Một giọng nói cất lên

-A...-Đào Anh quay lại.

-Cô làm gì ở đây?-Quốc Bảo tiến lại.

-A...anh!Này đừng đứng gần tôi như thế chứ!

-Thì sao nào?

-Người ta sẽ hiểu lầm mất đấy!

-Có ả?

-Có!

-Ai?

-Mấy cô gái đằng kia kia...chẳng phải họ....đang tiến về phía này sao!!

-Hả?-Quốc Bảo quay lại

Đúng...đúng là họ đang tiến về phía này thật.

-Anh Quốc Bảo,anh đang làm gì ở đây vậy?-một trong mấy cô gái lên tiếng.

-...-Quốc Bảo im thinh.

-Anh Quốc Bảo,sao anh không trả lời em?

-Ồn ào...

Quốc Bảo phớt lờ mấy cô gái đó.

-Còn mày...-Họ quay qua nhìn Đào Anh.

-Tôi làm sao?

-.... Vào trong đó dọn đi.

-Ồ.

Vừa đúng lúc Đào Anh vào thì..

"Sập"cửa đóng lại.

-N...này!Thả tôi ra!

-Mây cứ ở trong đó tận hưởng đi nha!Mà hên cho tụi tao cái là....mấy anh dọn dẹp trong đây...đi hết rồi!Ha ha ha.

-C...chết mình....rồi....điện thoại...cái gì....hết pin...chết tiệt!Bây giờ sao....

"Rầm rầm rầm!"

-Mở cửa cho tôi!Mở cửa!Mở...cửa....mở....vô ích thôi...

-Anh Phong~Anh đi đâu vậy?~Một cô gái nắm tay Phong

-A...anh quên đồ trong phòng tập rồi anh phải xuống lấy.

-Phòng...tập..?Không được!

-H...hả?Tại sao?

-A...em....để em lấy cho...

Phong nắm tay cô ấy giữ lại.

-Cô....đang giấu gì đó phải không?

-Đ...đâu có..anh nói gì vậy?

-Thế tôi sẽ xuống cùng cô.

-Anh....

Phong vượt qua cô gái đó.

-Anh Phong!Chặc....kế hoạch thất bại rồi!Phải gọi...nhưng giờ này...họ đang ở tuốt trên lầu...Chết tiệt!

-Ách xì!Lạnh quá....

Đào Anh run lên,đứng dậy đi tìm cái khăn nào đó trong phòng tập.

-Cái áo đâu rồi?-Phong bước vào.

-Có...ngươi...Mở cửa!Cứu tôi!

-Giọng nói này...Đào Anh!

-Mở cửa!Cứu tôi!

Phong chạy lại lấy cây gậy trong góc rồi đập khoá.

"Pặc pặc pặc"

-Đào Anh!

-A...anh Phong!

Phong chạy tới ôm Đào Anh.

-A...anh Phong..em cảm ơn....

- Ừm...không sao đâu...

- Phì...em ngốc quá đấy!- Phong cốc vào đầu Đào Anh

- Ừi....

- Sorry anh làm em đau à?

Đào Anh lắc đầu.

- Ừm....

- Anh Phong!- Một giọng nào đó vang lên- Anh Phong.....a.....

Đào Anh giật mình vì cô đó chính là cô gái lúc nãy nhốt Đào Anh lại.

- Đào Anh? Sao bạn lại ở đây? Bạn bị thương hả?

Cô gái đó tiến tới đụng Đào Anh thì Đào Anh lùi bước.

- Đừng đụng cô ấy- Phong lấy tay cản lại

- Há? Sao vậy anh Phong?- Cô gái đó ngơ ngác.

- Minh đi thôi Đào Anh!- Phong nắm tay Đào Anh kéo đi.

- Mày...sẽ biết tay tao, mày không qua được Nguyễn Thị Thu Thảo này đâu....

- Em đỡ hơn chưa?

- Dạ rồi cảm ơn anh.

- Sao em cứ để mình bị bắt nạt thế?

- Hi hi...Em đâu biết đâu.

- Em thật là...phải gọi là gì nhỉ?...A! đồ đệ ngốc! Ha ha ha.

- Ô ơ...anh hay nhỉ? thế phải gọi anh là....đại ngốc nhỉ?

- Em...này anh đã cứu em đấy!

- Hi hi...thôi em lên lớp dọn dẹp tiếp đây.

- Ừ chào em

- Chào anh.

Đào Anh lên lớp.

- Đào Anh!- Linh gọi

- Há?

- Cậu dọn nhà vệ sinh chưa?

- Rồi!

- Vậy hả? Năm nay có Đào Anh sướng nhỉ?

- Há? Tại sao?

- Vì năm trước con gái hay tránh việc dọn nhà vệ sinh lắm nên không dám đụng chỉ có một số là bị cô la nên phải bắt tay vài làm việc thôi.

- Ô vậy hả?

-Mà này,tôi ngủ với tớ đi!

-Tối nay á!Ừ ô kê luôn!hi hi.

-Mà Đào Anh sáng giờ cậu có thấy anh Quốc Bảo không?

-À...có.

-Vậy hả tớ tưởng anh trốn luôn rồi chứ.

-Thôi mình làm lạ đi còn về.

-Ừ!

Sân trường...

-Rác rác..."phịch" bịch cuối cùng rồi.Ừa hình như đằng kia có người.....ủa là Quốc Bảo mà....khoan...hắn đang trốn đây à?

Quốc Bảo đang nằm ở bãi cỏ..và đang...ngủ!

-Hắn trốn việc thiệt rồi.Này!

-...

-Chắc...Hoàng Quốc Bảo anh đang trốn việc đây à?

-...

-Thiệt là...Bộ mình lúc nào cũng phải gọi hắn dậy sao?Này-Đào Anh tính lung lay Quốc Bảo thì"pạch"Quốc Bảo nắm tay Đào Anh.

-Anh...anh đang làm cái gì vậy chứ buông tay tôi ra!

-....

-Nắm tay tôi xong thì đi ngủ luôn à?!Đồ điên!

-Cô...nói ai đồ điên đây?-Quốc Bảo hé mắt.

-A...anh buông tay tôi ra!

Đào Anh giận dữ bỏ đi.

-Trên đời này cũng có người như vậy sao?

-Về thôi Đào Anh.

-Ừ!Mà mốt Linh không cần phải gọi là Đào Anh đâu,gọi Đào thôi cũng được.

-Vậy hả?Thôi mình lên xe đi.

Về nhà....

-Linh à-Mẹ kêu

-Dạ mẹ?

-Mẹ nghe nói trường con cho đi cắm trại hả?

-Dạ đúng rồi.

-Vậy...đây ba mẹ có mua cho con và Đào Anh 2 cái vali này.

-Oa!!!!Cảm ơn mẹ!

-Ừ.Thôi chuẩn bị đồ đi con.

-Dạ.

"Cách"

-Tôi để đồ ăn tối ở đây,muốn ăn thì ăn không muốn thì thôi.

-....

-Lúc nào cũng vậy,đúng là HTML.

-Cô làm bấm gì đấy?

-A..đâu có gì đâu.

-Thế dọn đồ cho ngày mai đi.

-Chuyện đó không cần cậu phải nhắc đâu ha.

-...

-Tôi ra ngoài lấy đồ.

"Cách"

-Đào này.

-Gi vậy Linh?

-Mẹ tớ có mua cho hai tụi mình hai cái vali mới cậu dùng đi!

-Hề?Thiệt hả?Thôi tớ không dám nhận đâu.

-Thôi lấy đi cậu không lấy thì mẹ buồn lắm đấy.

-Vậy hả?vậy mình lấy.

-Dọn đồ xong vào phòng tớ nha.

-Ừ!

"cách"

-Sao vào đây nữa?-Quốc Bảo đang ngồi trên ghế không thèm quay lại mà cũng biết đó là Đào Anh.

-Tôi vào lấy đồ.

-Chỉ?

-Chắc,để mai còn đi,đầu óc anh ở đâu thế?

-Ở đây chứ ở đâu?

-Anh....cãi với anh một thiệt.

-Thế cãi làm gì?

-H...hả?Một quá anh muốn làm gì thì làm,tôi không quan tâm nữa.

Đào Anh đang định lấy mớ đồ trong tủ thì..."Phịch"

-Ui...Anh....Anh đang làm cái gì vậy hả?-Quốc Bảo đang đè Đào Anh xuống.

-Chứ chẳng phải cô bảo tôi muốn làm gì thì làm sao?

-Anh...buông tôi ra!

-Im!-Quốc Bảo nhìn vào tay phải của Đào Anh.-Biết ngay...

-Hả?Biết cái gì?

-Hồi sáng nay cô ở với ai à?

-Ồ với ai??Ý anh là sao tôi không hiểu?Mà anh nhìn vào tay phải...

Đào Anh mới chợt nhận ra,tay phải của cô bị thương trong lúc đập cửa-A...vết thương này...

-Ai làm?-Quốc Bảo nhìn Đào Anh chăm chăm

-A....là do tôi làm được chưa!

-Ra vậy...-Quốc Bảo nói xong bước một mạch ra khỏi phòng.

-Gì vậy?-Đào Anh ngỡ ngàng.-Thôi cứ dẹp đồ mai đi đã.

-Linh này....-Hải kéo tay Linh đang đi.

-G...gì vậy Hải?

-Hải.....-Chưa kịp nói gì thì Hải đã ngã vào lòng Linh rồi,làm hai người té xuống.

-Hải...Hải sao...sao người Hải nóng quá vậy?Hải sốt rồi!

Linh liền cõng Hải vào phòng.

-Hộc...Linh...đang cõng Hải đấy à...

-Hải...Hải sốt sao không nói với Linh...Hải có biết Hải nặng lắm không..

-Ừ cho Hải xin lỗi...

-Linh giỡn thôi vào phòng rồi để Linh cho Hải nằm xuống.

Linh dìu Hải xuống rồi ra ngoài.Linh lấy khăn rồi thuốc lên phòng Hải.

-Nè Hải uống đi.

-Hải không thích uống thuốc.

-Hải này thiệt là...bộ Hải muốn sốt mãi cho Linh trong phòng vậy hả?

-Ừ...

-H.hả?!-Linh đỏ mặt.

-Hải muốn Linh ở đây.

-Hải...Hải thật là ngốc quá đấy!Linh nói vậy thôi chứ lúc nào Linh chả ở bên Hải.

-Vậy tốt!

-Hải uống thuốc đi.

-Ừ...

15 phút sau..

-Hải ngủ say rồi không biết Hải dọn đồ chưa ta?

Linh nhìn xung quanh thấy có cái vali nhỏ nhỏ màu đen trong góc dán đủ thứ nào là thức ăn rồi đồ uống nói chung là nhiều thứ lắm.

-Hải...dễ thương thiệt đấy!9:45 rồi mình đi ngủ thôi.

"cạch"

-oáp!Linh chưa vào phòng sao?-Đào Anh ngáp nói.

"cạch"

-Ừa Đào chưa ngủ à?

-A..Đào mới dọn đồ xong.

-Vậy mình đi ngủ.

5:00 sáng....

-Đào ơi...

-Ưm gì vậy Linh?

-Dậy đi còn đi nữa.

-Đi?

-Ừ đi.

-Đi đâu?

-Đi cắm trại chứ đi đâu?

-C..ấ...m t..r..ạ...i...Cắm trại!!!

-Ừ!

-Đồ...mình dọn đồ chưa?!

-Đào ơi Đào à,cậu dọn từ ngày hôm qua rồi mà.

-Ồ ha!!

-Thay đồ đi.

-Ừ Linh đợi Đào nha!

15 phút sau...

-Này!-Quốc Bảo nhăn nhó-Cô làm gì lâu thế!

-Xi đợi có chút xíu mà cũng phàn nàn.-Đào Anh vừa cột tóc nói.

-Ồ có chút xíu..

-Anh lắm lắm gì đấy!

-Tôi có lắm lắm gì đâu!

-Vậy thôi..

-Hai cái người này thiệt là..-Hải cười.

-Họ dễ thương anh nhĩ?-Linh ngược lên nhìn Hải.

-Ừ dễ thương thiệt.

-À...Hải lát ngồi với Linh nha!

-Ừ!-Hải cười tươi.

-Í!Xe tới rồi kìa!-Đào Anh nhảy cẫng lên.

-Con gái xiu đi!-Quốc Bảo la lên.

-Kệ tôi!

-Thôi hai người lên xe đi!-Linh cười.

Trên xe,Đào Anh xí chỗ ngay cửa sổ để ngắm nhưng điều đó đã tắt ngum ngay khi..."phịch"

Theo tiếng Đào Anh liền quay qua.

-Anh...anh gì ở đây vậy?Ra chỗ khác đi.-Đào Anh nói nhỏ nhỏ.

-Thích

-Bộ anh thích gì làm đó à?

-Ừ.

-Anh có thể cho tôi yên một ngày được không?

-Một ngày?Rồi sau đó tôi sẽ lại hành hạ cô?

-Anh...Một nha.

-Một thì ngủ.

-Tôi một anh ấy.

-Ồn ào.

-Anh...làm ơn ra chỗ khác.

-Tại sao cô không thích tôi ngồi đây?

-Đơn giản là vì tôi ghét anh và lại anh lớn hơn tôi 1 lớp mà sao lại vào xe này?

-Trường không có qui định nên tôi muốn ngồi đâu ngồi đó.

-Một.-Đào Anh quay ra ngoài cửa sổ lấy điện thoại bấm tai nghe vào rồi mặc Quốc Bảo làm gì thì làm.

-E hèm!-Cô giáo đứng dậy-Cả lớp có mang đầy đủ quần áo cho 1 tuần không đấy?

-Rồi ạ!!!!

-Tốt,vào trong trại chúng ta sẽ chia ra,thật ra cái này cũng không phải là trại đâu nên nó chia ra làm hai nơi.Một nơi sẽ cho các học sinh nam và một nơi sẽ dành cho học sinh nữ.

-Hả???Ghê vậy!

-Í vui nha!!!

-Im lặng!lát nữa sẽ có thầy Hoàn đưa cho các em bộ thể dục để mặc thoải mái.

Một bạn giơ tay-Để làm gì vậy cô?

-À...để...chạy.

-C...chạy!??

-Ừ.

-Hả?chạy ư?-Đào Anh giật mình.-Chạy làm gì nhĩ?

-Thôi còn khoảng 2 tiếng nữa nên mấy tụi em ngủ đi.

-Nè-Đào Anh lay Quốc Bảo-Tôi có nghe nhầm không vậy tại sao...-Chưa kịp nói thì Quốc Bảo đã ngã đầu lên vai Đào Anh rồi.

-A.....ngủ rồi....Hắn ngủ nhanh thế.Nặng quá...~

Sau một lúc lâu thì Đào Anh cũng thiếp đi.

-Này...này đồ heo!

-Hả?!

-Tới nơi rồi kia còn ngồi đây!-Quốc Bảo đứng dậy ra khỏi xe.

-A...-Đào Anh lúng túng bước ra khỏi xe.

-Bây giờ tớ sẽ điếm danh nha!-Lớp trưởng la lên.

-Này...cậu mau về lớp...Hả?đi đâu mất rồi..haizz chắc về xe lớp mình rồi.

-Gia Linh!

-Có!

-Vũ!

-Có!

-Trung!

-Có!

-.....

-....

-Đào Anh!

-Có!

-Tốt!Đã đủ thừa cô!

-Bây giờ bạn...Mai hãy lấy tờ giấy này đi đến nơi ktx nữ!Còn Vũ sẽ đến ktx cho nam!Tiến hành đi!Và nhớ hãy mang theo cặp sách vali nha!-Cô vừa nói vừa đưa giấy cho Mai và Vũ.

Đào Anh và mấy bạn nữ tiến hành....cuối cùng..

-Oa!!!-Một bạn nữ la lên.

-Lớn quá!

-Ghê thiệttttt!

-Đây là nơi dành cho nữ á hay là cái resort vậy!-Đào Anh hỏi Linh.

-À...Cái này hình như trường mới xây lại thì phải.

-Thôi bây giờ mình sẽ bắt cặp nha,mỗi phòng sẽ có hai bạn.Cái này thì tùy theo mấy bạn nha!-Mai nói.

-Đào!

-Linh!

Hai người ôm nhau.

-Họ dễ thương nhỉ?-Một cô gái nói.

Đào Anh và mọi người tiến vào phòng.

-207...207...A đây nè Đào!-Linh kéo tay Đào Anh đi.

-A biết rồi!

Đào Anh và Linh vào phòng .Phòng rộng lắm,có thể chứa ít nhất là 6 đến 7 người gì đó.Đào Anh và Linh thay quần áo sau đó lăn đùng ra ngủ luôn.

6h45...

Cộc cộc cộc

-Này mấy cậu sắp tới giờ ăn tối rồi đấy!-Mai gõ cửa.

-Ừ ừ lát tụi tớ xuống...-Linh vẫn còn ngủ nhưng cũng lên tiếng.

Mặt khác Đào Anh đã ngủ say rất say từ lúc nào rồi.

-Đào ơi...đến giờ ăn tối rồi kìa.

-.....

-Đào ơi...

-Hôm nay tớ không ăn đâu....tớ hơi đau bụng..Cậu nói với cô giùm nhé...

-Ừ...thôi mình đi đây.

-thanks Linh yêu nhiều

~~Không cần phải sến vậy đâu~hì hi.

Linh nói xong bước ra ngoài đóng cửa lại.

Đào Anh trong phòng vẫn nằm ngủ say say.

-A~hết muốn ngủ rồi~mấy giờ rồi?8h...Linh về phòng rồi à...khát quá...mình ra ngoài chút.

Đào Anh lấy áo khoác mặc vào rồi bước ra khỏi phòng.Cô đến máy bán nước tự động rồi nhắm nhĩ ly cà phê nóng hổi rồi ra khỏi ktx nữ.Đào Anh bước đến cái xích đu gần đó ngồi xuống bỗng..

-Này!

-H..hà?!Ai vậy?!-Đào Anh nhìn quanh.

-Là tôi chứ à!-Quốc Bảo bước đến.

-Chời...làm tôi giật cả mình..mà anh làm gì loanh quanh ktx nữ thế này?Đi gặp người yêu à?

-Cô chỉ gọi cái bịch.Mà cô nữa thời tiết lạnh thế này sao không vào phòng cho sưởi ngồi đây làm gì?

-Thì..tôi chán..

-Cô mà cũng không có việc làm.Vào lấy cho tôi ly cà phê đi.

-Muốn uống thì tự đi mà lấy.

-Người hầu...

-Chặc..biết rồi biết rồi mời cậu chủ ngồi xuống..

Đào Anh đi vào ktx lấy ly cà phê cho Quốc Bảo.

-Đây...-Đào Anh vừa mở cửa ra thì thấy Quốc Bảo đang....ôm một cô gái...à không hay là cô ấy ôm Quốc Bảo nhỉ?Vì tính tò mò nên Đào Anh đứng đó lắng nghe...

-Tại sao?Tại sao anh không cảm nhận được tình cảm của em khi chúng ta đã chơi từ nhỏ chứ?!Tại sao...hức..anh nói cho em nghe đi...-Cô gái ấy vừa khóc vừa ôm Quốc Bảo.

Mỗi lần cô ấy thốt lên một từ thì lại càng ôm chặt Quốc Bảo hơn.

Quốc Bảo không chịu đựng được nữa liền giật tay cô gái ấy ra.

B..bây giờ Đào Anh mới thấy...khuôn mặt cô ấy như..thiên thần!

-Người..người gì đâu mà đẹp vậy? -Đào Anh lẩm bẩm.

-Cô đừng ôm tôi nữa được không-Quốc Bảo nhăn nhó.

-Nhưng..em muốn ôm anh..

-Không phải cô muốn gì là có nấy đâu nhé.Buông tôi ra!-Quốc Bảo đẩy cô gái ấy ra.

-Em..em xin lỗi..

-Cô không có lỗi gì để xin lỗi tôi đâu.Cô đi dùm cho khuất mắt tôi!

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9

-Oáp...7h...đi chơi của trường mình sướng thiệt có thể dậy trễ.

Là Đào Anh đấy.Đào Anh quay qua quay lại không thấy Linh trên giường nữa là Đào Anh biết liền-Linh lúc nào cũng dậy sớm vậy sao?Thôi mình cũng dậy đây.

Đào Anh lồm cồm ra khỏi giường,vào nhà vệ sinh làm VSCN rồi chải lại tóc.

Sau đó mặc bộ đồ thể dục trường cho rồi đi xuống.

Đào Anh bước xuống cầu thang thì:

-Đào!

-Á!Linh!

-Sao lâu vậy?

-sorry, cậu đi trước cũng được vậy.

-Thôi đi một mình chả biết chơi với ai.

-Vậy mình đi!

-Khoan!

-Hà?Sao vậy Linh?

-Mình đợi cậu ở đây để nói một điều....

-Nói đi.Cậu có chuyện gì buồn à?

-K..không phải...

-Chứ sao?

-Hôm...nay...cậu đi một mình được không?

-Ý..ý cậu là sao?

-Hôm nay...mình có hẹn...

Lúc đó mặt Linh đỏ lên.Đào Anh chỉ cần nhìn qua là biết liền.Thấy cô bạn quá ngây thơ đang nín áo gục mặt xuống để không lộ khuôn mặt đang ửng đỏ,Đào Anh liền lên tiếng:

-Ai thế?

-Ai là ai?

-Người yêu!

-H..hả??

-Hải phớ hôn?

-KHÔNG PHẢI ĐÂU!

-Thế làm gì đo lên thế?

-À ừm...

-Hi hi..giỡn thôi cậu đi đi.Đừng lo mình giận mình không giận đâu.

-Thiệt hả?

-Ừ!Thôi đi đi.Kéo có người đứng đợi mỗi chân.

-Hi.Ừ bye nha Đào!

Đào Anh đứng vẫy tay Linh.Rồi cũng ra ngoài.

Ở ngoài đông lắm,nhưng có một điều...sao sân trường toàn là...Cặp Đôi không vậy?!

Họ đang nắm tay nhau,ôm nhau,giỡn nhau,Đào Anh đứng đấy nổi cả da lợn,da bò:

-Hôm nay ngày gì thế?Ngày 14/2 à?Đâu phải,mới ngày 10/10 mà.

Đào Anh ngo Nam ngo Bắc đi tìm cái ghế nào trống ngồi xuống.

Nhưng ngồi khoảng ba phút thì bị các cặp đôi giành rồi.Cái ghế cũng đủ 3 người.Nhưng không lẽ ngồi kế bên nghe họ "tình tứ" à.Đào Anh liền đi ra xa.Lại thấy có mấy cái ghế đá cũ ở gần con sông thế nên lấy theo mình chai sữa ngồi nhấm nhai một mình:

-Haizz.Thế là phải ngồi cô đơn.Chán quạ~~

Đột nhiên có người giật tay Đào Anh kéo đi:

-Này!Anh là ai vậy hả?

-Lâu quá không gặp quên tôi rồi à?

-Ai chứ!

-Chắc đầu óc cô nhỏ thiệt!Gia Huy đây.

-G..Gia Huy!Sao anh lại ở đây!?

-Thì tôi học ở đây chứ ở đâu?

-Vậy anh kéo tôi đi đâu thế!?

-À.Tôi quên mất.Hôm nay là ngày 10/10.

-Thì sao?

-Là ngày mà trường cho những cặp đôi đi chơi đấy!

-Hả?!V..vậy anh...

-Ừ!Trúng phóc!

-Này!Chuyện đó sẽ không bao giờ xảy ra đâu nhé!

-Cứ đợi tí đi!

-Ủa nhưng đây là...KTX NAM mà!!!

-Ừ!Tôi vừa phát hiện ra một nơi rất vui ở đây cứ đi theo tôi!

Đào Anh lặng lẽ chạy theo,mọi ánh mắt hướng về phía hai người này.Trong đó còn có Quốc Bảo nữa!Nhưng anh ta đang ở cùng..cô gái hôm qua!Hai người đang nói chuyện.Hôm qua thấy

Quốc Bảo còn lạnh lùng với cô ta bây giờ lại cười.

Đang suy nghĩ thì.. "cốc"!

-Ui...Đây có biết đau khô....OA!!!Đẹp quá!!!

-Thấy chưa đẹp không?-Gia Huy cười.

-Xi...Anh mà cũng biết cười.

-Tất nhiên!Tôi mà cười là chỉ có mấy cô gái xỉu thôi đấy!

-Thế tôi là dạng đặc biệt rồi.

-Tại sao?

-Vì tôi không xỉu.

-Ha ha ha!

-Gì mà cười?

-Từ từ rồi sẽ có ngày đó thôi.

-Xi...không bao giờ đâu nhá!Mà...anh buông tay tôi ra được chưa?

-Chưa.

-Hả?!Buông ra!

-Không!

-Tại sao chứ?

-Tôi thích!

-Tôi một anh lăm rồi đấy!

Đào Anh và Gia Huy cứ như thế mãi:

-Thôi tôi phải về ktx.Tôi còn có nhiều việc phải làm.

-Việc?

-Haizzz.Không liên quan tới you!You cứ ở đó đi!Tôi đi đây!Mà từ đây đừng có chọc tôi nữa.

-Thích.

-Một!-Đào Anh bỏ đi.

Ở ktx nữ.

-Đấy!Cô ta đó.

-Ừ đúng rồi!

-Làm như mình đẹp lắm hay sao mà cứ tán hết người này đến người khác.

-Anh Gia Huy là của tao!

Đào Anh cứ mặc kệ những cô gái đó nói gì đi lên phòng.

-Ah~Tại sao cứ phải là mình chứ!!!Mệt!!Bộ tôi là đồ chơi của mấy người hả?!Đói bụng quá.Đi mua đồ ăn đây.

Đào Anh tới cổng xin chú bảo vệ cho mượn chiếc xe đạp chạy ra tới Familymart.

"leng keng" Familymart xin chào ạ!

-Mua gì đây mua gì đây?-Bzz Bzz-Ai thế?Quốc Bảo?Haizz.Gì?

-Đang ở đâu đấy?

-Hỏi chỉ?

-Trả lời!

-Chắc.Familymart.

-Chỉ?

-Thì mua đồ ăn.

-Mua cho tôi luôn.

-Hả?Miễn.

-Cái gì?

-Anh có tiền thì tự đi mua.

-Được thôi.5 phút nữa tôi sẽ tới.

-Hả?N..."cụp" Thiệt tình.Hắn tới thiệt sao?Mình phải mua nhanh mới được.Một bịch bánh mì với hộp sữa này là được rồi.

"leng keng"

-Ahhhhh...tới rồi đây à?

-Đi.

-Aaaa!Cái tay của tôi không phải đồ chơi của mấy người đâu nhé muốn kéo đi đâu là kéo nhé!

Quốc Bảo kéo Đào Anh tới một nơi.

-N..này...đây là đâu thế?

-Hồi sáng..Gia Huy đã kéo cô đi đúng không.

-T..thì sao?

-Thì sao cái đầu cô!Gia Huy là một người có thể tùy tiện làm tất cả mọi thứ đấy!

-Ý anh là sao?

-Hắn ta có thể bắt cô,mang cô ra nước ngoài mà không cần nghe ý kiến của cô đâu đấy!

-Giống anh thôi...

-Hả?

-Không có gì!

Quốc Bảo dừng lại:

-Từ nay...tôi sẽ giao một luật mới cho cô.

-Hả???

-Nếu cô có đi đâu cũng đều phải gọi cho tôi.

-Hả.....Hả!!!À khoan hán ta đâu có số mình...chuồn thôi...

-0128 *** **** là số của cô...đúng không,óc bã đậu?

Quốc Bảo giờ điện thoại lên.Nụ cười gian trên hế môi.

-A...Anh.....Từ Khi Nào?!!!

-Cô không còn nhớ tôi sao?Con trai tập đoàn GOG.

Đúng.Đã là con trai tập đoàn GOG thì có thể làm mọi thứ.Kệ cả thông tin cá nhân.Đối với Quốc Bảo...ĐÂY LÀ MỘT ĐIỀU DỄ NHẤT!

-Anh...là....ĐỒ VÔ DUYÊN!

Đào Anh hét lên sau đó chạy đi.

Quốc Bảo bấm số vào điện thoại.

-Lại đây!

-Không thích!-Đầu dây bên kia trả lời

Là Đào Anh.

-Là người hầu của tôi,cô phải đến đây.

-Không!

-Tôi sẽ trừ lương cô đấy!

-Muốn làm thì tùy anh!"cụp"

-Chắc!Ở đây mà lạc thì chỉ có cách chết thôi.

-Hộc...Minh...lại lạc rồi...."Phịch"-Đào Anh tựa lưng vào gốc cây.

-Số của hán...ở đây làm gì có sóng chứ.Minh tốt nhất cứ ngồi đây.Nếu đi thì lại lạc.

-Duy!-Quốc Bảo gọi.

-Hả?

-Gọi cho thầy đi!

-Hả?tại sao?

-Đào Anh mất tích rồi!

-Đ..Đào Anh...mất tích....Cái Gì?!

-Nhanh lên.

-Hả?Đào Anh mất tích ư?

-Không thể nào?!

Tiếng nói chuyện của một số học sinh nữ.

-Nó đáng lắm

-Ừ.Mà tại sao anh Bảo lại quan tâm tới Đào Anh như vậy?

-Đúng rồi đó!Anh Quốc Bảo và Đào Anh có là gì của nhau đâu?Tại sao anh ấy lại quan tâm tới Đào Anh như thế?

Tiếng lo lắng lẫn tiếng ghen càng ngày càng vọt lên.

-Quốc Bảo,tôi gọi thầy xong rồi bây giờ mình cùng chia ra tìm đi.

-Ừ!

Quốc Bảo và Duy đi ra khu rừng lúc nãy chia nhau ra.

-Đào Anh!Đào Anh!cậu ở đâu?

-Đào Anh!Cô ở đâu mau ra đây!

10 phút sau...

-Không có-Duy chạy tới chỗ Quốc Bảo.

-Không có luôn.

-Ở đây tìm chưa?

-Hình như là chưa.

-Chia nhau ra tìm đi.

-Ừ.

Ở nơi đây chia ra hai phía,Quốc Bảo lấy phía bên trái,Duy lấy phía bên phải.

-Đào Anh!

-Quốc Bảo?

-Đây cô ở đâu con đại ngốc kia!

-Quốc Bảo...

-Đào Anh?Đây!

-Anh tới đây làm gì?

-Cô hỏi hay nhĩ tôi tới đây để tìm cô chứ đâu?

-Hi hi..

-Cô còn cười nữa...

-Tôi ở đây cho vui thôi,lạc thì sáng mai tìm đường ra vậy thôi.

-Cô...thật sự cái đầu óc của cô ngu tới mức nào thế?!

-Tôi rất là ngu luôn...ngu lắm đấy..-Đào Anh đứng lên.

-...

-Tôi rất cảm ơn anh vì đến tìm tôi,bây giờ tôi sẽ tự ra...

-Cô...-Quốc Bảo nắm tay Đào Anh kéo lại-đang giận tôi đấy à?

-Thì sao?...

-Tại sao?

-Anh còn hỏi?!Anh không nên quan tâm đến tôi.Hãy quan tâm đến cô bạn gái của anh đi kìa!

-Bạn gái?

-Cái cô gái anh nói chuyện hồi sáng đấy!Hai người cười với nhau rất vui mà.Thế nên...buông tôi ra....

Quốc Bảo không buông mà dựa đầu lên vai Đào Anh.

-Qu.Quốc Bảo?Anh..anh đang làm gì vậy?

-Cô thật sự nghĩ thế sao?Tôi..bây giờ còn lo cho cô gấp trăm lần cô ấy,với lại sở dĩ tôi cười là do tôi nhìn thấy Gia Huy thôi...

-Tại sao?

-Cô biết đây.Gia Huy và tôi là kẻ thù,thấy Gia Huy đi với cô không lẽ tôi lại ngăn cản!

-Tại sao anh không ngăn cản?

-Tôi cứ để anh ta đi với cô,cho tới một ngày tôi sẽ chứng minh rằng cô là của tôi chứ không phải của ai khác.

-Anh...từ khi nào mà tôi là của anh chứ?

-Từ ngày mà cô bước vào nhà tôi...cô..đã là của tôi rồi.

-Anh...

-Bây giờ thì...-Quốc Bảo nhắc Đào Anh lên-về phòng thôi...

-Này...tôi có thể đi một mình...không cần anh giúp đâu.Anh thả tôi xuống đi..

-Không.

-Thả.

-Không.

-Thả.

-Không!

-Anh thật là...đồ bướng bỉnh!

-Thì đã sao?

-Tôi...tôi ghét...anh!

-Tôi có nói tôi thích cô à?

-...

-Này.....cái gì?Ngủ?Hay thiệt!

-Quốc Bảo!-Duy chạy đến.

-Tìm được rồi.

-Vậy thì tốt,về phòng thôi.

-Ừ.

Phòng Đào Anh và Linh.

-Anh hai!Đào sao rồi?

-Cô ta ngủ rồi.

-Vậy hả?Hên quá...

-Thôi em ngủ đi.

-Anh hai ngủ ngon!

-Ừ.

Quốc Bảo rời phòng bên ngoài là Duy.

-Quốc Bảo!Đào Anh sao rồi.

-Tại sao cậu lại quan tâm tới Đào Anh như thế?

-Thì tôi là bạn cậu ấy.

-...

Quốc Bảo không nói gì đi về ktx nam.

Duy cũng về luôn.

-Linh này..-Đào Anh gọi Linh.

-Hả?

-Duy với Quốc Bảo đâu bằng tuổi nhau mà sao lại gọi bằng "cậu-tôi"?

-À...hai người đó là bạn từ nhỏ nên họ gọi nhau vậy quen rồi.

-À à...

-Đào đi ngủ,mai lấy sức ra rừng thực hành nữa.

-Hả!?Ngày mai?

-Ừ.

-Haizz...ngán...

-Hi hi...thật ra là vui lắm đấy.

-Thôi mình ngủ.

-Ừ Đào ngủ ngon!

5:00 sáng...

Tít tít tít...

"Cụp"

-Dậy đây,dậy đây....Oáp....Linh ơi ời ơi

~-Linh dậy đây!

-Oaaaaa~Hôm nay thực hành mà đúng hôm?

-Ừừ

-Vậy mình thay đồ thôi!

-Ừ!

15 phút sau.

Đào Anh và Linh bước ra ngoài.Đào Anh và Linh đã 16 tuổi nhưng thân hình mảnh mai lắm nhá!

Ra ngoài Đào Anh gặp...Mỹ Hoa!

-Ái chà....-Mỹ Hoa đứng lại.

-Mỹ Hoa?-Đào Anh sững người.

-Chúng mình thật là có duyên nhỉ?

-Duyên?Ồ...duyên thật...

-Không ngờ cô lại học trường này.

-Ồ.

-Haizzz...Tôi tưởng hôm nay cô nói chuyện với Quốc Bảo bằng "cậu chủ"

nữa rồi chứ.

-Minh đi Linh.

-À...Ừ

-Cô....-Mỹ Hoa tức giận bỏ đi.

Tất cả học sinh tập hợp tại một nơi.Con gái mặc đồ thể dục màu hồng,con trai thì mặc màu xanh.

Không may Đào Anh lại đứng kế bên Mỹ Hoa và đằng sau Quốc Bảo.

Đột nhiên Mỹ Hoa thì thầm bên tai Đào Anh:

-Quốc Bảo..là của tôi...

-Ồ của cô...Sao không nói với Quốc Bảo ấy...

-Cô...

-Sao?Sợ bị từ chối à?

-K...không đâu nhé...Một người con gái vừa đẹp vừa mảnh mai như tôi thì cả đồng con trai xiêu trước mặt tôi đấy...

-21!-Đào Anh giơ tay phải lên.

Mỹ Hoa đứng ngơ ngác,ra là nãy giờ họ đang điểm số.Mỹ Hoa vẫn không biết.

-Ồ...

-Này!Tiếp đi chứ!-Thầy la lên.

-A...23!

-Hả?Cô bị gì vậy?

-A...22!

-Haizzz tiếp!-Thầy có vẻ nhăn nhó khi nhìn Mỹ Hoa.

Sau khi điểm danh,Đào Anh nhìn chăm chăm vào phía sau lưng Quốc Bảo làm cho Quốc Bảo la lên:

-Này!

-Hả?

-Cô đang tìm gì trên người tôi à?

-À...Tôi đang tìm xem có từ nào trên người anh ghi là"của Mỹ Hoa" không?

-Hả?Cô đang nói gì vậy?

-Lúc nãy Mỹ Hoa có bảo"Quốc Bảo là của tôi".

-...

-À...mà thôi tôi đi thực hành đây.

Thầy giáo phân chia một nhóm thì dựng lều vì có ý định hôm nay sẽ vào rừng ngủ còn một nhóm thì tìm củi về làm lửa.

Không may Đào Anh lại bốc trúng dựng lều(thực hành là môn Đào Anh dở nhất):

-D..dừng lều?...Mình chết mất thôi...Linh bóc trứng gì vậy?

-Dừng lều luôn.

-Vậy hả?Vậy làm cùng tớ nha!

-Ừ!

Đào Anh ngó quanh thì thấy Mỹ Hoa đang cùng Quốc Bảo...vào rừng.

-Mỹ Hoa và Quốc Bảo bóc trứng tìm củi à?

-Ừ hình như vậy-Linh nhìn theo-Nhìn họ đẹp đôi nh?

-Ừ...Mà họ đã là bạn từ nhỏ tại sao?...Thường thường người quen nhau từ nhỏ thì hay....kết với nhau lắm mà...Quốc Bảo không thích Mỹ Hoa sao?

-Ừm...có lẽ là vậy....

-Mà...tớ xin lỗi khi hỏi chuyện này nhưng...Quốc Bảo chưa bao giờ có bạn gái ư?

-Chưa...nhưng theo tớ biết thì...Quốc Bảo đã thích cô gái nào đó lúc còn nhỏ...

-Cô gái đó bây giờ ở đâu?

-...

-Linh?

-Cô gái đó...hình như là biến mất rồi...

-Biến mất?

-Cũng...cũng có thể là chết rồi ấy...

-Chết?!

-Lúc tớ còn 6 tuổi,tớ quen với cô gái đó,cô gái đó bằng tuổi tớ.Tụi tớ chơi với nhau rất rất thân.Nghe nói cô gái đó có một gia đình rất giàu có.Cho đến một ngày...Một vụ hoả hoạn..rất rất là lớn...

Đến lúc này Linh không cầm cự được nữa liền oà khóc

-Họ...họ không tìm thấy thân thể của cô gái đó..chỉ tìm được thân thể của ba mẹ cô gái và người em của cô gái đó...Từ hôm đó mà...Quốc Bảo...không bao giờ hé cười...không ăn không uống...Cứ gặp mẹ tớ thì lại hỏi"Tuyệt Mai đâu mẹ??"

-Tớ...tớ..xin lỗi..

-Không có gì đâu...

Đào Anh lúc này rất hoảng.

-Thôi mình dừng lều tiếp đi-Đào Anh quệt nước mắt lần trên má Linh-Nha Linh?

-Ừ!

30 phút sau...

-Cả lớp!Chúng ta đã dừng lều và đã ăn xong rồi bây giờ chúng ta ngủ được chứ?!

-Vâng!!!!

-Tốt!Thôi thầy chúc các em ngủ ngon!

Đào Anh nhìn Linh hỏi:

-Linh ngủ với ai?

-Tất nhiên là với Đào rồi!

-Vậy...-Đột nhiên Hải bước tới nắm tay Linh kéo đi-Ơ?

-Xin lỗi Đào nhé! Hôm nay Hải sẽ mượn Linh!

-H...hả!!!!Con trai...con gái.....

-Không có đâu!-Hải đỏ mặt.

-Hi hi...Thôi đi đi.

-Ừm..Đào ngủ ngon!-Linh la lên.

-U!

Hai người họ đã đi khuất.

-Mẹ ơi

~Gì vậy con gái?

-Lửa là gì hả mẹ?

-Lửa?Lửa là một thứ rất nóng,nó có màu đỏ pha vàng...Tại sao con lại hỏi mẹ câu đó?

-Tại con không biết.

Oa oa oa!

-A! Mẹ ơi! Tuấn khóc rồi!

-Ừ mẹ biết.

-Hu hu hu...mẹ ơi!mẹ đâu rồi ba ơi!Cái này là lửa phải không mẹ??Mẹ nói nó rất nóng mà?Tại sao nó lại ở xung quanh con???Mẹ ơi....Mẹ...

-Hu hu hu...mẹ ơi!mẹ đâu rồi ba ơi!Cái này là lửa phải không mẹ??Mẹ nói nó rất nóng mà?Tại sao nó lại ở xung quanh con???Mẹ ơi....Mẹ...

~A!

Đào Anh giật mình ngồi dậy.

-Lại là giấc mơ đó...Mình phải đi rửa mặt...

Đào Anh bước ra ngoài hít thở không khí trong lành vào buổi sáng,ngồi bệt xuống đất.

-Sao không vào ngủ tiếp?-Một giọng nói vang lên.

Đào Anh quay lại, là Quốc Bảo:

-Hết buồn ngủ...

-Thật sao?Tôi thấy cô buồn ngủ đấy.

-Tai mới thức thôi.

-Ồ-Quốc Bảo ngồi xuống kế bên Đào Anh

-Này..-Đào Anh lên tiếng.

-Gi?

-Anh có bao giờ yêu một người chưa?

— . . .

- Trả lời đi.

-....rồi....

-Ai?

-...Hà Minh Tuyết Mai...

-Tên đẹp nhỉ?

-Ừ..rất đẹp...

-Cô ấy ở đâu?

-....

-Tôi xin lỗi!...Đào Anh khóc-Tôi không nên hỏi anh chuyện này...hức...tôi thật là...cô gái đó ở trên trời đúng không?....

-...ừ...

-Anh...Tại sao...anh không nổi giận?...

-Nổi giận làm gì?

-Về cô gái đó...

-Chuyện ...cũng đã qua rồi...

-Anh có thể nói cho tôi nghe...vì sao anh thích cô ấy được không?

-....Ừ...Lúc tôi còn nhỏ...Tôi rất cô đơn...Vì là con trai của gia đình giàu có nên...Tôi không có bạn bè....Lúc đó có một cô gái xuất hiện trước mặt tôi...chĩa tay ra và nói "mình làm bạn nhé!"

-...

-Cô gái đó rất xinh đẹp.Lúc đó tôi 7 tuổi,cô gái đó 6 tuổi.Chúng tôi mỗi lần đi học về đều rủ nhau ra công viên chơi.Tuyết Mai luôn quan tâm đến tôi.Dù tôi biết tôi lớn hơn Tuyết Mai 1 tuổi nhưng,mỗi lần tôi ngã,người đỡ tôi dậy là Tuyết Mai.

-Anh...không cần kể nữa đâu...

-Mà...cô đấy!-Quốc Bảo cốc đầu Đào Anh.

-Ui...

-Tự nhiên rãnh đi hỏi chuyện này....

-Anh đang khóc sao??

Quốc Bảo đứng bật dậy quay đi.

Đào Anh đứng dậy theo.

-Anh...Tôi xin lỗi...đáng lẽ tôi không nên hỏi anh...

-...

-Anh...

-Phụt!Ha ha ha!

-??

-Tôi gạt được cô rồi!

-Anh....

"Bốp bốp bốp"Đào Anh đánh Quốc Bảo:

-Ui...Đau!

-Kệ anh!Cho anh chết!

-Ha ha ha!Đồ heo!

-Hả?!!Anh vừa nói gì?!

-Đồ heo!Đồ ngốc!

-Anh!Đồ đáng ghét!!!

-Ha ha ha!

-Ấy chết!mấy giờ rồi?7 giờ!

-Sao vậy?

-Ủa hôm nay không có thực hành à?

-Có mà 12 giờ lận.

-Ôh...thôi tôi thay đồ anh về lều anh đi.

-Chán.

-Thì lấy điện thoại ra chơi.

-Không có trò chơi.

-Vậy lấy điện thoại tôi.

Đào Anh đưa Quốc Bảo điện thoại.

-Xi...đúng là con gái,bao điện thoại đúng bự.Lại Doraemon.

-Thì sao nào?

-pass.

-A..1202.

-Gì thế?Ngày sinh nhật à?

-Ừ-Đào Anh trong lều trả lời.

-Trong điện thoại chả có trò nào vui.

-Vậy thì trả đây!

-Thôi, trả cô rồi lấy gì tôi chơi?

-Chứ lúc nãy ai nói không có trò chơi?

-Trò này vui nè.

-Anh...phốt lờ tôi à?

-...

-Chắc....

Đào Anh sau đó bước ra ngoài,giật điện thoại lại và nhìn Quốc Bảo:

-Nãy giờ anh còn chưa về lều sao?

-Thì đã sao

-Tôi đi...đánh răng anh cứ ngồi đấy,không thì vào ngủ tiếp.

Quốc Bảo đứng dậy,bước đi mà không nói tiếng nào.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

-Linh ơi....Linh...-Hải mở lều ra gọi Linh.

-Oáp...Hải đây à?

-Dậy đi.

-Linh buồn ngủ...

-Không được...Lát nữa còn phải thực hành..Hải kéo Linh dậy nha?

-Ừ!Hi hi.

-Linh thiệt là!

-Nè~~Một giọng nói cất lên

Linh và Hải nhìn theo phía giọng nói...đó là Đào Anh:

-Hai người...tính làm vợ chồng luôn hả??Cho bà này FA cô đơn một mình luôn phớ hôn??

Đào Anh khoanh tay làm cho Linh và Hải nhìn nhau cười thầm

-Còn không mau ra ngoài!-Đào Anh la lên.

-Dạ thưa chị hai-Hải kéo Linh.Hai người nắm tay nhau tung tăng nhảy múa.

-Haizzzz...thiệt là....

Giờ thực hành...

-Các em!Hôm nay là ngày cuối cùng chúng em ngủ ở đây!Sáng mai chúng ta sẽ trở về ktx sau đó ở đó thêm một ngày nữa chúng ta sẽ tiến hành về trường Ngôi Sao Vàng!

-Yeahhhhhh

-Thôi!Các em hãy tìm thêm củi đi.Để tối nay không cần phải tìm củi cho nó lạnh.Nhưng phải bắt cặp.

-Linh ơi

~~Đào ơi

~Linh và Đào Anh chuẩn bị bắt cặp thì..

-Khoan!

-Hả?

-Thầy chưa nói xong.Bắt cặp của chúng ta là bắt cặp nam nữ!

-H...Hả??Nam nữ ư??-Đào Anh hốt hoảng.

Nhìn lại đã thấy Linh nắm tay Hải tung tăng nhảy múa lần 2...

-Bây giờ biết chọn ai??D..Duy...đúng rồi Duy có thể..

-Kyaaaa~Anh Duy bắt cặp với em nhaaa.

-À...ừ...

-Rồi biết rồi hén!-Đào Anh xịu xuống ai ngờ có người nắm tay Đào Anh kéo đi.Là..là Quốc Bảo!

-Này anh....

-Cô cặp với tôi.

-Hả?!Có chết tôi cũng không muốn bắt cặp với anh đâu nhá!

-A...xin lỗi...tôi không nghe thấy cô nói gì hết.

Đột nhiên Mỹ Hoa xuất hiện.

-Anh Bảo~Đào Anh đâu chịu đi với anh đâu anh nắm tay nó làm gì.

Đào Anh nhìn Quốc Bảo.Người đang nắm tay cô đi.Hình như Quốc Bảo đang tức giận thì phải.Nhưng mà Mỹ Hoa đang tiến lại gần họ hơn.

5 bước...4 bước...3 bước...2 bước....

Đào Anh không chịu được nổi bướng bỉnh của Mỹ Hoa liền đứng lại.

-Mỹ Hoa!-Đào Anh la lên.

-Hả?Cô muốn trả Quốc Bảo lại cho tôi đúng không?

-Không!

Lời nói của Đào Anh khiến Quốc Bảo sững lại.

-Xin lỗi cô Mỹ Hoa nhưng hôm nay tôi bắt cặp với Quốc Bảo với tư cách là một người hầu!-Đào Anh nắm tay Quốc Bảo và kéo đi.

-Cô...Con nhỏ đáng ghét kia!!!

Đào Anh chạy đi cùng Quốc Bảo.

-Tôi....không...có ý định là sẽ nói vậy đâu nhá...đừng hiểu lầm nhá...

-.....

-Này...anh tính im re vậy luôn á hả??

-Ha ha ha!!-Quốc Bảo ngồi phịch xuống ôm bụng cười ha ha.

-??Có gì vui lắm sao??

-Haizzz...đây là lần đầu tiên có người nói với tôi như thế đấy.

-Anh...đứng dậy mauuuuuu.

-Không

-Này chúng ta còn phải tìm củi đấy.

-Khỏi.

-Khòiiiiiiiiiii???Anh nói vậy là sao hả??

-Hồi sáng tôi có kêu mấy người hay theo dõi tôi lấy cho tôi rồi.

-...Có người lấy đèn sừng ghê haaaaa.

-Zzzzzzz

-Ấy thiệt tình...

Một cơn gió thổi nhẹ khiến mái tóc màu nâu ánh vàng khiến nhiều cô gái chết mê chết mẩn ấy phát phát trên khuôn mặt lạnh lùng có chút baby. Hàng long mi cong vút mà hàng ngàn cô gái trên thế giới này mong có. Kể cả một cô gái chút tomboy như Đào Anh cũng phải mê mẩn.

-Ngắm xong chưa?-Quốc Bảo hé mắt.

-Ngắm???Anh nói nhầm gì đấy.

-Chứ chẳng phải có người đang ngắm đấy à??

-K..không có à nha...

-Zzzzzzz

-Bực à nha....Này dậy đi!

-....

-Hoàng Quốc Bảo!Anh có dậy hay không??Đi tìm củiiii.

-Chẳng phải tôi bảo là có người lấy dùm rồi sao??

-Tôi không quan tâm có người lấy rồi hay chưa,nhưng đây là thực hành không phải là nhiệm vụ của những người hay theo dõi anh,nên-Đào Anh đứng dậy chìa tay ra-đây là nhiệm vụ của chúng ta.

-...

-Haizzzz...Tay tôi mỏi rồi đâyyyyyy.

Cuối cùng Quốc Bảo cũng chịu nắm tay Đào Anh để Đào Anh kéo dậy.

-Tiến hành thôiiiiiii.-Đào Anh bước đi.

-Này cô có phải trẻ lên ba đâu.

-...

-Cô không nghe tôi nói gì sao?

-...Quốc...Bảo....

-Sao?

-C..chẳng phải đó là....Linh với Hải sao??

Đào Anh chỉ về phía đó.

-Họ...đang h..hôn...Hónnnnn!!!-Đào Anh hoảng

-Này!Cô điên sao?Họ nghe thấy bây giờ.

-Mình đi..đi thôi...-Đào Anh vẫn chưa hết hoảng lấy tay đập vào mặt mình.

Lấy củi xong,họ tiến về lều.

-Đói bụng quá-Quốc Bảo than.

-Hay là tôi lấy xe đạp chạy tới Family Mart nha.-Đào Anh lên ý kiến trước mặt Quốc Bảo.

-Này cô biết đường không đấy?

-Biết chứ.

-Nhưng chúng ta đang trong rừng mà.

-Anh tính nhin tới tới à?

-K..không.Nhưng tôi phải đi cùng cô.

-Humm...Sao cũng được.

Đào Anh dắt xe đạp ra.

-Đi!-Đào Anh lên tiếng.

-Tôi chờ-Quốc Bảo cản.

-Thôi tôi chờ.

-Tôi chờ.

-Tôi!

-Tôi!

-Mệt quá!Còn một cái trong kho anh lấy mà đạp.

-Thế đợi tôi.

-Chắc...Lẹ lên.

Quốc Bảo dắt xe ra.

-Đi!-Đào Anh bắt đầu đạp.

Vì 2 người đang ở trong rừng nên đi ra ngoài rất khó.Đào Anh cảm bản đồ.Quốc Bảo theo sau.Chốc chốc Quốc Bảo lại giục bản đồ và dành đi trước vì thấy Đào Anh đi chậm quá.

-Tôi chưa??4 giờ rồi này...-Đào Anh thở.

-Tôi rồi này...-Quốc Bảo chỉ.

F...Family Mart đang ở trước mặt...

-Oaaaaaa-Đào Anh đạp nhanh tới

Keng

-Family Mart xin chào.

-Đ..đồ ănnnnn-Đào Anh tung tăng.

"Cốp!"

-Ui...Đau!

-Cô ham ăn tới thế sao??

-Thì...đói bụngggggg.

-Thì mua.

-Anh có mang tiền không đấy.

-Có.

-Thế tốt.Tự ai nấy mua nhá.

-Sao cũng được.

Sau 20 phút....

Keng

-No quá....-Đào Anh vươn vai.

-Về-Quốc Bảo lên xe.

-Ừ.

Họ lại vào rừng..

-Phù...cuối cùng cũng về-Đào Anh thở.

-Nhanh lên thầy tới bây giờ-Quốc Bảo dắt xe lại chỗ cũ.

Bzzz bzzz

-Oái...ùa điện thoại mình....Là....MẸ!-Đào Anh la lên.

"con gái"Đầu dây bên kia nói.

-Chào mẹ...

"Đang ở đâu thế hở con"

-Dạ...đang cắm trại với trường mẹ ạ...

"À...Con về đây liền cho mẹ!"

-Hả?Nhưng...

"Không nhưng nhĩ gì hết!Về!"

-Tại sao??

"Con giữ chìa khoá thì sao mẹ mở cửa?"

-C..chìa khoá...Mẹ về rồi á??

"Con nhỏ...Nếu tao không về sao biết mày không ở nhà?!"

-À....Con về ngay!

Cụp

Đào Anh quay sang nhìn Quốc Bảo với đôi mắt hình con cú...

-Đ...đừng nhìn tôi...-Quốc Bảo xua xua tay.

-Xi...Thế nhờ anh nói với thầy tôi về.

-Khoan...

-?

-Cô về bằng cách nào?

-Tôi bắt xe buýt....từ từ rồi cũng tới.

-Hả?Cô điên à!

-Ừ...tôi điên lắm...Thôi tôi sẽ đạp xe về ktx,cũng gần Family Mart lúc này mình đi.Chào anh!

-Khoan!-Quốc Bảo nắm tay Đào Anh.

-Sao?

-Thế cô sẽ không làm người hầu tôi nữa à?

-.....Có lẽ vậy....Xin lỗi...Gặp anh vào tuần sau....

Đào Anh nói xong lấy xe đạp chạy đi.

-Số 206....đây rồi leo lên thôi...-Đào Anh lên xe buýt-Còn...1 chuyến nữa là sắp về nhà rồi.

1 tiếng sau...

-Con nhỏ kia!-Mẹ Đào Anh la lên.

-Mẹ....

-Con đi đâu vậy?!

-Con đã bảo là con đi cắm trại cùng trường mà...

-....

-Bà đấy....con nhỏ nó phải lặn lội về đây...-Ba Đào Anh nói.

-Thôi ba không sao...Thôi mình vào nhà nha mẹ.

-Ừ.

Xoạch

-Về nhà đã quá!-Mẹ Đào Anh vờn vai.

-Con lên phòng nha!-Đào Anh chạy lên.

-Có ăn gì chưa con?-Mẹ Đào Anh ngược lên.

-Dạ con ăn rồi.

-Vậy tắm rửa đi con.

-Dạ...

-Hà?!Em vừa nói gì?!Đào Anh phải về sao?

-...

-Haizzz thôi cả lớp chúng ta thay đồ chuẩn bị ăn tối.

-Đào...-Linh nắm tay Quốc Bảo-Anh hai...sao vậy?

-...

-Anh hai...

-Anh đi ngủ đây.Anh mệt rồi.

-Thầy có điều muốn nói!Ngày mai chúng phải dậy lúc 5 giờ để bắt kịp thời gian xe tới thay vì ở thêm một ngày,trường đã hoãn lại.

-Vậy sao?

-Hiazz mà cũng thêm về nhà quá.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 11

-Đào Anh!dậy đi con!

-Oáp....hôm nay nghỉ mà mẹ!

-Vậy hả?

-Chắc...mẹ thiệt là...hôm nay là chủ nhật mà...

Đào Anh xuống giường bước vào toilet rồi làm vệ sinh cá nhân.

Xong,Đào Anh mới nhớ hôm nay chắc mọi người cũng về nhà rồi.

-Ấy chết....mình quên một số đồ ở nhà Quốc Bảo....qua lấy thôi.

Dưới lầu...

-Chào mẹ con đi!

-Đi đâu vậy con?

-Đi...qua nhà bạn ạ!

-Nhớ về sớm nha!

-Dạ!

Đào Anh đạp xe dạo tới đó.

Ding dong

"Ai đấy?"

-A là Đào Anh ạ...cháu tới lấy đồ.

"Đào Anh...à...cháu đấy à?đợi cô chút cô gọi bà chủ cái,cháu vào nhà đi!"

Kết

Tiếng cổng mở ra.

Đào Anh đi bộ tới cái cửa to dùng của nhà Quốc Bảo.

Cộc cộc

-Ra ngay đây!-Mẹ Quốc Bảo bước tới mở cửa-A!Đào Anh!

-A...chào cô lâu quá không gặp cô.

-Con vào lấy đồ à?

-Dạ vâng.

-Ừ...con vào đi.

Đào Anh lên phòng nơi cô ngủ.

Cạch

-Q...Quốc Bảo vẫn còn ngủ sao?Mình phải dọn nệm nhẹ mới được.

Đào Anh lấy một số đồ đạc trong tủ rồi lấy một tờ giấy viết:

Hi!Tôi đây!

Lúc này anh đang ngủ nên có lẽ không biết.Hôm bữa anh ở lại có vui không?Do mẹ tôi về nên tôi về sớm Việc tôi làm người hầu ở đây...mẹ tôi chưa biết nên....tôi hơi sợ.Tôi qua lấy đồ về.Thứ hai...à không ngày mai gặp lại anh.Không hiểu sao lại viết cho anh.Vẫn gặp nhau bình thường mà vậy...ha ha ha....Mà nói nghe này...Mặt anh lúc ngủ dễ thương và đẹp trai cực!Hiazzz....chắc bao cô gái phải đau tim vì anh lắm.

Thôi tôi về.Mai gặp!

-Đào Anh-

(▽)

-Ừ....-Quốc Bảo quay người qua-Tuyết Mai..

-Tuyết Mai??Là...cô gái Linh kê...

-Em đi đâu?Tuyết Mai??

Đào Anh thấy tay của Quốc Bảo run lên liền nắm lại.

-Quốc Bảo...Quốc Bảo....

Cuối cùng Quốc Bảo cũng dìu xuống.Đào Anh ra khỏi phòng.Xuống chào ba mẹ Quốc Bảo và ra khỏi nơi đó.

Về tới nhà...

-Con về rồi ạ!

-Chào con.-Ba Đào Anh đang ngồi đọc báo.

-C...con lên phòng..

-Ừ,con lên đi mà tôi nhớ xuống đây chứ hôm qua chả chịu xuống cả ngày-Mẹ Đào Anh vừa rửa chén vừa nói.

-V...vâng...

Phòng Đào Anh..

Bzzz Bzzz

-A lô?-Đào Anh bắt máy.

"..."

-?A lô?

"Đ...Đào Anh đấy à?"

Giọng này...

-Anh là anh Phong đúng không?

"À...Ừ là anh..

-Sao anh biết số em?

"À....Hôm bữa thầy gọi anh lên văn phòng thầy bảo anh xem danh sách học sinh lớp 11 ai ngờ thầy lớp em...mà lại có cả số điện thoại...lúc dẫu anh không dám lấy...sợ chúng số điện thoại mẹ hoặc ba em...mà anh lại YOLO một lần...ha ha ha.."

-Thế là anh xâm phạm rồi đấy nhá!

"Xâm phạm?"

-Ừ...xâm phạm...quyền cho số điện thoại người khác...

"..."

-Em nói giỡn á!Ha ha ha.

"...Ừ anh biết mà..."

-Mà anh gọi em làm gì?

"...Tính rủ em đi chơi..Mà chắc em bận nên..."

-Đi chơi á??Đi đi!Ở nhà chán thấy mò!

"Ha ha ha anh cũng chán đây...Anh hẹn em ở công viên Red nha!"

-Dạ!

"Vây chào em lát gặp!"

Cup

Đào Anh tắt máy xong thay đồ rồi phóng ra khỏi nhà. Thoạt đầu mẹ Đào Anh có ngạc nhiên nhưng thôi,thấy Đào Anh ở nhà chán nên Đào Anh cứ đi chơi vậy.

Tại công viên Red...

-A!Anh Phong!-Đào Anh hấp tấp chạy tới.

-A!Đào Anh!...-Phong nhìn Đào Anh.

-...N..nhìn em kỳ lắm đúng không?

-Đ...Đâu có!E..em đẹp lắm..

-Thế mình đi.

Đào Anh và Phong chạy khắp công viên.Nào là ăn,sau đó vào khu vui chơi.Rồi đến tàu lượn.Cuối cùng cũng nghỉ chân.

-Đây!-Phong đưa cho Đào Anh lon pepsi đang lạnh.

-A...cảm ơn anh.

-Mà anh hỏi này...

-?

-E...em là bạn gái của Quốc Bảo hả??

-!Đâu có!Em với Quốc Bảo đôi lúc có chơi với nhau chứ đâu có gì đâu anh!

-Vây hà...-Giọng của Phong thay đổi 360 độ.

-?

Phong đứng dậy.Ném lon pepsi vào thùng rác thật mạnh rồi quay qua nói với Đào Anh.

-Thế...tao cứ tưởng mày là bạn gái của cái thằng chết tiệt ấy...

-Anh Phong?

-Sao hả?Ngạc nhiên lắm đúng không?Một năm trước...Vì nó..mà bạn gái anh bỏ anh...

-...

-Tao không cần mày nữa...về đi..

Đào Anh đứng dậy tát vào mặt Phong.

-N..này cô!Đang làm gì thế?!

-Anh...Là đồ hèn...Nếu bạn gái anh bỏ anh thì sao chứ?Anh có thể kiếm người khác mà?!Trường có cả đồng con gái đang chờ anh đấy!

Đào Anh tức giận bỏ đi.

Nhà...

-Chào ba mẹ con mới về!

Đào Anh nói xong chạy lên lầu.

Phịch

-Buồn ngủ quá...6 giờ rồi á....Mẹ!hôm nay con không ăn tối!

-Haizz..con bé này thiệt tình...

...

-Đào Anh!dậy đi trễ rồi!

-Ừm...Trễ rồi á!6..6 giờ?!Oái!-Đào Anh nhảy ra khỏi giường.Vào toilet làm vệ sinh cá nhân,thay đồ rồi chạy xuống.

-Ưa a ẹ on i ọc!(Thưa ba mẹ con đi học)-Đào Anh gặm bánh mì trên miệng đeo cặp rồi phóng lên xe đạp chạy đi luôn.

-Oái!Con nhỏ này thiệt là...-Mẹ Đào Anh lắc đầu.

Trường...

xoạch

Đào Anh mở cửa.

-Đ...Đào Anh?-Linh quay lại.

-Linh...

-Sao hôm bữa về sớm?

-À..mẹ tớ về.

-Ồ...

-À mà tớ có thể là không làm việc ở nhà cậu trong một thời gian...

-Không sao đâu.Hay là cậu cứ hỏi mẹ cậu xem.

-Ừ để về tớ hỏi.

-À mà...

-?

-Anh Phong sao vậy.....

-Anh...Phong?

-Hồi sáng anh có tới nói với cả lớp không được....chơi với cậu....nên...-Linh nhìn về cả lớp.

Đúng.Những cặp mắt ấy....đang liếc tôi.Có lẽ họ ghét Đào Anh lắm.

-T..Thôi kệ anh đi.Giờ học cũng tới rồi mình về chỗ thôi-Linh nắm tay Đào Anh.

-À...Ừ...-Đào Anh bước về chỗ ngồi thì...

Soạt

Rầm

-Ha ha ha!Á Xin lỗi bạn mình lỡ chân!Ha ha ha.

-Thật đáng đời con nhỏ đó.

-Ha ha ha.

-Ui....-Đào Anh xoa xoa chỗ mình té-Ô hô bạn lỡ chân à?Thế đừng lỡ nữa nhé!Không thì....Bạn chết với mình đấy.Biết chỗ bạn đứng ngồi đi.-Đào Anh đứng dậy dựng ghế rồi ngồi xuống.

-Tiết học bắt đầu!-Thầy bước vào.

...

Reng!

-Oáp!Cuối cùng cũng đến giờ về.Linh lại đi học thêm rồi haizz...ngủ quá đi mất.Thế lại đi bộ về...Tự đừng nhớ cái xe hay đi cùng Linh quá.

Cách

-Này...

Có một người con trai đang dựa lưng vào tường.Vóc dáng này là...Quốc Bảo!

-Hà?-Đào Anh đeo cặp vào.

-Cô...nghe nói đi chơi cùng Phong sao?

-...Liên quan gì đến anh à?...

-...

-...Không nói chuyện nữa thì tôi về..-Đào Anh bước về phía cánh cửa.

Pặp

-N...này anh đang làm gì thế?Buông tôi ra!

-...

-Này!

Tự đừng Quốc Bảo điu xuống.

-Anh...Này!-Đào Anh cố đẩy Quốc Bảo ra nhưng-Khoan...sao người anh nóng thế này?!Anh sốt cao rồi!Anh đứng dậy...được không?

-Học...

-Thiệt là...-Đào Anh cố đứng dậy và điu Quốc Bảo ra cổng.

-A!Bác quản gia!-Đào Anh la lên

-Cô Đào Anh?Cậu chủ sao vậy?

-H...hắn ta sốt cao rồi..

-Thế ạ?Phiền cô Đào Anh đưa Quốc Bảo lên xe tôi..tôi sẽ chở cậu chủ về.

-Đ...để tôi đi cùng..

-A phiền cô quá..

Đào Anh và bác quản gia điu Quốc Bảo lên xe rồi bác quản gia lên trước lái xe.

-N..này anh...không sao chứ?-Quốc Bảo đang nằm trên đùi Đào Anh

-Học...

-Anh...thật là ngốc...tại sao sốt mà không nói cho tôi biết?

-Học...phiền....

-Phiền?Anh suy nghĩ gì vậy chứ?!

-Học...

Đào Anh sờ trán Quốc Bảo.

-Sốt cao rồi...càng ngày càng nóng lên...sốt từ lúc nào thế không biết...

...

-Cô Đào Anh phiền cô quá...ngay ngày ông bà chủ không có ở nhà...-bác quân gia lo lắng.

-A không sao đâu ạ!Chuyện này cứ để cháu lo là được ạ.

-Cảm ơn cô Đào Anh.

...

Cạch

-Hãy...Đào Anh để Quốc Bảo xuống giường-Thuốc...đây rồi...

Đào Anh xuống bếp nấu cháo rồi mang lên phòng cho Quốc Bảo.

-Anh ta cứ nằm nóng thế này...phải cởi áo khoác trường ra...Đào Anh để tô cháo xuống rồi ngồi kế bên Quốc Bảo.

1 nút

2 nút

3 nút

-Lúc này thì hẳn không thể ăn cháo được...thờ hồng hộc thế kia...phải đắp khăn cho hẳn mới được.

Đào Anh lấy khăn đắp lên trán cho Quốc Bảo.

Pấp

-Oái!Này anh...

-Học...

-Sao càng ngày càng nóng lên thế...đo nhiệt....-Đào Anh lấy đồ đo nhiệt đo Quốc Bảo-...C...Cái gì?...40 độ...Không phải chứ...không thể nào...

-Nóng...nóng quá...

-N..nóng sao...Anh ngồi dậy thay đồ được không?Áo anh ướt đầm mồ hôi đây này sẽ không tốt đâu.

-...-Quốc Bảo từ từ ngồi dậy.Cởi áo ra...

-Anh ăn cháo nha?...

-Thôi...Tôi không ăn đâu...

-Một chút thôi...thế anh mới uống thuốc được.

-...Đưa đây...

-Hi...

-Nhưng cô phải...

-Hề....không lẽ...tôi phải dứt cho anh sao?

-Ừ...

-Mệt...há miệng ra...

Đào Anh dứt cho Quốc Bảo.

1 muỗng

2 muỗng

-Không ăn nữa...

-Mới có 2 muỗng...mà thôi anh uống thuốc đi.

Quốc Bảo uống thuốc sau đó nằm xuống.

...

-Áy chết mình phải gọi cho mẹ...ra ngoài thôi.

Cạch

-A lô mẹ hả?

"Đi đâu giờ này chưa về?"

-A...hôm nay con phải qua nhà bạn làm bài...có lẽ con sẽ không về nhà...

"Làm bài hả? Thế tốt nhưng mai làm gì có đồ thay?"

-Mai con lên trường trễ chút cũng được.

"Ừ! Ngủ ngon con gái! Hi hi hi! Minh ơi hôm nay con bé phải qua nhà bạn nó làm bài nên..."

Cụp

-Haizz...hể nghe học bài là mẹ toáng lên...Thôi hay là để hẩn trong phòng ngủ nhì...mà mình còn phải thay khăn...haizz quay vào thôi.

Cạch

-Này...

-Oái! Sao anh lại đứng trước cửa thế?! Quay vào nằm xuống tiếp đi!

-Cô...học...

Người Quốc Bảo nóng quá..

-Người anh chưa đỡ tí nào đâu...-Đào Anh cố đẩy Quốc Bảo về giường.

Phịch

Vì đẩy mạnh quá nên Đào Anh và Quốc Bảo đều nằm trên giường.

-Ồi! Haizz...Anh cứ nằm đó tôi sẽ thay khăn khác...

...

-Cuối cùng cũng đỡ...ngủ rồi mình nên về phòng thôi..

Pặp

-Anh..

-Ngủ với tôi đi..

-Hả? Anh điên sao?

-Không..

-Anh...Thôi được nhưng cấm có đụng...

...

1 giờ sáng.

-Ư...Tuyết Mai..

-Quốc Bảo?

-Tuyết Mai đừng mà...sao em lại biến mất cơ chứ?

-Quốc Bảo...-Đào Anh tính nắm tay Quốc Bảo nhưng rụt lại.

Mày có quyền gì để đụng anh Bảo cơ chứ!

Mày là gì hả?

Đừng có để cái tay bẩn thỉu ấy lên người anh Bảo!

Anh Bảo không phải của mày đâu!?

Con nhỏ Trần Đào Anh ấy!

Đào Anh tính ra ngoài thì Quốc Bảo xoay người qua nắm tay Đào Anh.

-Tuyết Mai...Tuyết Mai

-Quốc Bảo....Anh đừng lo có tôi đây rồi.

-Tuyết Mai...Sao nhìn em...giống một người quá vậy?....

-Giống một người...Tuyết Mai vẫn còn sống sao?...

-Một người...đang ở rất gần anh...Tuyết Mai...Ư ư đau quá...

-Đau?Này Quốc Bảo...anh đau ở đâu thế?

-Đau...hộc....

Quốc Bảo đang thở rất mạnh.

-Này anh ngồi dậy đi.

Đào Anh dìu Quốc Bảo ngồi dậy thì Quốc Bảo ôm Đào Anh.

-Anh...

-Một chút thôi...một chút thôi...

-...

-Một chút thôi...xin lỗi...đáng lẽ anh nên nói với em người giống em là ai...

-...Quốc Bảo...

-Em rất rất giống...một cô gái tên là Đ...Đào Anh đấy...

-Giống...giống mình ư?

-Hơ hơ...Tuyết Mai em hết gọi anh là "anh Bảo" rồi à...?Anh hơi buồn đấy...Gọi anh đi...

-...Quốc Bảo...Anh buông tôi ra được chưa...

-Một chút nữa thôi mà...

Quốc Bảo đột nhiên ôm Đào Anh chặt hơn,và nằm xuống luôn.

-Hắn ta...làm mình tức rồi đấy nhá...mà....làm sao mình giống Tuyết Mai được...?

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12

Cạch.

-Haizzz.. Vì hần mà hôm nay mình nghỉ...8 giờ rồi...ngủ nướng ghê.

Đào Anh để tô cháo mới làm lên bàn rồi ngồi lên giường kể bên Quốc Bảo.Đào Anh lấy tay sờ trán Quốc Bảo.

-Bớt rồi...Thiệt là...mẹ lại đi nữa rồi...

-A!Đào Anh con gái,hôm nay công ty lại gọi nữa nói có việc gấp nên ba mẹ lại đi nữa.Haizzzz chưa về với con gái được 2 tuần mà đã đi nữa...Mẹ xin lỗi.-Mẹ Đào Anh nói.

-A...không sao đâu mẹ mà mẹ đi bao lâu?

-Khoảng...chắc kì này thì...-Mẹ Đào Anh nhìn ba Đào Anh -Cờ...1,2 năm gì đó...

-1..1,2 năm??Lâu vậy mẹ?!

-Mẹ xin lỗi...nhưng mẹ hứa mỗi tháng sẽ gửi con 1 hoặc 2 triệu.Bây giờ sắp đến chuyến bay của ba mẹ rồi. -Mẹ Đào Anh ôm Đào Anh -Mẹ sẽ rất nhớ con đây,cả ba nữa.

-Dạ...con biết mà

-Thôi...ba mẹ đi đây.

-Dạ.Chào ba chào mẹ.

-Chào con...

Không biết sao Đào Anh khóc lúc nào không hay.

-Khóc đấy à..?

Một giọng vang lên.

-Hả?Anh dậy rồi sao?

-Thấy mà còn hỏi.

-Hơ hơ -Đào Anh lau nước mắt.

-Vậy mà còn cười được....-Quốc Bảo lấy tay lau nước mắt của Đào Anh.

-U'...C...cảm ơn...

-Không bằng hôm qua cô lo cho tôi...

-Hơ hơ...cũng biết tôi lo cho anh à?

-...

-Sao không trả l-Quốc Bảo dựa vào vai Đào Anh lần hai.

-Hôm qua...thật sự cảm ơn cô.

Không ngờ một người máu lạnh như Quốc Bảo cũng cũng có lúc...đ..đáng yêu thế này.

-Này...tôi không phải cái gối của anh đâu nhá...-Đào Anh nói.

-.....

-Chặc....Ngủ luôn rồi....Này anh dậy thay đồ cho nó thoải mái vào...anh vẫn còn mặc áo của trường đấy.

-Lấy cho tôi đi..

-Haiz...thế anh nằm xuống cho tôi cái.

Phịch.

Đào Anh đứng dậy lại tú đồ của Quốc Bảo.

-C...cái gì nhiều áo thế này?!Cái nào đây?Hay cái màu xám này,í cái màu đen cũng được này!

-Cô đang lấy đồ cho tôi hay đi shopping thế?

-Biết rồi anh hai.Đội con tí.Á cái này thoải mái nè.Lấy cái này vậy.Đây!-Đào Anh đưa cho Quốc Bảo cái áo -Còn quần thì anh tự lấy nhá!Tôi không có rảnh hơi..lấy cho anh quần đâu!Tôi ra ngoài!

Rầm!

-Phù...Anh ta có tay chân đầy đủ mà còn không chịu đi lấy.N..ngày hôm qua...mình còn cời nút áo nữa..-Đào Anh đỏ mặt chạy xuống lầu.

-A cô Đào Anh!-Bác quần gia gọi.

-Dạ?

-Cậu chủ sao rồi?

-A....anh ta đỡ rồi bác ạ!Bác đừng lo nữa.

-Phù...ít khi thấy cậu chủ thế này lắm...

-Ít?

-Vâng.Ngày xưa lúc cậu chủ còn nhỏ.Tôi luôn lo cho cậu chủ vì bà chủ và ông chủ hay đi làm.

-Thế ạ?

-Vâng.Ngoài ra còn một người...

-Một người?..

-Là...tiểu thư Tuyết Mai...

-Tuyết Mai?...ý bác là...Hà Minh Tuyết Mai?

-V..vâng..Cậu chủ lúc nào cũng chơi với tiểu thư...Mà nhắc mới nhớ...Nhìn cháu giống tiểu thư Tuyết Mai lắm..

-Giống?Sao giống ạ?

-...Cái này...Chỉ là...đôi lúc mặt cháu rất giống...

-...Thôi cháu xin phép lên lầu để xem Quốc Bảo thế nào...

-Ừ...nhờ cháu..

...

Cạch

-Này,anh mà còn...Á á á!

Đào Anh vội che mặt lại.

-Sao nãy giờ anh...chưa thay được cái áo vậy?!

-...lười...

-...lười?Thay áo mà cũng lười?!Nè thay lẹ lên không thì bệnh nữa!

-Biết rồi...

-...

-...

-...

-...

-...X...xong chưa?-Đào Anh nói nhỏ.

-Rồi.

-Phù...Anh nằm xuống để tôi đo nhiệt lại đi.

Phịch

-...37 độ...xuống rồi...hên quá..

-Chưa đâu.

-Sao chưa?-Đào Anh ngơ ngác hỏi.

-Vẫn còn nhức đầu..

-Nhức đầu sao?Vậy để tôi xuống lấy thuốc.

Pập

-Thôi khỏi...

-Hả?Sao vậy?

-...học...

-Anh bị gì nữa vậy?S...sao người anh nóng lên nữa rồi?Lúc này mới xuống mà?Không thể nào lên được.

Cạch.

-Cô Đào Anh!

-Bác quản gia?

-Tôi quên nhắc cô...Quốc Bảo mà bị sốt..thì rất...khó xuống.

-Nhưng lúc này vừa mới...

-Đúng là vậy nhưng...nó sẽ lên lại..rất nhanh nữa.Tôi...tôi sẽ mua thêm thuốc...còn lại...nhờ cô...

Cạch.

-K..không thể nào...Anh từ đâu tới thế?Hành tinh sốt không thể chữa à??

-...Nóng...Nóng quá..

-Thôi chết người anh lại đổ mồ hôi rồi,để tôi lấy đồ.

Xoạt

-Cái nào đây?A,cái này đi.Đây.

-...

-Anh thay đồ được không đó?

-Đưa đây.

-Đây,à,tô cháo lúc nãy...lạnh rồi...để tôi xuống hâm lại.Anh thay đồ đi rồi nằm xuống và tuyệt đối không được đi qua đi lại nhiều đấy!

Canteen trường...

-Nghe nói thằng Bảo bị sốt à? -Gia Huy nhăm nhi hộp yogurt nói chuyện với Linh.

-Vâng!

-Thế ai chăm sóc cho nó?

-Đào Anh chứ à! Haiz...nhìn kỹ họ đẹp đôi thiệt. Mà..

-Sao vậy?

-Anh thấy Đào Anh giống "người dó" không?

-...Giống lắm đấy! Nụ cười, cách nói chuyện,...

-Này! Quan tâm từng chút một với người ta hồi nào thế?

-Hi hi. Giỡn mè, giận anh hử?

-Phụt! Ha ha ha!

-Sao cười anh vậy cục bông kia!?

-Ha ha ha! Anh dễ thương quá! Mà ai là cục bông thế?

-Bạn gái anh chứ à?!

-Hi hi! Thôi về!

-Ừ, Khoan!

-?

-Đi công viên hông?

-Đi chứ sao hông!

-Hi hi! Đồ ngốc!

-Đi đi đi.

Nhà kho sau trường...

-Sao? -Thu Thảo đang nói chuyện với một người.

Stop!

Xin nhắc lại, Thu Thảo là người rất rất thích và ngưỡng mộ Quốc Bảo cũng như anh Phong. Mấy bạn có thể thấy Thu Thảo trong mấy tập trước. Tiếp nhé!

Action!

-Xi...mấy vụ này...Dễ như ăn cháo ấy!

-Bao nhiêu?

-Tiền thì khi nào làm xong đi rồi tính.

Cạch

-Này...-Đào Anh lung lay Quốc Bảo-Ăn cháo đi.

-...

-Dậy...

-....

-Đừng làm tôi nổi lên nhaaaa.

Soạt

-Thế mới tốt.Ăn đi.Tôi sẽ đi thay đồ.

Cạch

-À quên,lúc tôi vào tô cháo ấy phải xong đấy.Không nhất định là hết nhưng phải ăn.

Cạch

-Cô ta....ngốc thiệt.-Quốc Bảo cười thầm

...

Ding dong!Ding Dong!

-Đề em ra mở cửa được rồi mấy chị!-Đào Anh ngăn mấy chị giúp việc lại ra mở cửa.

Két.

Một cô gái tóc xoăn màu nâu đứng trước cửa,tay cầm một cái bóp Dior,kế chân có 2 cái vali màu vàng.

-Này....cô người giúp việc đúng không?-Chị gái đó lên tiếng.

-...-Đào Anh ngăn ngợ.

-Làm gì im thinh vậy?Sợ à?

-A...không...chị...là ai?

-...Tên là Hoàng Gia Dung...

-Hoàng..GiaDung...khoan...là người mẫu nổi tiếng sao??!Đào Anh la toáng lên.

-...Thì sao?

-Chào cô chủ mới về!-Mấy chị giúp việc cúi xuống nói.

-Cô chủ...vậy chị là chị của Quốc Bảo?-Đào Anh hỏi.

-Đúng thế...Mà cô là ai lại đi hỏi hết cái này đến cái khác thế?

-A!Em xin lỗi!Em là người giúp việc mới nên...

-Tên?

-Trần Đào Anh.

-Tuổi?

-Mười...mười sáu.

-Nhỏ hơn Quốc Bảo một tuổi à...Hơi giống đấy....

-Giống?

-Em...Dễ thương quá!

Đột nhiên chị gái ấy ôm lấy Đào Anh.

-A? -Đào Anh vẫn ngo ngo.

-Mười sáu tuổi mà sao thân hình em chuẩn thế?! Gút Gút! -Nói xong còn giơ ngón cái lên.

-Hả? E...em thật sự không hiểu...-Đào Anh hỏi.

-Haiz...không cần hiểu đâu em. Bây giờ chị nhờ em mang cái vali này lên lầu nha. Mà thôi mấy chị giúp việc làm giùm em đi. Còn Đào Anh...theo chị!

Nói xong Dung kéo Đào Anh lên lầu.

...

-Thằng Quốc Bảo đâu rồi em? -Dung hỏi.

-A! Hả...à không Quốc Bảo đang trong phòng chị ạ.

-Vậy hả?

-Nhưng Quốc Bảo đang sốt chị ạ.

-S...sốt?! Ô mai gót! Đây là lần thứ hai nó bị sốt đấy! Nó mà bị sốt là khó xuống lắm.

-Chị không vào thăm ạ?

-Thôi. Bây giờ nóng quá! Chị lên tắm cái đã! Còn Quốc Bảo nhờ em đấy! -Dung chạy lên lầu. Con Đào Anh thì mở cửa vào phòng Quốc Bảo.

Cạch

-Ăn xong chưa?

-...

Quốc Bảo đang nằm trên giường đắp chăn nhưng vẫn còn nghe hơi thở rồ.

-Anh vẫn còn sốt sao? -Đào Anh sờ trán Quốc Bảo. -Anh đắp mền nóng lắm đấy! Lấy ra đi.

Đào Anh lấy khăn khác đắp lên trán Quốc Bảo, rồi nhìn tờ cháo.

-H...hắn ta...ăn hết rồi sao? Ngốc...ngốc quá...

-...

-?

-Cho tôi ra ngoài- Quốc Bảo ngồi xồm dậy.

-Chỉ? -Đào Anh hỏi- Để tôi đưa.

-Hơ hơ...cô muốn đi vào nhà vệ sinh với tôi à? -Dù Quốc Bảo đang sốt nhưng cái giọng đều đều và nụ cười gian ấy vẫn hiện trên khuôn mặt.

-..Ồ...Anh...Đi đi! -Đào Anh tức đỏ mặt.

Cạch.

-Oái! Chắc bây giờ mặt mình đỏ như mông khi mất rồi! -Đào Anh đánh vào mặt mình. -Chị Dung...đúng rồi mình chưa nói với hắn là chị Dung...

Á á á!

-C...cái gì vậy?! -Đào Anh chạy ra mở cửa.

-Bà...bà chặn? -Quốc Bảo chỉ chỉ vào người nào đó. Khoan...hình như là...chị Dung mà!

-Cái thằng chết bầm này! Mày muốn chết sao?! Tao là chị mày chứ không phải bà chặn nhá! -Chị Dung la lên đồng thời một chân để lên ghế ra về "đại ca".

-Chị Dung! Quốc Bảo?! -Đào Anh chạy lại. -Khoan...Quốc Bảo...cậu hết sốt rồi sao?

-Hề thằng này có sốt thì sốt lâu đấy nhưng gặp ai nó ghét là con sốt của nó biến mất ngay.-Chị Dung vừa đánh răng vừa nói.

-Bà chần...-Quốc Bảo nhìn chị Dung với ánh mắt hình viên đạn.

-Thế hở?Thế tôi về.Chứ nhà còn đồ.-Đào Anh quay người.-Chào chị Dung nhá!

Pấp.

-Khoan!-Chị Dung nắm tay Đào Anh.

-Dạ?

-Em là người giúp việc của nhà chị nên không được.

-Hả??Không...ý em là...

-Ý em sao??

-Là em về nhà lấy đồ lên đây!

-À à à....Thế lấy nhanh lên nhá!Rồi về đây dọn phòng cho chị!

-Có tay chân thì tự đi mà dọn.-Quốc Bảo đứng kế bên cẳng nhẵn.

-Cái thằng...-Chị Dung chuẩn bị nổi máu.

-Và lại...-Quốc Bảo nắm tay Đào Anh.-Cô ấy là người hầu của em.

-H.hả?!-Đào Anh tròn mắt nhìn Quốc Bảo.

-À à à...Hiểu rồi!...Có mùi hương tình yêu ở đâu đây nè.-Chị Dung cười gian.

-Hả?Không phải đâu chị.-Đào Anh chối.

-Là lá là la.-Chị Dung tung tăng như con nít trở về phòng.

...

Một không gian tĩnh lặng.

-À...Để tôi về lấy đồ.-Đào Anh nhích nhích bước đi.

Quốc Bảo không nói gì chỉ bước vào phòng.

...

Roạt.

-Cuối cùng cũng xong.-Đào Anh đang kéo cặp để đồ lại rồi bước ra ngoài cửa.

Đào Anh đóng cửa khoá lại rồi đi bộ tới nhà Quốc Bảo.

Két.

-Ủa...tắt đèn...chắc ngủ hết rồi...Mình lên phòng thôi.-Đào Anh lên phòng.

Vì muốn biết sẽ ngủ phòng Quốc Bảo hay phòng mình nên đã hé mở cửa phòng Quốc Bảo.

Cạch.

-Ngủ rồi...Vậy mình qua phòng kia...khoan...Phòng đó là phòng...chị Dung mà?!Bây giờ ngủ ở đâu đây.

Cạch.

-Ngủ tạm phòng Quốc Bảo vậy...

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 13

Tích tắc tích tắc...5 giờ sáng.

-S...sao không ngủ được vậy nè...-Đào Anh quay qua quay lại mà vẫn không tài nào chớp mắt được.-Hay là do sàn lạnh...nhưng mình có thấy lạnh gì đâu với lại có mền trải ra rồi mà...

-Này...không ngủ sao?-Quốc Bảo xoay người nhìn Đào Anh.

-Ừ ội tí...Anh chưa ngủ sao?!

-Có cần phải hét lên vậy không?Nhanh nhanh rồi đi ngủ đi...hôm nay tôi nghỉ...

-Cúp ả?

-Không có...chỉ là không có tâm trạng thôi.

-Ồ...

-Cô này giờ chưa ngủ sao?Mắt cô như gấu trúc rồi kia...

-Như gấu trúc?!-Đào Anh lấy tay dụi mắt chạy lại gương nhìn.-Oái...sao dữ vậy nè...

-Ngủ đi...

-Sao mà ngủ được nữa? 5 giờ mấy rồi...Haiz...thay đồ vậy.

Cạch.

Đào Anh ra khỏi phòng lấy đồ làm vệ sinh cá nhân rồi chạy xuống.

-Chào bác quân gia ạ!-Đào Anh đứng trên cầu thang nói.

-Chào cháu...cháu ăn sáng rồi chú sẽ chở cháu và Linh đi học.

-Vâng!Good morning Linh!

-Good morning!Sao mắt cậu thâm thế?!

-À...

-Đây!-Linh đưa cho Đào Anh một hộp kem nhỏ.

-Gi vậy?

-Bôi chỗ thâm ấy.

-À...thanks Linh nha!

-Ừ!Thôi mình đi.

Linh và Đào Anh lên xe,trong đó còn có Hải nên Linh cứ như cái đuôi của Hải ấy.

Đến trường Đào Anh ngồi vào bàn học.

-Chào cậu!-Một giọng nữ vang lên.

-À...-Đào Anh nhìn cô gái đó.

Là một cô gái tóc ngắn.Khuôn mặt dễ thương.Nhìn có vẻ hiền.-Cậu cần gì sao?

-À không!Đâu có!Chỉ là tớ muốn làm bạn với bạn thôi.

-Làm bạn?

-Ừ!Làm bạn!Mình tên là Nguyễn Thị Hồng Thu.Rất vui được làm quen với bạn,Trần Đào Anh.

-A...-Đào Anh đứng dậy.-Rất vui được làm quen!

Linh và Hải đi ngang qua thấy.

-Đào Anh quen bạn mới kia.-Linh nhìn.

-Chẳng phải là tốt sao?-Hải nghiêng đầu.

-Không phải nhưng...sao Linh có cảm giác bất an lắm...

Cốc!

-Ui da...Hải đang làm gì vậy?-Linh ôm đầu hỏi.

-Đang chọc Linh chứ làm gì!Linh suy nghĩ nhiều quá rồi đấy.

-Hi hi..Hải kỳ quá!

-Kỳ mới là Hải!

Nói xong hai người đó đi.Nhưng Hải quay đầu lại nhìn Thu cười.Hải cảm thấy cũng bất an giống Linh.

-Đào Anh này chiều này đi đâu cùng tớ không?

-Đi đâu hả Thu?

-Um...hay là nhà sách đi.

-Nhà sách?

-Ừ!Thu muốn mua một số truyện.

-Ừ vậy cũng được.Đề Đào Anh nói Linh.

Pặp-Thu nắm tay Đào Anh lại.

-s..sao vậy Thu?

-À...thôi khỏi mình nói được rồi.

-À...cảm ơn Thu.

Tan trường.

-Đi thôi Đào!-Thu kéo Đào Anh đi.

Nhà sách Book City.

-Lớn quá Đào nhì?Nghe nói nhà sách này mới mở đấy!Mà do con trai tập đoàn đá quý cho mở đấy!Xem này ở đây có quá trời sách Tiếng Anh này!-Thu nắm tay Đào Anh kéo đi chỗ này đến chỗ khác.

-Thu không mua sách à?-Đào Anh đi sau hỏi.

-Có!Đào Anh đứng đợi ở đây nhé!Thu đi tìm truyện.

-Ừ.

Thu đi lên lầu còn Đào Anh ở dưới mở một số sách ra đọc thử.

-Ô hô...-Một giọng nói ở kế bên Đào Anh.

Theo phản xạ Đào Anh quay lại.

-G...Gia Huy?!

-Đào Anh bé bỏng đi đâu đấy?-Gia Huy kể mặt sát Đào Anh.

-Anh...

-Sao hả?Phong cảnh hôm bữa tôi kéo cô đi xem đẹp không?

-Đẹp!Lần sau lại dẫn tôi nhé!-Đào Anh cười và nhớ lại lần đó.

-Hơ hơ.Cô vẫn chưa xiu sao?

-Xiu?

-Xi..Anh mà cũng biết cười.

-Tất nhiên!Tôi mà cười là chỉ có mấy cô gái xiu thôi đấy!

-Thế tôi là dạng đặt biệt rồi.

-Tại sao?

-Vì tôi không xiu.

-Ha ha ha!

-Gì mà cười?

-Từ từ rồi sẽ có ngày đó thôi.

-A cái dụ đó!-Đào Anh réo lên

-Ngốc!Giờ mới nhớ!-Gia Huy cười.

-Hi hi.Đầu óc nhớ lên nhớ xuống.

-Cũng có loại người đó à?

-Hi!Có chứ!

-Haiz..

-Đào Anh!-Thu chạy xuống.

Đào Anh quay lại.

-Thu!Mua xong rồi hả?

-Ừ.Còn đây là...-Thu hướng mắt về Gia Huy.

-À...Bạn tớ.-Đào Anh nói.

-Vậy hả?Thôi tớ về trước nhé!-Thu nói xong vẫy tay rồi đi.

-Ai thế?-Gia Huy hỏi.

-Bạn.

-Ô...ăn kem không?

-Ăn chứ sao hông.

...

-Cho cháu hương choco,vani và trà xanh nha cô!-Đào Anh nói.

-Cho cháu hương bạc hà.-Gia Huy nói.

-Có ngay nha các cháu!-Cô bán hàng vui vẻ nói.

...

-Ngon quá!-Đào Anh vừa đi vừa nhắm nhĩ ly kem.

-Coi chừng buốt óc bây giờ.-Gia Huy đi kế bên nói.

-Xi...Sao anh chỉ lấy có một hương vậy?

-Thói quen.

-Thói quen thì thói quen chứ ăn kem không có đâu.

-Thế cho tôi một miếng của cô đi.

-Never!

-Xi...Keo...

-Oái!-Đào Anh ngừng ăn đứng lại.

-Sao vậy?-Gia Huy cúi xuống.

-Buốt óc rồi...

-Haiz...ăn cho cố vào...-Gia Huy cười.

-Hi!Anh lại cười!

-...

-Haiz...Thôi tôi về nhà đây.

-Ồ.

-Mai gặp ở trường nhá!

-Ồ!

...

Kết.

-Cháu về rồi ạ!-Đào Anh vào nhà Quốc Bảo.

Đột nhiên chị Dung lại ôm Đào Anh.

-Chị Dung??

-Em đi đâu thế hả?!Làm chị lo muốn chết đây này!

-Ừa chứ không phải Linh...

-Đào!Sao cậu không nhắn tin hoặc gọi điện cho tớ?!Tớ gọi cậu không được!-Linh nói.

-Linh...Nhưng Thu nói là Thu sẽ nói với cậu mà...

-Đâu có!Tớ đâu có cuộc gọi nào đâu!-Linh nói.

-Thôi...Em về nhà là được rồi.Lên tắm đi.-Chị Dung nói.

-Nhưng mà...chuyện này...-Đào Anh vẫn còn thấy lạ.

-Nghe chị nói lên phòng tắm đi rồi nghỉ ngơi mai còn đi học.

Đào Anh lên phòng tắm sau đó ngồi làm bài.

Cạch.

-A,về rồi hả?-Đào Anh quay người lại nhìn Quốc Bảo nhưng.-Á á á!

-Này!Cô hơi to rồi đó!

-Sao...Sao anh không mặc đồ vào hả??

-Nóng.

-Vậy thì lấy đồ đi tắm nhanh đi?!

-Biết rồi.Không cần cô phải to mồm thế đâu.

Cạch.

-Phù...-Đào Anh thở nhẹ nhõm.

...

-Con mời cô con mời bác ạ.-Đào Anh nấu buổi tối rồi bung ra cho ba mẹ Quốc Bảo.

-Quốc Bảo đâu con?-Mẹ Quốc Bảo hỏi.

-À..Quốc Bảo đang..

-Đây này.-Quốc Bảo đang đi xuống.

-A.Con trai xuống đây con.-Mẹ Quốc Bảo nói.

-Ba muốn bàn với con một chuyện...-Ba Quốc Bảo ngồi kế bên nói.

-Gì vậy ba?-Quốc Bảo nói.

-Thật ra...có lẽ...con sẽ phải nghỉ học trong một tuần..

-H..Hả??

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14

-Tại sao chứ ba?-Quốc Bảo đứng dậy.

-Vì...công ty đang rất cần con.

-Một tuần lận á?

-Đúng vậy.Trong một tuần con sẽ phải qua Mỹ,Singapore,Nhật Bản và Hàn Quốc.

-Mẹ cũng biết sẽ rất khó với con nhưng mẹ có thể kéo dài thêm thời gian nghỉ để con nghỉ ngơi.-Mẹ Quốc Bảo nhìn với khuôn mặt lo lắng.

-...Thôi được rồi..

-Thế thì tốt quá.-Ba và mẹ Quốc Bảo thở phào.

-Nhưng với một điều kiện...-Quốc Bảo nói tiếp.

-Sao hả con?

-Con cần một người phải dọn phòng và đồ cho con.

-Ồ trong khách sạn có đây chứ con.

-Không.Người con muốn là Đào Anh.

-H...Hả?!Sao lại lôi tôi vào đây?-Đào Anh mồm chữ A mắt chữ O.

-Được chứ!-Mẹ Quốc Bảo cười.

-Nhưng con đâu biết gì về...-Đào Anh lúng túng.

-Không sao.Việc đó cứ để bác lo.

...

Cạch.

-Này!Anh bị khủng à?!Tôi là người giúp việc của anh chứ không phải thư kí của anh nhá!

-Bây giờ tôi thích vậy đấy.

-Anh...mệt quá không nói chuyện với anh nữa tôi đi ngủ!

Đào Anh tức tối nằm xuống.

-Mai là thứ mấy?-Quốc Bảo hỏi.

-Thứ năm!

-Mai có tiết gì đầu tiên?

-Thề dục đầu tiên!

-Bao lâu?

-Bốn mươi lăm phút!

-Học gì?

-Đá cầu!

-Biết đá không?

-Này!Tôi không phải con robot đâu nhá!

-Thì nãy giờ cô cũng giống con robot thôi.

-Anh...Chúc anh mơ thấy ác mộng té xuống cầu thang,gãy chân không đi học luôn!Bleh!

Thế là hai người cứ cãi qua cãi lại.Cuối cùng cũng ngủ.

...

-Này!Có dậy không?

-A!

Cốp.

Quốc Bảo và Đào Anh cụng đầu nhau.

-Ui...da...-Đào Anh xoa xoa cái trán thân thương của mình.

-Dậy đi còn đi học.-Quốc Bảo đeo cặp lên.

-Oáp...

-Muốn ruồi bay vào miệng à?

-Xớ!

...

-Con chào cô chào bác con đi!

-Mấy tụi con đi vui về!

Đào Anh chào ba mẹ Quốc Bảo rồi nhảy lên xe cùng Linh,Hải và tất nhiên là hấn.

-Có cô trên xe thấy nản.-Quốc Bảo nhìn ra cửa sổ nói.

-Thế cửa xe luôn đón chào quý khách xuống xe nếu có gì không vừa lòng.-Đào Anh "đá" lại.

-Sao hai người này cứ như Tom and Jerry thế? -Hải cười.-Thôi dừng lại được chưa mấy chú thím.

-Haiz...Không biết khi nào đến trường muốn xuống ghê.-Đào Anh thở dài.

-Cứ xuống.-Quốc Bảo đáp trả.

-Anh...

-Tôi sao nào?

-Chắc...-Đào Anh không thèm nói chuyện nữa quay đi chỗ khác.

...

-Đào ơi!-Thu chạy đến.

-Thu?

-Đào ngủ ngon không?

Đào Anh nhớ lại tối hôm qua cãi nhau với Quốc Bảo.

-À..thì...Mà khoan!Hôm bữa Thu nói là Thu sẽ nói Linh Đào đi chơi với Thu vậy mà sao Linh không có cuộc gọi nào??

-...À...thì...Thu quên mất!Hi hi!Sorry.

-Thôi vô học rồi, lát nói chuyện tiếp hén!-Đào Anh lôi sách vở ra ngồi xuống.

...

Giờ ra chơi.

-Đi ăn cùng tớ không Đào? -Thu lại hỏi.

-À...hôm nay mình đi với Linh rồi...-Đào Anh đứng kế bên Linh.

-Xin lỗi Thu nhé!-Linh kéo Đào Anh đi.

Canteen.

-Linh!Đào Anh!Ồ đây nè!-Hải vẫy vẫy tay để Linh và Đào Anh đi tới.

-Hôm nay có món gì thế?-Linh ngồi xuống kế bên Hải.

-Cà ri!-Hải nói.

-S...sao hấn lại ở đây?-Đào Anh chỉ chỉ vào người này giờ chỉ ngồi yên một chỗ.

-À...Anh mời Quốc Bảo xuống ăn luôn chi vui.-Hải gãi gãi đầu.

-Cho vui?Ồ dưới đây thì có gì vui đâu??-Đào Anh nói.

-Á á á á!!!!Anh Hải với anh Bảo kìa!!!!

Một đám học sinh nữ ủa tới chỗ Quốc Bảo. Người thì cầm thanh kitkat người thì cầm mấy hộp quà nhỏ nhỏ chạy tới.

-Oái!-Đào Anh bị xô ra ngoài đến nỗi té oạch xuống.-Cái mông của tui...Này!Mấy người từ từ thôi chứ!Không thấy có người đang đứng đây à??

-Không thấy đấy!-Một cô gái nói.

-Ồ hay....-Đào Anh sắp nổi điên.

-Thôi em bình tĩnh lại.-Hải đến "dập lửa"

-Thôi được rồi Đào,mình đi chỗ khác đi.-Linh nói.

-Thế còn Quốc Bảo...-Hải hỏi.

-Thì...thế nào cũng ra được ảnh gặp chuyện thế này hoài,chắc biết cách xử lí.-Linh nói.

-Thế mình...về lớp ha!-Đào Anh vừa nhắm nhĩ cây kem nói.

-Mua hời nào vậy??.-Linh lại chỗ Đào Anh.

-Vừa này thôi.

-Thôi,về lớp về lớp.

...

Tan trường đột nhiên Quốc Bảo bước xuống lớp Đào Anh.

-Á á á á!!!!Anh Bảo kìa!!!!

-Mang quà ra bây oi!!!!

-Nè anh!

-Anh nhận đi anh!

-Tránh ra!-Quốc Bảo la lên làm cho đám học sinh nữ ấy đứng như tượng,rồi bỏ một tay vào quần bước đến chỗ Đào Anh.

-Gì vậy?Sao xuống đây?-Đào anh một tay bỏ sách vở một tay bấm điện thoại.

-Đi theo tôi.-Quốc Bảo không cần biết Đào Anh đã soạn xong chưa vẫn kéo Đào Anh ra ngoài.

-Này!Anh đang làm gì thế??Sao lại kéo tôi đi?!

-Hôm nay công ty đã báo lại chính thức ngày mai bắt đầu luôn.

-Hả???Chứ không phải tuần sau à?

-Không.Vì trễ quá.

-Thế mai chúng ta đi đâu?

-Đầu tiên có vẻ là Singapore.

-Singapore??

...

-Cô xin lỗi vì việc này quá đột ngột.-Mẹ Quốc Bảo giúp Đào Anh dọn hành lý.

-Không sao đâu cô.

-Mà,Linh nó cũng đi theo đấy,cả Hải nữa.Hải nó cũng học giỏi nên có khi nó sẽ giúp được công ty.

-Nhưng hình như Hải là con trai tập đoàn đá quý cơ mà?

-À,tập đoàn ấy với tập đoàn cô đã giúp đỡ nhau khá nhiều nên việc giúp qua giúp lại không có gì đâu.Thôi cô cũng phải dọn hành lý luôn,có việc gì cần giúp thì con báo cô nhé!

Cách.

-Haiz...Singapore à...Từ nhỏ tới giờ mình chưa bao giờ đặt chân tới nước khác thế mà...

...

-Dậy!!-Quốc Bảo hét lên làm Đào Anh ngồi phắt dậy.

-Oái!Anh làm gì to mồm thế?!!-Đào Anh dụi dụi mắt.

-Thay đồ đi, một tiếng nữa là tới chuyến bay rồi.

-Một...một tiếng?!

Đào Anh đứng dậy vào toilet làm vệ sinh cá nhân sau đó chạy ra ngoài lấy quần áo hôm qua chuẩn bị sau đó lại phóng vào toilet.

10 phút sau...

-Xong!-Đào Anh quay qua quay lại trước gương sau đó xách vali xuống lầu.

-Con chào cô!Con chào bác!-Đào Anh chào mẹ Quốc Bảo và bác quản gia còn ba Quốc Bảo thì vào xe trước rồi.

-Hôm nay Đào Anh đẹp quá!-Linh từ đâu ra nói.

-Đẹp hả?Thanks Linh nha!

Đào Anh mặc áo croptop màu đen,một cái quần legging cũng màu đen nốt.Cột quanh eo là áo sọc dọc màu đỏ đen.Nhìn Đào Anh rất cá tính.Chân thì mang giày Converse.

Linh thì mặc váy màu trắng,trên đầu có cài cái nơ màu đen nhìn rất dễ thương.Linh thì mang guốc màu trắng không cao lắm nên nhìn Linh thì chắc cả đồng trai xiêu dưới chân này giờ rồi.

-Cháu chào cô chú!-Hải đi xuống cầu thang.

-Hải!-Linh lại đứng kế bên Hải.

-Hai người đó dễ thương quá!-Đào Anh nhìn chăm chăm.

Hải nhìn kỹ cực điển trai.

-Con chào mẹ.-Quốc Bảo cũng đi xuống.

Oái!Có phải Quốc Bảo không thế?!Hay là con người Hàn Quốc?!

-Anh hai đẹp trai quá!-Linh nói.

Quốc Bảo mặc quần jean dài,áo là áo sọc dọc màu đỏ đen.

Khoan...

Sao cái màu...

-Oái!Sao áo anh lại giống áo tui?!!-Đào Anh la lên.

-Ừa chẳng lẽ hai người này??-Hải chọc.

-Không có!

-Không có.

Đào Anh và Quốc Bảo nói đồng thanh.

-Thôi lên xe nào các con!-Mẹ Quốc Bảo cắt ngang.

-Đi thôi!!!!!!

....

-Đ...đông quá....-Đào Anh và tất cả tới sân bay.

-Đi vào trong nào các con.-Mẹ và ba Quốc Bảo đi đầu,sau đó đến Hải và Linh....còn Quốc Bảo và Đào Anh đi sau cùng..

-Sao anh lại đứng kế bên tui??-Đào Anh ngược lên hỏi Quốc Bảo.

-...-Im thinh.

-Chặc...Haiz...Hắn ăn gì cao giữ vậy trời...

Càng lúc càng đông.Sao nhiều người sang nước ngoài vậy?

Đột nhiên Quốc Bảo nắm tay Đào Anh.

-Anh làm gì vậy?-Đào Anh la lên.

-Cô muốn bị lạc sao?Nắm cho chắc vào không thì có người nói cô trẻ lên ba đấy.

-Anh...-Dù không muốn nhưng Đào Anh vẫn nắm chắc tay Quốc Bảo.

Ấm...ấm quá....

Thịch...thịch....thịch...

-Gi...gi vậy?...Tìm mình...-Đào Anh để tay lên ngực.

-Nhanh lên!-Hải đứng đằng xa vẫy vẫy tay để Quốc Bảo thấy.

Vừa đến chỗ Hải Đào Anh rút tay lại.

-Hai người làm gì lâu thế??Vào đi.-Hải nói.

Tất cả đều được lên máy bay.

-Cao quá~-Đào Anh ngồi xuống nói.

-Đã bay đâu mà cao.-Quốc Bảo ngồi kế bên.

-Á...Ồ nhĩ...mà...sao anh lại ngồi đây nữa?!

-Thằng Hải nó muốn ngồi kế bên girlfriend của nó.

-Haiz...

Chào mừng quý khách đến với Starlight Airlines,chúc quý khách có một chuyến bay vui vẻ.

Welcome to Starlight Airlines,we hope you have a good flight.

-Tiếng anh...Không biết đọc...không hiểu thì làm sao mà tiếp xúc với người khác đây??-Đào Anh ngồi lo lắng.

-Ngốc.-Quốc Bảo chọc.

-Ừ ừ tôi biết tôi ngốc không cần anh nói.

Quốc Bảo lấy đồ bịt mắt bịt lại và ngồi ngủ sau đó tự dưng lấy tay xoa xoa đầu Đào Anh.

-Đừng lo.

-Đừng lo...?

Đào Anh thấy câu này quen quen,không biết nghe từ lúc nào nhưng cảm giác rất lạ.

Đào Anh cũng thiếp đi.

Đào Anh đã chuẩn bị cho ngày mai,cô sẽ đặt chân đến một nơi khác.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 15

-Đào ơi...-Linh khẽ lay Đào.

-Ừm...gì vậy Linh...

-Đào có muốn đi vệ sinh không??

-Đi...-Đào Anh dụi dụi mắt đứng dậy.

-Coi chừng đụng chân Quốc Bảo đấy,anh ấy vẫn đang ngủ...-Linh nói.

-À ừ...

...

-Oáp...ngủ đã ghê...-Đào Anh vươn vai bước về chỗ ngồi.

Đào Anh ngồi xuống,Quốc Bảo vẫn ngủ.Đào Anh nhìn qua Linh và Hải.Hai người nắm tay nhau,Hải thì như em bé cứ chọc Linh rồi dựa vào vai Linh.Haiz...hai người họ dễ thương quá đi mất.

-Ừm...-Quốc Bảo mở mắt.-Dậy rồi à...?

-Câu đó tui phải nói anh mới đúng chứ...-Đào Anh lấy kẹo ra nhai..

Quốc Bảo đứng dậy,chắc là đi vệ sinh hay gì rồi.

-Anh kia cao quá...

-Đẹp trai thật đấy...

-So handsome...

Xi xào xì xào.

Và chỉ nói về Quốc Bảo.Haiz... mà nói thật hán cũng đẹp trai thiệt...

-Bạn gì ơi...-Một giọng nữ ở đằng sau vang lên.

-Hả?-Đào Anh quay lại.

-Bạn...bạn quen anh đó...hả?

"Anh đó",chỉ có thể là Quốc Bảo.

-À quen thì có quen,nhưng chỉ là bạn thôi.

-Thế sao bạn lại mặc áo khoác giống anh ấy thế?

-À...Chỉ là tình cờ thôi.Minh đâu muốn thế.

-Ồ...thế anh ấy tên gì bạn?

-Hoàng Quốc Bảo.

Ồ khoan...cái này...đâu phải Đào Anh nói...Ai vậy?Đào Anh ngược đầu lên.

Là...hán.

-Á...-Cô gái lúc nãy vội chỉnh lại đầu tóc.

-Cô...-Quốc Bảo nhìn Đào Anh.

-Tui?-Đào Anh lấy tay chỉ mình.

-Đứng.Cho tôi vào trong ngồi.

-Hả?Tại sao?

-Ở ngoài đây khó chịu lắm.

-À....ờ...

Đào Anh đứng dậy để Quốc Bảo bước vào trong.

-Anh Bảo này...-Cô gái lúc nãy lên tiếng.

-...

-Anh đã có bạn gái chưa?

-...

-...Anh đã yêu ai chưa?

-...

-Anh cho em số điện thoại nha...

Khoan...khoan đã...

Này cô gái kia cô có biết phiền là gì không thế?

Quốc Bảo sẽ cộc lên đây...

-Oái...anh ta ngủ rồi.-Đào Anh nhìn Quốc Bảo nháy nháy mắt vì thật ra Quốc Bảo vẫn chưa ngủ.

Quốc Bảo biết liền nhắm mắt lại.

-Hả?Ngủ rồi sao...Chán vậy...

Cô gái đó ngã về sau về mặt chán nản.

Phịch

Đào Anh ngồi xuống.

-Ngốc....-Quốc Bảo nói.

-Ngốc??Giúp đỡ đời còn vậy...

Chuyến bay từ Việt Nam sắp hạ cánh,xin mời quý khách chuẩn bị hành lý.

The flight from VietNam to Singapore is going to land soon...

-Anh lấy vali xuống đi.

-Mệt...

-Haiz...thế tôi lấy.

Đào Anh đứng dậy bước vào trong với tay lấy vali ở trên.Không may chân Đào Anh vướng chân Quốc Bảo té xuống.

-Oái!

Rầm

-Linh à,cháu không sao chứ?-Ba mẹ Quốc Bảo lại hỏi.

Nhưng hiện giờ...Quốc Bảo đang đối diện mặt với Đào Anh.

-X.Xin lỗi...-Đào Anh lí nhí.

-Ngốc....-Quốc Bảo đứng dậy lấy vali bị rớt lúc nãy dựng lên.

-Đào Anh à, cháu phải cẩn thận chứ...-Mẹ Quốc Bảo kéo Đào Anh dậy.

-A...cháu cảm ơn cô!

-Có bị thương chỗ nào không?

-Không ạ!

-Thế tốt!Cẩn thận lại chút nhé.

-Vâng!

Máy bay đã hạ cánh.

Quốc Bảo tự kéo vali,để Đào Anh ở phía sau.

Bịch.

Đào Anh bước nhưng bỗng khựng lại.

-Sao chân mình...Lúc nãy...

-Nhanh lên đồ ngốc kia!-Quốc Bảo la lên.

-A!Biết rồi!....Đi ra trước đi!

-Cô bị điên nặng rồi đúng không??

Pấp

Quốc Bảo lại kéo Đào Anh.

-A!Đau....-Đào Anh nhăn mặt.

-Cô bị gì vậy?

-Đau có gì đâu.

-Đau có gì cái đầu cô!Mất cá chân cô sưng lên rồi này.

Soạt.

-Oái!Anh làm gì vậy?!

-Cống cô.

-Anh thả tôi xuống đi!

-Cô ngồi yên đi.

Quốc Bảo cồng Đào Anh ra ngoài,không những thế còn cố kéo hai cái vali.

-Đào Anh à,sao thế cháu?!-Mẹ Quốc Bảo lại hỏi.

-Cô ấy bị trật chân.-Quốc Bảo nói lạnh bơ.

-Thế hả?Thôi bây giờ lên xe đi,đến chỗ thì cho Đào Anh vào nghỉ.

...

-Rộng quá!-Đào Anh dù chân đau nhưng vẫn không muốn Quốc Bảo cồng.

- Vào đi các con.- Mẹ Quốc Bảo nói.

Cạch.

- Đây là phòng cô.- Quốc Bảo dẫn Đào Anh đến phòng của mình.

- À... cảm ơn vì anh đã cống tôi.

- ...

- Quốc Bảo à! Nhanh lên con! Chiều này có cuộc họp đấy!

Hộp?

Cạch.

- Anh ta chỉ mới 17 tuổi thôi mà... Phòng này... chắc là nhà riêng của tập đoàn gì đó đó.... (ý GOG)

Đào Anh ngồi chán khoảng năm phút thì.

Cộc cộc.

- Ai đó??- Đào Anh nói.

- Xin lỗi cô nhưng cô là Đào Anh phải không??- Giọng của một người đàn ông vang lên ở ngoài cửa.

- Tiếng Việt Nam? Vậy chắc là người của ba mẹ Quốc Bảo rồi. Đúng! Tôi là Đào Anh!

- Thế xin mời cô vào phòng 507 đang cần sự trợ giúp của cô.

Cộp cộp cộp.

Tiếng chân người đó bước xa dần. Đào Anh vội mở cửa đi ra.

- 507... 507... Đây rồi.

Cạch.

Xôn xao xôn xao.

- Đưa tập tài liệu đó cho tôi.

- Kia kia.

- Nhanh lên! càng ngày càng đông rồi đấy!

- Oa... họ làm việc chăm chỉ dữ.- Đào Anh ngạc nhiên.

- Cô Trần Đào Anh!- Có người nói.

- Vâng!

- Mời cô mang tập tài liệu này lên phòng giám đốc!

Nói xong người đó đưa chỉ Đào Anh một xấp tài liệu.

- Oa... phòng giám đốc sao? Nhưng là phòng máy mới được...

Đào Anh bước ra khỏi phòng vào thang máy.

- Nếu là phòng giám đốc thì chắc là phòng cao nhất rồi. Lầu 22.

Ding.

- Nhanh thế.

Đào Anh bước ra ngoài.

-Ở đây yên tĩnh quá đi...Phòng giám đốc kia rồi...

Cạch...

-Xin lỗi...

-A Đào Anh!

Ủa giọng này là...

-Ba của Quốc Bảo?!

-Con cứ để xấp tài liệu ở đó.

-A vâng.

-Con có thể qua phòng kế bên để giúp Quốc Bảo được không?

-A...vâng...

Cạch.

-Phòng kế bên...-Cạch-Quốc Bảo là tôi đây...

-...

Cạch.

-Haiz...Không nói một tiếng...Nhưng hử đeo mắt kính sao???

Quốc Bảo đang đeo mắt kính và bấm lia lịa trên bàn phím máy tính.

-Tập trung cao độ ghê...Này anh có cần tôi giúp gì không?

-Có.Cô lại đây.

-??

Đào Anh lại ngồi kế bên Quốc Bảo.

-Gi vậy? -Đào Anh hỏi.

-Cô thấy tờ giấy này không?

Quốc Bảo đưa cho Đào Anh một tờ giấy.

-Sao vậy? -Đào Anh cầm tờ giấy đó lên.

-Cô hãy đọc hàng số 10 cho tôi,nhanh đấy.

-À...45...76...34...98...76...32...67...

10 phút sau...

-Tốt.Bây giờ là 5 giờ,cô hãy vào phòng cô tắm rửa gì đi.Sau đó hãy xuống tầng trệt chuẩn bị đón khách.

-H.hả?

Cạch.Quốc Bảo nói xong thì đi một mạch luôn.

-Đón khách sao??

...

-Đây là bộ đồ dành để đón khách nước ngoài,họ sẽ hợp tác với chúng ta.-Mẹ Quốc Bảo đưa chỉ Đào Anh bộ đồ.Nhìn giống như áo vệ sĩ vậy.

-Con sẽ phải mặc cái này hả cô?

-Đứng rồi đấy,sau đó con sẽ đứng thành hàng ngang ở ngay cổng.Tập đoàn đá quý TIME sẽ đến.

-Ồ....

...

Đào Anh nghe theo đứng theo hàng ngang ngay cổng.Kế bên Đào Anh có rất nhiều người mặc đồ giống Đào Anh.Một hàng nam một hàng nữ.

-Kìa...anh ta tới rồi kìa.

-Á...đẹp trai quá...

Mấy cô gái đứng kế bên Đào Anh thì thảo nhỏ nhỏ.

Ai vậy?

Người họ đang nhắc tới là ai vậy?

Đào Anh liền đọi một đám người bước tới.

Ai...ai mà...ĐẸP TRAI VẬY?!!!

Đứng giữa đám người đó là một người con trai tóc vàng mặc đồ vest màu đen.Là con trai mà sao da lại trắng trắng hồng hồng thế?Mũi lại cao nữa chứ.

-Sao trên đời lại có người vừa đẹp trai vừa học giỏi thế chứ?-Cô gái đứng kế bên Đào Anh mê mòng nhìn chàng trai đó.

-A..ai vậy bạn??-Đào Anh khẽ hỏi.

-Hà??Cậu không biết sao??

-À...

-Cậu ấy là Nguyễn Hoàng Phương 17 tuổi.Con trai tập đoàn đá quý SKIP.

-Ghê vậy....cậu ta sống ở đây sao?

-Ừ.Nhưng có ý định sẽ về Việt Nam học.

-Ồ....

-Sắp có thêm một tập đoàn nữa.

Nói xong,một chiếc limo màu trắng xuất hiện.Khoan đã...người con trai đó là...

-Anh Gia Huy đấy!-Cô gái lúc nãy lên tiếng.

-...Ặc...-Đào Anh cố che mặt lại.

Đào Anh nghĩ có lẽ sẽ không nhận ra vì hôm nay Đào Anh cột tóc lên.Ai ngờ....

-Wow...-Giọng này chỉ có thể là hấn.

-Gia Huy....-Đào Anh cúi đầu xuống.

-Sao vậy??Cổ cô bị gì à??

-Không có.

-Thất lễ thế.

-Ai vậy anh?-Mỹ Hoa từ đâu tới.-Ừa?Chẳng phải là Đào Anh sao???

-...-Đào Anh vẫn im thinh.

-Haiz...nói chuyện với cô chán ghê...Đi thôi anh...-Mỹ Hoa kéo Gia Huy đi.

-Cậu quen họ à?-Cô gái đứng kế bên lúc nãy hỏi.

-À...chỉ là bạn thôi.

...

-Đào Anh à.-Mẹ Quốc Bảo nói.

-Vâng?

-Con có biết Hoàng Phuong không?

-À...con biết ạ.

-Tốt!Thế con đi cùng cô mang cái này lên chuẩn bị họp rồi đây.

Mẹ Quốc Bảo đưa cho Đào Anh một số giấy tờ.Một chai nước lớn và mấy cái cốc.

Đào Anh và mẹ Quốc Bảo bước vào.Thấy tất cả đã ngồi vào chỗ.Mẹ Quốc Bảo ngồi xuống còn Đào Anh đi phát đồng giấy tờ chi từng người sau đó lấy mấy cái cốc lúc này rót nước ra.

Sau đó Quốc Bảo bước vào.

-Đào Anh ơi...-Mẹ Quốc Bảo nói nhỏ.

-Dạ??...

-Con có thể bảo Phuong ký cái này không?

-Dạ được ạ...

Mẹ Quốc Bảo đưa cho Đào Anh một tờ giấy.

Đào Anh đứng ra sau Hoàng Phuong.

-Anh ơi...-Đào Anh khẽ gọi.

-??-Hoàng Phuong quay mặt lại.

-À...Anh có thể ký tờ giấy này không??

Hoàng Phuong không nói gì chỉ lấy tờ giấy ký cái roạt rồi đưa cho Đào Anh.

Người gì đâu sao máu lạnh giống ai kia thế...

-Đây cô...-Đào Anh đưa chi mẹ Quốc Bảo.

-Cảm ơn con.

...

-Cuộc họp đến đây là kết thúc.-Quốc Bảo nói.

Tất cả mọi người liền đứng lên.

-Đào Anh.-Quốc Bảo gọi.

-Hả?

-Cô làm cho tôi một cốc nước cam.

-À...được.

-Cho tôi nữa.-Gia Huy bước lại nói.

-Hả?

-Cô làm người giúp của Quốc Bảo.Nhưng khi qua đây,cô là của tập đoàn chứ không phải nhà.

-Gia Huy anh nói gì vậy?!-Đào Anh sững.

-Cả tôi nữa.Được không??-Hoàng Phuong bước lại làm mặt baby.

Gi gì vậy??Hoàn cảnh này là sao???

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16

-Haiz...được rồi...tôi sẽ làm cho cả ba...-Đào Anh nói.

-Yeahhhh!-Hoàng Phuong la lên.

Cứ tưởng Hoàng Phuong cũng sẽ máu lạnh lắm ai ngờ....dễ thương ghê.

-Hả?Cô đang nói gì thế?!--Quốc Bảo tự dưng nổi giận.

-Ý anh là sao??-Đào Anh hỏi.

-Cô là người hầu riêng của tôi cơ đấy!

-Thì...bây giờ ba người cùng muốn uống thì tôi làm ba ly. Thế thôi.

-Tsk..-Quốc Bảo tức giận bỏ đi.

-Cảm ơn mèo con nhé!--Hoàng Phuong vẫy tay sau đó ra ngoài.

Mèo con...?

-Nhớ làm đấy.-Gia Huy cũng đi luôn.

3 ly...

...

-Haiz...Đâu cần phải giận thế chứ...-Đào Anh đứng trước cửa phòng Hoàng Phuong và gõ cửa.

-Ai đấy?!--Trong phòng vang ra.

-A...là em Đào Anh...

-Đào Anh?Đào Anh nào??

-...Mèo...mèo con...

-A!!!Mèo con!Ra đây!--Hoàng Phuong mở cửa.-Nước cam!

-Á!--Đào Anh nhắm mắt lại.

-Hả?Em sao vậy??

-Anh...sao lại không...mặc áo??!!

-Em nói gì vậy??Anh mới tắm mà...

-Anh...anh cầm lấy!--Đào Anh đưa ly nước cam cho Hoàng Phuong và chạy đi.

Cộc cộc.

Đào Anh gõ cửa phòng Gia Huy.

-Ai??

-Đào Anh đây...

-Ồ...

Cạch.

-Nước cam tôi có rồi à?

-Đây!-Đào Anh đưa cho Gia Huy.

-Ngon thế!-Gia Huy uống một ngụm rồi nói.

-C...cảm ơn...

-Haiz...cũng đã tối rồi.Cô đi ngủ đi.

-Thôi,không cần anh nói.

-Chặc.

Đào Anh bước đi.

Hít thở hít thở...

Phòng Quốc Bảo đây...

-Có nên vào không ta??...Liều một lần vậy...

Cộc cộc.

-...

-Ngủ rồi sao??

Cạch.

-Oái...-Đào Anh sững người vì Quốc Bảo đứng trước cửa.

-Sao giờ này mới tới?-Quốc Bảo có vẻ giận.

-x..xin lỗi...

-Nước cam...

-A..đây...-Đào Anh đưa cho Quốc Bảo.

-Sáng mai nhiệm vụ của cô là dậy tôi lúc 7 giờ và nhớ làm cho tôi buổi sáng.

-H..hả??À...sao cũng được nhưng anh thích ăn cái gì vào buổi sáng đây??

-Gì cũng được...

Cạch.

-Hả??Này!...Haiz...thiệt tình.

...

-Oáp~6:30 rồi...haiz...sáng sớm lại phải gấp cái mặt lạnh lùng ấy...khí chịu ghê...-Đào Anh thức dậy làm vệ sinh cá nhân,thay đồ,sau đó bước ra khỏi phòng.

-A!Đào Anh!-Là chị hôm qua.

-A...chào buổi sáng chị.

-Ừ em,lúc 7:10 em nhớ xuống nhà bếp nhé!Càng sớm càng tốt!Bye em!-Chị ấy nói xong đi một mạch luôn.

-Hả??Xuống bếp??Sao cũng được giờ phải thức hẩn.

...

Cộc cộc...

-Không trả lời là sao chứ...à quên...chắc hẩn còn ngủ...thế làm sao thức hẩn..

Cạch..

-Oái...-Đào Anh lỡ để tay lên cửa và cửa tự động mở ra.-Không khoá cửa...

Đào Anh bước tới chỗ Quốc Bảo.

-Này...anh dậy đi tôi còn có việc làm..

-...

-Này...!

-Ồn..

-Anh nói gì thế?!Chính anh bắt tôi gọi anh dậy cơ mà??!-Đào Anh tức giận la lên.

-Biết rồi...

-Vội lại...tôi sẽ làm cho anh buổi sáng nhưng anh phải xuống nhà hàng vì tôi giúp ở đó.

-Được.

-Thế tôi đi.

Cạch.

-Phù...xuống bếp xuống bếp...-Đào Anh vào thang máy xuống nhà hàng và vào bếp.

-Đào Anh canh lửa!

-Đào Anh trang trí đi!

-Lẹ lên!

-Chậm quá đây!

-X...xin lỗi..

-Không xin lỗi gì hết!

-Đào Anh chiên khoai tây đi!

-Đào Anh ra ngoài đưa cho đứa bé áo xanh ở bàn số 7 thanh kẹo này đi!

-V..vâng!-Đào Anh bước ra ngoài với thân hình như vừa mới tắm xong.-Đứa bé bàn số 7...đây rồi...Người..người Mỹ??!Phù phù...Đào Anh...mày sẽ làm được...

Đào Anh bước tới bàn số 7..

-Excuse...me...-Đào Anh run run bước lại.

-Yes?-Một người đàn bà lên tiếng.

-Your...child..candy...-Đào Anh ấp a ấp úng..

-Ah!Yes!Thank you!-Người đàn bà ấy cười tươi sau đó nhận thanh kẹo Đào Anh đưa cho.

-Phù...chị ấy ác thật giao cho mình cái nhiệm vụ...mấy giờ rồi?8..8 giờ?!chết Quốc Bảo....

Đào Anh phóng ra ngoài.

Ngó qua ngó lại...

-Hắn ta...không có ở đây...chắc đổi rồi...vội lại mình không làm hẳn buổi sáng.

Đột nhiên có ai để tay lên vai Đào Anh.

-Ai...?-Đào Anh quay lại.-Cậu...

-Tôi đói quá rồi đây...-Quốc Bảo nói.

-Cậu...không giận tôi sao??

-Sao phải giận?Cô nói nhầm gì đấy?

-À..không...Anh ngồi xuống đi tôi sẽ làm buổi sáng cho.

-Nhanh đấy.

-Biết rồi ông hai!-Đào Anh nói sau đó vào bếp làm món sandwich mà cô hay làm nhất. Từ lúc Đào Anh làm món này chưa có ai bao giờ chê.

-Đây.-Đào Anh để món sandwich ấy lên bàn.

-Sandwich?-Quốc Bảo nhìn Đào Anh.

-Ồ...sao?

-Không có gì...

-Ăn đi.

Quốc Bảo cầm lên ăn.

-...

-Sao vậy??Dở lắm hả?-Đào Anh hỏi.

-Cô...học cách làm sandwich này từ ai?

-Hả?

-Cô học cách làm sandwich này từ ai?!--Quốc Bảo đột nhiên nổi giận lên đùng đùng.

-Anh sao vậy??Người ta đang nhìn đấy.-Đào Anh nói lí nhí.

-...-Quốc Bảo không nói gì mà bỏ đi một mạch.

-Sao vậy Đào Anh?-Chị gái lúc nãy lại.À quên chị ấy tên là Giang.

-E..em thật sự không biết...

-Sandwich?-Chị Giang nhìn đĩa sandwich Đào Anh làm rồi ngồi xuống ghế cầm lên ăn thử.

-Chị Giang?-Đào Anh nhìn xuống.

-...

-Dở lắm đúng không chị..

-Em...Sandwich này là do em làm phải không?

-Vâng.

-Ngon...ngon tuyệt vời...Ngon tuyệt vời!--Chị Giang nhảy lên.

-Hả?-Đào Anh vẫn ngơ ngác.

-Chị chị cái này nha!--Chị Giang lấy luôn sandwich rồi đi.

-Hả?Thế sao hần lại không thích...

...

-Tại sao chứ??-Đào Anh đi thì va vào một người.-Oái!

-Ây!-Người đó phản xạ nhanh nắm lấy tay Đào Anh kéo lại.Rốt cuộc Đào Anh vô tình ôm chầm lấy người đó.

-Em không sao chứ?-Người đó hỏi.

-A!Em xin lỗi!Em bất cẩn quá!-Đào Anh đẩy người đó ra và cúi xuống xin lỗi.

-Đào Anh?

-Hả?

Là Hoàng Phương!

-Em đang làm gì ở đây?

-À...em...

-Anh Phương ơi~ một giọng nói vang đằng sau.

-A...-Hoàng Phương nhìn về phía đó.

Là một cô gái tóc vàng nâu.Mặc áo crop top chạy lại ôm chầm lấy Hoàng Phương.

-A...Huyền...-Hoàng Phương nói.

-Ai vậy anh?-Đào Anh hỏi.

-Cô là ai??Tôi là bạn gái anh Phương có liên quan đến cô không?-Cô gái đó liếc mắt nhìn Đào Anh.

-A..-Đào Anh ấp úng.-Minh không là gì đâu...

-Thế hở??-Cô gái đó vẫn nhìn.

-Huyền,thôi đi.-Hoàng Phương nói.

-Hả?Anh không yêu em sao??-Huyền nũng nịu.

-Không phải là không yêu...-Hoàng Phương cười.

-Xin lỗi hai người tôi đi đây...-Đào Anh lén lén.

-A!Khoan!-Huyền la.

-Hả?

-Cô tên gì??

-Đ..Đào Anh...

-Tôi tên Huyền!

-À...vâng...

-Nếu cô không có gì với anh Phương thì tôi xin lỗi.Nhưng hãy nhớ rằng anh Phương là của tôi.

-Vâng...

-Còn anh!-Huyền xoay qua nhìn Phương.

-H.hả?-Phương nhìn xuống.

-Hôm nay em bảo anh mang giày màu đỏ cơ mà.

-Màu đỏ này.

-Cái đó là đỏ đậm!

-Cũng là đỏ thôi.-Phương cốc đầu Huyền.

...

-Haiz...Mai lại lên máy bay.Đi Hàn Quốc sao....-Đào Anh vào phòng dọn hành lí cho ngày mai.

Cạch.

-Ai?-Đào Anh quay lại.Là Quốc Bảo!Đào Anh quay đi.

-X..xin lỗi.-Quốc Bảo dựa lưng vào cửa .

-Tại sao?

-Hồi sáng tôi có hơi giận....n-Quốc Bảo nhìn Đào Anh.

-Hức...-Đào Anh khóc.

-Sao cô khóc?

-Anh đấy!Tôi đã làm cho anh...thế mà anh...hức...

Soạt.

-Ồ...-Đào Anh giật mình vì Quốc Bảo đang ôm.-Anh đang làm gì vậy?

-Xin lỗi...món sandwich cô làm...rất rất ngon...nhưng nó làm tôi nhớ một cô gái...

-Tôi biết rồi....tôi xin lỗi...-Đào Anh khóc.

-...-Quốc Bảo đột nhiên càng ngày càng nặng.

-Anh...nặng...Ngủ rồi...Haiz...làm sao đây...

Sau một hồi lăn lộn,Đào Anh cũng kéo được Quốc Bảo lên giường.Nhưng vì là giường Đào Anh nên cô bắt buộc phải ngủ dưới sàn.

...

-Chuẩn bị chưa con?-Mẹ Quốc Bảo hỏi Đào Anh.

-Dạ rồi ạ!-Đào Anh cười.

Hiện giờ họ đang đứng trước xe.Đào Anh quay lại chào chị Giang,Hoàng Phương và Huyền rồi lên xe cùng Quốc Bảo,Gia Huy và Linh.

-Lại sắp lên máy bay.-Gia Huy thờ dãi.

-Sao vậy?Không thích hả?-Linh ngồi kế bên hỏi.

-Chỉ là hơi mệt...-Gia Huy gáp.

-Haiz...anh đấy.Suốt ngày chỉ biết chơi rồi lăn đùng ra ngủ.Có ngày thành heo bây giờ.

Rồi cuộc đối thoại của hai người họ cứ tiếp diễn trên xe.Chắc ai đi ngang qua cặp này cũng ghen mắt.

Họ lên máy bay,ăn,ngủ.Lần này Quốc Bảo và Đào Anh không còn ngồi chung với nhau.Do Quốc Bảo nói ngồi ở đó nhiều con gái,phiền phức lắm.Nên đã chuyển chỗ của mẹ Quốc Bảo.Thế nên mẹ Quốc Bảo ngồi kế Đào Anh.

(Trích từ lời tác giả:Seoul ơi Seoul ơi!Here I come!)

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17

-Đào Anh à...Đào Anh ơi...-Mẹ Quốc Bảo gọi.

-Oáp...vâng?-Đào Anh hé mắt.

-Tối rồi con ơi.

-Tối đâu ạ?

-Hàn Quốc chứ ở đâu.

-H..Hàn Quốc?!

-Ừ.Hàn Quốc .

-Hả??!!

Quốc Bảo từ đâu ra bật miệng Đào Anh lại.

-Ồn ào quá đấy.

-Bỏ tay ra?!--Đào Anh cố gắng la mới nói được.

-Mau mau dọn hành lí.-Quốc Bảo đi.

....

-Ách xì!--Đào Anh vừa mới bước xuống.

-Hơi lạnh Đào nhĩ?--Linh đứng kế bên cười.

-Tự dưng quên mang áo khoác...

Soạt.

-Ồ..--Đào Anh cảm thấy có gì đó trên đầu.-Áo khoác??

-Mặc vào kéo lạnh.-Quốc Bảo lạnh lùng bước đi.

-Quốc...Bảo...--Đào Anh chạy lại.-Trả anh.

-...

-Anh mặc vào đi.Tôi không sao.

-Mặc vào.-Quốc Bảo không nhìn Đào Anh mà cứ dăm đuôi bấm điện thoại.

-Anh sẽ lạnh đấy.

-Mặc vào đi.

-Thôi.

-Mặc.

-Thôi.

Hai người đó cứ cãi tới khi..

Soạt.

-Đã bảo là không mặc rồi mà.-Đào Anh vẫn bướng bỉnh nói.

-Tôi đang la lệnh cho cô với tư cách là một cậu chủ.

-Cậu...chủ..?

-Nhanh nhanh mà nghe lời đi.Không thì tôi sẽ biến cô thành chó riêng đấy.-Ấm khí ập tới ấm khí ập tới.

-Được rồi...

-Vì cô quá bướng bỉnh nên từ nay.,phải tuân theo lệnh của tôi và lúc nào câu trả lời cũng là "vâng thưa cậu chủ".

-H.hả...

-Vừa mới nói sao?

-V..vâng thưa cậu chủ...

-Phụt...Ha ha ha!-Hải đứng đằng sau cười.

-Vui lắm sao?-Quốc Bảo quay xuống.

-Vui,vui.-Hải cười sau đó bỏ tay vào túi đi cùng Quốc Bảo bàn chuyện.

-Oáp...buồn ngủ quá đi mất...-Hải nói.

-Sắp tới rồi. Với lại đi bộ chút cho thấy Hàn Quốc.-Quốc Bảo đứng kế bên vẫn bấm điện thoại.

-Mày có xem đâu!Bấm bấm hoài.

-...

-Ai thế?

-Chi...

-Chi?...CHI?!!!!

-Ừ Chi.Mày làm gì la giừ vậy?

-Con Chi hồi nhỏ hay chơi sao?

-Ừ.

-Con Chi mà chỉ cầm cười thôi là trai hàng xóm hồn trên mây dù nó có 5 tuổi sao?

-Ừ.

-Chi á?-Linh nghe thấy lên hỏi.

-Ừ chi đấy.-Hải nói.

-Chi không biết giờ sao...

-Chắc cô ấy vẫn khỏe mạnh thôi. Với lại bây giờ chắc có bạn trai chăm sóc rồi.

-Ừ nhĩ...đẹp thế mà...

-Haiz....-Hải nắm tay Linh bỏ vào túi áo lạnh.-Linh là đẹp nhất trong mắt Hải. Với lại Hải ghét nhất tay Linh lạnh....nên từ giờ hãy bỏ vào đây nhé.

-...Ừ!...-Linh cười.

Họ đẹp đôi quá đi mất.

-Khi nào tới thế?-Đào Anh hỏi.

-Tới rồi này...-Quốc Bảo dừng chân.

-Ồ..ở đây á?!--Đào Anh nhìn lên.

-Ừ chứ ở đâu?

-L...lớn quá đi mất..

Tất cả bước vào trong.

-Đây là nơi của tập đoàn GOG ở Hàn Quốc.-Mẹ Quốc Bảo nói.-Thôi,bây giờ nhờ Đào Anh,con hãy giúp Quốc Bảo nhé.

-A...vâng!

...

Cạch.

-Đây.Cô sẽ ngủ ở đây.-Quốc Bảo mở cửa.

-Oa!Lớn quá đi mất!Phòng này chắc ba người ngủ cũng được.-Đào Anh sung sướng đi quanh phòng.-Mà...tại sao...có tới 2 cái giường??

-Bộ cô không thấy sao?Tôi,sẽ ngủ ở đây luôn.

-Hả?!!Anh điên sao?!!

-"Vâng thưa cậu chủ"-Quốc Bảo nói với khuôn mặt gian.

-Chắc....vâng..thưa cậu chủ....-Đào Anh nói lí nhí.-Nhưng mà chung phòng...

-Sao thế?-Quốc Bảo đi lại gần.

-Anh..-Đào Anh lùi lại.

Quốc Bảo càng đi lại gần hơn...gần hơn...gần hơn.

Bịch.

Đào Anh trúng tường.

-Anh...-Đào Anh nhìn Quốc Bảo.

Quốc Bảo áp sát mặt vào Đào Anh.

Chết rồi!Hắn ta tính "mì" sao?!

-...-Đào Anh nhắm tít mắt lại.

Cốp!

-Ui da!-Đào Anh ôm cái trán bé bỏng.

-Cô ngốc sao?Cô tưởng tôi tính hôn cô à?-Quốc Bảo nói.

-Anh...hồi nào cơ chứ?!-Đào Anh đỏ mặt.

-Ô hô.Chứ không phải lúc này có người nhắm mắt sao??

-Thì...

Soạt.Quốc Bảo ném áo lên đầu Đào Anh.

-Đi giặt đi.

-Giặt?

-Nhanh lên.Tôi đi tắm.Với lại mở vali của tôi lấy cái khăn ra luôn.

-Ồ...-Đào Anh làm theo những gì Quốc Bảo nói.-Khoan...vali của anh sao?!

-??-Quốc Bảo nhìn Đào Anh.

-Khoan.Dù tôi là ...người hầu riêng của anh nhưng...tôi không thể mở vali của anh được?!

-Tại sao?

-Tại sao??Anh còn hỏi!

-Cứ lấy đi.-Quốc Bảo đi lại chỗ Đào Anh.-Ngốc ẹ!

Rồi bước vào phòng tắm luôn.

...Không gian yên ắng...

-Mở ra sao?...Không khó mà đúng không...Ồ!Không khó!Có lúc tức lên thì nhét kẹo cao su vào đồ hần...Khoan đã...mình đang nghĩ cái gì vậy?!Tỉnh lại đi Đào Anh!-Đào Anh ngồi nói chuyện với chính bản thân.

Roẹt...

-Khăn tắm...đây rồi...-Đào Anh lấy khăn tắm trong vali Quốc Bảo.-Mùi...của hần....Mày đang suy nghĩ gì vậy?!Tỉnh lại...tỉnh lại...

Đào Anh bước lại cửa phòng tắm

-Tôi...tôi sẽ để nó ở đâu đây?

-Mở cửa ra và để vào.

-Hả??!Anh khùng nặng rồi phải không?!

-Không thấy đâu.

Đào Anh hít thở thật sâu rồi bỏ khăn tắm vào.

-Hần ta....ah!!Tức quá đi mất!-Đào Anh dậm chân lấy vali ra.Chuẩn bị đồ để tắm

Cạch.

-xong rồi sao?-Đào Anh hỏi.

-Thấy mà còn hỏi.

-Xi...-Đào Anh đứng dậy và đi tắm

...

Cạch.

-Mất quá...-Đào Anh lấy khăn lau tóc rồi ngồi lên giường.-Hôm nay là ngày 26/11...sắp thi rồi....

-Nhắc mới nhớ..-Quốc Bảo nói.

-Gi?

-Tối ngày mai,cô phải về Việt Nam

-H...hả?!

-Hả gì nữa.Sắp thi rồi.

-Mình tôi?!

-Ừ.Chỉ có cô về.Bác quân gia sẽ chờ cô về đừng lo.

-Nhưng...

-Cô phải về để lo ôn thi.Sắp thi rồi còn đâu.

Hần ta nói cũng đúng.

-...Oáp...thôi,anh nói cũng đúng Tôi sẽ về.Thế khi nào anh về?

-4,5 ngày gì nữa...

-...Tôi đi ngủ đây.-Đào Anh nằm xuống đắp chăn lại rồi ngủ.

...

-Oáp....-Đào Anh ngồi dậy.-8 giờ rồi....Mệt quá....Lên xuống máy bay hoài....

Đào Anh đứng dậy,làm vệ sinh cá nhân,thay đồ rồi ra ngoài.

-Chào cô!-Đào Anh thấy mẹ Quốc Bảo cúi chào.

-Chào cháu....-Mẹ Quốc Bảo nói.

-Cô ơi...sao sắc mặt cô tái xanh thế ạ?

-À không...-Mẹ Quốc Bảo đột nhiên ngã xuống.

-Cô!Cô ơi!Cô sao vậy cô?!--Đào Anh đỡ mẹ Quốc Bảo.-Quốc Bảo...điện thoại...

Đào Anh lấy điện thoại ra gọi Quốc Bảo.

-Gi?--Quốc Bảo nói.

-Anh...anh tới đây nhanh lên mẹ anh...

-Mẹ tôi?Mẹ tôi sao hả?!

-Mẹ anh ngất rồi đây này!

-Gi?!Cô đang ở đâu?!

-Trước cửa phòng.

-Đội đây!

Tút tut.

-Quốc Bảo à,anh nhanh lên....-Đào Anh sợ hãi khóc.

5 phút sau.

-Mẹ!--Quốc Bảo chạy tới.-Hồi nào thế?

-Năm phút trước!

-Cấp cứu...gọi cấp cứu!

-Hả?Ủ!-Đào Anh lấy điện thoại ra gọi.

...

Tại bệnh viện...

Cạch.

Bác sĩ bước ra.

Quốc Bảo đứng dậy,nói chuyện với bác sĩ bằng tiếng Hàn.

Nhưng Đào Anh có lẽ nghĩ rằng là không sao.Vì sau khuôn mặt điển trai lạnh lùng ấy có một nụ cười.

-Sao rồi..-Đào Anh hỏi.

-Bác sĩ nói không sao,chỉ do quá mệt thôi.

-Phù may quá...-Đào Anh thở phào.

-Quốc Bảo!-Linh và mọi người chạy tới.-Mẹ sao rồi anh?

-Không sao.

-Hên quá!-Linh cười.

-Quốc Bảo.-Hải gọi.

-Hả?

-Nhanh nhanh về,còn 1 cuộc họp.

-Ừ.

Tất cả đều đi về còn Quốc Bảo với Đào Anh.

-Anh về đi.Đề tôi lo.-Đào Anh nói.

-...-

-Có cần phải im thế không trời...

-Cô ở đây?

-Ừ.

-Thế ai nấu đồ ăn cho tôi?

-Thì người trong tập đoàn.Đâu chỉ có tôi Với lại tối nay tôi về.Mai anh cũng phải ăn đó thôi.

-Cô ở đây.Tối khoảng năm giờ chiều.Về phòng soạn vali sau đó tới sân bay.

-Chuyến bay xuất phát mấy giờ?

-Bảy.

-Sớm vậy....Thôi tôi ở đây cũng được.

-Tôi về.

Quốc Bảo đi.Đào Anh đi vào thăm mẹ Quốc Bảo.

-Cô....cô đừng nên làm việc quá sức chứ cô...-Đào Anh bước vào lo lắng.

-Cô không sao mà...

-Không sao cái gì cô....Lúc đó tim con như muốn nhảy ra lồng ngực vậy...

-Thôi thôi cô nương...-Mẹ Quốc Bảo cười.

-Đề con đi mua cháo cho cô.

-Ừ...nhờ con...

Cạch.

...

Tại trường...

-Gi cơ?!

-Hả?

-Con nhỏ đó sao??

-Tên là Trần Đào Anh phải không?

Sân trường đang bàn tán chuyện gì đó. Tất nhiên có liên quan tới Đào Anh.

Tại bảng thông báo, một poster được dán lên. Trên đó có ghi...

TRẦN ĐÀO ANH ĐANG Ở BÊN CÙNG VỚI HOT BOY QUỐC BẢO

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Cạch.

-Dọn xong chưa?-Quốc Bảo bước vào.

-Rồi.-Đào Anh nhìn.-À mà tôi có mua cháo cho mẹ anh rồi đấy.

-Cảm ơn.

-"Hoàng tử máu lạnh"....

-Lắm bảm gì đấy?

-Đâu có gì.....Thôi.-Đào Anh đứng dậy.-Tôi phải đi rồi...Có gì chào mọi người hộ tôi nhé!

Đào Anh đi vượt qua Quốc Bảo.

-Ngốc.....-Quốc Bảo nói nhỏ sau đó ngồi xuống giường.

-Cam sam mi đa!-Đào Anh nói với chú tài xế.-Tiếng Hàn Quốc.....ha ha ha!Minh nói mắc cười quá đi mất!Haiz.....Lại lên máy bay....Chắc một bộ luôn hai cái tai thần yêu quố.....

Đào Anh bước lên máy bay sau 2 tiếng ngồi chờ....

Ding dong.....Ding dong...

-Có đây!-Cô người làm ra mở cửa cho Đào Anh.

-Chào cô ạ!-Đào Anh cười.

-Chào cháu!Cháu vào nhà đi!-Cô ấy mở cửa cho Đào Anh vào.

Phịch....

Đào Anh nằm lên giường.

-Bây giờ thì mình cứ giúp việc nhà vậy....

Đào Anh thay đồ sau đó đi xuống giúp những việc như là rửa chén, lau nhà, hút bụi,.....

-Phù.....Năm giờ rồi á.....Đi tắm thôi...-Đào Anh cất điện thoại vào trong túi, chuẩn bị lên lầu thì...

-Đào Anh à!-Cô giúp việc la lên.

-Dạ?-Đào Anh nhìn cô giúp việc.

-Con giúp cô một việc nhé?

...

-Ra là mang cái này lên phòng mẹ của Quốc Bảo...-Đào Anh ôm một cái hộp to mang lên phòng mẹ của Quốc Bảo.

Cạch....

-Lớn quá.....Nhìn sang ghế.....-Đào Anh ngó nghiêng căn phòng sang trọng của mẹ Quốc Bảo.

Vì không chú ý nên đã vấp chân và ngã xuống.

-Oái!-Đào Anh làm rơi cả cái hộp nên tất cả đều văng ra ngoài.-Ui da.....cái mông bé bỏng của tui....Ấy chết!Haiz...văng ra ngoài hết rồi...

Đào Anh ngồi dậy lấy hết đồ lại để bỏ vào thùng thì...

-Photo album?Nhìn cũ quá....-Đào Anh lật ra.-Gì đây??Phụt....ha ha ha!Quốc Bảo lúc 4 tuổi?Là đây sao?!Dễ thương quá đi mất!

Đào Anh cứ lật mãi.Hình nào cũng làm Đào Anh cười được.Đến một trang..

-Hà?.....Ừa?Hồi nhỏ mình có quen với Quốc Bảo sao?Ai nhìn giống mình thế??-Đào Anh nhìn chăm chú vào cô gái đó.-Gi....kỳ thế?....Tất cả tấm ảnh kể khi có cô gái đó đều khiến cho Quốc Bảo cười....Hà Minh Tuyết Mai....là....là cô gái đó!

Đào Anh lật lật mấy tấm ảnh sau...

-Sao....giống mình thế?!.....Mình là bạn sao của Hà Minh Tuyết Mai à??.....Sờ gai ốc mất...

Đào Anh nhìn vào đồng hồ.

-Trễ quá....tắm rồi ngủ vậy....

Đào Anh tắm xong dọn sách vở vào cặp rồi đi ngủ.....

Kéttttt.

-Tối trường rồi.....-Đào Anh cất xe đạp rồi bước vào trường.

-Đó!

-Nó kia!

-Còn mặt mũi để đi học sao??

-Trần Đào Anh đấy!

-Gì thế?Có chuyện gì liên quan đến mình sao?-Đào Anh nhìn xung quanh.

-Con nhỏ kia!Mày ra bảng thông báo đi!

-Đúng rồi!Đừng đưa cho tụi tao cái mặt như mày!

-Bảng thông báo?-Đào Anh làm theo những gì mấy cô gái đó nói.

-Gi....gì đây?*-Đào Anh hoảng.

TRẦN ĐÀO ANH ĐANG Ở BÊN CÙNG VỚI HOT BOY QUỐC BẢO

Ở dưới là một số tấm ảnh chụp được khi hai người ở Anh và Hàn Quốc.

-Ai...Ai đã dán cái này lên?!-Đào Anh hét to.

Bụp.....bụp....bụp....

Từ từ càng nhiều những quả trứng ném vào người Đào Anh.

-Các người muốn thế lắm sao??-Đào Anh nói.

-Ờ!Quốc Bảo là của tụi tao!Không phải của mày nha chưa con nhỏ kia!

-Trả Quốc Bảo lại cho tao!

-Đúng rồi đấy!

-Trả đi!

-Trà đi!

-Trà?...-Đào Anh ngược mặt lên.-Tao đã lấy Quốc Bảo chưa?Quốc Bảo có thích tao không?Hả?!

Tất cả im thinh.

-Mày thích Quốc Bảo chứ gì?Đi tỏ tình đi!

-Ô hô....-Một giọng nói vang lên.-Thấy ai đây không?

Là Thu Thảo.Cô ta đang nắm tay một người giờ lên.

Là Thu!

-Cô tính làm gì?-Đào Anh nhìn Thảo.

-Làm gì à??Mày có thấy cái mặt nó dễ thương không?Chỉ cần một cái búng của tao...thì...Cái mặt này đi đâu nhĩ?...

-Cô đừng làm gì cô ta!Muốn làm thì cứ đánh tôi.

-Nghe không tụi bây?-Thảo giờ tay phải lên và...

Bình bốp bốp...Bình bình!

Đào Anh bị đánh.

-Dừng tay!-Một giọng vang lên.

-Ai dám can...Anh...Huy...?!

Gia Huy bước lại chỗ Đào Anh.Quay lưng lại.

-Thu Thảo....-Gia Huy nhìn Thảo.

-Em....em chỉ gợn thôi mà.....

-Giờn...?-Chát!Gia Huy tát Thảo.-Cô gọi thế là giờn sao?

-Anh.....

Gia Huy bế Đào Anh lên đi.

-Ngốc.....-Gia Huy nói nhỏ.

-Ngốc.....?-Đào Anh nhìn lên.

-Đau mà vẫn ráng nói được....

-Xin lỗi...

-Gi mà xin lỗi...

-Hức....hức....-Đào Anh khóc.

-Đừng khóc nữa....-Gia Huy nói.

-Hức.....

...

-Đau!-Đào Anh la lên.

-Ngồi im đấy!-Gia Huy lấy thuốc sát trùng vào vết thương của Đào Anh.-May cho là trường có cái phòng tắm chứ không thì giờ này cô đang thúi mùi trứng.

-Xi....-Đào Anh lè lưỡi.

-Tôi cắt lưỡi bây giờ.-Gia Huy chọc.

-Ngon mà cắt!-Đào Anh cười.

Soạt.

Gia Huy để đầu lên vai Đào Anh.

-Anh....-Đào Anh giật mình.

-Lúc này....tôi thật sự rất hoảng.. tôi tưởng sẽ không được gặp cô nữa...

-Này!Anh ngốc sao?Họ đánh đập cũng không đến nỗi chết đâu....

Soạt.

Đào Anh ôm Gia Huy.

-Cảm ơn....nhờ có anh đây....nếu không...hức....tôi sẽ không được cảm ơn anh đâu...Cảm ơn nhé....

Gia Huy ngược lên nhìn Đào Anh ôm lại.

-Tôi thích cô mất rồi....-Gia Huy nói nhỏ.

-Hả?.....Anh đang nói gì đấy?...

-Tôi nói thật....Từ ngày gặp cô...Tôi đã thích cô rồi...

-Anh.....

Bzzz bzzz...

-A điện thoại....-Đào Anh nói.

-Của tôi....-Gia Huy không bỏ Đào Anh ra mà vẫn ôm chặt.

Bzzzz Bzzzz

-Anh bắt máy đi....

-Thôi...

-Anh bắt đi.....

-Thôi.

Bzzzzz Bzzzz

-Tôi nóng lên đây...-Đào Anh nói.

-Haiz....-Gia Huy đứng dậy bắt máy.-Gi?

Gia Huy và ai đó nói chuyện với nhau.

-Chi á?-Gia Huy nói.

-Chi?-Đào Anh ngược lên.-Tên này nghe quen quen...

-Rồi biết rồi.-Gia Huy cúp máy.-Bây giờ tôi phải đi rồi.Coi chừng vết thương của cô.

-À...ờ...-Đào Anh nói.

Cạch.

-Tôi thích cô mất rồi...

-Từ ngày gặp cô....tôi đã thích cô rồi....

Pặp pặp.

Đào Anh đập vào mặt mình.

-Mày đang nghĩ gì vậy.....Ui da.....vết thương....Bây giờ cứ nằm đây sao....

Cạch.

-A....chào cô..-Đào Anh chào cô y tá.

-Bị gì vậy con?

-Dạ....bị té....

-Té?Giống bị đánh hơn đấy....

-Hi hi....

-Lại đây cô băng cho....

-Dạ khỏi ạ.

-Khỏi?

-Có người băng cho con rồi....

-Ai thế?

-Bạn con ạ....

Cô y tá lại xem vết thương của tôi được băng bó thế nào.

-Hay đấy.-Cô nói.-Bạn con có năng khiếu băng bó.Con nằm nghỉ ở đây đi.

-Dạ...

-Đào Anh!-Thu chạy vào.

-Gì vậy Thu?

-Tớ xin lỗi....tại tớ...tại tớ mà....

-Không sao đâu.....Thương nhẹ mà...

-Nhẹ?Vậy mà nhẹ?!

-...

-Cậu...phải giữ gìn sức khỏe....nha....

-Ừ!Biết rồi mà...

-Tớ phải lên lớp rồi...

-Lên đi....

-Cậu nhớ nghỉ ngơi đàng hoàng đấy!

Thu ra ngoài.

-Haiz.....-Cô y tá thở dài.

-Gì vậy cô?-Đào Anh hỏi.

-Cô gái đó....không có hơi ấm tình bạn nào cả...

-Hơi ấm tình bạn?

-Ừ...Cô có quen một cô y tá ở trường White Star.Lúc cô bệnh nặng,cô ấy không bỏ đi mà cứ nằng nặc đòi ở để chăm sóc cô.

- Tỉnh bạn....-Đào Anh cúi mặt xuống.-Linh....

- Thôi con nghỉ đi.

- Vâng....

- Ôi! Con bị gì thế này?!-Mấy cô người làm nhà Quốc Bảo hỏi Đào Anh.

- Dạ...con bị té!

- Té?Nặng thế sao?

- Hi hi....

- Con lên phòng nghỉ đi.Như thế này cứ để mấy cô làm.Nhớ cẩn thận lần sau con nhé!

- Dạ!Cảm ơn cô!-Đào Anh lên phòng tắm rửa xong xuôi rồi làm bài.-Sắp thi rồi...Cố gắng làm đồng bài tập này cái.Mai có tiết kiểm tra nữa.

Sáng tại trường...

-Đào Anh!-Thu chạy đến.-Hôm nay cậu nói cô là tớ về sớm nhé!Nhà tớ có việc rồi.

-Hả?-Đào Anh vẫn ngỡ người ra nhìn Thu đang chạy ra khỏi cổng.-Thiệt tình....

Vào lớp.

-Các em hãy lấy vở ra và chép câu hỏi về nhà làm.Hôm nay cô sẽ cho đề cương ôn thi.-Cô giáo viết đề lên bảng.

Còn mấy học sinh thì cứ nói to nói nhỏ chuyện gì đó.

-Chuyện gì mà cứ xầm xì thế trời?-Đào Anh cố gắng nghe.

-Thiệt hả?-Một học sinh hỏi.

-Thiệt....-Học sinh kể bên nói.

-Ghe vậy.....

-Ừ bởi vậy.Nhỏ đó tên gì nhỉ....Chi.Đúng rồi Chi.

-Chi?-Đào Anh nghe tên quen quen.

Canteen...

-Rốt cuộc Chi là ai cơ?-Đào Anh đi kế bên hỏi Gia Huy.

-Sao cô biết?-Gia Huy hỏi.

-Tôi nghe thấy.

-Lỡ là Chi khác thì sao?

-Cứ kể đi.

-Chắc....Chi là cô gái kế bên nhà Quốc Bảo lúc còn nhỏ.Nó đẹp lắm kìa.!Ai cũng thích nó.Hồi đó chơi thân lắm...Mà bây giờ...

-Bây giờ?-Đào Anh nhìn Gia Huy.

-Lúc 6 tuổi,gia đình Chi chuyển nhà.Thế là không gặp được nữa.Mà cứ gặp Chi thì họ lại ghép Chi với Quốc Bảo vào.Họ hợp lắm.

-Ô....

-Mà nghe nói,Chi đang bệnh.Sức khỏe của Chi từ nhỏ đã yếu.

-Bây giờ cô ấy đang ở đâu?

-Không biết...

-Ồ....Mà thấy lạ....-Đào Anh nghĩ.

-Lạ?-Gia Huy hỏi.

-Tại sao anh không ở bên Hàn Quốc làm việc luôn?

-Trời....xong xuôi thì về.

-Về?Tôi tưởng anh cũng phải đi nhiều nước chứ.

-Cái đó bên gia đình tôi lo hết rồi.

-Ghê...đúng là con nhà giàu...

-Gia đình cô đâu?

-Đi qua nước ngoài làm việc rồi...

-Ồ...sống một mình hả?

-Ừa....

-Qua nhà tôi làm ôsin cho tôi.

-H...hả?!

-Gì vậy?Nhà tôi đang có chỗ trống.

-Thôi...làm cho Quốc Bảo chưa xong làm cho anh...-Đào Anh nói lí nhí trong họng.

-Nói gì đấy?

-Gì đâu?Thôi tôi lên lớp đây.

-Tôi đi cùng.

-Thôi.-Đào Anh xua xua tay.

-Sao vậy?

-Mấy cô gái đó lại nói.

-Kệ.

-Thôi cho tôi xin.

Cuối cùng Đào Anh lên lớp.

Nhà Quốc Bảo....

Đào Anh đang làm bài thì tiếng chuông nhà reo lên.

Đào Anh chạy xuống.

-Ai thế nhỉ?-Đào Anh nhìn.-Gì?!Gia Huy!?

Ding dong.

-Làm sao đây?...-Đào Anh đang lúng túng.

-Ai thế con?-Cô người giúp việc bước ra.

-A!cô mở giùm con nhé!Cảm ơn cô!-Đào Anh chạy lên.-À!Cô đừng nói người đó con ở đây cô nhé!

-Ừ.

-Phù.....-Đào Anh vào phòng.-Hắn đến đây làm gì?Biết mình ở đây rồi sao?....Chết mất thôi...

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19

-Sao...sao rồi cô...?-Đào Anh xuống cầu thang.

-À,cậu ấy qua để đưa xấp giấy ôn thi ấy mà.-Cô giúp việc nhún vai cười.

-Cho ai ạ?-Đào Anh hỏi.

-Cho cậu chủ.

-À....thế cảm ơn cô.Con lên học bài tiếp.

-Ừa.-Cô giúp việc nhìn Đào Anh cười.

Sáng hôm sau tại lớp.

-Đào Anh này...-Thu đi kể bên Đào Anh.

-Hả?-Đào Anh nhìn Thu.

-Chiều nay,cậu gặp tớ trên sân thượng của trường nhé!-Thu cười.

-Chi vậy?

-Tớ có chuyện muốn nói.Mà cậu phải tới một mình nhé.

-Vậy cũng được.

-Ba giờ nhé.

-Ừ!

Ba giờ.

Đào Anh đang soạn sách vở thì Gia Huy bước đến.

-Soạn sớm thế.Ba giờ rưỡi về cũng được mà.-Gia Huy nhìn Đào Anh.

-Tôi có hẹn.

-Với ai?

-Bạn.

-Con trai hay con gái?

-Con gái.

-Thế tôi đi cùng.

-Thôi.Tôi muốn đi một mình.

-Tại sao?

-Chắc....Đây không phải là chuyện của anh được chưa?!

-Huy!-Một người chạy tới.-Lên phòng hiệu trưởng đây!

-Chỉ?-Gia Huy nhìn.

-Ai biết?

-Chắc.

Thế là hai người họ đi,Đào Anh lên sân thượng.

Kết...

-Thu ơi.Xin lỗi tớ tới hơi....Thu đâu?-Đào Anh ngó quanh.

-Mày tìm ai đấy?!--Giọng nói vang lên.

Đào Anh quay lại.Là Thu Thảo.

-Thu Thảo?!Cô làm gì ở đây?-Đào Anh nhìn.

-Hô?Tôi đến xử cô đấy!Lên!--Thu Thảo giơ tay lên thì có nhiều người ở đằng sau bước ra.

-Tránh ra!--Đào Anh đang bị họ bắt đi.-Buông tôi ra!Mấy người đang làm gì....

Bốp!

Trong một căn phòng.

Có một cô gái đang bị trói lại.

-Ui da...-Đào Anh hé mở mắt.-Ở đây...là ở đâu?Tay và chân mình...bị trói?Gì vậy?

Cộp cộp cộp.

-Có người đến?Phải nhắm mắt lại.-Đào Anh giả như mình chưa dậy.

Kết.

-Nó chưa dậy.-Một người nói.

-Nhỏ này ngủ nướng ghê.-Có lẽ là hai người.

-Có đánh thức nó dậy không?

-Thôi.Để dành cho phần hay.Tụi mình đi ăn gì đi Thảo.

-Ừ.Ăn đã rồi về xử.

Kết.

-Thảo?-Đào Anh ngước lên.-Là Nguyễn Thị Thu Thảo sao?Nhưng cái giọng lúc nãy có vẻ rất quen cơ mà...

Dinh dong.

-A!Mừng cậu chủ về nhà!--Cô giúp việc ra mở cửa cho cậu chủ và không ai khác là Quốc Bảo.

-Aaaaa!Về nhà sướng quá đi mất!--Linh đi vào.-Đào Anh đâu rồi cô?

-Dạ,cô Đào Anh vẫn chưa về.

-Ừa?Năm giờ rồi mà....

-Có vẻ là đi đâu rồi.-Quốc Bảo lên lầu.

Cạch.

-Nóng quá đi mất.Phải đi tắm thôi.

-Làm sao đây....-Đào Anh ngó nghiêng tìm.-Phải có...có cái gì đó...nhọn chứ....

-Thức rồi sao?-Phía cửa có giọng vang lên.

-Ai?!.....Thu?!-Đào Anh hoảng.

-Ồ.Tao đấy.-Thu đi cùng Thảo đến bên Đào Anh.-Không biết...nếu Quốc Bảo thấy hoàn cảnh này thì sao nhỉ..

-Quốc Bảo sao?Anh ta đã về đâu?-Đào Anh ngược mặt lên.

-Hô hô.Thảo,điện thoại.-Thảo đưa cho Thu điện thoại

Thu cho Đào Anh xem bức ảnh của Quốc Bảo đang ở sân bay đi ra.

-Không...không thể nào...-Đào Anh nhìn.-Mấy người tính làm gì?

-Ha ha!Đơn giản thôi.Nhưng chúng tôi chưa thể tiết lộ ra được.-Thu đi lại gần Đào Anh kê sát mặt xuống.-Nhưng trước tiên....Không biết,mày có biết đau đớn là gì không..

-D...dao?!-Đào Anh nhìn xuống con dao đang chuẩn bị kê sát cổ.

-Sao hả?Sợ rồi sao?-Thu kê con dao sát cổ Đào Anh và máu rỉ ra.

-Ư....-Đào Anh nhắm mắt lại.

-Ha ha!-Thu ném con dao về xa.-Còn sớm mà.Chưa thể giết cô như vậy được.Đi!

Thu và Thảo đi ra ngoài.

-....-Đào Anh gục mặt xuống.-Con dao lúc nãy....ở đâu rồi...

Đào Anh nhìn và thấy con dao ấy cách Đào Anh không xa.

-...Phải thử thôi....

-Anh hai!-Linh chạy xuống.

-Gi?-Quốc Bảo đang ăn tối.

-Chết rồi..

-Gi?...

-Không gọi được...cho Đào Anh...

-Thì sao?Chắc điện thoại hết pin rồi.

-Nhưng mà...em đã gọi hỏi anh Gia Huy,và anh ấy nói là Đào Anh đã chuẩn bị về từ ba giờ,anh ấy có hỏi Đào Anh đi đâu nhưng Đào Anh chỉ nói là đi cùng con gái.

-Thế là đi chơi rồi.

-Anh có thể nhắn tâm đến thế ư?

-...

-Em hiểu rồi...Anh thay đổi tất cả chỉ vì Chi sao?

-...-Quốc Bảo ngược mặt lên.

-Đúng mà...Được rồi.-Linh ra cửa.-Em sẽ đi cùng anh Hải tìm Đào Anh.

Rầm!

-....Chi...-Quốc Bảo lên lầu.

-Chậc.-Thảo nhăn mặt

-Gi vậy?-Thu hỏi.

-Không mở được cái hộp này.

-Đề tao lấy da...dao đâu rồi?

-Sao hỏi tao?

-Chết....Tao để trong căn phòng đó..

-H.hả?!Mày ngu sao?!

-Chạy vào lấy!

Thu và Thảo chạy vào phòng

-....-Thảo sững người.-Nó đâu....Nó đâu rồi?!

-Chạy đi tìm nó lẹ!

Thảo và Thu chạy đi tìm còn Đào Nah vẫn ở trong căn phòng đó chỉ là trốn đằng sau đóng hộp.

-Bây giờ...thì có thể chạy thoát rồi....-Đào Anh chạy ra ngoài.

-Đào Anh!Đào Anh!Cậu ở đâu?!-Linh la lên.

-Đào Anh!-Hải cũng vậy.

-Làm sao bây giờ...

-Anh cũng không biết...

-Hức...Đào Anh...cậu ở đâu...

-Ngốc à?-Hải ôm Linh.-Sẽ tìm ra thôi...có thể mà...

-Hức....oaaaa oaaaa.-Linh khóc to.

-Trời trời...Này đừng khóc nữa...Đi tìm thôi.

-Oaaaaa oaaaa

-Sao khóc nữa??

-Đào Anh...

-Đi tìm!

-Biết rồi...hức...

-Hộc....hộc...mệt quá...-Đào Anh thở.-Hên là ít nhất cũng chạy được tới phố Red...đầu mình....

Đào Anh ngã xuống.

-Này cháu ơi...cháu...cháu không sao chứ?

-Con bé bị gì thế?

-Ôi trời!

-Sao nó lại nằm đây?

-Trường gì vậy?

-Ngôi Sao Vàng ư?Nghe nói rất nổi tiếng mà.

Tất cả mọi người đi ngang qua đều nhìn Đào Anh.

-Gọi cấp cứu nhanh lên!

Tại bệnh viện lúc 5:00 sáng.

-U'...-Đào Anh ngồi dậy.-Minh đang ở đâu vậy?

-Cháu thức rồi sao?

-Chào chú.....

-A...đừng sợ,chú là bác sĩ.

-...

-Cháu đã được đưa đến đây.Trên cổ cháu có vết như bị dao hoặc thứ nhọn cắt.

-A...-Đào Anh sờ cổ mình.- Vết này....

-Cháu đã bị gì thế?

-....Cháu...cháu....

-Không nói được rồi nhĩ?

-Cháu không nhớ...gì cả?

-Hả?

-Hôm qua cháu đã làm gì?Và ở đâu cơ chứ?....-Đào Anh hoang mang.

-Hiện tại cháu đã bị quên đi một phần trí nhớ.Có lẽ là do cú đâm mạnh trên đầu phía trái.

-....

-Bây giờ sức khoẻ cháu rất yếu,khi về nhà cháu nên nghỉ.

-Vâng....

Về đến nhà Đào Anh.

-Nhà mình nè....nhưng...sao bị khoá rồi?....Chìa khoá....ở đâu cơ chứ....

-Đào Anh?-Gia Huy đi ngang qua thấy.

-?-Đào Anh nhìn.

-Hôm qua cô đi đâu thế?

-Anh....là ai?

-Hả?....Cô bị ám đầu rồi sao?Gia Huy đây!

-....

-Hả?Cô bị gì....trên cổ cô có vết gì thế này?-Gia Huy đặt tay lên cổ Đào Anh.

PẶc

-X...xin lỗi!-Đào Anh hất tay Gia Huy ra.

-...Cô bị gì vậy?Không lẽ bị mất trí nhớ sao?

-...

-Cô không giỡn chứ?

-...

-Đây!

-A....xin lỗi nhưng tôi thật sự không nhớ anh..

-Hả?Cô gái tên Đào Anh cứng rắn ngày xưa đâu rồi?!Hả?Cô là ai?Đào Anh ở đâu?

-...Anh...Tôi xin lỗi...-Đào Anh khóc.

-Khóc?...cô đi theo tôi!-Gia Huy kéo Đào Anh.

...

Ding dong!Dinh Dong!

-Quốc Bảo!Anh ra đây cho tôi!

Gia Huy bấm chuông liên tục nhà Quốc Bảo.

-Anh Gia Huy?-Linh mở cửa.-Đào Anh!

-Ồ...-Đào Anh giật mình.

-Cậu không sao chứ?Bị gì vậy?

-Cô ấy không nhớ đâu...-Gia Huy nói.

-Hả?-Linh ngơ ngác.

-Cô ấy quên tôi là ai rồi thì làm sao nhớ cô được.

-....Đào Anh...?-Linh hỏi.-Cậu không nhớ....tớ sao?

-....

-Không,không thể nào mà....đúng không?

-Xin lỗi...

-Đào Anh!Theo tớ!-Linh kéo Đào Anh vào nhà.-Anh hai!Anh hai!

-Gi?-Quốc Bảo lên tiếng.

-Anh có nhận ra đây là ai không?

-Có.Đào Anh thì sao?

-Đào Anh cậu có nhận ra đây là ai không?

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

-Không....không biết...

-Anh hai à?-Linh nắm tay Quốc Bảo.-Anh làm gì đi chứ?!

-...Cô ta không nhớ thì thôi..-Quốc Bảo lên lầu.

-....Xin lỗi nhưng...mình là gì của cậu ấy vậy?...-Đào Anh hỏi Linh.

-Cậu là người hầu riêng của anh ấy đấy....-Linh nói xong cũng lên phòng.

-Tất cả là tại mình ư?...-Đào Anh ra cổng.-Cậu...

-Sao?-Gia Huy bỏ tay vào túi.

-...Tôi đã sống ở đâu vậy?

-Cái căn nhà hồi sáng cô đứng chẳng phải là nhà cô sao?

-Nhưng tôi không có chìa khoá...

-Có lẽ cô đi học thì mang...cặp cô đâu?

-Cặp...?...Không biết....

-Haiz....Bây giờ cô ở tạm nhà tôi vậy.

-Hả?

-Chứ bây giờ cô muốn ở đâu đây?

-Chìa khoá....tôi muốn tìm lại chìa khoá!

-Hả?Nhưng cô đâu nhớ nó nằm ở đâu.

-Tôi...sẽ cố gắng nhớ!

-Thế thì làm đi.Tôi đói rồi tôi đi về đây.

-Khoan đã!

-Sao?

-.....Tôi không nhớ được.

-...

-...

-Ngốc.Đi theo tôi.

-...

-Tôi bỏ lại đây nhá!

-Đợi....-Đào Anh chạy theo Gia Huy.

Rầm rầm

-Anh sao vậy hả?-Linh đập cửa phòng Quốc Bảo.-Đó là Đào Anh mà!Tại sao anh không giữ Đào Anh lại?...

-...-Quốc Bảo im lặng.

-Sao vậy?Từ ngày Đào Anh đi,anh đã có cả chục cuộc điện thoại của Chi,sao vậy?Chi đã nói gì sao?

-Nó sẽ về đây.-Chị Dung bước đến.

-Hả?...-Linh nhìn chị Dung.

-Thật.Hôm bữa nó có nhắn với chị là nó sắp về nhưng không biết ngày nào.Và nó...sẽ ở đây.

-Hả?...Vậy phòng của Đào Anh...

-Ừ.

-...

-Em lên ngủ đi.

-...-Linh đi vào phòng.

-Đây.-Gia Huy mở cửa phòng cho Đào Anh.-Phòng này dành cho khách.

-C...cảm ơn...

-Anh Huy?!-Mỹ Hoa bước vào.-Cô ta làm gì ở đây?!

-Em đang làm cô ta sợ đấy.

-Sợ?Anh đang nói gì vậy?

-Cô ta bị mất trí nhớ rồi.

-Hả?Phụt!Anh giỡn đấy à?

-Không.

-Gi cơ?Thiệt sao?Cô ta bị gì?

-Không biết.

-Thôi...em đi định lại tinh thần cái anh muốn làm gì thì làm.

-Cô ta là...?-Đào Anh nhìn Gia Huy.

-Em gái tôi.

-....

-Cô đi tắm đi.-Gia Huy đi.

Soạt.Đào Anh nắm áo Gia Huy lại.

-Tôi....không có đồ để thay...

-Ô hô...Tôi quên mất.Vào phòng Mỹ Hoa xin đồ đi.Nghe nói có mấy bộ cô ấy không muốn mặc nữa đấy.

-...

...

Cốc cốc cốc.

-Mỹ Hoa....-Đào Anh nói nhỏ.

-Ai đấy?-Mỹ Hoa hỏi.

-Là tôi...Đào Anh.

-Co đến đây làm gì?

-Cô có thể...cho tôi mượn đồ được không?

-Đồ?Vào đi.

Cạch

-Đây!-Mỹ Hoa đưa cho Đào Anh.

-Sao nhiều vậy?...

-Mấy bộ đó tôi không mặc nữa.

-Cảm...cảm ơn...

-Xong rồi thì đi đi.

-A..-Rầm.-Đóng cửa rồi....

...

-Mấy bộ này rõ rất đẹp mà...-Đào Anh đứng trước gương nhìn.-A...đầu mình...đau...

-Đồ ngốc kia!Cô có ăn tối kh-Gia Huy mở cửa.-Này!Cô bị gì thế?!Này.

-Đầu tôi....đau...

-Này...không lẽ cô nhớ ra được gì sao?

-Không...

-Haiz...làm tôi lo muốn chết.Hết đau chưa?

-Ừm...-Đào Anh gật đầu.

-Có ăn tối không?Sáng giờ chắc cô chưa ăn gì.

-...

Đào Anh,Gia Huy và Mỹ Hoa ngồi ăn.

-Cô bị gì mà mất trí nhớ thế?-Mỹ Hoa hỏi.

-Tôi...không nhớ...

-Oa...đây là lần đầu tiên gặp một người bị mất trí nhớ đấy!

-Ăn đi.-Gia Huy nói.

-Biết rồi...Thế mai cô ta mặc gì?

-Đồng phục đem đi may và giặt rồi.-Gia Huy chỉ ghế phòng khách.

Có một cái bao là đồng phục của Đào Anh.

-A...anh không cần..

-Cần đấy.

-...cảm ơn...

-Ừ.

-Oa...không khí gì thế này?Oa...Lovey Dovey!Ha ha ha!-Mỹ Hoa cười.-Thôi,em no rồi.Em lên phòng đây.

Mỹ Hoa lên phòng còn Gia Huy và Đào Anh ngồi im lặng..

-...

-...

-T...Tôi sẽ dọn chén...-Đào Anh đứng dậy.

-Tôi sẽ giúp cô.

-Thôi khỏi,tôi có thể làm mà...coi như đây là lời cảm ơn của tôi nhé.

-...S...Sao cũng được.

-Cảm ơn anh!-Đào Anh cười.

-Tôi sẽ lên phòng.Nhớ là ngày mai cô đi học đấy.

-Biết rồi!

Sáng hôm sau.

-Đào Anh!-Thu và Thảo từ đằng sau chạy tới Đào Anh đang đi kế bên Gia Huy.

-Ồ...-Đào Anh ngẩn ngơ.

-Tụi tớ nhớ cậu quá.Chiều nay đi ăn kem không?

-Các cậu...là ai...?

-Hả?Cậu nói gì vậy? Tụi tớ là bạn cậu mà?!-Thảo giật mạnh tay Đào Anh.

-Đau....-Đào Anh nhăn mặt.

-Bỏ cô ấy ra.-Gia Huy kéo Đào Anh lại.

-Anh Gia Huy?-Thu nhìn.

-Từ hôm nay mấy cô cấm lại gần Đào Anh.

-Anh....

-Đi.-Gia Huy kéo Đào Anh.

...

-Đây là lớp của cô,tôi đã báo với cô giáo chủ nhiệm rồi.Cô đừng lo.Bây giờ tôi về lớp đây.

Nói xong Gia Huy đi.

Đào Anh bước vào lớp.

-Đào Anh....-Linh bước lại.

-A...cậu....ngày hôm qua...-Đào Anh nhìn Linh.

-Cậu nhớ à?Hên quá.Lại đây.-Linh kéo Đào Anh về chỗ ngồi.-Đây là chỗ của cậu,đây là chỗ của tớ.Tụi mình lúc nào cũng ngồi kế bên nhau hết.

-Vậy hả....Tớ xin lỗi vì đã quên cậu..

-Không sao đâu!Thôi vào lớp rồi.

-Ừ...

-Chào cả lớp!-Thầy Hiếu bước vào.-Hôm nay thầy có một tin muốn nói với các em.Em Đào Anh lên đây nào.

Đào Anh đứng dậy bước về phía thầy.

-Bạn Đào Anh đã gặp phải một số chuyện và bị mất một phần trí nhớ.Mong các em giúp đỡ bạn ấy.

-Gi cơ?Có người đang bị mất trí nhớ trước mặt mình cơ đấy!

-Vậy luôn!

-Con nhỏ mà hay đi kể bên Quốc Bảo đó.

-Đáng.

-Tất cả trật tự!Các em thật là...trừ các em một hạnh kiểm do nói bạn như vậy!

-Hả?!Thầy

-Không thầy thiếc gì nữa hết!Cả lớp mở sách trang 124.Đào Anh,em về chỗ đi.

-Vâng...

Ra chơi...

-Đi ăn nào Đào Anh!-Linh kéo Đào Anh ra khỏi lớp.

-A....-Đào Anh chỉ biết im lặng để Linh kéo.

-Đào ăn gì?-Linh ngồi xuống cùng Đào Anh.

-À....cái gì cũng được...

-Vậy tớ lấy cho cậu com nắm nhé!

-Ừ....cảm ơn...

Linh đứng dậy đi lấy đồ ăn.

-Linh đâu em?-Hải bước lại.

-Linh?...anh quen Linh hả?...

-Hả?Em nói gì vậy?Anh Hải nè.Bạn trai Linh.

-....

-Anh Hải.-Linh trên tay cầm com nắm bước lại.-Anh...ngồi xuống đi.

-Gì vậy?-Hải ngồi xuống kế bên Linh.

-Thật ra...Đào Anh đang bị mất một phần trí nhớ và không thể nhớ ra ai.Trừ ba mẹ ra.Còn lại thì...-Linh lắc đầu.

-Thật sao...Thế Quốc Bảo đâu?

-Anh ấy...đang đợi Chi về...Đào Anh có bị mất trí anh ấy cũng không quan tâm.

-Cái thằng...

-Linh.-Quốc Bảo bước lại.-Cho anh mượn điện thoại đi.

-Hả?Sao vậy?

-Anh hết tiền rồi.

-Anh lại...gọi Chi đúng không?

-Thì sao?

-Này!Bảo!Mấy ngày này này bị sao thế?Mày quên Đào Anh từ chuyến Hàn Quốc rồi sao?-Hải đứng dậy nhìn thẳng mặt Quốc Bảo.

-Đào Anh?Không có.Cô ấy vẫn là người hầu riêng của tôi.-Quốc Bảo để tay lên đầu Đào Anh.

-Ồ...-Đào Anh ngước lên.

-Thật hả anh?-Linh cười.

-Tất nhiên là vậy rồi.

-Thằng này!Làm tao giận!-Hải cười.-Ê!Đến sân bóng rổ không.Lát có trận 3 on 3 đấy.

-Ừ.-Quốc Bảo và Hải rời khỏi canteen.

-Phù...-Linh thở phào.

-Tớ là người hầu riêng?

-Ừ.Mà hôm qua cậu ngủ ở nhà à?

-Đâu có...tớ ngủ ở nhà Gia Huy.

-G..Gia Huy!?Thôi tối nay cậu về đây ngủ đi.

-Thật sao?

-Ừ!Lúc cậu là người hầu ở nhà tớ.Cậu có phòng riêng mà.Hình như chìa khoá nhà cậu ở đó đấy.

-Hả?Thật sao?

-Thật.

Reng!

-Thôi vào lớp thôi.

-Ừ...

Đào Anh và Linh về lớp.

Tan trường...

-Đi nào Đào!-Linh kéo Đào Anh lên xe.

-Ồ nhưng tớ chưa nói Gia Huy cơ mà...

-Tớ nói rồi không cần đâu.

-À.....

Tại nhà Linh...

-Cậu ngồi xuống đi,tớ lấy nước.-Linh nói rồi xuống bếp.

-C..cảm ơn...-Đào Anh nhìn quanh.-Đây...là nơi mình từng làm người hầu sao?...

-Cô tới rồi sao?-Quốc Bảo đi đến gần Đào Anh.-Tốt,thế làm cho tôi ly cà phê đi.

-Ồ tôi...

-Anh hai?!-Linh đi lại.-Đào Anh chưa nhớ được gì mà anh chọc hoài.

-Không sao mà...mình cũng tính làm quen với-Ding dong!

-Có ai tới à?...-Linh nhìn ra cửa.

-Đề...tớ ra..-Đào Anh bước ra ngoài.

Kết..

-Bạn tìm ai ạ?-Đào Anh hỏi.

-À...mình muốn tìm Quốc Bảo..-Người con gái ấy cười nói với Đào Anh.

-Ai đấy...Chi?-Quốc Bảo sững người khi thấy Chi.

-Anh Bảo!-Chi chạy đến ôm Quốc Bảo.-Em nhớ anh quá!

-Chi....?-Linh ngỡ ngàng

-Linh!Cậu khoẻ không?-Chi chạy đến nắm tay Linh.

-Tớ khoẻ.-Linh cười.

-Thôi mình vào trong đi.Đào Anh.Kéo vali của Chi vào.-Quốc Bảo đi vào cùng Linh và Chi.

-Chi...đầu mình...-Đào Anh nhăn mặt.

-Chi là cô gái đi bên Quốc Bảo lúc nhỏ....dễ thương lắm..

-Gi cơ?Chi á?Cô gái mà chỉ cần cười là trai té lên té xuống lúc mười tuổi á?

-Chi sẽ về...

-A....Chi....nhớ rồi...Chi...-Đào Anh kéo vali của Chi đi vào.

-Anh Bảo này...cô gái đó là ai vậy?-Chi nắm tay Quốc Bảo hỏi và nhìn Đào Anh.

-Người hầu nhà anh.-Quốc Bảo nói.

-Người hầu?

-Ừ.

-Bảo cô ta đừng đi.

-Sao vậy?-Quốc Bảo nhìn Chi.Cả Linh cũng vậy.

-Em làm người hầu cho.-Chi cười.

-Sao được?Sức em yếu nữa.-Quốc Bảo nói.

-Xi...thế em sẽ ngủ ở đâu?

-Phòng Đào Anh này.Đào Anh ngủ phòng em cũng được.-Linh nói.

-Thôi-Chi muốn ngủ chung phòng với Quốc Bảo.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21

-C...Chung phòng??-Linh nhìn Chi.

-Đúng rồi.Hồi nhỏ Chi cũng làm vậy mà.-Chi nhìn Quốc Bảo.-Nha..?

-S...sao cũng được..-Quốc Bảo nói.

-Yeah!-Chi cười.-Bây giờ Chi muốn đi tắm.

-Đào Anh dẫn Chi lên phòng đi.-Quốc Bảo nói.

-Cũng được. Vậy Chi sẽ được làm quen với Đào Anh.-Chi nhìn Đào Anh.

-...

...

-Cậu là Đào Anh phải không?-Chi đi kể hỏi.

-Ừm...

-À...thế sao.-Chi thay đổi sắc mặt.-Có vẻ cậu thân với Quốc Bảo.

-À...cái đó mình cũng không biết...

-Ô hô.Tiện đây tớ muốn nói với cậu.-Chi dừng lại.

-?

-Quốc Bảo...là của tớ...cô chỉ cần đừng là coi chừng đấy...

Đào Anh có cảm giác rất lạ như rằng đây không phải Chi nữa.

-Thế thôi!-Chi cười và sắc mặt trở lại cô gái dịu dàng.-Đây là phòng Quốc Bảo phải không?vali cứ để đó tôi sẽ vào tham quan rồi đi tắm.

-...-Đào Anh chỉ im lặng và làm theo.

...

-Linh à...-Đào Anh đi lại Linh.

-Hà?

-Tớ là người hầu ở đây mà đúng không? Vậy để tớ làm buổi tối nhé.

-Ừ.Tớ sẽ ra ngoài chút cậu ở đây nhé.

-Ừ.

Linh mặc áo khoác vào rồi ra ngoài.

-Mình sẽ làm buổi tối...

-Làm gì đấy?-Quốc Bảo hỏi.

-O....à tôi đang làm buổi tối.

-Ăn gì?

-Thì...ăn cà-ri nhé...

-Cũng được.Tôi sẽ giúp cô.

-A...không cần tôi có thể làm.....đau..

-Cô bị sao đấy?

-Đầu tôi.....

"Áo khoác..."

-Cô nhớ được gì sao?

-Áo khoác?....-Đào Anh lẩm bầm.

-Áo khoác?Cô lạnh sao?

-Không....-Đào Anh nhìn Quốc Bảo.-Hoàng...Quốc...Bảo....cậu...chủ...

Sau đó Đào Anh ngất.

-Này!

Quốc Bảo cổng Đào Anh lên phòng và gặp Chi.

-Đào Anh bị gì vậy anh?-Chi hỏi.

-Cô ấy ngất rồi.

-Tại sao?

-Anh không biết.Em mở cửa phòng cô ấy ra đi.

-Ừ...

Tích tắc tích tắc tích tắc...

-Ừ....-Đào Anh ngồi dậy.-Mình đang ở đâu...à...trong phòng mình mà...ơ tay mình...

Đào Anh nhìn xuống và thấy Linh đang giữ chặt tay Đào Anh ngủ.

-Linh....-Đào Anh lấy áo khoác đắp lên người Linh và ra ngoài.-Mười giờ rồi....ở dưới tối thui...Nhưng mà..

Rột rột..

-Đ...đói quá...-Đào Anh nhích nhích đi xuống.-Đành...liều mạng một lần...

-Này....

-Á!!!Ma!!!!

Người đó bịt miệng Đào Anh lại.

-Shhh!Cô bị gì vậy?

-Q...Quốc Bảo?Anh làm gì ở đây?

-Ờ thì...tôi đói bụng..

-Đói bụng?

-Ừ.

-Vậy....để tôi làm gì đó ăn...

Đào Anh bật đèn lên và Quốc Bảo tắt.

-Sao vậy?-Đào Anh hỏi.

-Thôi....Chi đang ngủ.Cô ấy thấy đèn là xuống đây.

-Ồ....

Đào Anh lục bếp và thấy hai gói mì.

-Ăn mì nha...?

-Ừ.

15 phút sau.

-Đây.-Đào Anh để lên bàn hai tô mì nóng hổi.

-Cảm ơn.

-Tôi phải cảm ơn anh mới đúng.

-?

-Lúc nãy anh đã công tôi lên phòng nên...

-Không có gì.

-....

-...

-Tôi...có thể hỏi anh cái này được không?...

-Cứ việc.

-Lúc trước...tôi là người thế nào?

-....

-...

-Ồn ào,nói nhiều,dễ nóng.

-Thật sao?

-Ừ.

-Haiz...làm sao trở về tôi ngày xưa nhi.

-Cô muốn trở về à?

-Có lẽ là....không.

-Sao vậy?

-Vi...tôi không muốn quên những ngày tôi không nhớ gì cả....

-...

-T...tôi ăn xong rồi...-Đào Anh đứng dậy.

-Tôi cũng vậy.Cô dọn đi tôi lên lầu.

-Khoan.-Đào Anh nắm áo Quốc Bảo.-Tôi...tôi sợ ma lắm..

-...

-...

-Sao cũng được...lẹ lên.

-Ừ.-Đào Anh rửa xong và lên lầu cùng Quốc Bảo.-Anh ngủ ngon.

Đào Anh đóng cửa lại.

-Ngủ ngon....-Quốc Bảo vào phòng.

-Anh Bảo...-Chi ngồi dậy.

-Chưa ngủ sao?

-Không có....Tại ngồi dậy thấy anh không có dưới kê bên nên em không ngủ được...

-Vậy đi ngủ đi...anh ở đây thôi.

-Vâng!

-....Linh à....dậy đi.-Đào Anh đánh thức Linh và làm buổi sáng.

-Chào buổi sáng.-Chi và Quốc Bảo đi xuống cùng nhau.

-Chào buổi sáng.-Đào Anh cười ngược lên.

-Sáng ăn gì thế?-Chi hỏi.

-À....tôi có mua com nắm về.-Đào Anh để lên bàn.-Đây.Nếu không thích thì cho tôi xin lỗi.

-À....không sao đâu cái này tôi ăn hoài.-Chi nói.

-Vậy thì hên quá...à...tôi có việc phải đi sớm cho tôi xin phép.-Đào Anh chào rồi ra ngoài.

-Anh Bảo~Em chán quá...

-Muốn làm gì?

-Đi chơi đi.

-Thôi sức em còn yếu cơ mà.

-Đi mà....

-Được rồi...

-Yeah!

-Học..học...-Đào Anh thở dốc.

Ding dong.

Két.

-Gia Huy!-Đào Anh nhìn.

-Đào Anh?Cô đến đây làm gì?-Gia Huy nhìn.

-À tôi....muốn cảm ơn anh vì tất cả!

-Cảm ơn?

-Cảm ơn anh vì đã che chở tôi,cảm ơn anh vì đã cho tôi ở nhờ. Và xin lỗi anh vì tôi đã bỏ đi mà không nói anh một lời...

-Phụt!Ha ha ha ha!

-??

-Cô...dễ thương thật đấy!-Gia Huy xoa đầu Đào Anh.-Thôi cô về nhà đi.Giờ này trời lạnh lắm.Hôm nay là trường cho nghỉ để chuẩn bị Giáng Sinh đấy.

-Thế...chào anh tôi về....

-Ừa!

Đào Anh vào nhà và thấy Quốc Bảo với Chi không có ở đó.

-Hai người họ đi đâu rồi nhỉ?Giờ đây?-Co một mảnh giấy ở trên bàn.-Chúng tôi đi chơi đến tối rồi.Cô khỏi cần làm buổi tối đâu.Haiz...mấy cô người làm cũng về quê hết rồi...

-Nó đang giả bộ mà phải không?-Thu hỏi Thảo.

-Sao biết được.

-Nhức đầu quá đi mất...

-Nghe nói mai có học sinh mới đấy.

-Ai?

-Hình như là...-Thảo nhìn Thu.-C...C...Chi...đúng rồi Chi!

-Chi?Tên dễ thương nhỉ?Chắc không làm được gì đâu.

-Có đấy.

-?

9 giờ tối.

Đào Anh đang làm bài.

Ding dong.

-A!Chắc họ về rồi.-Đào Anh chạy ra mở cửa.-Mừng về nhà!

-....-Quốc Bảo chỉ nhìn Đào Anh một chút rồi vào nhà.

-Có người bị lơ cơ đấy.-Chi liếc Đào Anh và đi vào.

Đào Anh lên lầu.

-Điện thoại...nếu nhìn máy tin nhắn cũ chắc mình có thể nhớ nhỉ...-Đào Anh lục điện thoại.

15 phút sau...

-Chả có gì!Không có gì luôn?!Có nhìn cũng không nhớ nổi...nhưng mà....Death là ai cơ chứ?Nhà hoang số 3 nữa....Để đến đó thử.

Đào Anh ra ngoài khoá cửa cẩn thận và cầm điện thoại theo.

-Nhà hoang số 3....số 3....kia...kia rồi!...-Đào Anh đi vào trong và ngó quanh.

-Ồ hô.....-Có một giọng vang lên.

-Ai?!-Đào Anh quay lại.

-Cô không nhớ tôi à?Death..

-Death?Anh là người đã nhấn tôi.

-Lâu không gặp cô quên tôi à?Cái dọa lần trước tôi nói cô...là giả dối.

-Dọa?dọa gì?

-Cô không nhớ à?Thế tôi nói cô cái này.-Người đó bước lại gần Đào Anh.-Làm thế nào đây?Người con gái ba mắt,mẹ mất,em trai cũng mất.Lại đi lang thang vào buổi tối thế này?

-Anh tránh xa tôi ra!

-Gan nh?Trần Đào Anh à...tên đẹp đấy nhưng...cũng là...giả dối.

-Giả dối?Ý anh là sao?

-Cô sẽ biết thôi.Chào.-Người đó đội một cái mũ che đi một nửa khuôn mặt nhưng vẫn có cảm giác rằng hắn ta đang cười gian.

-....Giả dối?Ý anh là...-Người đó đã biến mất từ lúc nào rồi.

Đào Anh về nhà lên phòng nằm trên giường nằm suy nghĩ....

Tại trường..

MERRY CHRISTMAS!!!!

Hôm nay trường Ngôi Sao Vàng sẽ tổ chức Giáng Sinh.Mời các em học sinh hãy tập hợp dưới sân đầy đủ.

Đào Anh vừa bước đến cổng trường thì cái loa đã làm chói tai.

-Giáng Sinh?Đúng rồi...hôm nay 24 cơ mà....-Đào Anh bước vào lớp.

-Đào Anh?-Linh bước lại.-Sao không xuống sân?

-À...Linh xuống cùng Đào Anh nhé!

-Ừ!Đội Linh một chút.-Linh cất cặp.

Linh và Đào Anh cười giỡn với nhau lúc xuống cầu thang.Và gặp Gia Huy.

-A....-Đào Anh nhìn Gia Huy.

Pặp.

-Ồ...-Gia Huy nắm tay Đào Anh đi.

-Đào Anh!-Linh hét.

-Linh....-Đào Anh nhìn Linh sau đó gạt tay lại khi hai người lên đến lớp của Gia Huy.-Anh làm gì vậy?

Soạt.

Gia Huy ôm Đào Anh.

-Anh...

-Một chút thôi...chút thôi...

-...

Gia Huy ngã xuống.

-Này Gia Huy!Anh bị gì vậy?

-...-Gia Huy không nói một lời mà để đầu lên đùi Đào Anh.

-Anh...

-Tôi thật sự rất muốn ở một mình....

-Vậy...tôi sẽ đi.-Đào Anh cố gắng để đầu Gia Huy ra chỗ khác nhưng...

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22

-Quốc Bảo?-Đào Anh nhìn lên và thấy Quốc Bảo đang đứng im nhìn họ.

Tất nhiên....Chi đang ở đằng sau.

-Hai người đang làm gì vậy?-Chi hỏi.

-À cái này....

-Thôi mình về lớp đi anh Bảo.-Chi cố kéo Quốc Bảo nhưng.-Anh Bảo?

Quốc Bảo vẫn đứng im.

Mái tóc của Quốc Bảo đã che đi ánh mắt ấy nhưng Đào Anh lại có cảm giác rằng Quốc Bảo đang....giận?!

-

-X...xin lỗi...tôi sẽ...-Pấp!-Này anh kéo tôi đi đâu vậy?!

-Anh Bảo?!-Chi cố kéo Quốc Bảo lại nhưng không được.-Tức chết đi được!

-Này anh...?-Đào Anh chạy ở phía sau cố gắng lên tiếng.-Anh đang kéo tôi đi đâu vậy?!

-...

-Hoàng Quốc Bả...?!

Quốc Bảo kéo Đào Anh lại và ôm.

-Anh...

-Tại sao vậy?Cô không nhớ ra tôi sao?

-...

-Ồ nhỉ....Bây giờ cô đã có hân ta rồi...

-Không phải...

Quốc Bảo bỏ đi...

-Không phải mà...

Sân trường đang rất đông đúc vì hôm nay là Giáng Sinh. Trường cho tất cả học sinh chuẩn bị lớp học để trang trí. Trong đó có tổ chức ăn pizza.

Đào Anh đi qua hành lang.

-Giữ chứ...có cần phải tức giận thế không?Lại kéo mình đi...Sau đó bỏ đi..Tức chết.

-A....-Chi dừng lại.

-...-Đào Anh ngược lên.

-Đã nói sao nhỉ?...Không được đụng cơ mà.

-Nhưng mà....Quốc Bảo đã kéo tôi..

-Thì sao nào?Sao cô không chạy đi?

-Tôi....

-Hừm....Tôi cảnh cáo cô đấy...

Chi nói xong đi như chưa có chuyện gì xảy ra.

-Ước mà có thể nhớ ra....

Bzzzz

-Điện thoại....Alo?

-Đào hà?Thu nè!

-C...cậu là ai vậy?

-Hôm bữa chúng ta có gặp nhau ở cổng trường đó!

-Cổng trường...a....hai người..

-Đúng rồi.Hẹn cậu chiều nay ở quán Food Comer nhé!

-Chi v-Tút tut tut.-C...cúp máy rồi...

-Cô làm gì ở đây thế?-Gia Huy bước lại.

-G...Gia Huy?!

-Cô vừa gọi ai đấy?

-A...Thu...

-Thu?Cô ta nói gì?

-Không có gì đâu.

-Giữ cơ?Nếu cô gặp nguy hiểm giống như lần trước thì sao?

-...

-Cô ta nói gì?!

-Đã bảo là không có gì mà!

-Không có gì?Cô hay nhờ.

-Nói chung thì...cái này cũng không phải là chuyện của anh.

-Hô hô.Cô nhớ lại rồi đấy à?Cái tính bướng bỉnh ở đâu ra đấy?

-Thì sao nào?Mong anh đừng xen vào chuyện này.Tôi xin phép.

-Cô...chắc.

-Đào!-Linh chạy đến.

-Gì vậy Linh?

-Muốn xem bóng rổ không?

-Bóng rổ?

-Ừ!Đang có trận đấu.Trường mình với trường White Star.

-Thôi tớ không xem đâu.

-Đi mà!Có Quốc Bảo đấy.

-Quốc Bảo?

-Ừ!

...

-Quốc Bảo kia!

-Đẹp trai quá!

-Í!Anh nào trường White Star đẹp trai vậy?Tóc vàng ấy!

-Phạm Minh Đức thì phải?

-Hai bên đều có trai đẹp!

-Kia kia!-Linh chỉ vào Quốc Bảo.

-À...

-Hiệp hai rồi.Tỉ số là 23 và 20.Trường mình dẫn đầu.

-Ghe nhĩ...-Đào Anh nhìn.

-Sao vậy nhĩ...

-Gì vậy Linh?

-Hôm bữa tớ có thấy anh Bảo luyện tập nhiều lắm mà hình như là Dunk.Sao anh ấy lại không dùng?

-Khó lắm đấy.Tuy rằng cách 3 điểm nhưng đó là con số rất gần.Nếu bên White Star ném hai lần nữa sẽ là 24 hoặc sẽ có một trong số họ ném ba điểm.

-White Star vào rổ rồi.Là trái ba điểm đấy!-Linh nói.

-Tỉ số hoà rồi.

Kítttttt

Đào Anh và Linh nhìn theo tiếng chói tai ấy.

-Này!Không sao chứ?!Bị gì vậy?!

Tất cả mọi người đều nhìn theo người đó.Người mà đang nhắm mắt để tay lên cổ chân của mình.

-...Anh hai...?-Linh nhìn với vẻ mặt lo lắng.-Đào Anh ở đây nha...

-Ồ...Ở đây ngộp thở quá...

-Này!-Chi hét.-Anh Bảo đâu hả?

-H.hả?Đào Anh ỡm.

-Tôi hỏi anh Bảo ở đâu cơ mà?!

-Quốc Bảo đang ở đằng kia..

Chi không nói lời nào nữa mà đi thẳng tới đó.

-Trận đấu có tiếp tục không nhi...-Đào Anh ra ngoài.

Chiều hôm đó,Đào Anh về nhà một mình.

Từ trận bóng rổ thì Linh đi đâu luôn.

-A..Food Comer... Đến thôi.

...

Leng keng.

-Đào!Ở đây này!-Thu giờ tay lên khi thấy Đào Anh.

-A...cậu...

-Ngồi xuống đi!

-Còn một người nữa...đâu rồi? -Đào Anh hỏi Thu.

-A!Hôm nay cô ấy bận rồi.

-Vậy..vậy hả...

-Sao cậu sợ vậy?

-A...không...

-Thôi ra chỗ nào tốt hơn nhé!

-O...kh-Đào Anh chưa kịp nói thì Thu kéo Đào Anh đi mất rồi.

...

-Đau quá!Cậu kéo tớ đi đâu vậy?Oái!-Thu đẩy Đào Anh vào phòng tối.

-Ở đây luôn nhá!Ha ha ha!Thay vì ngày xưa tao sẽ ở đây canh mày...Hôm nay...Tao khoá mày vào đây.Ha ha ha!Ở đó tận hưởng đi!!!

-Khoan!A...Đầu mình....

Tại nhà Quốc Bảo.

-Haiz....Anh làm em sợ thật đấy!-Linh,Quốc Bảo và Chi bước vào nhà.-Đào Anh ơ!Tớ về rồi này!

...Im lặng..

-Ủa?Đào Anh chưa về sao?...-Chi hỏi.

-Để tớ gọi thử...-Linh cầm điện thoại lên.

-Sao?-Quốc Bảo nhìn.

-K...không bắt máy...

-Nữa à?

-Ừ....

-Nữa?Là sao?-Chi hỏi.

-Ngày xưa chuyện này cũng đã xảy ra...từ lúc đó mà...Đào Anh mất trí..

-Không thể nào?!

-Thôi lên phòng đi.-Quốc Bảo nói.

-Đề em giúp anh...-Chỉ dẫn Quốc Bảo lên lầu.

Rầm rầm!!

-Cứu tôi với!!!Cứu tôi!!!

"Mây ở đây mà tận hưởng đi!!!Ha ha ha!!!"

-Thu...xin lỗi mây...-Đào Anh ngược lên.-Nhưng...tao nhớ rồi...

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

-Làm sao để ra khỏi cái phòng tối om này bây giờ....Chả thấy cái gì ngoài cái cửa...mà mình đang ở đâu đây...

Đào Anh cố nhìn nhưng cũng không thấy cái gì.

-Cái cửa này...thử đá xem...1...2...3!-Rầm!- Vẫn chưa...2...3!

Đào Anh đá mãi nhưng vẫn không được.

-Chết mất....-Đào Anh ngồi phịch xuống.-Lạnh quá...

Sáng hôm sau,tại trường.

-Đào Anh đã đi đâu chứ...-Linh lo lắng.-Tối đến giờ vẫn chưa về...hay là quên đường?...nhưng cũng phải gọi chứ....

-Đừng lo Linh à...Đào Anh sẽ về thôi.-Chi cười.

-Ừ....-Linh cười nhẹ.

-Ừ...-Đào Anh ngồi dậy-Sáng rồi á?...Đói bụng quá

~Đào Anh nhìn quanh.

-Thật sự đây là ở đ-Đột nhiên có tiếng động bên ngoài.-C...Có người sao?...

Soạt....Soạt...Cạch cạch cạch..

Két.

-Chào buổi sáng...

-Thu...

-Ô hô...Mây nhớ tên tao à?

-Ừ...tao nhớ đấy...nhớ hết toàn bộ...

-H..Hả?

-Tao nhớ lần mây lừa tao lên sân thượng,lần mây vào Thảo nhốt tao,lần mây để dao lên cổ tao....Ôi...Tao nhớ hết đấy...Thu à?Mây tính làm gì đây?

-Mây....

Nhân lúc cửa còn mở,Đào Anh chạy ra ngoài.

-Này!Mây dừng lại!Này!

Tại lớp...

-Ê! Xuống sân đi! Đang có hai nhỏ kia chuẩn bị đánh nhau kia!

-Hà?

Tất cả mọi người trong lớp chạy xuống.

-Ê!

-Ai vậy?

-Đào Anh kia!

-Nhỏ đó nhớ lại rồi sao?

-Kia là Thu!

Thu và Đào Anh đang nhìn nhau.

-Mày đấy! - Thu nhìn.

-Xin lỗi mày... nhưng tao không rảnh đứng dưới đây nhìn mày đâu đấy.

-Gi cơ?

-Nếu tao nói ra toàn bộ sự thật thì sao nhỉ? Tao. - Đào Anh dậm chân. - Đang đứng ở trường đấy.

-Mày...

-Tao lên lớp đây.

Tại lớp...

-Đào... - Linh nhìn.

-Hé lô!

-?

-Gi đấy?

-Cậu...

-Nhớ rồi!

-Thật hả?

-Ừ! Tối nay phải qua phòng Linh ngủ một bữa. Oáp...

Cốc!

-Ui... - Đào Anh ôm trán. - Anh...

-Đấy đấy... Cái tật... - Quốc Bảo bỏ tai nghe ra.

-Ô hô... mới quên anh có mấy bữa mà vậy đấy à?

-Cô đấy!

-Sao?

-Cả lớp về chỗ! - Thầy bước vào. - Hôm nay, lớp ta có học sinh mới.

-Ồ!!!

-Trật tự! Ngày Giáng Sinh của trường ta thật ra bạn ấy đã đến rồi. Nhưng vì quá bận rộn với trường nên thầy không biết. Thôi, em vào đây.

Chi mở cửa bước vào.

-Chào mấy cậu,tớ tên là Chi.

-Oa!!Đẹp gái quá.

-Con nhà ai thế?

-Trật tự!Chi mới từ nước ngoài về.Và từ nhỏ sức khỏe bạn ấy đã yếu.Tụi con hãy đối xử tốt với bạn ấy.

-Cảm ơn mấy cậu.-Chi cười.

Mấy đứa con trai trong lớp chết mê chết mẩn.

Chi bước đến bàn trống kế bên Quốc Bảo mà không đợi thầy nói.

-Xi....-Đào Anh nhìn.-Không ngồi đâu ngồi kế bên.

-Gì đấy?.-Chi nhìn qua.

-Gì đâu.-Đào Anh ngần ngợ nói tay lấy mấy quyển vở trong hộp bàn.

Tiết Toán chán nản ấy cuối cùng cũng hết.

Cô Ly,cô giáo chủ nhiệm bước vào.

-Cả lớp.Điểm thi đã có hết rồi.

-Hà?!!!

-Chết rồi..

-Có rồi sao?-Đào Anh đang nằm chộp mắt ngược dậy.

-Ghê thật.-Linh ngồi kế.

-Nếu muốn biết điểm các em hãy xuống bảng thông báo kế bên phòng y tế nhé.Thôi cả lớp,nghi.

Reng.

-Đi thôi Đào!-Linh kéo Đào Anh đi.

-Đi.

Bảng thông báo...

-Sao mà qua được....-Linh nói.

-Bối...-Đào Anh thở dài.-Thôi về về.

-Ừ..

Nhà Quốc Bảo.

-Ây...-Đào mang gói qua phòng Linh.

-Sớm vậy á?

-Ừa...

-Linh thật sự rất lo lắng cho Đào đấy.

-Xin lỗi mà.

-Hi.Đào càng ngày càng đẹp ra.

-Vậy hả?Đừng có nịnh tui à.

-Đâu có đâu!

-Hi thôi Đào đi tắm.

-Ừ.Linh cũng đi.

Lúc đó Chi và Quốc Bảo cũng về.

-Anh lên tắm đi.

-Ừ.-Quốc Bảo vẫn lạnh lợ.

-Sao anh lạnh với em vậy?

-Lạnh đâu.

-Có mà.

-Mệt quá cô nương.Lên tắm.

-Ừ!Hi hi.

Đào Anh bước xuống cầu thang lấy đồ.

-Xi....Cứ tình tứ trước mặt người ta.

-Lắm bảm gì đấy?-Chi ngược lên.

-Gì đâu.Hỏi hoài,Không mệt à?

-Gì cơ?À...Hay là thấy người ta tình tứ cái là GATO?

-Ô hô!Có vụ đó hả?-Đào Anh nghiêng răng.

-Đúng vậy đấy.

-À à...hiểu rồi hiểu rồi.-Đào Anh bước xuống kế bên Quốc Bảo.

Đào Anh khoác tay Quốc Bảo.

-Hay sợ...người ta vậy?

-Cô....-Chi nhăn mặt.

-Xin lỗi nha...-Đào Anh bỏ tay ra.-Không có đâu.Mấy người muốn làm gì thì làm tôi không quan tâm.

-Sao cứ nghe là cô quan tâm thế?-Quốc Bảo chọc.

-Quan tâm á?Tôi không thèm đâu.Từ lúc Chi về đây.Hai người chỉ có bên nhau.Cả cái trường giờ cũng đồn lên ầm ầm ấy.Tôi không care.

Đào Anh mở cặp lấy đồ và lên lầu.

-Cô ta...-Chi nhìn.

Đào Anh tắm xong lấy hộp sơ cứu ra.

-Ui da....Con nhỏ Thu thiệt là...đầy thì đầy nhè nhẹ cái.Ném người ta đi.Đau...A đúng rồi...Cái bóp của mình để trong phòng Quốc Bảo.

Đào Anh dán xong gỗ cửa phòng Quốc Bảo.

-Gì đấy?

-À...tôi vào lấy cái bóp tiền của tôi lần trước để ở trong.

-Để đâu?

-Trong hộp tủ ấy.

-Màu vàng á?

-Ừ ừ.

Cạch.

-Nè.

-Á á á!-Đào Anh xoay người lại.-Tắm xong mặc cái áo vào giùm cái!Lần nào cũng vậy hết một anh quá!

-Quen rồi.

Đào Anh một tay bịt mắt,một tay quơ lấy cái bóp.

-Đây nè.-Quốc Bảo đặt lên tay Đào Anh.

-Cảm ơn.

-À cô làm cho tôi

-Một ly nước cam phải không?-Đào Anh nói.

-Ừ...

-Quen anh quá mà.Biết rồi.

-À...Cô đứng hạng 3 trường đấy.

-Thật sao?!

-Ừ.

-Còn anh?

-Hạng nhất.

-Xi...Ghét!

Lát sau Đào Anh cốc cửa và để ly nước cam trước cửa phòng Quốc Bảo.

-Cô...-Chi bước lại.

-Gì nữa đây?

-Đã bảo Quốc Bảo là của tôi cơ mà.

-Ai nói của tôi đâu?

-Cô hay thật.

-Nếu cô thích Quốc Bảo thì cứ nói.Không cần đứng trước mặt tôi nói này nói nọ.Phiền tôi lắm.Với lại tôi có nhiều bài tập phải làm.Tôi xin phép.

-Cô....Bực mình!

Hôm sau...

-Oáp...-Đào Anh ngáp to.

-Hôm qua Đào ngủ sớm lắm mà....

-Bối vậy....Sao Linh lúc nào cũng tươi roi rói thế nhỉ?À mà dạo này không thấy Hải?

-À....Hải đang đi tập luyện bóng rổ ấy mà.

-Ừa Quốc Bảo không..

-Không Tại vì sau sự số hôm bữa anh ấy nghỉ một thời gian cho đến khi hết đau thôi.

-Ồ...À!Hôm bữa đội nào thắng vậy?

-Ừm....tất nhiên là White Star rồi.

-Ừa trường mình có Hải nữa mà.

-Ừ nhưng mà bên White Star có người chơi giỏi lắm.

-Ai vậy?

-Hình như là...Phạm gì đó cũng chả biết.

Đào Anh và Linh lên lớp.

Cả lớp đang bàn tán chuyện gì đó.Linh thấy liền đi hỏi.

-Mấy cậu bàn chuyện gì vậy?

-À!Mấy tuần nữa trường mình sẽ có cuộc thi đấy!

-Cuộc thi?À...Bầu cử Year's School Boy á?

-Hi.Nhưng mà năm nay có Year's School Girl nữa cơ!

-Hả?Có luôn? -Đào Anh nghe được.

-Ừ!À mà Đào Anh mới vào trường, không biết đâu.

-Ồ....

Đang bàn tán thì cô vào lớp.

Cả lớp đứng dậy chào cô rồi ngồi xuống.Theo bàn tán,cô cũng nói lại hai cái bầu cử.

Year's School Boy sẽ được bầu cử trước.Còn Year's School Girl sẽ được bầu cử sau.

-Háo hức quá Đào ơi!-Linh cười.

-Ừa chứ năm trước ai được bầu cử vậy?-Đào Anh hỏi.

-Quốc Bảo.Năm năm liền đấy.

-N...Năm năm?!

-Ừ.Ừa cậu vào phòng anh tớ mà không biết à?Cả đồng giải luôn.

-À....nhớ rồi.Nào là giải học sinh giỏi quận,giải bóng rổ,giải tennis,giải tiếng anh nữa...Ghê thiệt.

-Cậu nhớ hả?Hi.

Đột nhiên bóng ai đó đến bàn Đào Anh đập tay xuống.

Đào Anh ngược lên.

Là Thu.

-Gì đây?-Đào Anh mặt chán nản hỏi.

-Sân thượng.Nói chuyện.

-Nói chuyện?Tôi không có gì để nói với cô cả.

-Gi...Cô...

-Đi thôi Linh.

-À ừ.

Đào Anh nắm tay Linh vượt mặt Thu ra khỏi lớp.

Vừa ra ngoài gặp Quốc Bảo. Hắn đang đi đến đây.

-Linh.-Quốc Bảo gọi.

-Dạ?

-Hải nó đang ở phòng bóng rổ đó.

-Hả? Thật sao?!

-Ừ.

-Đào à! Tớ đi gặp Hải nhé!

Đào Anh không nói gì cười tươi gật gật đầu.

Đào Anh không nhìn Quốc Bảo lướt qua vì biết Chi đang ở sau. Cô vào nhà vệ sinh.

-Haiz...Môi mình khô quá...-Đào Anh nhìn vào gương.-Mình lại chưa bao giờ có son dưỡng. Chiều nay đi mua thử.

Chuông reng báo giờ vào lớp.

Thầy Hoá bước vào lớp. Lớp chuẩn bị bắt đầu thì Thu giơ tay lên.

-Gi vậy em Thu?-Thầy Hoá hỏi.

-Thưa thầy em muốn ra ngoài gặp cô ạ.

-Lý do?

-Em vừa mất điện thoại ạ.

-Mất điện thoại? Em ra đi.

-Mất điện thoại sao?-Đào Anh nói thầm trong miệng.

Năm phút sau.

Xoạch.

-Đào Anh ra đây cô gặp.-Cô chủ nhiệm mặt thoáng chút buồn gọi.

-V...vâng...Em xin phép thầy...

Đào Anh ra ngoài.

-Cô gọi em?-Đào Anh hỏi.

-Cô nghe Thu nói rằng Thu nó mới mất điện thoại.

-Vâng...-Đào Anh nghĩ.

-Và Thu nói rằng gần đây em không được thích Thu cho lắm.

-Vâng.

-Vậy em vào lớp đi.

-Vâng...

Đào Anh bước vào lớp và nghĩ chuyện gì vậy?

Sau tiết thầy Hoá. Cô lại bước vào.

-Các em hãy bỏ cặp lên bàn hết cho cô.

Cả lớp thấy lạ nhưng vẫn làm theo những gì cô nói.

-Cô sẽ kiểm tra tất cả cặp để xem có bạn nào lấy điện thoại của bạn Thu hay không.

Đào Anh mở cặp mình ra.

-Nghĩ sao vậy?Làm như mình là-Đào Anh cảm thấy ngán nhỏ của mình lạ.-Gì đây?....

Đào Anh mở ngăn đó ra cầm một cái điện thoại lên.

-Cái này...

-A!Cái đó!-Thu chỉ.-Là của em.

Cả lớp đều nhìn Đào Anh.

-Gì?

-Đào Anh....-Linh nhìn.

-Em Đào Anh.-Cô bước tới.-Cô muốn gặp em ở phòng hiệu trưởng.

Gì cơ?Phòng hiệu trưởng?Thật nực cười.

Đào Anh đứng dậy.

-Thưa cô.Em không có lấy.

Cả lớp bắt đầu xì xào bàn tán.

-Con nhỏ này gan thật.

-Có lấy thì nhận đại đi.

-Đào Anh?-Linh nhìn với vẻ mặt lo lắng.

-Em Đào Anh?!-Cô chủ nhiệm đột nhiên nhăn mặt lại.-Em lên phòng hiệu trưởng ngay cho cô!

-Em đã nói là em không lấy cơ mà.

-Không nói gì nữa hết.Lên ngay!

Phòng hiệu trưởng.

-Em ngồi đi.-Thầy hiệu trưởng nói.-Thầy nghe em lấy điện thoại của một bạn trong lớp?

-Thưa thầy em không có lấy.

-Nhưng mà nó ở trong cặp của em?

-Cái đó em không biết. Với lại thầy không có bằng chứng để buộc tội em.Em cũng có thể là người bị hại cơ mà.

-Thầy cũng không muốn buộc tội gì em nhưng...nếu lấy thì cứ nhận em nhé.

-Thầy....Em xin phép.

Đào Anh trong lòng tức tối bước ra ngoài.

Cạch.

Trong giờ ăn trưa.Đào Anh không nói gì cả.Chi ngồi đó.

-Đào...-Linh lo lắng.

-N...này..Em sao vậy?Anh nhớ em sôi nổi lắm mà!-Hải nói.

-...-Đào Anh vẫn im thinh.

-Đào Anh sao vậy?-Quốc Bảo hỏi.

-Chuyện là...-Linh ấp úng.

-Đào Anh đã cấp điện thoại của một bạn trong lớp mà không nhận.-Chi nói tình bơ.

-Chi...-Linh nhìn lên.

Bàn ăn cứ thế mà im lặng.Đào Anh đứng dậy.Cất khay cơm không ăn và bước ra ngoài.

-Đào...

Hôm đó,Đào Anh tự đi bộ về nhà Quốc Bảo.Lên phòng don đồ và ra khỏi nhà.Linh thấy vậy ngăn lại.

-Đào!Cậu làm gì vậy?!

-Tớ xin lỗi...Tớ phải suy nghĩ một số chuyện.Và lúc này ba mẹ tớ nhắn nói rằng ngày mai họ sẽ về nên tớ phải chuẩn bị.

-Nhưng mà...

-Không sao đâu.Tớ cũng đâu muốn vậy.Thôi,bữa nào tớ qua nhé.

-Đào...Mai cậu vẫn đi học đúng không.

-Tất nhiên!-Đào Anh cười.

Linh ôm Đào Anh và đợi Đào Anh lên xe về.Linh cảm thấy nụ cười của Đào Anh có chút buồn.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24

Đào Anh về nhà của mình đợi ba mẹ về.

Cô lên căn phòng của mình.

Cạch.

-Mọi thứ vẫn như cũ nhỉ...Nhớ quá...

Đào Anh kéo ghế ngồi xuống cạnh cái bàn đã gắn bó với mình từ 7 tuổi.Cô nhìn nó.Nhìn những cuốn sách ở trên kệ,có khi chúng cũng có mấy cái mạng nhện ở đầu đó rồi.

-Haiz...Buồn ngủ quá...

Ding dong.

-Rồi...biết luôn.

Đào Anh vươn vai rồi bước xuống nhà chạy ra mở cửa.

-Đào Anh!-Mẹ Đào Anh chạy lại ôm

-Mẹ....

-Con gái...Con khoẻ không?

-Khỏe ạ...Ừa?Ba đâu mẹ?

-À...Ba còn ở nước ngoài.Mẹ về trước.

-À...Thôi mẹ vào nhà đi.

-Ừ.

Đào Anh kéo vali của mẹ.Hai người vào nhà nói chuyện một chút rồi Đào Anh mệt nên Đào Anh lên phòng ngủ.

Sáng hôm sau...

Tại trường.

Đào Anh vẫn bước đến trường bình thường.

-Đào...-Linh đi kể bên với khuôn mặt lo lắng.

-G...Gì vậy Linh?

-Cậu không sao chứ?

-Sao trắng gì ở đây?

-Chuyện điện thoại.

-À!Gì đâu!Không phải lỗi tớ thì tớ không nhận thể thôi.

-Nhưng mà...

-Không nhưng nhị gì nữa!Lên lớp nào!

Đào Anh choàng tay qua vai Linh rồi lên lớp.

Vừa bước vào lớp,mọi ánh mắt hướng về Đào Anh.

-Linh về chỗ đi.-Đào Anh nói.

-Ừ.

Hai người bước về chỗ và Đào Anh nhận ra....bàn của Đào Anh đã mất từ đâu rồi.

-Bàn mình....-Đào Anh ngó quanh.

-Gì vậy?Không có bàn à?

-Thế thì đi học làm gì chứ?Nghỉ học đi!

-Ha ha ha!

Tất cả mọi người cười Đào Anh.Linh nhìn Đào Anh.Đào Anh cười nhẹ rồi nói nhảm."Linh yên tâm đi."

Đào Anh chạy ra khỏi lớp đi tìm cái bàn.

-Đâu rồi....A!-Đào Anh nhìn về phía sân bóng đá.-Kia rồi.!

Đào Anh chạy lại phía đó và dừng lại khi đến chỗ bàn.

"Biến đi!"

"Ăn cắp đồ người ta mà không nhận à?"

"Đồ ăn cắp!"

"Tội Thu"

"Trần Đào Anh đồ chuột tham lam!"

Đào Anh nhếch môi.

-Biết ngay mà.... Vào ngôi trường này chỉ là một thứ...nặng nề...hức....

-Này!-Gia Huy la lên.

Đào Anh quay lại.

-Anh....

-Cô làm gì ở đây?

-Gia Huy....

-Này!Thật tốt khi cô nhớ tên tôi đấy.Tôi còn tưởng cô quên luôn tên tôi rồi.

-Gi cơ?Tôi lấy lại trí nhớ rồi mà anh không biết sao?

-G...Gi?...

-Anh

-Cô vừa nói gì?!

-Anh làm gì mà trút giận lên tôi vậy?

-Tại sao tôi không thể là người đầu tiên cô nói chứ?

-Hả?Anh bị điên à?Do có một số chuyện nên...

Gia Huy ôm Đào Anh.

-Anh bỏ tôi ra...

-...

-Nghe không đấy?!-Đào Anh đá vào chân Gia Huy.

-Uì!

-Đáng!

-Gi?!

-Anh vào lớp đi.Tôi còn phải mang cái bàn này lên nữa.

-Bàn?Gi thế?

-À...Có một số chuyện ấy mà.

-Tôi mang lên cho.

-Khỏi.

-Để tôi.

-Nghe không?-Đào Anh nhìn bằng mắt hình viên đạn.

-Dạ thưa cô chủ.

Đào Anh lại nâng cái bàn lên.

-Tránh...ra.

-Tôi mang.

-Tránh ra!

-Dạ thưa cô chủ.

-Xi....Giỏi lắm người hầu.

-Người hầu?Cô nói gì đấy?!

-Ha ha ha!

Đào Anh và Gia Huy giỡn với nhau như con nít sau đó cô giáo đi xuống mắng hai người.

-Dạ xin lỗi cô.

-Dạ xin lỗi cô.

-Hai cái đĩa này!

-Á á!-Đào Anh né cú đánh của cô.-Chạy!

Chưa kịp phản ứng Gia Huy đã bị Đào Anh kéo đi.

-Thiệt tình....Haiz...-Cô lắc đầu cười mỉm.

Đào Anh bước vào lớp.

-Gi?Nó vẫn chưa tìm được cái bàn sao?

-Thật là xấu hổ mà.

Cả lớp xì xầm về Đào Anh.Đào Anh nhìn bàn Linh nhưng không thấy Linh ở đâu cả.

-Em Đào Anh em đi đâu mà giờ này mới về lớp thế?-Thầy Anh Văn nhăn nhó.

-Dạ em đi tìm bàn của em ạ.

-Bàn?

-Dạ.Đã có ai kéo bàn em vào sân bóng đá rồi ạ.

-Sân bóng đá?

-Dạ.

-Sao em không kéo lên đây?

-Đây là lầu năm mà thầy.

-Thang máy.

-Em có nhìn nhưng cả hai thang máy đã tắt rồi ạ.

-Chắc....Thôi em ra ngoài đi.

-Gi ạ?

-Em ra đó rồi lát thầy sẽ nói chuyện với em.

Đào Anh gật đầu nhẹ rồi ra ngoài.Lát sau thầy đi ra.

-Em nói thật cho thầy nhé.

-Dạ?

-Bộ....trong lớp đang làm em khó chịu sao?

-.....Không đâu ạ.

-Thế tại sao bàn em lại bị đẩy ra ngoài đó?

-Em...không biết ạ...

-Haiz....Thôi...em cố mang cái bàn đó lên nhé.

- Thầy...

Thầy không nói gì chỉ bước vào và đóng cửa lại.

- Không giúp luôn sao?....

Đào Anh đi xuống sân bóng đá.

- Hãy!...

Đào Anh cố mang bàn lên. Đến lâu hai thì mệt quá nên nghỉ một chút.

- Mệt quá... Thang máy không mở cửa thiệt sao?....

- Làm gì ở đây? - Quốc Bảo đi tới.

- Á! Giật cả mình!

- Tôi hỏi cô làm gì ở đây?

- Không liên quan tới anh.

- Cái bàn. - Quốc Bảo chỉ vào cái bàn.

- Thì sao?

Quốc Bảo nhìn cái bàn một hồi thật lâu rồi quay lại hỏi.

- Cô không làm đúng không?

- Há?

- Cái điện thoại.

- Sao anh....

- Chỉ kể.

-Ừ! Tôi không làm. Có chết tôi cũng không cần cái điện thoại đó.

- Tốt.

Quốc Bảo vỗ nhẹ vào đầu Đào Anh.

- Cố mang cái bàn lên nhé. Có mơ tôi cũng không giúp đâu. Ha ha ha.

- Anh.... Không thêm. Đi tiếp. Hãy!

Lên đến lớp là ra chơi rồi. Đào Anh vẫn vào lớp bình thường. Hình như Linh đi họp nhóm múa rồi nên mới không có trong lớp.

- Này. - Cô cô gái đi đến chỗ Đào Anh ngồi.

Đào Anh nhìn cô gái đó.

- Khi tôi đang nói nhẹ nhàng thì mau mà ra khỏi cái trường này đi nhá.

- Há? - Đào Anh nhìn.

- Máy điếc à? Ra khỏi cái trường này.

- Ủa ủa? Co có quyền đuổi tôi sao? Bộ cái trường này có tên là cô có quyền sao?

- Cô...

- Xin lỗi nha. Yêu cầu của cô tôi đã hủy và có lẽ tôi sẽ không bao giờ chấp nhận đâu.

- Cô.... Chi! - Cô gái đó gọi Chi tới.

-Sao?

-Nó không nghe lời kia.

-Đào Anh à....-Chi bước tới.

-Gì vậy Chi...à không...tiểu thư?

-Tôi thật ra không muốn gây chuyện với cô nữa nhưng...nếu tôi là cô tôi đã lập tức rời khỏi cái trường này rồi.

-Rời khỏi?Chuyện điện thoại tôi không có lỗi.Kể cả tất cả mọi học sinh trong cái trường này nói tôi làm.Câu trả lời của tôi vẫn là không.

-Cô...

-Xin lỗi nhưng tôi phải lên thư viện một chút.

Đào Anh đi phớt qua Chi.Còn Chi đứng đó với khuôn mặt nhăn nhó.

Thư viện...

-Ở đây không có sao?....-Đào Anh nhìn từng cuốn sách.

-Tìm gì đấy?-Gia Huy ở kế bên từ lúc nào.

-Giật cả mình!

Gia Huy để ngón trỏ lên môi Đào Anh.

-Thư viện...

-....

-Sao?Tìm gì?

-À....tôi muốn tìm hiểu về vũ trụ cho môn tiếp theo ấy mà...

-Vũ trụ?Theo tôi.

-Anh biết sao?

-Nếu tôi chỉ học ở cái trường này một tuần thì trong một tuần đó,tôi sẽ dành nhiều thời gian nhất loanh quanh cái thư viện khổng lồ này....

-...

-Đây.

Gia Huy gõ vào bảng "Sao,vũ trụ,không gian,bầu trời".

-A ha....-Đào Anh nhìn.

-Tốt chứ?Tôi phải nộp bài cho cô rồi.Chào nhé.

Gia Huy xoa đầu Đào Anh rồi đi.

-Chưa kịp nói cảm ơn nữa...

-A....-Giọng của một người con trai.

-Cậu...?!-Đào Anh nhìn.

-Làm gì ở đây?-Quốc Bảo không nhìn mà cầm từng quyển sách lên lật đi lật lại rồi lại bỏ vào chỗ cũ.

-Tôi đang tìm sách.

-Vũ trụ à?

-S...sao biết?

-Lớp 11 lúc nào cũng được cô Joan dạy.

-A ha....

Đào Anh nhìn lên nhìn xuống kệ sách.

-A....Kia rồi."Vũ trụ và sao."Cao quá....

-Đồ lùn...-Quốc Bảo nói nhỏ rồi vươn tay lên lấy.

-C..cảm ơn...

-Nhanh nhanh rồi về lớp đi.

-À...Ừ...

Đào Anh đi về lớp.

Xoạch.

-Hên quá...chưa hết giờ ra chơi.Phải bỏ quyển sách này vào cặp mới được.

-Đào.-Linh gọi.

-Ủa?Linh.Lúc này cậu đi đâu vậy?

-À...hộp múa.

-À à....Sao rồi?

-Thì...cũng bình thường à.

-À.....

Cô Hân dạy Sinh bước vào lớp.

-Chào cả lớp.Hãy lật sách tranh 72 nhé.

Tan học.

-Oáp...buồn ngủ quá...-Đào Anh nói.

-Tớ cũng vậy....Đúng rồi phải mua quà.

-Quà?Cho ai?

-Anh Bảo chứ ai!

-Quốc Bảo á?

-Ừ!

-Ngày mấy?

-10 tháng 1.

-Ngày mai á?

-Ừ.

-Vậy tớ cũng đi mua với.

-Ừ.Đi thôi.

Shop...

-Cái này nhé Đào!-Linh giơ lên một cái áo.

-Hừm....Đẹp đó!

-Vậy lấy nha!

-Ừ.

-Cậu đợi tớ để tớ đi tính tiền.

Linh chạy đi.Đào Anh loay quanh nhìn mấy thứ.

20 phút sau...

-Đào không mua gì hả?

-Không.

-Hả?Sao vậy?

-Thôi.Không thích mua cho mấy cái người lạnh lùng đó.Đúng là HTML.

-Ha ha ha!

-Gi mà cười?

-Đào dễ thương quá!

-Nịnh nữa.

-À quên mất.Đào về trước nha.Linh phải qua nhà Hải có chút chuyện.Linh quên mất.Bye Đào!

-Ồ.....Đi luôn rồi!.....Xi.....ghét.

Đào Anh đi bộ về nhà một mình.Mở cửa ra chào mẹ rồi chạy lên phòng tắm rửa rồi lại nằm chơi trên giường.

-A....Bài tập.

Đào Anh ngồi dậy đến bàn lấy sách vở ra ngồi làm bài.

Bzzz.

-Tin nhắn?Ai vậy?

Từ:Đồ "cậu chủ"

Đến bạn.

Cô đang tự ý bỏ việc mà không xin phép à?Về đây ngay cho tôi.Tôi chưa cho phép cô.Về!

-Đồ.....

Tin nhắn mới.

Đến:Đồ "cậu chủ"

Tôi rất muốn xin phép anh nhưng có lẽ anh đang bận chăm sóc người bạn thơ ấu của mình luôn là cái đuôi của anh.Với lại tôi có về đó cũng chẳng làm được gì.Nấu ăn thì có người chê dở.Với lại cái đuôi của anh đang chăm sóc cho anh mà.Mẹ tôi đang ở đây.Tôi không nhắn mãi với anh được đâu.Chào.

-Đồ phiê-Bzzz-Nhanh vậy.

Từ:Đồ "cậu chủ"

Đến bạn.

Chuyện gì kê cô.Về đây làm nước cam cho tôi.

Tin nhắn mới

Đến:Đồ "cậu chủ"

Nhà anh chỉ có tôi là người hầu à? Có nhiều người biết làm nước cam mà?

Từ:Đồ "cậu chủ"

Đến bạn

Tôi thích uống nước cam cô làm hơn.

...

-Gi?.....Anh ta...

Từ :Đồ "cậu chủ"

Đến bạn.

Nhanh.

-Haiz! Cái đồ phiền phức này thiệt.

Đào Anh hồi chạy xuống mặc áo khoác vào rồi ra ngoài.

-Này!Đào Anh! Con đi đâu thế?!.....Con nhỏ này thiệt tình...Chắc biết yêu rồi đây....

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

Cộc cộc.

-Anh Bảo à....Anh uống nước cam không?-Chi gõ cửa nói.

-Không.

-Ồ...Anh phớt lờ em à?....

Cạch.

Quốc Bảo mở cửa.

-Không có.

-Vậy anh uống ly nước cam này em pha anh đi.

-.....-Quốc Bảo không nói gì,tay lấy ly nước cam.Rồi đóng cửa lại.

Két.

-Này!Quốc Bảo!Tôi chỉ đến đây để làm nước cam cho anh thôi đấy.Tôi còn có nhiều việc.Anh đừng làm phiền tôi nữa.Ok?!

Đào Anh hấp tấp chạy vào bếp làm cho Quốc Bảo nước cam.Trong lúc đó,Chi đang nhìn.

Đào Anh nhìn lên.

-C...Chi?

Chi đi xuống cầu thang đến chỗ Đào Anh.

Chát!

-...

-Cô có quyền gì....để đến nhà Quốc Bảo?Cô có tư cách gì để mở cửa căn nhà này?!!

-...

-Về đi...Về!

Đào Anh không ngước mặt lên mở cửa ra ngoài.

-Cô biến khỏi thế giới này thì càng tốt....

Tại trường.

-Chào cả lớp.Lớp trưởng báo cáo đi.-Cô chủ nhiệm nói.

-Dạ tổng cộng có 19 bạn ạ. Có 1 bạn nghỉ.

-Ai?

-Dạ bạn Trần Đào Anh ạ.

-Humm..Trong lớp có ai có số điện thoại của bạn Đào Anh?

Chi,Thu và Linh giơ tay.

-Vậy một trong ba bạn gọi nhé.

-Đề em.-Linh nói.

-Vậy nhờ Linh nhé.

-Dạ...-Linh lấy điện thoại ra gọi cho Đào Anh.-....Bạn ấy không trả lời ạ.

-Đề em gọi thử.-Chi nói và lấy điện thoại gọi cho Đào Anh.-Ồ...Bất náy nè.

Linh nhìn chăm chăm vào Chi.

-Gi?Cậu sẽ không học trường này nữa sao?

Cả lớp bắt đầu xì xào.

Chi bỏ máy xuống.Nhìn cô.

-Bạn ấy nói là sẽ không đến trường nữa ạ.

-Hả?!

Nhà Đào Anh.

-Mẹ à?Tự nhiên mẹ lại khoá cửa phòng con chứ?-Đào Anh nói với mẹ qua điện thoại phòng.

-Vì lâu ngày xa nhà quá nên mẹ tưởng cái phòng đó không phải phòng con.

-Bực thiệt con lại để điện thoại bên ngoài.Mẹ không về được sao?

-Con nghĩ sao vậy?Bây giờ cái nơi này đang đông nghẹt người đây này.

-Hả?

-Mẹ phải cúp máy đây.

-Mẹ...Mẹ?!Cúp máy?Mẹ?!Bực mình mà!Bộ mẹ tưởng phòng này là phòng kết sắt sao?....Bộ nhà mình có hả?....Haiz!Điên chết mất!

Đào Anh đi lòng vòng trong phòng.

-A!Cửa sổ!

-Thật vậy sao?-Cô giáo hỏi Chi.

- Vàng.

-Haiz...Chuyện gì thế không biết.

Rầm.

-Linh?!-Cô giáo chạy lại chỗ của Linh.Linh đã ngất.-Gọi cô y tá đi!Nhanh lên!

-Dạ!-Lớp trưởng chạy đi.

Một hồi sau cô y tá chạy tới.

-Con bé bị sao vậy?

-Tôi không biết.Đột nhiên nó ngất.

-Người nó nóng này.Cô nhờ một bạn nam cổng Linh xuống phòng y tế nhé!

-C...Cao thật đấy...Minh phải nhảy xuống..

Đào Anh hít thở thật sâu.

-Đây cô ngốc kia!

Đào Anh nhìn xuống Là Quốc Bảo.

-Sao anh?...

-Cô điên à?Tỉnh nhảy xuống sao?

-Nhưng bây giờ là...giờ học mà...

-Vì hồi sáng nay tôi không thấy cô đến trường.

-Là do mẹ tôi lỡ khoá cửa phòng tôi thôi.

-Vậy bây giờ cô tỉnh xuống bằng cách nào đây?

-Hừm...hay là anh chụp tôi nhé?

-Hả?

-Tôi nhảy đó!

-Cô!

Đào Anh hít thở rồi nhảy xuống.

-Á!

-Cô ngốc này!

Quốc Bảo chụp Đào Anh lại rồi té xuống.

-Đau...-Quốc Bảo nhăn mặt.

-Oa...hôm nay mình liều mạng thật...

-Gi cơ?

-Cảm ơn anh đã chụp tôi nhé.Ô?Anh bị chảy máu tay rồi nè.

-Tại cô chứ ai?

-Vậy hả?Xin lỗi...-Đào Anh nói rồi lấy ra một cái băng keo cá nhân.-Nè.

-Gi?

-Băng keo cá nhân.Anh dùng đi.Tôi chạy đến trường trước đây!Bye!

Đào Anh nói rồi chạy đi.

-Cái cô này....Ui....

Giờ ra chơi ở trường.

-Gọi chưa?-Chi hỏi Thu.

-Rồi.Họ đang chặn.

-Tốt.

Đào Anh đang ở xung quanh ba người.

-Các anh...tính làm gì?...

-À...Thấy cô em đây xinh đẹp quá nên giỡn tí mà.

-Gi?

-Không nghe à?

-Mấy anh cầm lại gần tôi đó!

-Hề?Tại sao vậy?

-Tại sao có tới ba người đi ăn hiếp một người thế?

Đào Anh quay lại là Quốc Bảo.

-Anh...

-A ha...Người yêu cô à?

-Mau tránh xa cô ta ra.-Quốc Bảo bỏ tay vào túi nói.

-Hà?Cậu lại đây nói xem.Đứng xa quá chả nghe được gì.

-Tôi bảo mấy anh tránh ra!

-Cái thằng láo này!

Người đó cầm cây gậy sẵn trên tay lúc này chạy lại Quốc Bảo.Quốc Bảo vẫn đứng im đó.

-Này!Anh bị điên à?Mau né đi-

Quốc Bảo vừa..

-Thằng này hay nhì?Sao mày dám đánh tao?

-Lên đi.Tôi chỉ muốn cảnh cáo là từ lớp 3 tôi đã đi học võ rồi đó.Lên thì lên không lên thì thôi.

-Mày....Lên!

Trong một giây mấy người đó xông lên Quốc Bảo.Nhưng...Quốc Bảo đang đánh họ.3 chọi 1 à...

-C...Cảnh sát...-Đào Anh rút điện thoại ra không ngờ một trong mấy người đó phát hiện chạy lại định đánh Đào Anh thì...

Quốc Bảo đã đỡ cú đánh đó.

-Quốc Bảo....Anh...

-Anh em!Đi!

-Gi chứ?Đánh người ta rồi chạy đi?...Cấp cứu...A lô?

- Vậy thì lớp mình sẽ-Bzzzz.

Cô chủ nhiệm lớp Đào Anh đang bàn thi điện thoại rung.-A lô?

-Cô hả? Là Đào Anh nè cô!

-Đào Anh?

Chi và Thu nhìn lên.

-Cô ơi!Quốc Bảo bị thương rồi cô!

-Quốc Bảo?Lớp 12 á?

-Dạ!Địa chỉ nè cô!Cô chạy tới liền nha!

Cô vì hoảng nên làm rơi điện thoại chạy ra ngoài.

-C...Chuyện gì vậy?...-Chi nhìn lo lắng.

Bệnh viện.

-Đào Anh?!

-Cô!

-Sao rồi?

-Em không biết ạ.

Bác sĩ bước ra.

-Sao rồi bác sĩ?

-Cậu bé thật may là không sao nhưng sẽ phải đợi một thời gian cậu bé mới có thể thức dậy được.

-Cảm ơn bác sĩ...-Đào Anh và cô thở phào.

-Cô phải về trường rồi.Lát nữa cô sẽ nói chuyện với cô giáo chủ nhiệm của Quốc Bảo.Còn lại nhờ em nhé.

-Vâng.

Cô đi còn Đào Anh mở nhẹ cửa ra.Bước đến chỗ Quốc Bảo.

-Quốc Bảo...

Khóc...

-Sao anh lại vậy?...Tại sao?!...Anh thức dậy đi!Tôi xin anh mà...Quốc Bảo à...Quốc Bảo!...Hức...Tôi cảm anh ngủ đó...Tôi cảm anh!...Mở mắt đi mà....

Đột nhiên lúc đó Chi xông vào.

-Quốc Bảo!

Chi chạy tới đẩy Đào Anh té xuống.

-Anh sao vậy?-Chi hỏi rồi quay sang Đào Anh.

Chát!

-Cô...-Đào Anh trừng mắt.

-Tại sao vậy?Tại sao?Tại sao cô không giúp Quốc Bảo?Tại sao cô không phải là người bị chứ?Tại sao phải là Quốc Bảo?!Cô trả lời tôi đi!

-Cô buông tôi ra!-Đào Anh hét lên.-Hiện đây là bệnh viện nên tôi cũng không muốn cãi cộ gì với cô.Quốc Bảo....Tôi nhờ cô...

Đào Anh chạy ra ngoài vào nhà vệ sinh lau nước mắt.

Bzzz

-Tin nhắn?Trưởng?

Từ:Trưởng Ngôi Sao Vàng

Đến bạn.

Ngày mai em có thể gặp thầy không?

-Gi chứ?...Chắc là chuyện điện thoại rồi đây...

Đào Anh gạt nước mắt đi ra ngoài và thấy Chi đang nói chuyện với Thu.

-Hai người đó...

Đào Anh cố đi lại gần nhưng hai người đều rời bệnh viện.

-Đi đâu vậy nhỉ...

-A!Em.-Chị y tá chạy tới.

-Dạ?

-Lúc này em có đi cùng Bảo phải không?

-Dạ...

-Em lên phòng Bảo nhé.

-Sao vậy chị?

-Không có gì đâu.Chi là lúc này thấy em khóc nhiều quá...Chắc là người yêu em hả?

-Không phải ạ...

-Ồ...tiếc quá...Thấy hai người đẹp đôi vậy mà.Em gọi cho ba mẹ Bảo chưa?

-A để em gọi.

-Ừ!Nhờ em!

Cô y tá đi.Đào Anh lấy điện thoại ra gọi ba mẹ Quốc Bảo.Hai người lúc đầu nghe rất hoảng nhưng vì bây giờ không sao nên giọng có chút an tâm.Ba mẹ Quốc Bảo nói lát nữa sẽ lên bệnh viện.

Đào Anh đợi hai người tới trong phòng Quốc Bảo mà ngủ luôn.

Cạch.

-Ủa...Haiz...Con bé nó ngủ luôn rồi anh.-Mẹ Quốc Bảo cười.

-Nó dễ thương thiệt.Chưa bao giờ thấy ai chịu nổi thằng Bảo như nó.

-Đúng thiệt.

Ba Quốc Bảo lấy một cái chăn ở trên ghế sofa lại đắp lên Đào Anh.

-Nhờ có nó mà mình yên tâm hơn.A,hay là cứ để đồ ở đây.Minh về?-Mẹ Quốc Bảo hỏi.

-Ừm.Vậy cũng được.Mai còn có nhiều việc nữa.Xin cho Đào Anh nghỉ.

-Ủa.Về thôi anh.

Mẹ Quốc Bảo để đồ lên bàn.Lại nắm tay Quốc Bảo nói.

-Mau khoẻ nha con...Mai mẹ sẽ lên nữa....nha...

Chương 26

-Ừ...Ừ...Cái lưng của mình...

Đào Anh mở mắt nhìn quanh quanh hai phút.

-Khoan....Á á á!Đây là đâu?

Đào Anh nhìn quanh tới khi.

-A...Bệnh viện!Nhớ ra rồi.

Đào Anh quay sang Quốc Bảo.

-Khi nào anh mới chịu dậy đây....

Bzzz bzzz

-A lô?

-Chào con.

-Mẹ Quốc Bảo?hhialllug

-Ừ cô nè.

-Chào cô!

-Hôm nay cô xin cho con nghỉ rồi.

-Dạ?

-Quốc Bảo...nhờ con nhé!Cô có để ít đồ trên bàn.Chiều cô sẽ đến.Chào con!

-A...

Cụp.

-Cúp rồi....Đói bụng quá...Mua đồ ăn cái.

Đào Anh ra ngoài đi bộ đến Family Mart.

-Mi gói...Nước...

-Tổng của quý khách là 18.000.

-Cảm ơn.

Đào Anh bước ra ngoài.

-Đào Anh?

-Gia Huy?Anh không đi học hả?

-Ừ.Hôm nay hơi mệt.

-Mệt?Ồ.Mà mặt anh hơi đỏ.Sốt à?

-Ừ...

-Sao vào đây làm gì?

-Mua đồ ăn...

-Đồ ăn?Sốt mà mua đồ ăn nhanh?

-Ừ...Cô tránh ra cho tôi vào đi...

-Không!Anh đi về đi!

-Hả?...

-Chỉ cho tôi nhà anh đi nhanh lên.

Gia Huy có chút ngờ ngàng nhưng vẫn đi.

-Anh nằm đó đi.Tôi làm cháo cho.

-Khỏi đi...

-Có nằm xuống không?

Gia Huy nhìn Đào Anh sau đó nằm xuống sofa.

-Phải nghe lời chứ.

-Này....Tôi lớn hơn cô một tuổi đấy...

-Dạ anh hai.

Lát sau Đào Anh mang tô cháo đến thì Gia Huy ngủ rồi.

-Ngốc quá đi mất....Này...này...

Thấy Gia Huy không động dậy.Đào Anh lay lay mạnh nữa.Nhưng Gia Huy kéo Đào Anh ôm vào lòng.

-Anh...

-Chút thôi....

-Gi....

-Nhớ cô quá...

-Hả?Anh sốt nên ầm đầu rồi à?Ngày nào cũng gặp nhau mà?

-Lâu quá cô không cười với tôi tươi nữa,cô cười nhé.

-H...Hả?...Anh...Anh nóng lên rồi này.

-Xin lỗi....

-Anh dậy ăn cháo và buông tôi ra đi.

-...

-Nghe không?Tôi phải về.

Gia Huy buông Đào Anh ra.Đào Anh đứng dậy.

-Ăn đi.

-....

-Không ăn?

-Không đói...

-Anh phải ăn mới uống thuốc được chứ.

Gia Huy nhìn Đào Anh.

-Ngồi đây....

-Hả?Thôi.

-Tôi không ăn.

-Mệt!

Đào Anh ngồi phịch xuống.

-Bón cho tôi ăn đi...

-Anh....Được rồi...

Đào Anh cầm tô cháo lên bón cho Gia Huy mấy muỗng. Rồi cho Gia Huy uống thuốc.

Gia Huy lại ngủ.

Đào Anh lấy tờ giấy viết:

Bây giờ anh muốn thấy tôi cười phải không?Mau khoẻ đi.

Đào Anh đi đến bệnh viện. Vào phòng.

-Vẫn là khuôn mặt đó....khuôn mặt lạnh của anh....Khi nào mới được thấy anh nói chuyện với tôi nữa đây?Ghét...

Trường...

-Nghe nói Hoàng Tử Máu Lạnh bị thương đó!

-Thiệt hả?

-Hu hu hu!Nhớ anh Bảo quá~

Chi và Thu nói chuyện trong nhà kho.

-Làm gì vậy hả?

Chát!

-Chi....

-Sao vậy?Tôi bảo cô hại Đào Anh chứ không phải anh Bảo!

-.....

-Cô làm cho đúng vào!Bực mình!

-Này.....-Đào Anh chạm tay Quốc Bảo.-Không dậy được hả?....Không biết mở mắt hả?...Dậy đi mà...

Cạch.

-Chào cháu.

-A!Cháu chào cô.

Mẹ Quốc Bảo đi vào.Lại gần Quốc Bảo.Đào Anh thấy vậy nghĩ là bên để hai người riêng.Nên ra ngoài.

Đào Anh đi vòng vòng bấm điện thoại rồi gọi cho mẹ.

-Con nhỏ này!Đi đâu vậy?Gọi không được là sao?

-Xin lỗi mẹ...Con xin lỗi...

-Có về không?

-Con xin lỗi...Bạn con đang ở bệnh viện.

-Vậy hả?!Ai?

-Một người bạn con rất thân....hức...

-Sao mày khóc con nhỏ kia?Được rồi.Cứ ở đó đi.Khi nào bạn con khoẻ rồi về nhé.Nếu có cần tiền thì gọi mẹ.

-Dạ...Mẹ à...Con xin lỗi...hức...Con yêu mẹ...hức!

-Con nhỏ này...Rồi cô nương.À,khoảng hai ngày nữa ba con về đây!

-Dạ...

-Rồi Tui cúp máy à.

-Dạ...

Đào Anh bỏ máy xuống.Mẹ Quốc Bảo đi tới.

-Cháu...

-Dạ?...

-Dạo này làm phiền cháu quá...Ngày mai có người thay thế cháu rồi.Cháu không cần vào đây nữa đâu.Với lại cô sợ cháy mất bài lắm...

-Nhưng...vậy thôi cũng được ạ...

-Ừ...cô sẽ bắt taxi...

Đào Anh nắm tay mẹ Quốc Bảo.

-Cho cháu...gặp Quốc Bảo một lần nữa cô nhé....

-Cháu....

-Cháu năn nỉ cô...

-Với một đứa như Đào Anh thì...sao cô không cho được...Cháu lên phòng đi.Cô về nhé!

-Cháu cảm ơn cô ạ!

Đào Anh cười rồi đi lên phòng Quốc Bảo.

Cạch.

Soạt.

Đào Anh nắm tay Quốc Bảo.

-Mau khoẻ nhé....Tôi nhờ anh đấy....cậu chủ...

Đào Anh khóc chạy ra ngoài.

Động dậy...

Sáng hôm sau.

Cạch.

-Em chào thầy hiệu trưởng.

-A...chuyện điện thoại.

-Em xin nói lại với thầy.Đó không phải là lỗi của em Với lại lúc đó em đã không có ở trong lớp.Theo em nghĩ,thời gian đó ai cũng có thể là người bỏ vào cặp em mà.Em cũng có một cái điện thoại.Em không cần hai cái.

-Thầy đã kiểm tra máy quay rồi.Vào lúc đó,tất cả đều đi chơi,và có một bạn đã vào lớp đấy.

-Ai ạ?

-Cả lớp mở tra-

Xoạch

-Thầy hiệu trưởng?...-Cô ngỡ ngàng.

-Cho tôi xin ít phút.Em tên Thu.

-Dạ?-Thu đứng lên.

-Em lên phòng hiệu trưởng đi.

Mặt Thu dần tái mét.Đào Anh đi vào lớp.Phớt qua Thu.

-Coi chừng đấy.

Câu nói của Đào Anh làm Thu giật mình.

Tan trường.

-Ah....Nhớ anh hai quá...

Đào Anh nhìn Linh.

-Chắc Quốc Bảo sẽ sớm dậy thôi mà.

-Ừ nhỉ...Lát nữa tớ với anh Hải sẽ đi thăm anh Bảo....cậu đi không?

-A.....Hôm nay mình bận rồi...

-À....chán vậy....mà thôi.Tớ đi nhé!Bye!

-Ừ...

Đào Anh cười với Linh.

-Trần Đào Anh.

Đào Anh quay lại.

-Chỉ?...

-Cô...đã ở trong bệnh viện sao?

-Ừ...

-Cô....Sao cô dám đụng vào Quốc Bảo của tôi?

-...

-Tất cả đều là lỗi của cô hết đó!Tại cô mà Quốc Bảo bây giờ không có ở đây!Tại cô mà Quốc Bảo phải nằm viện!

-....

Chát!

-Cô bị câm à?

-...

-Nhớ chỗ của cô đi!

Chi đẩy Đào Anh xuống.

Bích.

-B...Bực mình thật đấy.....Trần Đào Anh à....cuộc đời này là đây sao?....

-Này!Không sao chứ?

Đào Anh ngước lên.

-Gia Huy.....

Phịch.

-Này!Cô bị gì vậy?Này!Ngốc!

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

-Ừm.....

Đào Anh ngồi dậy.

-Đây là....

-Dậy rồi à?

Đào Anh nhìn qua.

-Gia Huy?

-Gi?

-Sao...

-Cô ở đây là do tôi mang về.Rồi sao?

-Tại sao...

-Thấy cô nằm ở ngoài đường nên mang cô về.Rồi sao?

-Nhưng...

-Không nhưng nhị gì hết.

-Tôi....6 giờ rồi!Chết mất!

-Gi?

-Mẹ tôi đang đợi ở nhà!

Đào Anh ra khỏi giường.Chạy ra ngoài.Rồi chạy vào phòng.

-C...Cái cửa...ở...ở đâu?

-Phụt!Ha ha ha!

-Cười giê!Lẹ lên.

-Rồi rồi cô nương!

Gia Huy đứng dậy đi ra ngoài mở cửa cho Đào Anh.

-Rồi.

-Cảm ơn.

Đào Anh chạy ra ngoài.

Sáng hôm sau tại trường.

-Đào Anh!

-Linh?Sao mặt vui vậy?

-H..Hôm qua....tớ không gọi cậu được.

-À...Điện thoại tớ hết pin.Sao?

-Anh...Anh Quốc Bảo...

-Quốc Bảo?...Quốc Bảo làm sao?

-D..dậy rồi!

-H...Hả?

-Ừ!Dậy rồi!O?Đào Anh cậu chạy đi đâu vậy?

Bệnh viện...bệnh viện.

-A!

-Này!Đi đường phải cẩn thận chứ!

-Cháu xin lỗi ạ!

-Con nhỏ này!

Nhanh đi mà.....nhanh đi mà....

Đào Anh chạy vào bệnh viện lên cầu thang không may bị vấp.

-A....chân mình....

Đào Anh vẫn cố lên lầu.

-Học học học.....312.....đây rồi...

Đào Anh tính mở cửa thì...

-Aaaa.Mở miệng ra nào...

-Tôi tự ăn được.

-Thôi mà.....Anh đang nằm vậy.Vội lại mới thức.Sao mà ăn được?Đi mà...

Đào Anh không cần nhìn cũng biết giọng nói đó là của Chi.

-Không đi học à?

-Hi...Anh phải vui lên đi.Em xin cô cho đi trễ đó.Mới được ở đây.

-Thôi.Đi học đi.

-Sao đuổi em?

-Đi đi.Tôi mệt rồi.

-Ồ?...vậy cũng được.Bye bye.

Đào Anh liền chạy đi để Chi ra ngoài.

Cạch.

-Mau khoẻ anh nhé!

Chi nói xong bước đến cầu thang đi xuống.

Đào Anh đi lại căn phòng lúc nãy.Đế tay lên cửa.

-Thức rồi hả?....mau đi học nhé....

Đào Anh nói xong đi bộ về nhà.

-Không muốn đi học nữa...Về nhà...

Két.

-Mẹ ơi...

-Ủa?Con không đi học à?

-Dạ không...

-Sao mặt con tái thế này?

-Con không biết...

Mẹ Đào Anh lấy tay để lên trán.

-Con sốt nữa rồi này!Vào phòng đi.Mẹ gọi điện cho cô giáo.

-Dạ...

Trường.

-Sao không thấy Đào Anh nữa?.....

Linh ngồi trong lớp lo lắng.

Ra chơi,Linh chạy ra hỏi cô.

-Cô ơi.Đào Anh không đi học hả cô?

-À...Lúc nãy mẹ Đào Anh có nói Đào Anh sốt nên ở nhà rồi.

-....Cảm ơn cô....

Linh vào lớp,lấy điện thoại ra nhắn cho Đào Anh.

Nhà...

-Nóng quá....

Đào Anh nằm trên giường.

Bzzz

-Linh?

Đào Anh nhắn lại nói xin lỗi Linh rồi làm rơi điện thoại xuống.

-A.....

Đào Anh quay sang lượm điện thoại và đụng vào một cái hộp dưới giường.

-Gì đây?

Đào Anh mở ra, tất cả ở đây là hình của Đào Anh hồi nhỏ.

-Hi...mình....xấu thật...nhưng...sao có cảm giác là mình thấy hình này ở đâu rồi?....

Đào Anh lật lật mấy tấm hình phía sau.

-Sao.....không có?...

Cạch.

-Đào Anh ơi....

Mẹ Đào Anh đi vào.

-Mẹ...

-Sao....con cầm gì vậy?

-Mấy tấm hình này...

-À à....mấy tấm lúc con còn nhỏ.

-Không....Tại sao không có hình con là em bé?

Mẹ sững một hồi...

-Con..mệt rồi....Ăn đi rồi ngủ.

Mẹ bỏ tô cháo kế bên với một viên thuốc.

-Mẹ trả lời con đi.

-Ăn đi con.

-Mẹ trả lời con đi.

-Ăn đi.

-Mẹ.

-Được rồi!

Mẹ quát lên.Đào Anh không giật mình nhưng có lẽ đã biết sự thật.

-Mẹ...sẽ nói.

Mẹ đi lại Đào Anh.

-Lần đầu tiên mẹ gặp con...là lúc con....6 tuổi....

-Ha....

-Mẹ đã thấy con ở cô nhi viện...Đáng lẽ con phải nhớ mẹ đã mang con về nhưng....vì cú sốc nào đó...

-Vụ hoả hoạn...

-Hả?

Mẹ quay sang Đào Anh.

-Vụ hoả hoạn....không thấy thi thể cô bé đó....vì đó là con mà...vậy...

Đào Anh nhìn mẹ khóc.

-Tên thật của con là....Hà Minh Tuyết Mai....

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 28

-G...Gi?

-Con tên là Hà Minh Tuyết Mai.

-Con đang nói gì vậy?

Mẹ Đào Anh đứng phắt dậy.

-Con...

-Mẹ à....

Đào Anh khóc.

-Đâu phải đúng không mẹ?Đâu phải đâu mà?!

Mẹ Đào Anh không biết nói gì chạy ra ngoài.

Đào Anh đứng dậy khoá cửa lại.

Soạt...

-K..Khó thở.....

Đào Anh ngắt ngay cửa phòng.

Bệnh viện buổi chiều.

Cạch.

-Anh Bảo em có mang đồ ăn đến nè~~

-Không đói.

-Hả~~Thôi mà.Anh ốm đi nhiều rồi đó.

-Không có.

-Ăn đi~~

-Không ăn.

-Đi mà~~

-Đã bảo là không ăn rồi mà!

Quốc Bảo hất tay trúng hộp cơm.

-A..Anh...Là đồ đáng ghét!Em ghét anh!

Chi chạy ra ngoài.

-Haiz....Sao lúc nào cũng phải là nó vậy?Còn cô ta...Biến đi mất tầm luôn.Bộ muốn thấy mình bị như thế lắm à?Vì ai mà mình nằm trên đây cơ chứ?Bực mình.

Cộc cộc.

-Đào Anh...Ba con về rồi này....Nói chuyện gia đình luôn đi.

-...

-Đào Anh?

Xoạch xoạch

-Cửa khóa rồi?...Đào Anh! Con mở cửa ra ngay cho mẹ!Nhanh lên!

-Gì vậy em?

Ba Đào Anh bước đến.

-Nó khóa cửa rồi..

-Gi?Chìa khóa...Để anh xuống lấy.

-Ừ...Nhanh nhanh nha anh...

Ba Đào Anh chạy xuống tìm chìa khóa.

-Đây rồi!

-Mở ra đi anh.

Cạch.

-Đào Anh!

Mẹ nhìn xuống.

-Sao con nóng thế này?

-Mẹ...

-Anh mau gọi cấp cứu đi!

-Ừ!

Sau một lúc Đào Anh được chở đến bệnh viện.

Cạch.

Cửa phòng bệnh viện Quốc Bảo mở ra.

-Cho con bé vào đây.

Bác sĩ nói với mấy cô y tá.

Quốc Bảo đang ngủ mở mắt từ từ.

-Gì vậy?....

Quốc Bảo ngồi dậy.

-Con bé sốt cao.Nó cần noi thoáng một chút,mong anh chị hãy cho bé nghỉ ngơi.

-Vâng..Con bé có sao không bác sĩ?

-Sẽ không sao đâu...Gia đình ra ngoài tôi hỏi chút chuyện nhé.

-Vâng.

Bác sĩ và ba mẹ Đào Anh ra ngoài.

Quốc Bảo gọi cô y tá.

-Cần gì hả em?

-Ai vậy chị?

-À...Một cô gái sốt nặng,...nhìn là biết...Vừa chờ đến đây thì cô bé cứ luôn miệng nói nóng với khó thờ...Mặt thì toàn là mồ hôi.Nhìn mà thấy thương.Đã đắp khăn lên trán rồi.Chị có chuyện,ra ngoài nhé.

-Dạ.

-Mà giờ em hết cô đơn trong căn phòng này rồi nha.Có cô gái đẹp nữa chứ.

Sau khi chị y tá đi ra ngoài,Quốc Bảo mở màn từ từ kể bên mình.Nhìn cô gái đó.

-Đ...Đào Anh?

Cô gái đang thờ mạnh,mặt lấm tẩm mồ hôi,mặt nhăn lại,không ai khác...là Đào Anh.

-Cô....

Quốc Bảo nhìn chăm chăm.

Đào Anh vẫn thờ mạnh.

-Mẹ...mẹ..đừng bỏ con mà....con nóng quá...ở đây nóng quá mẹ ơi.....Xung quanh là lửa mà....

Quốc Bảo nhăn mặt lại.

-Lửa?

-A!

Đào Anh giật mình mở mắt ra.

Cô đưa tay lên trán.

Quốc Bảo từ từ kéo màn lại.

-Minh....đang ở đâu....Nóng quá.....

Đào Anh ngồi dậy.

-Đây là...bệnh viện mà....Sao mình lại ở đây....

Đào Anh đứng dậy,đi lại cánh cửa,lướt qua giường Quốc Bảo.

Cạch.

-Này.

Đào Anh quay lại.

-Cô về giường nằm đi.

-Q...Quốc Bảo?Sao anh lại ở đây?

-Vì ai mà tôi ở đây chứ?....Về giường đi.

-Đây là mơ mà...

-Gi?

-Vì tôi biết,trong mơ mới có thể gặp anh...Tôi muốn gặp anh nhưng không được...

-....

Đào Anh khóc.

-Vì tôi anh mới nằm trên cái giường đó.Vì tôi anh mới phải đau....Tôi xin lỗi...Tôi muốn nói với a-

Quốc Bảo đi lại ôm chặt Đào Anh.

-Anh...

-Ngốc à?Đây không phải mơ.

-Không phải?...

-Ừ.

Đào Anh khóc.

-Xin lỗi...hức...tại tôi.

-Đừng nói nữa...

-Tôi nhớ anh....rất nhớ anh...

-Đồ ngốc...Tôi cũng vậy...

Đào Anh khóc nức nở trong vòng tay của Quốc Bảo.

Quốc Bảo bế Đào Anh lên giường lúc này.

-Cô đang sốt không nên khóc nhiều.Ngủ đi.

Sau khi đó,Quốc Bảo mới biết Đào Anh ngủ từ lúc nào.

-Ngủ rồi sao?....

Quốc Bảo về giường nằm xuống.

Sáng hôm sau.

-Oáp....

Đào Anh ngồi dậy,dụi mắt.Cô quay qua bên trái của mình.Mở màn ra.Ngắm Quốc Bảo.

-Chưa dậy à....

"Con tên là Hà Minh Tuyết Mai"

Đào Anh đột nhiên cảm thấy như trái tim mình tan nát.

Cạch.

-Đào Anh...

Mẹ Đào Anh bước vào.

-...

-Đào Anh à...

-Con muốn ở một mình...

-Con nghe mẹ nói tí đi.

-Con không muốn nghe gì hết.Tên thật của con,ngày ba mẹ gặp con,lúc đó con ra sao,....con không muốn nghe.

-Đào Anh à...

-....

-Vậy làm sao con biết con tên là Hà Minh Tuyết Mai?

-....

Đào Anh mở to mắt.

-Con....chỉ là đoán thôi.

-Đoán?

-....

Quốc Bảo mở mắt ra.

-Ý con là sao?Đoán?

-Đoán.Vì cô gái đó có khuôn mặt giống con.Đang bị mất tích.

-Vậy con là...

-Con chỉ nghĩ thế thôi.Hà Minh Tuyết Mai....Có thể là con.

Quốc Bảo mở to mắt.

-Con muốn ở một mình.Mẹ ra ngoài đi.

Mẹ Đào Anh không nói gì,ra ngoài.

Xoạch.

Quốc Bảo kéo màn.

-Quốc Bảo?

-Ý cô là sao?Hà Minh Tuyết Mai?

-A....

-...

Quốc Bảo đi qua chỗ Đào Anh.

-Là thật sao?

-...

-Cô trả lời đi.

-C...có lẽ vậy.

-...

Quốc Bảo đi lại ômĐào Anh.

-Em đây rồi....

-Nhưng...tôi vẫn chưa nhớ hoàn toàn đâu.

-....

-Tôi vẫn chưa biết chắc rằng tôi là Hà Minh Tuyết Mai và có khi...tôi chỉ giống với Hà Minh Tuyết Mai mà thôi.

-.....

-Xin lỗi..

-Nghỉ đi....Sắp đi học lại rồi.Lại sắp có cuộc thi nữa.

Đào Anh mới chợt nhớ ra.Year's School Boy và Year's School Girl sắp diễn ra.

Trường.

-Đăng ký chưa?

-Rồi!

-Ghê vậy!

-Ê!Năm nay chắc Quốc Bảo thắng nữa đó!

-Ừa!

-Nhưng có cả Year's School Girl!

-Họ tên?

-Phạm Uyển Nhi ạ!

-Lớp?

-11B7

Cả trường xôn xao về cuộc thi.

-Có thi không Chi?

-Tất nhiên là thi rồi.Ngu à?

Thu và Chi nói chuyện với nhau.

-Cụ thể có cuộc thi gì vậy?

-À....Cuộc thi thứ nhất là Perfect Dress,thứ hai là Perfect Crown,cái thứ ba là...

Đào Anh nói chuyện với Linh qua điện thoại.

-Perfect Couple?

-Ừ!Tất cả người tham gia của cuộc thi Year's School Boy và Year's School Girl sẽ chọn người mình muốn nhảy và từ đó có cuộc thi Perfect Couple!

-Gớm.....

-sao lại gớm?

-Không thích.Bữa đó nghỉ cho rồi...Mà sao giờ này chưa vô học?

-À...đang dọn chuẩn bị cho cuộc thi nè.

-Ồ...

-Bye nha!Linh phải dọn rồi.

-Ừa!

-Khoan!

-Hả?

-Linh đăng ký cho Đào rồi!

-Hả?!

Tút tut tut...

-Gi?Đăng ký rồi á?

-Này.Nếu hết bệnh rồi thì về nhà giùm tôi cái.Ở đây ồn chết được.

-Ồn hả?Cho chết này!

Đào Anh ném gối vào mặt Quốc Bảo.

-Cô....

-Sao?Bleh!

-Muốn chết hả?

Quốc Bảo ném lại.

-Thấy vì ai mà tôi phải nằm đây không?

-Tôi mù à?Sao không thấy?

-Cô...

Cạch.

-Quốc Bảo à,mẹ đến...

Mẹ Quốc Bảo đi vào rồi đứng hình khi thấy hai người giỡn với nhau.

-A....Cháu chào cô....

-Đ...Đào Anh?Sao cháu...

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

-A...Ra là vậy...vậy cháu đã đỡ hơn chưa?

-Đỡ hơn rồi ạ!

Đào Anh và mẹ Quốc Bảo nói chuyện.

-Haiz...Có cháu làm người hầu riêng của Quốc Bảo cô mừng quá!

-Dạ,hihi.

-Cười nữa trời,bữa nào tui hành cho chết.

Quốc Bảo nằm kế bên nói.

-Im

Đào Anh tự dưng nảy lên một ý tưởng quá là tuyệt vời.Quay qua mẹ Quốc Bảo nhõng nhẽo.

-Cô~Ồ nhà á,Quốc Bảo lúc nào cũng hành cháu,bắt cháu làm này làm nọ,còn bắt cháu làm đồng hồ báo thức của cậu ấy nữa

~~Vậy hả?...

Mẹ Quốc Bảo nhìn xéo qua Quốc Bảo.

-Mẹ!Cô ấy là người hầu riêng của con mà!

-Chặc chặc chặc.Đúng là con trai.Máu lạnh.

-Mẹ!

-A!Con im!

Mẹ Quốc Bảo nói xong quay sang Đào Anh cười.

Cạch.

-Đào Anh,mẹ mang....

Mẹ Đào Anh bước vào.

Sau 15 phút kể chuyện thì cuối cùng mẹ Đào Anh cũng hiểu và quay sang Đào Anh la mắng phát.

-Mẹ

~~Chuyện này sao lại giấu chứ?

-Hi hi.

-Mày còn cười nữa.

-Mẹ

~~Biết rồi chị hai.À,từ khi nào mà cô hết giận tui vậy?

-A.....

-Giờ thôi.Chiều về hen.

-Chiều mẹ về trước đi,con có người muốn gặp.

-Ai vậy?Bỏ cô à?

-Mẹ

~~Rồi rồi.

Mẹ Quốc Bảo cười.

-Hai mẹ con dễ thương quá ha!

-Vâng.

-Mà sao...có cảm giác gặp Đào Anh ở đâu rồi....Lâu lắm rồi cơ.Cảm giác như mười mấy năm trước ấy.

Đào Anh nhìn mẹ.

-À...Chắc chị nhầm ấy...Thôi...tôi ra ngoài cho nó nghỉ.

-A,Tôi cũng vậy,hai tụi con nghỉ đi nhé.

Mẹ của Đào Anh và Quốc Bảo ra ngoài.

-Phù.....

-Làm gì sao thờ dài?

-Tôi...sợ...

-Cô mà sợ?

-Này,tôi cũng là con gái chứ bộ!

-Còn tôi chả thấy người con gái nào ở đây hết.

-Anh....mệt....Tôi đi ngủ.Kéo màn lại à!

-Kéo đi.

-Xi...

Đào Anh kéo màn lại nằm xuống thì.

Cạch.

-Anh Bảo~Em tới rồi nè!

-Sao không lên trường?

-Tại trên trường lau dọn hoàì, chán lắm!

-Sao ra ngoài được?

-Nói cô chủ nhiệm quên đồ ở nhà cần cho ngày hôm nay nên ra ngoài.

-Haiz...

-Gì chứ?Thờ dài khi em đến đây....Ủa ké bên có người à?

-Ừ.Mới hôm qua.

-Hôm qua?.....Hôm nay Đào Anh không đi học...

-Gì đấy?

-A...Anh ăn đi.

Chi mở hộp cơm ra cho Quốc Bảo.Rồi quay sang bên kia.

-Gì vậy?

-A...Đâu có gì đâu anh Bảo.Anh ăn đi.Mà...cái người bên đó tên gì?

-Kệ người ta,người tên gì kệ người ta. Với lại mới một đêm sao quen được.Cô ấy đến đây do sốt.Chắc mai hay mốt về rồi.

-À....Mà anh có vẻ hiểu rõ nhỉ?

-Cô y tá nói lại thôi.Mà ngày mai tôi có thể đến trường rồi.Vết thương cũng đỡ. Với lại phải chuẩn bị cho cuộc thi nữa.

-À...Đúng rồi.Em đăng ký cho anh rồi đó!

-Sao lại đăng ký giùm?Tôi đâu có ý định muốn thi năm nay.

-Ủa?Chứ anh nói chuẩn bị?

-Là chuẩn bị cho mấy đứa trong lớp ấy.

-Nhưng mà...Em muốn anh thi.

-Sao cũng được.

-A...chóng mặt quá..

-Sao vậy?Lại chóng mặt à?

-Ừm..

-Thấy chưa.Thôi về đi.

-Không muốn...A..

-Lại chóng mặt đấy.

-Thôi vậy...Em về.

-Ừ.

Chi nói xong bước ra ngoài về.

Cạch.

Xoạch.

-Đi rồi đúng không?

-Nghe tiếng cửa chưa?

-Hi hi.Mà ăn gì đấy?

-Đồ ăn của tôi.

-Xi...có nói là thềm đâu?!Keo.

-Đúng rồi.Nói vậy thôi.Ai nói gì đâu.

-Tôi ngủ tiếp.

-Ngủ đi.

Xoạch.

-Đồ đáng ghét,xấu xa,keo.Tui nguyên rửa mì.

Đào Anh nói nhỏ.

-Nói lắm lắm nữa à?

-Ừa?Tui nói gì kệ tui à nhen.

-Ai hỏi cô nói gì đâu.

-Xó!Ăn cho đã vào đi!Dù đây cũng là đồ bạn gái anh làm cho anh cơ mà?Ăn cho bẻ bụng luôn đi!Đừng làm phiền tô-

Xoạch

Quốc Bảo mở màn ra.

Bây giờ mặt của họ chỉ cách nhau 2cm

-Ồ...

-Im chưa?Nằm xuống ngủ đi đồ ngốc ạ!

Quốc Bảo đẩy đầu Đào Anh.

-Anh!

-Tôi làm sao?Cô nói cô ngủ mà?Ngủ đi.

-Ghét!

Xoạch.

-Là...Đào Anh ư...Cô ta...

Chi đứng ngoài cửa nghe lén.

-Cô ta...

Chi lấy điện thoại ra.

-Thu,nghe cho rõ đây,vào ngày lễ hội,chúng ta sẽ...

Chiều...

Đào Anh dọn đồ.

-Có đi gặp không?

-Hà?

Đào Anh quay sang.

-À...Tất nhiên rồi.

-Ai thế?

-Bí mật!

-Mệt quá.Cô làm lẹ rồi về đi.Ồn chết được!

-Hi...Anh đang ghen à?

-Tôi á?Tôi mà ghen gì chứ?

-Hi...Thôi.Mai gặp ở trường nha.

-Về đi.

-Xi.

Cạch.

-Về thôi....

Đào Anh khựng lại.

-Chỉ?

...

-Tôi đã nói cô bao nhiêu lần rồi?

-Cái này là tình cờ thôi.

-Tình cờ?Giả bộ bị bệnh rồi vào đây cùng Quốc Bảo?

-Giả bộ?

-Đúng thế!Cô giả bộ bị bệnh.Vào đây cùng Quốc Bảo.

-Cho cô nói lại?Tôi giả bộ?Tôi thà nằm ở nhà còn hơn!

-Thế thì ở nhà luôn đi!

-A ha.Tôi nghĩ,người muốn giả bộ mới là cô đó.

-Sao?

-Tôi không muốn phí hơi để ở đây cãi với cô.Tôi về.

-Cô...Tôi sẽ thắng cuộc thi đó.

Đào Anh về nhà.

-Chả muốn gặp ai nữa hết.

Cạch.

-Về rồi hả con?Lên lầu nghỉ đi.Mai lên trường rồi đó!

-Dạ!

Đào Anh chạy lên phòng.

Cạch.

-Phù....mệt quá đi mất.

Bzzz

-Ai....Gia Huy?

Công viên.

-Gi vậy?

-Cô...khoẻ chưa?

-Tất nhiên là khoẻ rồi!Sao vậy?Anh bệnh à?

-Đâu có.

-Chứ gọi tôi ra đây làm gì?

-Tỉnh tò.

-Trời!Tưởng chuyện-Tò tình?!

-Ừ.

-Anh ám đầu à?

-Không có.Tôi nói thiệt.

-Anh.

Gia Huy đứng dậy.

-Cô làm bạn gái tôi nhé?

-Anh....Sốt à?Bệnh à?Sao tự nhiên muốn tôi làm bạn gái?

-Tại tôi thích cô.

-...

Đào Anh đứng dậy.Nhìn Gia Huy.

-Tôi...xin lỗi...Tôi không thể.

-Ra là vậy...Cô thích ai khác rồi phải không?

-Cái đó..

-Hoàng Quốc Bảo?

-...

-Ra là vậy...cô thích hẳn ta...

-Ừ...

Gia Huy nhìn Đào Anh.

-Tôi thích Quốc Bảo.

-Cô....

Gia Huy không nói gì nữa.Bỏ đi...

-Xin lỗi cậu....Gia Huy.

Trường...

-Ê!Nghe gì chưa?Sắp có cuộc thi rồi đó!

-Thiệt hả?Đăng ký chưa?

-Rồi!

-Năm nay có hot boy và hot girl!

Đào Anh bước vào lớp.

-Linh!

-Đào!

-Nhớ cậu quá.

-Ừa.

-Mà sao đang ký giùm tớ?

-Hi.Cho Đào biết ý mà.

-Biết gì?

-Thế nào là thi hot girl đó!

-Trời!Năm lớp 9 Đào thi quá trời quá đất luôn.Bây giờ còn nhớ mấy thằng lớp 9 tên gì nữa mà!

-Thiệt hả?Ghê vậy!

Đào và Linh nói chuyện với nhau.

-Đào còn nhớ rõ lắm!

-Thế lúc đó có ai tỏ tình với Đào chưa?

-Làm bạn gái tôi nhé.

Đào Anh nhớ lại.

-Đào...Đào...Đào?!

-Hả?À...Xin lỗi...

-Sao?Có anh nào tỏ tình hông?

-Có chứ!Hồi đó có quen thằng tên Hải.Lớp trưởng lớp tớ....

Tút.

-Cả trường chú ý.Sau tiết một,tất cả bạn nữ hãy lên thư viện.Tất cả bạn nam xuống sân.Sau đây là...

-Lên thư viện?

Đào hỏi Linh.

-À.Năm nào cũng vậy nhưng tất nhiên vị trí sẽ đổi.Lên thư viện để bàn với nhau cụ thể sẽ làm gì ấy mà.

-À.....

Tiết 1 là tiết Văn.Cô Thủy giảng rất tận tình không những vậy cô còn rất đẹp nữa!Da thì trắng,môi lại hồng hào.Dáng người của cô đang được mấy đứa con gái mong ước nữa!Nghe đồn rằng trường này ai cũng quý cô hết.Còn có vụ,năm trước một học sinh nam đã "tình tò" với cô nữa!Nhưng cô lại từ chối và nói rằng cô có bạn trai và đang lên kế hoạch cưới nữa.Chắc đã cưới rồi.Cô đeo nhẫn kìa!

Reng.

-Cô chào cả lớp.Cả lớp hôm nay...Fighting!

-Dạ!!!!

Nam thì kéo nhau xuống sân,còn nữ lại đẩy nhau lên thư viện.

Đến nơi,lại xô nhau tìm sách hay đọc đợi cô tới.

Sau 15 phút,

Kết.

-Xin lỗi mấy em,cô đến-

-Cô Thủy!!!!

Tưởng ai,dè là cô Thủy.Vui hết sức.

-E hèm.Cô sẽ nói cụ thể cuộc thi hơn nhé!

Cô Thủy giơ một cái bảng lên.Trên đó ghi.

Vòng 1•Chiếc đầm đẹp nhất!

-Các em thấy đó,không như cuộc thi năm trước,các em sẽ đi mua.Còn năm nay....Các em phải tự thiết kế đó!

-H...Hả?!

Cả đám nhìn nhau.

-Hi...

Cô cười.

-Sao mà thiết kế được cô?

-Ày...Cô chưa nói xong mà.Sẽ có 30 học sinh nữ thi cuộc thi này.Vì đây là vòng loại nên 15 thí sinh nữ sẽ...OUT!

-Gi cơ?Chỉ có 15 học sinh được thi tiếp á?

Cô lại giơ bảng lên.

Vòng 2•Vương miện sáng nhất!

-15 thí sinh nữ vào được vòng 2 sẽ thiết kế chiếc vương miện đẹp nhất.Và từ đó,10 vương miện mà không ưng ý với ban giám khảo sẽ bị...OUT!

-Hả?!Vậy 5 người sẽ đi tiếp?

-Chính xác!

Cô cười.

-Vì năm nay sẽ tự thiết kế nên sẽ hơi khó nhưng các em sẽ được trải nghiệm nhiều thứ hay hơn đó!

Cô giơ bảng lần 3.

Vòng 3•Cặp đôi hoàn hảo.

-5 thí sinh nam,sẽ chọn người mình muốn nhảy cùng!

Các bạn nữ nhìn nhau.

-Ước gì Gia Huy chọn mình!

-Thích Quốc Bảo hơn!

Cô Thủy nhìn rồi nói.

-Quyền chọn sẽ thuộc về các bạn nam nhé!

Đào Anh giờ tay.

- Thế... vòng ba cụ thể sẽ làm gì ạ?

- À... Các em có quyền chọn 3 điều như sau.

1. Đôi ca.

2. Diễn kịch.

3. Múa.

- Tất cả chỉ có thể thôi.

Cô bỏ bảng xuống nhìn các bạn nữ.

- Nhưng cuộc thi có một quy định vui nho nhỏ như sau.... Hai người thắng cuộc của Perfect Couple sẽ phải...

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30

- H..Hả?!!

Cả đám nữ nhìn nhau.

- Làm hoàng tử và công chúa của trường ta?

- Phải không đó?

- Á! Hóng quá đi mất.

Cô Thủy cười. Linh giờ tay lên.

- L.. Là thật hả cô?

- Tất nhiên!

Linh nhìn Đào Anh.

- Á!!! Đào ơi! Làm sao đây? Linh lỡ đăng ký cho Đào rồi!!?

- Ai bảo Linh đăng ký làm gì cho Đào khổ vậy? Hu hu... À mà khoan.

- Gì Đào?

- Mà Đào xấu vậy chắc không thắng đâu!

- Ha ha ha!

- Ha ha ha!..... Haiz....

- Mong là vậy Đào nhỉ..

Một bạn nữ đứng lên.

- Nhưng cô ơi, còn mấy cặp đôi khác thì sao ạ?

- À.... Tất nhiên cũng có phần vui.

- Gì vậy cô?

-À....Là....Cặp đó...phải...

Cả đám nữ nhìn cô chăm chăm.

-Không làm gì hết!

-Àyyyyy!!

-Gi mà thất vọng vậy?Chưa có thông báo của hiệu trưởng cơ mà.Chắc sẽ có thôi.Nghe nói đang thêm gì đó cho các cặp đôi nữa.

Sân trường..

Thầy Dũng nói cụ thể các vòng thi cho 30 bạn nam tham gia cuộc thi.

Vòng 1•Giọng hát tuyệt vời.

-Hát sao?

-Trường này ngoài Hoàng Quốc Bảo và Nguyễn Gia Huy thì không biết có ai hát hay không.

-Chưa chắc chỉ có hai người họ.

-Đúng rồi.

-Trường mình thiếu gì trai đẹp hát hay,giống tui nè!

-Chảnh vừa vừa.

Vòng 2•Vương miện của vua.

-15 thí sinh vào vòng tiếp theo sẽ thiết kế cho bản thân chiếc vương miện sang trọng,giống như của một ông vua.5 vương miện ưng với bạn giám khảo sẽ được lọt vào vòng cuối cùng.

Vòng 3•Cặp đôi hoàn hảo.

-Các em sẽ được chọn cô gái mà...

-Tụi em thích nhất đúng không thầy?!

-Đừng có lảnh chanh.

Thầy nhìn bạn nam vừa nói rồi cả đám bật cười.

-E hèm!...Thì như bạn đó nói...Đúng!Các em sẽ được chọn-

-Yeah!!!!

-Haiz..Cái đám này thật tình...

Đào Anh và Linh đi bộ về lớp.

-A!

-Gi vậy Đào?

-Tớ quên mất tớ phải đi mua điện thoại mới.

-Sao vậy?

-Hôm qua thằng em nó lấy chơi ai ngờ ném xuống dưới đất bể luôn.

-Ày.Ghê vậy?

-Bối...

-Giờ sao?

-Chiều đi mua chứ sao.

-Nhưng mà chiều Linh không có đi được với Đào đâu.

-Sao vậy?

-Linh đi học đàn.

-Vậy Đào đi một mình cũng được.

-Xin lỗi nha.

-Giờ đâu mà xin lỗi.Kệ đi.

-Hi.

Chiều..

-Bye Đào nha!

-Ừ!

Linh lên xe về.

Đào Anh dắt xe đạp ra ngoài.

-Này!

Đào Anh quay lại.

-Quốc Bảo?Anh đi học lại rồi á?

-Chứ không lẽ nằm bệnh viện hoài?Chán chết.Mà sao tôi gọi cô hoài không được?

-Điện thoại hư rồi.

-Hư?Này!Cô ăn ở sao mà để nó hư thế?

-Này!Anh nói vừa phải thôi chứ?

-Mệt quá.

Quốc Bảo ngồi lên xe đạp Đào Anh.

-Anh làm gì vậy?

-Leo lên.

-Nếu ai thấy thì sao?

-Lẹ lên.Cái đuôi của tôi đi theo bây giờ.

-Cái đuôi?

-Anh Bảo~!

Đào Anh quay lại.Không ai khác là Chi đang chạy đến đây.

-A!

Đào Anh leo lên xe ngồi.Quốc Bảo đạp nhanh.

-Này!Chậm chậm thôi chứ!

-Bám chặt vào!

-Cả đồng con gái nhìn kia.Ấy!Họ còn chụp lại nữa!Này!Anh không bị thiệt hại mà tôi bị đó!

-Mệt quá!

Đến chỗ xa trường rồi thì Quốc Bảo mới dừng xe lại.

-Học học học...

-Làm gì thờ như điên vậy?

Đào Anh hỏi Quốc Bảo.

-Chạy như vậy không điên mới lạ....

-Người ta nói là chạy chậm chậm rồi.Không chịu đâu.

-Bây giờ đi đâu?

-Anh xuống xe đi.Anh đâu biết đường.

Quốc Bảo bước xuống.Đào Anh nhích lên chỗ ngồi.

-À mà anh không về à?

-Lát nữa.Hôm nay bảo chú tới trễ rồi.

-Ồ....Anh đi theo tôi hả?

-Chứ sao giờ?!

-Biết rồi biết rồi...Lên.

Quốc Bảo ngồi lên xe.

Đào Anh cố gắng đạp.

-Người gì...mà...nặng..

-Này.Tôi nặng là do tôi có cơ bắp đó nha.

-Dạ..anh...hai...A!Đạp được rồi!

Đào Anh đạp đến chỗ bán điện thoại.

-Này.Cô có chắc là ở đây bán tốt không đấy.

-Tôi biết ở đây bán dở.Nên tôi mới mua mấy cái vài trăm nghìn thôi.Tôi không có đủ tiền mua mấy cái triệu như anh đâu.

-Mệt quá.

Quốc Bảo kéo Đào Anh lại xe.

-Này!Tôi phải vào mua chứ?!

-Tôi chờ cho.Lên xe đi.

-Hả?

-Lên nhanh.

-Nhưng..

-Không nhưng gì hết.Lên.

-.....Ừ'.....

Đào Anh lên xe.Quốc Bảo chở đến một nơi khác bán điện thoại.

-Đội ở đây đi.

-Hả?

Quốc Bảo đi vào.Đào Anh nhìn lên bảng tên cửa hàng.

GOG IPHONE

-GOG?Là tập đoàn của cậu ta cơ mà...Sao lại?...

Quốc Bảo bước ra.

-Nhìn gì thế?

-Ủa nhà anh là tập đoàn mà?Sao lại?

-Cái này ngày xưa là shop của mẹ tôi.Mẹ tôi bán ở đây.Bây giờ nhường lại cho chú tôi rồi.Cái đổi tên thành vậy luôn.

-À....GOG.....Hả?!Vậy ở đây...

-Không phải đâu.Điện thoại nào cũng giá vậy thôi.

Quốc Bảo đưa cho Đào Anh cái hộp.

-Giờ đây?Samsung Galaxy S5? Trời.Nghe nói cái này mắc lắm đó.Mà sao anh đưa cho tôi?

-Của cô đó.

-...

-...

-Hả?!Thôi!Không lấy đâu!!

-Cầm đi.

-Không!

-Nghe không?

-Thôi.

Quốc Bảo giật lại cái hộp.

-Một là lấy,hai là ném

-Ấy ấy....Lấy..

-Vậy mới ngoan.Cầm

Quốc Bảo lấy điện thoại ra nhắn tin cho ai đó.

Đào Anh nhìn điện thoại Quốc Bảo.

-Nhìn gì?

-Ủa?Của anh là...

-Giống cô.

-Sao lại giống tôi?

-Mệt quá.Xe tôi tới rồi.Mai gặp.

-À...Ừ...

Quốc Bảo xoa tóc Đào Anh.

-Cô đang ở thế giới nào vậy?

-Hả?.....Không biết nữa...

-Ngốc à?

Quốc Bảo vào xe hơi.

-...Điện thoại này...là cho mình thiệt hả?...

Đào Anh đạp xe về nhà thật nhanh rồi chạy lên phòng.

-Con nhỏ này thiệt!

Đào Anh vào phòng cầm hộp điện thoại lên.

-Thiệt hả...Cặp với hấn ta nữa...

...

-Á!Mình đang nghĩ gì vậy?!Ai có điện thoại này chắc cũng vậy thôi...Không cặp gì hết...

Đào Anh mở hộp ra từ từ..

-Đẹp thật đó...Mình phải đi mua sim..

Đào Anh chạy đi mua.

Lúc chạy vào nhà thì...

-Đào Anh!Con làm gì vậy?Có ăn tối không?

-Dạ không!

-Con nhỏ này...Hay là nó...yêu ai rồi?

Cạch.

-Sim..

Đào Anh cầm quyển sách nhỏ tìm cách bỏ sim vào.

5 phút sau..

-Mà...Mình có nên nhận không ta?....Gọi hấn thử...À mà khoan...Nếu mình làm vậy hấn sẽ biết số của mình mất...A..Linh.

Bíp bíp bíp...

-Alo?

-Linh hả?

-Ừa Đào mua điện thoại mới rồi hả?Ghê vậy.

-À...Mà số này là số của Đào đó nha.

-Ừa!...Khi nào Đào qua nhà Linh làm?

-À....cái đó...Để Đào hỏi mẹ.

-Ừ!Bye!

Nhà Quốc Bảo...

Cạch.

-Vừa gọi cho ai đấy?

-Anh hai?!Sao không gõ cửa?!

Cộc cộc.

Quốc Bảo bỏ tay vào túi dựa vào cửa.

-Chắc....Anh hai này thiệt là...Đào Anh gọi cho em

-Cho anh số đi.

-Hả?Sao anh không đi điều tra đi.Em không cho đâu!

-Ồ hay.

-Bleh!

Linh đứng dậy đẩy Quốc Bảo ra ngoài.

-Ra....

Rầm

-Con nhỏ này...Chắc tập tính Đào Anh bướng theo rồi..

-Anh Bảo~

Quốc Bảo quay qua.

-Em có làm nước cam cho anh nè. Uống đi.

-Thôi.

-Hả?Sao anh lại từ chối?

-Tôi không muốn uống

-Anh...

Chi đột nhiên ho mạnh.

-Này?Không sao chứ?

-Em mệt quá...

Quốc Bảo bế Chi lên vào phòng.

-Nghỉ đi.

Quốc Bảo quay đi nhưng bị Chi nắm áo lại.

-Anh.....Ở lại với em nha...

-.....Tôi bận rồi.

-Anh...

Quốc Bảo bỏ tay Chi ra đi ra ngoài.

-Quốc Bảo...Không lẽ anh đang nhớ tới nó sao?....Ngày mai...Cô sẽ chết với tôi...

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31

Trường...

Đào Anh dẫn xe vào thì Quốc Bảo giữ lại.

-A.Làm gì đấy?

-Số của cô.

-Hả?Số của tôi?

-Lẹ.Đưa điện thoại.

-Không thích đưa.

Đào Anh phớt lờ Quốc Bảo đi trước.

-Cô ta...

Quốc Bảo nắm tay Đào Anh lại.

-Gì nữa?

-Này.Cô ầm đầu à?Làm gì mà không lớn tiếng với tôi nữa vậy?

-Hả?...Câu hỏi anh hỏi tôi đáng lẽ tôi hỏi anh mới đúng.

-Gì?

-Về chuyện điện thoại....cảm ơn...

-Gì?Tôi không nghe?

-Cảm ơn...

-Hả?

Đào Anh lườm Quốc Bảo,nhón cằm lên gần tai nói.

-Cảm ơn.

Rồi Đào Anh chạy đi.

-Cô ta....

Lớp học.

"Tại hôm qua ngủ trễ quá nên không có tâm trạng nói chuyện với hấn ta ấy chứ.... Với lại cứ đứng sát như vậy...Tự nhiên tim mình cứ đập loạn cả lên..."

Đào Anh bước vào lớp suy nghĩ.

-Đào Anh?Sao vậy?

-À Linh....Gì đâu?Trưa nay đi ăn với tớ nha...

-Ừa!

Đột nhiên cả lớp réo lên.

-Á!

-Sao anh lại đến đây?

-Lần đầu tiên được ngắm như vậy...

Đào Anh và Linh nhìn theo.

-Quốc Bảo?

Quốc Bảo đi lại bàn Đào Anh.

-Đi.

-Hả?

-Theo tôi.

-A!

Quốc Bảo kéo Đào Anh ra ngoài.

-Giỡn đây?

-Đi theo tôi.

-Hả?

Quốc Bảo kéo Đào Anh ra cổng vào xe.

-Đưa tôi đến Nice Plaza.

-Dạ cậu chủ.

Đào Anh quay sang Quốc Bảo.

-Giỡn vậy?Đang trong giờ học mà?Vớ lại...

Đào Anh nhìn xuống tay...

-Bỏ tay anh ra đi....

-Không thích.

Quốc Bảo chống cằm nhìn ra ngoài cửa sổ.

-Anh...

-Đã nói là tôi không thích bỏ tay ra mà.

-Nhưng...

Quốc Bảo nhìn Đào Anh cười.

-Tôi đánh dấu cô rồi.

-H..Hả?Là sao?

-Nào cô ngăn thế?Không hiểu là đúng

-Anh...

-Ngồi im đi.Từ đây đến Nice Plaza còn xa.Muốn chớp mắt tí cũng được.

-....

Đào Anh từ từ ngủ.

Đến nơi.

-Dậy!Con heo kia!

-A!!

-Tới nơi rồi.

-Tới rồi-

Đào Anh bước ra ngoài.

-S...Sao mà nó...lớn....

-Đi!

Quốc Bảo nắm tay Đào Anh đi vòng vòng.

Nào là đến chỗ bán áo,chỗ bán quần,...

Giày NIKE...

-Lấy đôi này đi!

-Thôi đôi này!

-Đôi này đẹp hơn!-Quốc Bảo cố cãi.

-Thôi thích đôi này.

-Mệt quá đi mất...

Quốc Bảo lấy một đôi hết đôi Đào Anh cầm trên tay rồi giờ lên.

-Được chưa cô nương?

-Hi.

-Chị ơi.Gói em.

Trong lúc tính tiền chị mỉm cười.

-Hai em hộp đôi thiệt đó.

-A-

Đào Anh có lên tiếng.

-Cảm ơn chị.

Quốc Bảo bịt miệng Đào Anh lại.

~@%/#*\$&!!

Chị nhân viên nhìn Đào Anh mỉm cười.

Tính tiền xong.

-Đi!

-Đi đâu nữa?Không quay lại học à?-Đào Anh hỏi.

-Không.Lại đây.

-Đâu nữa?

-Mua áo.

-Hả?

Sau một hồi lâu....

-Về được chưa?...Mệt quá...

-Đi về.

-Yeah!!!...Mà về đâu?

-Nhà tôi.

-Hà?

Nhà Quốc Bảo.

-Chào mẹ!

-Ừa con sa-

Mẹ Quốc Bảo đứng sững.

-Cháu chào bác...

-Đào Anh?Sao ch-

-Con nhờ cô ấy cầm đồ giúp con.

-À....Vậy thôi..Hai con lên phòng đi...Mà...còn trường?

-Con xin nghỉ hôm nay rồi ạ.

-Vậy hả...Ừa.

Quốc Bảo đi lên lầu.Đào Anh cúi chào mẹ Quốc Bảo rồi chạy lên theo.

Cạch....

-Á!Giường!

Đào Anh nhảy lên giường.

-Này!Giường tôi mà!

-Ấm quá.....

-Haiz.....

-À!

Đào Anh ngồi dậy.

-Gì vậy?

-Anh....Lúc chị nhân viên nói...

-Đúng đó.Tôi nói cảm ơn.

-Ý..ý anh là sao?

-Tôi thích cô.

-....

Đào Anh "đóng băng"

-Này...Cô thành đá luôn rồi à?

-A...A...A...

-Sao thế?

Quốc Bảo càng ngày càng gần.

-Ha ha ha!!Anh giỡn hay thiệt!Đau bụng quá đi mất!

-??

Quốc Bảo nhìn khó hiểu.

-Cô nói gì vậy?Tôi giỡn?

-Ha!

-Nãy giờ tôi có giỡn đâu.

-A....vậy...

-Ừ.

Cạch.

-Hai người....

-Chỉ?!

Chi mở cửa.

-Hai người...Tại sao?...Hộc..Kh...khó thở....

-Chỉ?!

-Gi vậy-Chỉ!

Mẹ Quốc Bảo thấy.Gọi cho bệnh viện.

-Quốc Bảo!Con bế Chi xuống đi!

-D..Dạ!

Mẹ Quốc Bảo đột nhiên nhìn qua Đào Anh.

-Cô...thất vọng về cháu quá Đào Anh à...Lát nữa cô sẽ nói chuyện với cháu.

-Cháu...

Cạch.

Soạt.

-Tại sao?....Chuyện này lại xảy ra chứ?...

Quốc Bảo lên xe đến bệnh viện cùng Chi.Còn mẹ Quốc Bảo lên phòng Chi lấy đồ.

-Cháu...

-Cháu đừng nói chuyện với cô nữa...Cháu cần bao nhiêu tiền?Nói đi.Cô sẽ đưa.Chi cần cháu tránh xa Quốc Bảo ra cho cô.

-Cô..hiều lắm r-

-Hiều lắm?Thế thứ mà cô nghe là giả sao?Tại sao cháu lại làm con của cô yêu cháu chứ?

-Chuyện này..

-Từ ngày mai...Cô không muốn thấy mặt con nữa.Với lại...Cô đã chuẩn bị một lễ cưới cho Quốc Bảo rồi.

-Cưới...?

-Cô dâu chính là Chi đó.

Đào Anh không cất nên lời.Mẹ Quốc Bảo bỏ đi.

-Hắn ta sẽ cưới sao?.....

Tối hôm đó.

Quốc Bảo đi về.

-Tôi về rồi này.

-Cậu chủ cần gì không ạ?

Đào Anh hỏi.

-Gì thế?Muốn nói gì à?

Quốc Bảo nhìn Đào Anh.

-Nếu không có gì.Chúc cậu chủ ngủ ngon.

-Này!

Đào Anh hất tay Quốc Bảo ra.

-Đừng đụng vào tôi.

-Cô....

-Tôi...xin phép...

-Cô ta....

Sáng hôm sau.

Cộc cộc.

-Cậu chủ ơi.Đến giờ đi học rồi.

Quốc Bảo ngồi dậy,mở cửa ra.

-Cô là ai?

-Tôi..

-Nghe giọng cô thì tôi đã biết không phải là Đào Anh rồi.Chưa có quyền của tôi thì cô không được gọi là "cậu chủ".Nói đi.Đào Anh đâu?

-Tôi....

Phòng mẹ Quốc Bảo.

-Đây là vé đi Mỹ.....

-Ý cô là..

-Đúng.Cô muốn cháu đi xa Quốc Bảo ra...

-Cô...Nhưng...

-Chuyện này...Ba của Quốc Bảo mà biết thì..Cô lần cháu chết đấy....Đi con nha...

Rầm rầm!

-Mẹ!Đào Anh đâu?!

Đào Anh quay về phía cửa.

-Quốc Bảo...

-Cháu đừng ra...Vì tương lai của Quốc Bảo...Cháu làm giúp cô nhé...

-.....

Đào Anh nhìn mẹ Quốc Bảo,rồi gật nhẹ...

Mẹ Quốc Bảo bấm điện thoại vài cái...

-Mấy người là ai?Buông tôi ra!

Phía ngoài cửa tiếng Quốc Bảo giằng co...

-Quốc Bảo....

-Ba của Quốc Bảo nè...Cháu nói chuyện đi...

Đào Anh cầm điện thoại đưa lên tai.

-Cháu là Đào Anh.

-Bác đã chuẩn bị máy bay rồi.Khoảng 2 giờ...Cháu sẽ lên..

-...Dạ....

Đào Anh đưa điện thoại cho mẹ Quốc Bảo.Rồi chạy ra ngoài.

-Hức...hức...Mẹ à...Con làm sao đây....

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

Cộc cộc.

-Cô đã nói với mẹ cháu rồi....Mẹ cháu sẽ đi với cháu luôn...

-....

-Mẹ cháu đến rồi này...

Cạch.

-Đào Anh...

-Mẹ....

Cạch.

-Về chuyện này....Con...

-Không sao đâu....Ba con....Sẽ tìm cách mà...

-Ba đâu mẹ?

-Ba đang ở ngoài....Gần 2 giờ rồi..Đi thôi

-Tại sao...Mẹ đồng ý?....

-Đào Anh à.....

-Con không muốn đi...

-Đào Anh!

-Mẹ à?!

-Con phải đi...

- Tại sao?!

- Mẹ không muốn mọi người biết con không phải là Đào Anh....

- Không phải?... Ỗ mẹ... Con không được nhớ về quá khứ của con sao? Tại sao một đứa trẻ được nhận nuôi lúc 6 tuổi không thể nhớ-

"Đầu mình..."

"Đau..."

"Hứa nhé! Hoàng Quốc Bảo! Chúng ta sẽ luôn chơi với nhau đến lớn!"

"Ừ! Tớ hứa!"

"Gì thế này...."

- Ừm....

- Dậy rồi à?

Đào Anh mở mắt...

- M..Mấy người là ai? Tôi đang...

- Cô hiện đang trên máy bay. Vì ông chủ sợ cô chạy trốn nên đã bảo ba mẹ cô ở hàng phía sau rồi.

- Gì chứ...

- Cô chưa biết à?... Ông chủ máu lạnh hơn cậu chủ nhiều đó.

- Gì nữa đây.... Trên máy bay... Nhức đầu quá đi mất.

Trường...

- Cậu Hoàng Quốc Bảo hãy trả lời câu b.

Thầy gọi Quốc Bảo.

Quốc Bảo nhăn mặt đứng dậy ra khỏi lớp.

- Cái cậu này....

Hải thấy vậy cũng đi ra ngoài.

- Ồ... Hay thiệt....

Hải chạy theo Quốc Bảo.

- Này! Mày sao vậy?

- Đào Anh bị ba đưa đi rồi.

- Hà?

- Đi gọi Linh đi. Gặp tớ ở kho trường.

- À... Ừ.

Hải chạy xuống lớp Linh.

- Linh! Ra đây!

- Hải?

- Lẹ đi! Không có thời gian đâu.

- Hà? Bây giờ sao?

Hải bực quá chạy vào lớp nắm tay Linh kéo ra ngoài.

-Gi vậy?!

-Đào Anh bị ba Quốc Bảo đưa đi rồi.

-Đưa đi? Là sao?

-Đưa đi rồi!

-Đi đâu?

-Sao em hỏi anh, đến Quốc Bảo còn không biết nữa là....

-Đào Anh....

Quốc Bảo chạy về nhà.

-Hộc hộc....

-Cậu chủ....

-Bác cho cháu vào đi.

-Vâng.

Kết.....

-Ba!

Quốc Bảo chạy vào nhà. Ba Quốc Bảo đang ngồi trên ghế.

-Ba!

-Con im lặng đi. Ôn quá.

-Gi? Sao ba lại đưa Đào Anh đi?

-Một đứa con gái dạy dỗ người con trai sắp thừa kế tập đoàn GOG chắc chắn là có ý đồ.

-Ý đồ? Ý ba là...Đào Anh....Sẽ có ngày lấy hết gia tài? Ý ba là vậy sao?

-...

-Gi chứ?... Là thật à...

-Ta không cho một người như con cưới một người như thế! Con xứng đáng có Chi!

-Nhưng con có vui không?!

-Ta không quan tâm!

-...

Quốc Bảo chạy ra ngoài gọi điện.

-Cậu chủ?

-Anh quay lại cho tôi! Nhanh lên!

-Nhưng ông chủ...

-Tôi có quyền đuổi việc anh đi! Máy người là ai? Buông tôi ra!

Ba Quốc Bảo đứng khoanh tay nhìn.

-Ngày mai...Tiến hành đám cưới đi.

-Hả?Minh à?!

-Tôi không muốn chậm trễ thêm tí nào nữa.

Quốc Bảo bị đưa lên phòng nhốt lại.

-Bực cả mình...

Cạch.

-Gù nữa?

-Tôi phải tịch thu tất cả điện thoại của cậu chủ.

-Gi....

Mấy người đó vào phòng lục soát tất cả.

-Ra ngoài....

-....

-Tôi bảo tất cả ra ngoài!!!

Quốc Bảo đứng dậy đánh một người.

-Tôi bảo ra ngoài!

Người đó rút trong túi một cái khăn nhỏ bịt mũi Quốc Bảo lại.

-Mẹ à....Sao mẹ lại đồng ý chứ?

-...

-Mẹ à?!

-Tại họ....Nói là nếu mẹ không đồng ý,hoi sẽ mang con đi bất cứ lúc nào..Mẹ xin lỗi....

-Mang con đi bất cứ lúc nào?...

-Con...nghĩ đi...

Trường...

-Ảnh đi mất sao?

-Ừ!Nghe đồn là vậy.

Chị nói chuyện với Thu.

-Thầy có la dụ điện thoại không?

-Thì thấy đó!Nghỉ 3 ngày.

-Mày làm việc sơ sài quá đó!

-...

-Sắp tới cuộc thi rồi.Lo mà chuẩn bị đi.

-Mày tính làm gì?

-Đổ hết tội lên đầu Đào Anh.

Đào Anh đứng dậy.

-Cô muốn đi đâu?

-Tôi đi vệ sinh mà cũng không được sao?

-Tôi sẽ đứng ở ngoài đợi cô.

Lúc người áo đen đó đứng dậy thì bị ngăn lại.

-Anh nghỉ đi.Tôi sẽ đi với cô ấy.

-Được thôi.

Là một người khác...Nhưng...Vóc dáng này...

Đào Anh đi vào nhà vệ sinh.Khoá cửa lại.

-Bây giờ làm sao làm cho cái máy bay loạn lên mới được?

Cộc cộc

-Hả?...Ai vậy?

-Tớ nè.

-Ai?

-Duy.

Duy?Cậu con trai thích đá banh?

Cạch.

-Duy?Sao...

-Tớ đã vô tình nghe lén được cuộc nói chuyện của ba Quốc Bảo với mấy người kia ở sân bay lúc tớ đi tiễn ông ngoại.Thế nên tớ hiểu mọi chuyện xảy ra.Đây.

-Áo?

-Đây là bộ đồ tiếp viên hàng không.Mặc vào rồi sao đó chạy ra phía kia có cửa ghi là "Phòng nghỉ".Ở đó có một số tiếp viên khác.Tớ cũng đã báo với họ rồi.An tâm.

-Cậu...

-Mặc vào lẹ lên.Sao đó tớ sẽ cho...

15' sau.

-Học học...Cô ấy!!

Mấy người áo đen nhìn lại.

-Cô ấy biến mất rồi!

-Hả?!Cậu nói cái gì?!

-Tôi đứng ở ngoài...Nhưng thấy cô ấy lâu quá.Nên đã vào trong gõ cửa.Lần thứ nhất,cô ấy đã phản hồi bằng cách gõ lại...Nhưng lần thứ hai thì...

Duy lắc đầu.

-Làm sao?Quay về nhanh lên!Phải báo cho ông chủ!

-V..Vâng!

-Mấy người kia đi lục soát mọi nơi đi!

-Vâng!

Họ lục tất cả mọi nơi.

-Tôi sẽ vào phòng nghỉ.

Duy nói.

-Khoan!

-Vâng?

-Anh đi tìm chỗ khác đi.Phòng nghỉ để Hoàng làm.

-Vâng.

Cạch.

-Tôi sẽ soát tất cả mọi nơi trong đây.

Mấy nữ tiếp viên ngồi dậy.

-Gì vậy?...

-Có gì sao?

Người áo đen nhìn tất cả các cô gái trong phòng.

-Cô kia!Sao chưa ngồi dậy?!

-...

-Này!

-...

-Cô là Trần Đào Anh phải không?!

Người đó bước lại kéo chắn ra.

-Ừn...Gì vậy?

-K...Không...phải?

-Anh làm gì vậy?Lạnh quá đó....

-T..Tôi xin lỗi!

-Trả chắn cho tôi đi..

Mấy nữ tiếp viên nhìn nhau.

-Cô ấy tên là Tuyết mà...Trần Đào Anh đâu ra cơ chứ?

-Đúng rồi đó...

Cạch.

-Phù...Cảm ơn mấy chị nha.

-Không có gì em nè.Mà bé...Em lấy đâu ra cái mặt nạ tuyết vùi đó vậy?...

-Hi.....

-Mặc vào lệ lên.Sau đó tớ sẽ cho cậu cái này.

-Mặt nạ?

-Ừ.

-Nhưng..

-Không còn thời gian đâu.

-Cô ấy biến mất rồi ạ!

-Hả?!Mấy cậu làm ăn kiểu gì vậy?!

-Chúng tôi xin lỗi!Khoảng 30' nữa chúng tôi sẽ đáp xuống ạ!

-Mau lên cho tôi!

-Vâng thưa ông chủ!

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33

-Làm sao cô ấy có thể biến mất được?

-Chúng tôi xin lỗi ông chủ!

-Biến đi ngay.

-...Vâng!

Đào Anh đi ra khỏi máy bay gửi đồ cho mấy chị rồi gọi điện cho Linh.

-Linh hả?

-Đ..Đào Anh?Nhưng..

-Tớ trốn ra được!Bây giờ cậu đang ở đâu vậy?

-Cậu chạy đến nhà tớ đi.Tớ sẽ đợi ở cổng sau!

-Ok!

Đào Anh chạy đến đó thật nhanh.Ném cả đôi giày mình đang mang.

-Linh!

-Cô là ai?

-Tớ.

Đào Anh mở mắt nạ ra.

-Đ...Đào Anh!

-Tớ nè!

-Ai đó!

Đào Anh và Linh quay lại.Mấy người áo đen đó bắt hai người vào phòng ba Quốc Bảo.

-Ra là cô ở đây.....Linh!Về phòng!

-Ba à!Ba đâu có như vậy?!

-Với một người xin vào làm người hầu thế mà lại yêu Quốc Bảo thì phải nhất định có ý đồ.

Đào Anh nhìn ba Quốc Bảo.

Rầm!

-Ta phải nói chuyện với cháu.

-...

-Cháu muốn gì?Nhà?Tiền?Căn hộ riêng?Nói đi.

-Cháu không muốn gì cả....

-Thế sao cháu lại yêu Quốc Bảo?

-Bác à....Cháu đã lớn rồi...Cháu cũng phải có lúc muốn một bờ vai ấm áp chứ....

-Lừa dối!

-Đó không phải là lừa dối đâu bác....là tình yêu đó...

-...

-Lần đầu tiên cháu gặp Quốc Bảo là ở công trường....Nơi đó cháu đã bắt cần lao vào Quốc Bảo...Khiến cho cậu ấy nổi giận.Thật sự lúc đó cháu đã nghĩ "Sao lại có người như thế chứ?".Nhưng càng về sau....Cháu có cảm giác kỳ lạ...

-Ta không rảnh hơi để nghe câu chuyện tào lao ấy!

-Nhưng bác à.....cháu đã nhớ ra rồi...Cháu tên Hà Minh Tuyết Mai...Con của Hà Thị Dung và Minh Bảo Tuấn.

-Anh Bảo ơi!Ra đây uống trà nè!

-Ừ!

-Ngon không?

-Dở quá đi!

-Ủa?Sao kỳ vậy?Ngon mà?!

-Anh nói giỡn ấy!Hihi!

-Oa oa oa!

-Mai sao vậy?

-Con Pi bị chảy máu rồi!

-Pi?

-Con cún của Mai...

-Nó bị gì vậy?

-Mai không biết nữa...

-Để anh chữa cho.

-Oa!Anh Bảo hay quá!

-Mai ơi!Về thôi con!

-Dạ!

-Ông...ông chủ?!

-Hôm nay không thấy Mai nữa nhì?

Bùm!

-Lừa?Nhà Mai mà?Mai!Mai ơi!!!Mai!

- Cậu chủ! Nguy hiểm!

- Không được! Mai ở trong đó!

- Anh hai! Đừng mà!

- Linh buông anh ra!

- Anh hai!

Tút.....tút.....tút.....

- Ba tôi không sao chứ?...

- Ba của cậu đã ở trạng thái an toàn rồi. Không sao đâu.

- Tôi có thể...

- Cậu vào đi.

Quốc Bảo và mẹ Quốc Bảo đi vào..

- Minh à.....Sao vậy chứ,....

-...Q...Quố....

Quốc Bảo bước lại nắm tay ba.

- Từ...trước đến...giờ....ba...luôn làm theo....ý..., mình....ba...xin lỗi...con...

- Ba.....mệt rồi...ba nghỉ đi....

- Ừm.....

Cạch.

- Ba anh sao rồi?

- Ừm....không sao rồi.

- A...nhẹ nhõm thật....

Soạt.

- Này....

- Tôi nhớ cô.

-...Ừm....tôi cũng vậy....

....

- Oa....lại sắp phải thiết kế vương miện rồi....Oáp....

- Sắp toét cái miệng luôn rồi.

- Ày! Anh im đi.

- Cô đó.

- Sao?

- Ủa? Sao thoát ra được vậy?

- Hi....Tự dưng nhớ Duy quá...

- Hả? Sao đi nhớ Duy mà không đi nhớ Hoàng Quốc Bảo đẹp trai này chứ?

-Bleh!Kệ tui!

-Cô...

-Ha ha!Mà ba anh sao rồi?

-Đỡ rồi...

-Ừm....Vậy hai tụi mình

hôn

-Eh...eh...eh....

-Bộ nhớ nhau không được hôn à?

-Eh...eh....

-Mặt cô đỏ như mông khi rồi kia!

-Anh...đồ đáng ghét!!!

-Hi!Mẹ em kia!

-Hà?Mẹ!

Đào Anh chạy lại mẹ ôm

-Mẹ!

-Mẹ tưởng con biến mất rồi chứ?!

-Bạn con đã giúp con ra đó!

-Vậy hả....Về nhà thôi con.Ba con đang đợi ở ngoài đó đó.

-Dạ!

Đào Anh quay lại vẫy tay Quốc Bảo.

Quốc Bảo mỉm cười.

Trên xe.

-Lúc này...con nói...con đã nhớ hết rồi...

-Dạ....con nhớ rồi....

-Vậy con...

-Là Trần Đào Anh!Con gái của mẹ!

-Nhưng...

-Hề?Vậy là mẹ không chịu à?

-Sao mà không chịu được chứ?

-Hi!A~Buồn ngủ quá.

Trường....

-Oa!đây là bản thiết kế của Linh á?

-Ừm!Của Đào Anh đâu?

-Đào Anh có biết vẽ đâu?

-Ầy!Sao thi?

-Vậy mà có người đăng ký giùm Đào Anh.

lờm lờm

-Xin lỗi mà.Hi.

-Uishh!Không muốn thi đâu.

-Lỡ đăng ký rồi...

-Không thi!Được rút lại mà?

-Không biết nữa.Từ trước đến giờ chưa có ai rút cả.

-.....Kệ!Tớ đi gặp thầy hiệu trưởng.

-Đào Anh!...Haizzzz

Đào Anh đi nặng nề lên cầu thang.

-Ê!

-A!

-Đi đâu vậy?

-Quốc Bảo?À...Tôi đi rút lại giấy thi.

-Rút lại giấy thi?

-Ừ!Không muốn thi.

-Ầy.Không muốn học lớp đặc biệt à?

-Lớp đặc biệt?

-Ừ!Nếu thắng thi học lớp đặc biệt đấy.Hiện thi đang có tôi,Hải là bên phía con trai.Phía con gái thì có Chi và Linh nhưng Linh vẫn chưa muốn học.

-À...bởi sao không thấy Chi nữa...

-Vậy có rút không ngốc?

-....Ồ mà....Rút mệt môi lắm...rút chỉ nữa...Oáp!Lại đang buồn ngủ...Thôi.Khỏi rút...

-Ha ha!

-Cười giê?

-Đúng là ngốc!

-Này này!Nói nữa là biến nha chưa?

-Này này.Nói nữa là biến nha chưa?

-Anh nhái tôi đó hả?

-Anh nhái tôi đó hả?

-Anh...Ghét!

-Này này!Giận thiệt hả?

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34

Cả trường bàn tán xôn xao...

-Sao lại là nó chứ?

-Nhưng buổi đó nó cũng được mà?

-Đáng lẽ Đào Anh phải hạng nhất.

Đào Anh bước vào trường.

-Hôm nay được đến lớp đặc biệt rồi.

-Tính đứng đó luôn à?

-Gia Huy?

-Kể từ cuộc thi thì không thấy cô nữa nhỉ?Sao rồi?

-Cũng bình thường.

-Vào lớp đặc biệt thì lo học đấy.

-Nhưng mà cậu lớp 12 mà.Sao lại học chung?

-Ngốc à?Sẽ có lớp riêng chứ.

-à...Vậ-

Đào Anh bị nắm kéo đi.

-Ai?Q..Quốc Bảo?

-Em làm gì thế?Với hấn?

-Chủ là hỏi chút chuyện mà.

-Chuyện?Hỏi anh cũng được mà?

-Thế anh có bạn gái chưa?Bạn gái anh đứng ở đây nè?Hỏi chi nữa?

-O...

-Mệt quá.Đi vô lớp.Bye Gia Huy nhé!

Cầu thang...

-Anh vào lớp đi.Lớp anh phía kia mà?Sau cứ bám theo tôi hoài thế?

-Rồi sao?

-Anh đang buồn đấy à?

-Mệt cô nương quá.Vào đi.

-Bye nha.

Trưa....

-Anh có chuyện này muốn nói.

Quốc Bảo đi với Đào Anh.

-Hả?

-Sắp tốt nghiệp rồi.Lại sắp xa trường.Em thì phải học thêm một năm nữa mới được gặp anh mà?

-Ừm....Thế nên anh phải đợi em đó.

-Hừm?

-Đợi em tốt nghiệp xong,sau đó chúng ta có thể đi chơi nhiều hơn,gặp nhau nhiều hơn,cười với nhau nhiều hơn nữa!

-Ừa!Sắp thi rồi.Cô lên đó!

-Ừm!

-Hứa!

-Hứa!

Đào Anh và Quốc Bảo lên lớp nói chuyện với nhau.

-Cặp đôi của trường mình đó!

-Dễ thương chết mất!

-Sướng quá đi.

Đào Anh nhìn vào điện thoại.

-Giày đẹp ghê....

-Đâu?

Quốc Bảo hỏi.

-Nè.Muốn mua mà có biết chỗ nào đâu.

-Thôi đừng mua.

-Hả?

-Em mang đôi đó vào là...xấu lắm luôn.

-Hả?Anh nói gì vậy?

-Anh phải về lớp rồi.Bye.

-Anh.....Đáng ghét.

Tan học....

-Ê!

Đào Anh quay lại.

-Kiếm tui làm gì?Có quen hông?

-Đi.

-Đi đâu?!

Quốc Bảo kéo Đào Anh vào xe.

-Gì vậy?

-Chờ đi rồi biết.

-Đang về nhà mà....bực mình.

Xe chở Đào Anh và Quốc Bảo đến tiệm giày.

- Dẫn tui đến đây làm cái gì?

- Mua giày.

- Ủa có người nói tui mang xấu mà.

- Đói ở đây đẹp hơn chứ!

- Thiệt hả?

- Chọn đi.

Đào Anh và Quốc Bảo vào quán cà phê.

- Thích ngắm giày cặp đến vậy à?

- Đây là lần đầu tiên mà? Pháo ngắm chi đã mắt chứ!

- Ngốc quá cô nương ơi!

- Vậy mà có người yêu tôi.

-

- Sao vậy? Sao mặt cậu...

- Hôm nay... tụi mình chia tay đi.

- Há?... Cậu giỡn hả? đang chọc tôi cười á? Hô hô không dễ đâu!

- Không... Anh nói thiệt. Mình chia tay đi.

- Anh đừng giỡn mà... không vui đâu.

Quốc Bảo gục mặt xuống đứng dậy đi ra ngoài.

Đào Anh ra mặt khó hiểu rồi chạy theo.

- Quốc Bảo?! Anh sao vậy? Tại sao lại chia tay với tôi? Nói đi. Tôi làm gì sai hả?

- Không có.

- Vậy thì tại sao?

- Tụi mình chia tay... Do tôi chán cô. Vậy thôi.

- Anh...

Tách... tách...

Đào Anh nắm tay Quốc Bảo lại. Từ trên xuống dưới của cô ướt sũng.

- Dừng đi mà....

Quốc Bảo nhìn Đào Anh, cởi áo khoác ra khoác cho cô.

- Ngày mai tôi không đi học... Dừng tìm tôi.

Quốc Bảo gạt tay Đào Anh ra. Ánh mắt anh lại lạnh như lần đầu tiên hai người gặp nhau.

- Anh... là đồ đáng ghét... Tôi không muốn gặp lại anh nữa.... Hức...

Đào Anh chạy về nhà.

- Đào Anh?! Sao người con ướt sũng thế này?

-Mẹ...Mẹ!

-Con sao vậy?!

Đào Anh khóc nức nở trên vai mẹ.Ngày hôm qua....Ngày hôm qua...Là kỷ niệm hai tháng hai người quen nhau..

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

Một buổi sáng bình thường.Đào Anh đi xuống.

-Chào buổi sáng mẹ!

-C...Chào con..

-Con trễ rồi.Con đi nha!

-Ừ...Nhớ mua đồ ăn sáng!

Đào Anh đạp xe đến trường.

Cạch.

-Đào Anh!

Đào Anh quay lại nhìn.

-Sáng giờ tớ không thấy Linh đâu cả?Cậu ấy đâu rồi?

-Tớ không biết.

Đào Anh đi lại bàn ngồi bình thường.

-Ủa?Nó sao vậy?Bạn nó mất tiêu mà nó bình thường vậy á?

Rầm!

-...

-Cô...đã dẫn Quốc Bảo đi đâu rồi?

Đào Anh nhìn Chi.

-Tại sao...Sáng giờ tôi không thấy?!Hà?!Đến lớp cũng không có!Là sao?!

Đào Anh đứng dậy.

-A....Ra là vậy..Dù đã biết lúc đó tôi là bạn gái.....Mà vẫn đi theo anh từng ngày à?

-Cái gì?Cô nói chuyện cho rõ ràng đi!

-Tôi và anh chia tay rồi.

-....

Bầu không khí lớp học im lặng.

-Hà?Cô...

-Đúng rồi đó.Cô buông tôi ra đi.Sắp đến giờ thi rồi.

Chát!

-Cô....Là đồ ác quỷ!Ảnh đi như vậy chẳng phải ảnh buồn lắm sao?Tại sao cô lại chia tay ảnh?!Tại sao?!!Trần Đào Anh kia!!

Hiểu lắm...

-Tại sao?!!!

Tất cả là tại mình ư?....Ai đã chia tay ai...

Reng!!

-Các em nộp bài thi lên nào!

-Chào thầy chúng em về!

-Ừ ừ. Về nhà ôn bài mai thi đi!

-Dạ!

Đường hôm nay vắng quá....Tối nữa...

-Ừ!

-Gia Huy?

-Sao mặt cô tối sầm vậy?

-Gì đâu trời.

-Làm bài thi được không?

-Được!Nói chung thì cũng dễ.

-Ế!!Thiệt á?Tui thấy khó mà.

-Mệt quá~Đi ăn kem đi.

-Khoan,tôi đang đợi một người.

-Ai vậy?Bạn gái à?

-Ừ.

-Thiệt hả?Cậu đã có bạn gái rồi sao?

-Ừ!Một cô gái dễ thương hơn cô rất nhiều đó!

-Ày...Đúng là.

-Anh Huy !

Gia Huy và Đào Anh quay lại.

-Anh đợi lâu không?Tại hôm nay em phải đi học phụ đạo...Mà chị này là ai đấy?

-À...Bạn anh.

-Không phải anh đang bắt cá hai tay đấy chứ?

-Đâu có!

-Chị tên là Đào Anh.Là bạn của bạn trai em.Chị cũng muốn làm quen với em quá mà giờ chị phải đi về rồi.Bữa sau gặp em nhá!

-chào chị!

-Ừ!Hai người đi chơi vui về nha!

Đào Anh lấy xe đạp đến công viên một mình.

-A.....Buồn ngủ quá.....Linh này...Còn không biết gọi cho mình một tiếng nữa.Bực mình!...về nhà thôi..Đói bụng quá..

1 năm sau...

-A....Đào Anh thi được không?

-Cũng được...À mà Hân này...

-Hửm?

-Hình như trong giờ thi tớ thấy Chi phao bài đó.

-Hế...Thôi kệ nó đi,để thầy cô bắt nó chứ tội mình bắt cũng không làm được gì đâu.Mà....Đào Anh tính thi vào trường nào?

-Trường nào hả...

Nhắc mới nhớ.....Đào Anh đã lên lớp 12 rồi...Phải thi vào đại học.

Mấy ngày sau.

-Chào mẹ,con mới về.

-Con lại đây.Lại đây.

Ba kéo Đào anh vào.

-Gì vậy ba?Sao hôm nay ba về sớm vậy?

-Ba có tin vui cho con.

-Tin vui?Là sao vậy mẹ?Từ trước đến giờ con chưa nghe ba nói cái này bao giờ hết đấy.

-Thì con cứ nghe thử đi là biết chứ gì.

Đào Anh nhìn ba.

-Bầm vua,vua cứ nói ạ!

-Ta đây muốn đưa cho ngươi...

Ba Đào Anh để lên bàn.

-Miễn chi phí học đại học tại Golden 1 năm..B..Ba giỡn hả?

-Hê hê...

-Nhưng mà...Trường này bên Mỹ mà?

-Ba biết chứ.Con thi vào trường này mà.Đúng không?

-Nhưng con không biết là có đậu hay không nữa.

-Có điểm rồi sẽ biết ấy mà.

-Trường này....Giành cho kẻ giàu đó ba.

-Ba biết chứ.

-Con có thể vào sao?

-Hai cha con này.Chắc con vẫn lo điểm đúng không?

-Dạ.Phần lớn là vậy.

-Con..Đậu rồi!

-...Dạ?Đậu rồi ạ?

-Ừa đậu rồi!Cô con đã list ra các trường mà con có thể vào.Trong đó có Golden.

-Nhưng mà...cái giấy đó...Ba lấy đâu ra?

-À...Ba đã trúng thưởng ở công ty đó.

-Thật sao?Vậy là con được đi rồi đúng không mẹ?

-Ừ!

Đào Anh ôm ba mẹ cười vui vẻ chạy lên phòng.

-Áy...đã quá đi...Qua Mỹ đấy!...Vậy thì phải ôn Anh Văn thêm rồi.

Trường...

Đào Anh nói chuyện với Hân.

-Thật á?Cậu phải đi hả?

-Ừ.Là ước nguyện của tớ nữa.

-Thế tớ đi cùng với.

-Được không đó?Chi phí đâu rề.

-Hôm qua mẹ mình cũng bảo qua bên đó học đi.

-Thật hả?Vậy qua đi.Cho tớ có người bạn đồng hành.

-Đề tớ bảo mẹ.Mà khi nào cậu đi?

-Chắc chủ nhật tuần này nè.

-Ồ....Vậy thì chắc có thời gian...

-Hôm nay thứ sáu rồi đó ông.

-Biết rồi..Vào lớp đi.

-Tan học gặp nha.

-Ừa!

Đào Anh vào lớp học.

-Nó tới kìa.Về chỗ lẹ.

Đào Anh ra mặt khó hiểu.Vẫn đi về bàn.

-...Ai...vẽ đây?

Trên bàn cô là những hình vẽ và lời nói bảo cô biến khỏi ngôi trường này càng nhanh càng tốt.

-Tôi hỏi ai vẽ đây?!!

-Lớp mình có con nhỏ tự kỷ kìa?!!

-Ai vẽ đâu trời?!

-Nó tự vẽ á!Ha ha!

Đào Anh không la nữa.Vẫn ngồi xuống nhưng không ngờ...ghế cubgx bị hư.

Rầm

-Haha!

-Trời ôi!

-Ui.....

Đào Anh đứng dậy nhìn mọi người.

-Còn gì nữa không?

-Hả?Nó nói gì vậy?Tự nó làm mà?Hô hô.

-Các em làm gì đó?!

-T..Thầy...

-Cô hãy vào đưa Đào Anh về phòng y tế đi.

-Vâng.

Đào Anh được mang xuống phòng y tế.

-Ui...Lần nào cũng là em hết nhi..

-Em là Đào Anh phải không?

-Vâng.

-Lớp 12 rồi.Thế nào cũng sẽ có mấy chuyện này thôi.Sắp ra trường rồi thì đỡ đó.

-Vâng....

-Được rồi đó.Vết thương không nặng đâu.Em về lớp đi.

-Cảm ơn cô.

-Ừa.

Đào Anh dùng thang máy lên lớp.Trong đó,cô gặp hiệu trưởng và một người khác.

-Chào thầy.

-Ừ.

Đào Anh vẫn đứng.Thầy nói chuyện với người đó.

-Thế là trường mình có 4 học sinh vào Golden sao?

-Vâng hiệu trưởng.

-Tên?

-Là...

Ding.Đào Anh bước ra ngoài.

-Là?

-Hoàng Gia Linh,Hoàng Quốc Bảo....

Dạo này mình viết ngắn hơn và lâu đăng hơn những lần trước nhiều.Do gia đình có chuyện.Nên mình xin lỗi nha♥□

Yubina

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 36

Đào Anh vẫn ngồi trong lớp nói chuyện bình thường với Hân.

Sắp xa ngôi trường này rồi,Đào Anh lại nhớ lại kỷ niệm ngày xưa của Đào Anh và Linh.Cô vẫn không hiểu tại sao Linh,Hải vàQuốc Bảo đều biến mất ngày hôm đó.Không hiểu câu chuyện là sao mà mất cả liên lạc với Linh.

Đến nhà Quốc Bảo thì mấy cô giúp việc lại bảo là : "Chuyện này là chuyện bí mật của gia đình,không thể tiết lộ ra ngoài được."

-Ê!

-A.Hân!Bà làm tui giật mình.

-Làm gì mà hồn bay lên trời vậy?Ngồi ngẩn ngơ ra vậy đó hả?

-Suy nghĩ một số chuyện thôi.Không có gì đâu.

-Không thể bật mí được hả?

-Hân này!

-Giờ mà.Mà chán thiệt.Sắp phải vào đại học rồi,phải kiếm việc làm,lại xa trường xa bạn bè.Qua đại học chưa chắc gì ai cũng chịu quen mình.

Hân nói không đúng lắm.Bây giờ cũng trải qua mấy vụ ghen này ghen nọ nên dễ bị bắt nạt.Nhưng lên đại học rồi chắc không còn mấy vụ đó đâu.Còn làm quen thì thế nào cũng phải có một hai người muốn làm quen với mình thôi.Chứ không lẽ một năm trời không quen được ai?

Sau những ngày nhớ lại những kỷ niệm.Đào Anh và Hân lang thang quanh trường làm những thứ vui vẻ với nhau.Hôm nay là tan trường rồi.Họ không gặp nhau được nữa.

-Đào Anh đi nhớ gọi về cho Hân nha.

-Biết rồi mà.Haiz.....Không hiểu sao Hân vẫn chưa có bạn trai nhỉ?

-Hả?

-Hân Ế PHẢI HÔNG?

-Đào Anh nói gì vậy?!Rượt Đào Anh chết nè!!

-Ấy!Giờ mà!Em biết lỗi rồi chị ơi!Tha cho em!

-Ha ha!!

Phịch.

-Sắp đi đại học nữa rồi....Phù...Đến đó thì làm gì nhỉ...haha.....mình nghĩ gì vậy?...Tất nhiên là học.haizz...tình tảo lại đi Đào Anh.

Đào Anh nằm xuống rồi ngủ luôn lúc nào không hay.

Cạch.

-Đào Anh ơi,xuống ăn....Ngủ rồi à?

Mẹ Đào Anh lấy chăn đắp lên người Đào Anh rồi ra ngoài.

Sáng...

-Ui.....Đói bụng~

Đào Anh thay đồ rồi đi xuống lầu.

-Mẹ ơi,hôm nay ăn gì thế?

-Tự làm đi.

-Mẹ~Làm cho con đi mà.

-Tự làm đi.Một sang đó không có ai làm cho đâu.

-Nhưng mà con nghe nói đại học Golden cho học sinh ở đó mà?

-Thì đúng là như vậy nhưng đồ ăn đâu phải từ trên trời rớt xuống đâu?Mày muốn ăn gì thì ăn.Đừng cãi lời tui nữa.

-Nhưng mà...

Đào Anh gục mặt xuống bàn ăn.

-Đào Anh à?Hình như ngày xưa mẹ có nói con là: thứ nhất mẹ luôn đúng, thứ hai-

-Nếu mẹ sai thì quay lại cái thứ nhất đúng không mẫu hậu?

-Ừm.ngươi còn nhớ à?Nào đứng lên không tui cho chém đầu.

-Vâng thưa mẫu hậu!

Đào Anh đứng dậy đi về phía bếp.

Tại Golden....

-Em vẫn còn hận anh.

-Tại sao?

Quốc Bảo và Linh đi kế bên nhau.

-Anh không cho em nhắn tin hay gọi điện nói lời nào với Đào Anh là sao?Anh không nói thì em vẫn có quyền nói chứ?Anh rõ ràng không có quyền cấm em đã thế còn đập vỡ cả cái điện thoại duy nhất của em.Cai mới em đâu biết xài?

-Anh chỉ là được chứ gì?Hay là kêu Hải?

-Thà thế còn hơn.Hứ!

Linh giận bỏ đi.

-Con nhỏ này...

-Hey handsome boy.

Quốc Bảo quay lại.Là một cô gái ở trường này.

Anh nhìn cô ta từ đầu đến chân.

-What?

-Rõ ràng cô là người Việt.Tôi đã thấy cô ở trường White Star khi tôi tham quan trường rồi.

-Wow!Anh nhớ tôi sao?

-Nếu không có chuyện thì tôi xin phép.

-Nghe nói anh vừa chia tay với một cô gái.

-1 năm rồi.

-Anh nghĩ cô ta còn thích anh?

-Không hề.

Quốc Bảo quay lưng đi.

- Thế anh còn thích cô ta?

Quốc Bảo dừng lại.

- Cô có tư cách gì mà lại đi xen vào chuyện của tôi?

- Tôi muốn làm bạn gái anh.

Cô ta chạy lên đứng trước mặt Quốc Bảo.

- Cô gan nhỉ.

Quốc Bảo đẩy cô ta sang một bên.

- Thứ nhất, tôi chỉ gặp cô lần duy nhất tại trường White Star. Thứ hai, tôi không biết tên cô. Và thứ ba, tôi không có thích cô!

- Như lời đồn nhỉ. Đứng là máu lạnh. Nhưng sao nhỉ.... Tôi thích anh như thế.

Vừa lúc đó, chuông báo. Quốc Bảo không quan tâm cô ta nói gì mà phớt lờ qua.

Buổi tối hôm đó, Đào Anh chào tạm biệt ba mẹ.

- Đi nhớ gọi về cho ba mẹ nha!

- Dạ!!

Đào Anh lên xe.... Cô chạy xuống ôm ba mẹ thật chặt.

- Con yêu ba mẹ.

Đào Anh chạy lên xe.

Sau một đêm một môi... Cô cũng bước đến thành phố đầy sắc màu, NEW YORK.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37

Đào Anh nhìn quanh khi bước khỏi máy bay.

- Rộng quá đi mất... Thôi đi tìm taxi cái đã. Buồn ngủ quá.

Đào Anh cuối cùng cũng bước lên xe, kêu họ đi đến địa điểm khách sạn chỗ cô ở.

Phịch.

- Lấy được phòng rồi... kiểm tra cái đã.

Đào Anh chạy tung phòng.

- Máy lạnh... đẹp! Tủ áo... đẹp! Phòng tắm... miễn chê luôn! Hahaha! Mà khoan... mấy giờ rồi? Thôi nghỉ xúu.. Mệt quá đi mất.

Đào Anh thiếp đi mà quên cả giờ giấc, cô thức dậy vào ngày hôm sau...

-Làm gì bây giờ... Đi đến trường cái.

Đào Anh diện một bộ đơn giản nhưng dễ thương đi đến trường.

Đường ở đây rất rộng. Đào Anh nhìn có chút xúu mà bị thành phố này mê hoặc. Các hiệu shop quần áo nổi tiếng thường chỉ được xem trên mạng xã hội bây giờ lại được chứng kiến tận mắt.

Vì muốn tìm hiểu thêm nên Đào Anh đi bộ. Tiễn đường thì lại hỏi trường ở đâu. Cô mang theo máy ảnh để chụp lại những nơi đẹp đẽ.

-Haiz...Cuối cùng cũng đến rồi. Ôi mẹ ơi...Cái trường...Hay cái lâu đài vậy?

Đào Anh đi vào. Có thấp thoáng vài bóng học sinh nhưng không nhiều...Chắc có lẽ là giờ học.

Đào Anh chạy lại hỏi.

-Sorry...Where is the office?

-Đâu cần nói tiếng anh.

-Hả?Anh là người Việt?

-Có thể có cũng có thể không.

Đào Anh nhìn người con trai tóc đỏ đỏ. Hấn ta thật sự rất cao...Đã vậy lại rất đẹp trai nữa. Giọng nói lại ngọt ngào.

-Là sao?

-Thì mẹ tôi người Việt,ba tôi người Mỹ. Thế thôi mà cũng không hiểu.

-Thế nhưng tóc anh tóc đỏ?

-Thì sao nào?Tóc ba tôi màu đỏ đỏ.

-Ồ...Thế cho tôi hỏi văn phòng ở đâu?

-Trên tầng 10.

-Tầng 10...

-Thang máy ở đằng kia kia.Đi đi.Nếu có vào trường học có gì không hiểu cứ hỏi tôi.Tôi học sinh năm 2.

-Cảm ơn anh.

Đào Anh cúi chào rồi tiến về thang máy.Bấm tầng 10.

Nhưng đến tầng 7 thang máy mở ra.Đào Anh lùi về sau nhường chỗ cho người khác.

Đó là hai cậu học sinh.Đào Anh không thấy mặt.

-Cái này mày tính làm sao?

-Tao nhớ mày học giỏi lắm mà sao câu này không làm được?

Đào Anh nghe giọng nói liền ngước lên.Một giọng nói quen thuộc,một giọng của một người cô yêu.

-Quốc Bảo?....

Có lẽ Đào Anh nói quá nhỏ nên họ không nghe thấy.Tầng 9 mở cửa.Họ bước ra ngoài.Đápf Anh vẫn sốc đến lạ.

-C..Chắc là mình ảo tưởng.Không thể nào là hấn được...Tại sao tất cả mọi nơi...Lại là chỗ này?...

Ding.

Thang máy dừng ở tầng 10.Đào Anh bước ra.

Tầng 10 chỉ có đúng một căn phòng.Cửa rất to đã vậy không khí lại rất...u ám..

Đào Anh gõ cửa.

-Hello...

-Cô không cần phải nói Tiếng Anh ở đâu...

-Hả?

-Cô ngồi xuống đi.Trường này chỉ dành cho top 10 ngôi trường nổi tiếng ở Việt Nam thôi.Nếu cô nằm ngoài top 10 đó thì cô phải về Việt Nam đấy.Cô ở trường nào?

-Ngôi Sao Vàng.

-À....Thế thì được vào rồi.Tôi là hiệu trưởng.

-A...

-Tên cô?

-Là Trần Đào Anh ạ.

-Được rồi.

Cô hiệu trưởng bấm máy tính với tốc độ...tia chớp.Sau đó cái máy in đằng sau in hai ba tờ giấy.

-Đây là bản đồ của trường,thời khoá biểu và sách cô cần mua.2 giờ cô hãy đến đây lần nữa nhưng phải có đồng phục cô chủ cần đưa mảnh giấy nhỏ cuối cùng ra đưa cho cô Hải tầng 9 thì có thể có đồng phục rồi.

-A khoan...Tôi vào với phiếu này....

Đào Anh đưa phiếu học tại Golden một năm.

-A.....

Cô hiệu trưởng cầm lên.

-Không có gì hết nhưng tiền đồng phục và tiền sách cô tự trả thế thôi.

-Thế 2 giờ...

-Tôi cử một học sinh đi với cô mua sách chứ sao.Bây giờ cô cứ theo bản đồ đi tham quan đi nhưng phải có đồng phục vào lúc 2 giờ chiều này.

-A....Vâng.

Đào Anh ra ngoài.

Nơi này thật sự rất rất rộng.Sân nào cũng có.Nếu là giờ ra chơi thì thế nào

cũng đông nghẹt cho coi.

Đào Anh đi rất lâu sau đó đến lấy đồ.Đồng phục ở đây rất đẹp.Áo sơ mi màu trắng khoác ở ngoài là một cái áo khoác màu vàng,váy thì là sọc ca-rô màu vàng nốt.Đào Anh chạy vào nhà vệ sinh thay.

Sau đó chạy lên phòng đúng 2 giờ.

-Đợi tôi một chút.

Khoảng 5 phút sau một cậu học sinh bước vào.

Ngay lúc đó dây giày của Đào Anh tuột ra.Đào Anh cúi xuống.

-A.Quốc Bảo cậu vào đây.

Ngay lúc này,tay của Đào Anh bị đóng băng.

-Đào Anh cô xong chưa.Đây là cậu học sinh tôi cử đến.Là học sinh giỏi của trường tôi.Hoàng Quốc Bảo.

Đào Anh từ từ đứng lên.

Quốc Bảo cũng đóng băng khi nghe thấy tên Đào Anh.Nhưng bề ngoài không thể hiện điều đó.Cậu vẫn lạnh lùng bỏ tay vào túi.

-Chào cậu.

-....

-Quốc Bảo,đây là học sinh mới của trường ta.Cậu giúp cô ấy mua sách đi.

- Vàng.

Đào Anh và Quốc Bảo ra ngoài.

- Đi.

Quốc Bảo lạnh lùng nói nhưng Đào Anh nắm tay lại.

- Anh có phải là Hoàng Quốc Bảo không?...

- Là tôi. Đi mua sách nhanh đi tôi còn phải học.

Quốc Bảo gạt tay Đào Anh ra. Đào Anh vẫn đứng một chỗ.

- Có đi không hả?

Đào Anh ngước lên, đôi mắt uơn ướn nhưng vẫn nở nụ cười.

- Đi chứ! Đi mua sách nào!

Đào Anh chạy vượt qua Quốc Bảo.

Hai người đi bộ đến nhà sách gần đó.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38

- Lấy cái này, cái này, cái này, cái này thì lấy cuốn màu hồng.

Quốc Bảo đứng chỉ các cuốn sách cần mua còn Đào Anh thì phải ôm từng cuốn đi qua đi lại.

- Nặng quá.... mệt nữa...

- Nhanh lên. Ra tính tiền đi. Hết rồi đó.

- Rồi rồi.

...

- Phù... Cuối cùng cũng đến nơi.

Đào Anh thở phào.

- Cô cất mấy quyển đó vào tủ đi. Tủ nào trống thì lấy.

- À ừ.

Nói xong Quốc Bảo bỏ đi.

- Lại là máu lạnh rồi..

Đào Anh nhìn Quốc Bảo đi đột nhiên một cô gái nhảy ra đi kề bên Quốc Bảo. Họ nói chuyện với nhau rồi đi lên lầu.

- Ai vậy nhì. Mặc kệ cất đồ cái đã.

- Ấy!

Một người vỗ vào lưng Đào Anh.

- A! Anh.

Là cậu con trai tóc đỏ lúc này.

-Làm gì vậy?Cần giúp không?

-Khỏi khỏi.Không có gì đâu.

-Mặc đồng phục rồi à?Dễ thương thế.

-Ừa...mà....Sao...Nhiều người nhìn vậy?

-À...

Xung quanh họ đều là con gái.

-Fan hâm mộ của tôi.

-Hả?Anh mà cũng có fan?

-Tất nhiên.

-Ghê vậy...Mà thôi anh đi đi họ lại nói này nói nọ nữa....

-Biết rồi.

Hắn xoa đầu Đào Anh.

-À...Cô tên gì?

-Đào Anh...Trần Đào Anh.

-Tôi tên là Triết.Vũ Anh Triết.

Nói xong hắn quay đi.

-Triết....Tên hay nhi.

Đào Anh dọn đồ xong lật thời khoá biểu ra xem tiết đầu tiên của mình.

-Phòng 405.Cô Phương.Lầu 4 à.Bản đồ.A,sách nữa.

Đào Anh theo bản đồ lên lớp.

Vừa mở cửa ra ai cũng nhìn Đào Anh rồi xì xầm to nhỏ.

-A!Cậu!

Có người đứng lên chỉ Đào Anh.

-Hả?Tớ?

-Cậu....Vào phòng đựng dụng cụ đi...ở ngoài sân á.Cái cửa màu đỏ á!Có người muốn gặp cậu.

Đào Anh khó hiểu.

-Ai vậy?

-Thì cứ xuống đi.

-Nhưng mà...Đến giờ học....

-Hôm nay cô nghỉ rồi.Nếu dạy thì này giờ cô ở đây rồi.Cậu xuống lẹ đi.

-Ồ...Ừ.

Đào Anh đi xuống sân tìm ra phòng có cánh cửa màu đỏ.Đi vào.

Có một người con trai đang ngồi nghe nhạc trong đó.Hình như là ngủ rồi.

-Q..Quốc Bảo?...

Rầm!Cánh cửa đóng sầm lại.

-A.

-Gì mà ồn vậy?Đào Anh?

-...

Đào Anh không nói gì quay lại cố mở cửa.

-K..Khoá rồi...Ôi mẹ ơi...Sao đòi con cứ bị nhốt hoài vậy?...Cứu con với.

-Cửa khoá rồi à?

-Ừ.....

-Ngồi xuống đi.

Đào Anh đứng im.

-Tôi bảo cô ngồi xuống mà.

-B..Biết rồi...

Đào Anh từ từ ngồi xuống.

Hai người ngồi im thinh trong kho mà không nói gì.

Đào Anh cuối cùng cũng lên tiếng.

-Tôi..Có rất nhiều điều muốn hỏi anh.Rất rất nhiều...Đến nỗi muốn viết mấy trang giấy thật dài...Anh đi đâu vậy?

-Nhất thiết phải nói sao?

-T...Thôi mệt anh quá.Muốn nói thì không muốn thì thôi.Cãi với anh làm gì...

-Ba tôi đột nhiên bệnh nặng.Mà chỉ có trường này mới có thể dạy những thứ tôi cần để điều hành công ty tốt thôi.Mẹ tôi cũng bảo tôi đến đây nên tôi không từ chối được.

-.....Nhưng...Cũng đâu có có gì mà chúng ta phải chia tay đâu chứ?

-Cũng có lý do...

Quốc Bảo đứng dậy.Nhìn xung quanh sau đó tìm cái gì đó.Đột nhiên cầm lên một cây búa.

-N...N...Này...Anh đ..định làm gì vậy?

-Đội xú đi.

-H...Hà?

Quốc Bảo đập vào cái cửa.Theo phản xạ Đào Anh giật mình.

-Oái trời ơi....Giật mình...

-Ra đi.Hết giờ học rồi nên cô có thể về đây.

Quốc Bảo bỏ đi.

-Trời ơi...Lạnh sống lưng....

Đào Anh lên lớp thế là bị một phen phạt của cô Phương.Bắt phải ở lại chép phạt.

-Đáng đời.

-có người cũng tin lời tui mình nói nữa.

Đào Anh đi phớt qua lấy sách vở ra chép bài.

-Oáp.....Mỗi tay quá trời ời.

Cộc cộc.

Đào Anh nhìn qua.

-T..Triết?

-O?Phải là anh Triết mới đúng chứ?

-A...Xin lỗi...

-Làm gì vậy?

Hắn đi tới kéo ghế lại ngồi.

-Chép phạt.

-Mới ngày đầu mà chép phạt?

-Hu hu.Xui tận mạng mà...

-Ngốc quá.

-Sao anh không về đi?Em chép lâu lắm.

-Thôi.Ở nhà chán lắm Tôi ở đây ngủ xiu.Khi nào xong thì gọi tôi.

-À...Biết rồi.

Đào Anh ngồi chép mãi.Bà Phương coi bộ cũng ác.Chép lại cả tiết đến 10 lần.Mà mấy thứ viết ngắn gọn bà kéo mắmkéo muối vô.

Đến 1 giờ rưỡi mới xong.(p.m, trường này học nửa buổi).

Đào Anh dọn dẹp sách vở nhẹ nhàng rồi quay sang tính gọi Triết dậy.Mà nhìn gần...hắn đẹp trai thiệt.Tóc đỏ...

-Nhìn đã chưa?

-H..Hề?Anh chưa ngủ?

-Ngủ rồi.Mà không ngon.

-Ai bảo ở lại làm gì?

-Tại chán.

Đào Anh lấy điện thoại ra cầm tai nghe vào.

-Nghe nhạc à?

Đào Anh gật gật.

-Oáp...buồn ngủ quá đi.

-Anh về nhà đi.Em về đây.

-Ừ.Mai gặp.

-Dạ.Chào anh.

Đào Anh về khách sạn thì điện thoại reo.

-Alo?

-Đào hả?

-Linh?

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39

-Đào hả?

-Linh?

-Tớ nè...

-À...Ừ....

-Cậu khoẻ không?

-Tớ...khỏe...

-Cậu sống ở đâu vậy?

-Tớ ở...khách sạn...

-Hả?!Thôi mắc lắm!Cậu qua đây ở với tớ nè!!

-Thôi.Phiền lắm

-Không được.Cậu trả phòng đi.Tớ gọi người đi đón cậu rồi.Cậu ở khách sạn nào?

-Thôi mà.

-Tớ...giận cậu đó.....cậu nói đi mà.Nha?

-.....khách sạn Flower.

-Biết rồi.Lát gặp nha!

-Ừ.

Khoảng mười lăm phút sau,có mấy người đến đón Đào Anh.Đào Anh đến nhà Linh.Hai người nói chuyện rất nhiều thậm chí khóc.Rồi chửi qua chửi lại tại sao bỏ mà không nhắn gì rồi gặp Quốc Bảo rồi không hỏi Linh ở đâu.

Đào Anh suốt ngày không thấy Quốc Bảo.Rất cuộc ngủ chung phòng với Linh và đi học chung xe.

-Đào ơi,cho Linh xin lỗi nha..

-Tại sao xin lỗi?

-Tớ....không nhắn tin hay báo cáo gì cho cậu là sáng hôm sau đột nhiên mẹ tớ bảo tớ phải qua Mỹ học mà tớ cũng chẳng biết mẹ soạn đồ cho tớ từ lúc nào nữa.Thế là tớ bị ép lên máy bay.Đã vậy tớ còn không gọi được cho cậu.Anh hai tự nhiên nổi cáu rồi làm hư điện thoại tớ.Tớ khổ quá...Mà tớ lại không nhớ số cậu nên len lén lấy điện thoại anh hai ra lục lục.....bô la bô lô...

-Được rồi...cậu không cần nói nữa đâu.Trể rồi đi ngủ đi.

Đào Anh nằm xuống.Linh cũng nằm.Sáng hai người vẫn đi học bình thường.Giữ với nhau trên xe rồi vào lớp.

-Bye nha!

-Bye Linh!

Đào Anh ngồi vào chỗ lấy sách vở ra.Lúc bỏ tay vào hộp bàn mới thấy lạ.

-Ủa?Có lộn bàn không ta?Giấy gì đây?Đúng bàn mà.Bàn số 16.

Đào Anh lấy tờ giấy ra.

"Hết buổi gặp tôi đi,hôm qua cô làm rơi bút đó.Triết."

-Là anh Triết.Bút hả?

Đào Anh lấy hộp bút ra xem thử.Đúng là không có một cây.

Chiều...

-Mưa rồi.....Haiz...Lại không mang theo dù nữa...:

-Ấy.

Đào Anh quay lại.

Lúc đó lớp về hết rồi.Linh thì đi học thêm.

-Bút em?

-Đây nè.

-Anh Triết...

Đột nhiên có một giọng nói dễ thương phát ra phía cửa.

Đào Anh và Triết quay qua.

-Gì vậy em?

-E..Em có điều...muốn nói với anh...

Triết đứng dậy đi lại chỗ cô gái đó.Thì đột nhiên ba bốn cô gái phía sau cũng ủa vào Triết.

-Sao...sắc mặt anh ấy...xấu thế nhỉ?

Đào Anh nhìn.Khoảng 15 phút sau mấy cô gái mới về.Triết đi lại ngồi phịch xuống.

-Nhức đầu quá...

-Anh sao vậy?Em có thuốc nè.

-Ủ...Cho anh một viên đi.

Đào Anh lấy thuốc mà mình luôn mang theo đưa chai nước rồi cho Triết uống.

-Anh cũng yếu quá nhỉ?Haha.

-Gi?Ngốc à?Tại ngày nào cũng phải mang theo một cái bao để bỏ tất cả mấy cái choco mà lúc nào cũng ở trong hộp bàn ấy.Ngán chết.Còn mấy cái nè.

Triết mở cặp ra rồi đưa cho Đào Anh.

-Ăn giùm anh đi.

-Thôi.Em không ăn đâu.

-Lấy đại đi rồi về.Mưa to rồi kia.

Đào Anh cuối cùng cũng lấy thanh kẹo rồi về.

-Ấy chết...

-Sao vậy em?

-Em quên mang dù rồi.

- Vừa ngốc vừa hậu đậu. Này lấy của anh đi.

- Sao anh về?

- Nhà anh gần đây lắm. Không sao đâu. Lẹ lên. Mưa lớn bây giờ.

- Nhưng mà....

- Về nha nhóc. Mai gặp.

Vừa nói xong Triết chạy đi.

Suốt đêm Đào Anh cứ nhìn vào cái dù. Cứ lo cho Triết.

- Này.

- Há?

- Này!

- Nói đi.

- Này!

- Đã bảo là... Quốc Bảo?

- Linh bảo tôi mang cái này cho cô.

- Cái gì vậy?

- Là kẹo đẩy ngốc à! Nhanh lên đi.

- À..Ừ. Cảm ơn.

Quốc Bảo đột nhiên xoa đầu Đào Anh...

- Ngủ ngon.

- O...

Hắn rút tay lại quay đi.

- Gì vậy? Sao hắn.....

Sáng hôm sau, Đào Anh xuống sân ngồi phía sau trường. Ở đây hầu như không có ai, Đào Anh lấy bài tập ra ngồi làm ở ghế đá.

- Câu này.....A.....đúng rồi. Lúc này Linh có nói đáp án hình như là 36. Vậy đúng rồi.

- Làm gì vậy?

- Anh Triết?

- Giải bài tập à?

Đào Anh gật gật.

Đột nhiên Triết ách xì.

- Gì vậy? Anh cảm lạnh à?

- A...Lộ rồi.Ừ. Hình như cảm rồi.

Đào Anh sờ trán Triết.

- Người anh nóng nóng nè. Sao anh không vào trong ngồi ngoài đây lạnh lắm.

- Thôi, ở trông phiền lắm. Ít khi thấy con gái nào mà như em. Không theo đuổi anh, không tặng anh kẹo. Ách xì.

-Bộ lạ lắm hả?Em thấy bình thường mà?Con gái rất thích tỏ lộ với con trai rằng mình thích họ nhưng...nếu họ từ chối thì sao?Tệ hơn thế nữa là họ nghĩ mình làm phiền họ.Con gái như em cũng phải trải qua mấy cái đó chứ.Minh thích họ.Muốn họ quan tâm đến mình.Nhưng đặc biệt ghét nhất là thấy người đó đi với cô gái khác.

-Thế em đã có bạn trai chưa?

-....Chia tay được một năm rồi.

-Hả?Vậy là em đã từng có bạn trai rồi?

-Vâng.

-Vậy em còn thích người đó không?

-Anh hồi kỳ.Trong một đêm đẹp.Mưa đồ cặp đã rồi tự xưng "Minh chia tay đi".Lặng lẽ bỏ đi như trộm vậy.Anh ta bỏ em xong tự xưng cảm thấy như mình là đồ chơi của hắn-

Triết tựa đầu lên vai Đào Anh.

-Anh mệt quá....Khó chịu nữa.Lạnh nữa....

Đào Anh mới chợt nhớ lúc này vì sợ ở đây lạnh nên đã mang theo một cái áo khoác.Cô nhẹ nhàng choàng cho Triết.

Rồi cô làm bài tiếp.

-Em nghĩ thứ gì đau nhất thế giới?

-Tình yêu.

-Đó là câu trả lời của em?

-Vâng.Đó là câu trả lời của em.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40

-Tại sao em nghĩ vậy?

-Nó vừa đau nhưng vừa đẹp.

-Vậy sao?....Ách xì.....Lạnh quá đi.

-Cho anh áo khoác mà vẫn lạnh?

-Ngốc quá đi.Em không thấy lạnh à?

-Ở Việt Nam nóng thấy mồ.Lâu lâu mới được tận hưởng lạnh vậy.Tất nhiên là thích rồi.

-Haha.Lạnh quá,anh vào đây.Trưa gấp.

-A..trưa này....

Chưa nói xong,Triết đi mất rồi.

-Trưa này....mình phải lên thư viện với Linh rồi.Giờ sao?Phải chạy theo...không được,trường lại đồn ầm lên mất.Giờ sao?

Trưa,Đào Anh chạy lên thư viện với Linh.Linh bảo phải giúp Linh sắp lại tất cả trống sách các học sinh mượn về chỗ cũ vì Linh phải đi học.Đào Anh liền bắt tay vào làm

-Cuối cùng cũng xong. 1 giờ 15 rồi.Làm sao đây....Chắc anh Triết cũng biết nên về rồi.Minh phải xuống lấy cặp mới được.

Đào Anh chạy xuống lớp mở cửa ra mới hoảng.

Anh Triết đang ngồi ở ghế Đào Anh...ngủ.

-Ngủ...rồi....Anh Triết...oi...

Đào Anh chạm vào người Triết.

-Hế?Người...anh Triết...lạnh quá.Anh Triết ơi!

-Ừ...A...Em đến rồi à?Ách xì!

-Sao anh không về?Mà ngồi đây?Lạnh lắm mà?!Anh điên à?

-Nhưng mà từ nhỏ anh đã được học không được bỏ đi khi đã hứa với người khác rồi.

Anh Triết cười.

Ngốc quá...Là trẻ lên ba à?

-Đi về.

-Ách xì!

Đào Anh và Triết đi ra cổng.Đào Anh liền thấy một chiếc xe hơi màu đen đậu ngay cổng.Có một người tầm 20 tuổi đứng đó.

-Cậu Triết.

-A.Anh phải về rồi.bye em.

Nói xong Triết liền lên xe.

-Ai vậy nhỉ..

Đào Anh về nhà.Mọi chuyện vẫn vậy.Cô và Linh vẫn đùa giỡn với nhau nhưng người cô đang tránh xa là Quốc Bảo.Về nhà thì mất tâm.Mà suốt ngày cũng chẳng ra khỏi căn phòng đó.Nhưng có một chuyện thay đổi chính là....Anh Triết biến mất rồi.

Sau hôm đó đột nhiên Đào Anh có ngồi trong lớp và về sớm đi chẳng nữa cũng chẳng thấy Triết ở đâu cả.Nữ trong trường thì náo loạn cả lên.

-Áy da,dạo này không thấy chồng tương lai của cậu nữa?Ở đâu vậy?

-Anh Triết á?Này,tớ có yêu thầm thì cũng nhỏ miệng xúi thôi.Nghe nói,anh ấy ra nước ngoài có chuyện gấp rồi.Hình như công ty mẹ anh có chuyện gì ấy.

-Ghé vậy hả?Ê ê!Về lớp kể thêm đi.

-Ừ.

....

Cạch...

-Công ty....Nhà anh có công ty sao?Vậy người hôm trước...Chắc chắn là vậy rồi.

Dạo này cũng thấy Quốc Bảo ít lên lớp hẳn.Cứ đi quanh trường thì cứ nghe có cuộc tranh giành cổ phần gì ở Hàn Quốc.Chắc là anh Triết cũng đứng lên vì công ty nhà mình.Quốc Bảo cũng vậy.

-Đào!

-Hà?!

Vừa lúc tôi chợt tỉnh thì...tất cả đồ ăn trong hộp cơm của tôi rớt trên bàn hết rồi.

-Cậu sao vậy?Cứ như người mất hồn.

-A...không có gì.

-A!Tớ có chuyện rồi.Lát nữa nói cô hộ tớ nhé!

-A!Cậu đi đâu?!

-Cứ nghỉ đại lý do nhé!Cảm ơn Đào!

Gì vậy?

Lại là chuyện công ty sao?Cổ phần đó là gì mà sao ai cũng muốn thế?Đến cả Linh cũng...

-Có ai thấy bạn Linh ở đâu không?

À.Cái lần Quốc Bảo đưa mình đến Hàn Quốc.Cũng là cổ phần gì đó.Chắc cũng liên quan đến cổ phần lần này.

-Linh về mà không báo trước sao?

Hả?Linh về mà không-A!

Đào Anh đập bàn đứng lên.

-Bạn Linh....Có chuyện gấp nên phải về sớm rồi ạ.

-Trần Đào Anh.Nãy giờ cô hỏi biết bao nhiêu lần rồi mà?

Cả lớp phì cười.Đào Anh chỉ biết xin lỗi cô rồi gãi gãi đầu ngồi xuống.

Xấu hổ quá đi...

-Trần Đào Anh lên giải bài này cho cô!

-Dạ?

-Con ngồi ngơ ra đó!

-Dạ.

Trời ơi.Sao xui dữ vậy nè....Oa oa oa.

-Here's your change.

-Thank you.

Cuối cùng cũng thoát khỏi cái lớp học tối tăm đó.Hên là hôm qua có làm một số bài mẫu nên biết cách giải chứ không là....ẹc ẹc.

Kem gì mà bây giờ ăn cũng chả hứng thú.Minh lấy vị gì vậy?

V..Vị...Quế?!

L..Lúc này chắc chắn đã cầm vị socola mà?!Huhuhu.Giết tôi đi.Tôi ghét vị này!!Tôi ghét ngày hôm nay.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41

-Alo?

Đào Anh kê điện thoại lên tai.

-Sao giờ này mới bắt máy?!!!!

Tôi ời tôi.Ai vậy tôi?!

-Ai vậy?

-Má mày nè!

Mẹ?!Vậy mà làm người ta hết hồn.

-Gi vậy mẹ?

-Hỏi tình hình bên đó chứ sao?....

Mẹ Đào Anh hỏi cũng không nhiều nhưng hầu hết là phòng tốt không?có ăn đầy đủ không?Vậy mà nói chuyện đến nửa đêm.

Trường..

-Đào biết gì không?Có cô gái nào trường mình đang cố theo đuổi Quốc Bảo đó.

-V..Vậy hả?

-Tên là gì ấy nhỉ...Anne Nguyễn.Đúng rồi,tên đó.Mà mọi người hay gọi tên cô ấy là Mây thì phải.

-Ừ...Thôi,tớ lên lớp đây.

-A...Nhanh vậy....

Đào Anh vào lớp lấy đồ mới nhận ra có tin nhắn.

-Của mẹ?

"Lát nữa dì Hiền đến đón con đó."

Dì Hiền?

Dì Hiền...

Dì Hiền....

Là ai?

-Là ai....vậy.

Đào Anh đi ra cổng vẫn cố nhớ dì Hiền...

-A!!Dì Hiền.

-Đào Anh!!!

-Dì Hiền!

-Con ở khách sạn nào vậy?!Sao mẹ con nhắn đi tìm không thấy?

Ặc ặc...Chết rồi.

-Con ở...nhà bạn...

-Nhà bạn?Sướng thế.Nhưng mà con qua lấy đồ về đi.

-??

Đào Anh qua nhà Linh lấy hết đồ về rồi nhắn tin gửi cho Linh biết.

Mẹ Đào Anh bảo qua nhà dì ở cho sướng với lại nhà dì gần trường nên bảo chuyển qua.

-Đây là phòng của con nè.

-Oa!!!Đẹp quá dì ơi.

-Dọn đồ đi,dì phải đi làm rồi.

-Đi làm?

-Ừ.Đi ít nhất cũng phải có một công việc chứ.

-Dạ.

-Nghỉ ngơi đi nha.

Sau khi đi ra,Đào Anh ngồi xuống giường.

-Đói bụng quá...Đi ăn cái.

Đào Anh lấy áo khoác,khoá cổng rồi đi.

-Ở gần đây thì có gì...

-A!Đào Anh!

Đào Anh quay qua.

-Hải?

-Đi đâu vậy?

-Đi tìm đồ ăn ấy mà.

-Đi một mình hả?

-Vâng.Anh đi đâu vậy?

-À...

....

-Vậy là anh sống gần đây hả?

-Không phải anh sống mà là ba mẹ anh sống gần đây,dạo này anh toàn về nhà Quốc Bảo ở mãi thôi.

-À....

Hia người ngồi nói chuyện ở quán cafe rồi về.

-Nếu anh có gặp Linh gửi lời chào dùm em nha.

-Ừa?Mai em không đi học à?

-Dạ?Có chứ.Em quên.

-Ngủ ngon nha!

Trường....

-Hôm nay lớp chúng ta chia nhóm để tiết sau trình bày nha.

Đào Anh đi về phía nhóm mình.

-T..Tụi mình phân công nha...

Một bạn trong nhóm nói.

-Ừ.

-Vậy thì nhóm mình có tổng cộng là 5 người.Đào Anh làm cái này nha...Tối về thì cậu làm xong thì đưa cho tớ...Hôm nay là thứ tư...thứ sau là có tiết rồi....

rột rột....

-Mệt quá...Linh chắc ở trên thư viện rồi...hết sữa rồi.

Đột nhiên có một lon coca áp vào má Đào Anh.

-Lạnh!

-Oa!Em làm anh giật mình!

-Anh mới làm em giật mình đấy!

Ra là anh Triết.

-Làm gì một mình vậy cô gái?

-Chán....Anh mới đến trường hả?mang cái cặp...

-Ừ.

-...

-...

-Thôi em lên lớp đây.Em phải làm bài tập rồi.

Đột nhiên Triết nắm tay Đào Anh lại.

-Em...quen Quốc Bảo sao?

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42

-D..Dạ?

-À...Chỉ là hôm bữa anh có nói chuyện với Quốc Bảo ấy mà...

-...Có....Em có quen Quốc Bảo.

Sau đó Đào Anh bỏ tay ra đi lên lớp.

-Là thật à....

Hôm ở công ty...

-Cậu quen Đào Anh sao?

Quốc Bảo hỏi Triết.

-Sao lại hỏi tôi câu đó?

-Trả lời đi.

-Đúng đó,tôi có nói chuyện với Đào Anh vài lần.Cậu quen cô ấy sao?

-Có.Tôi có quen cô ấy.Một thời gian rất dài cơ.

-Dài?Cỡ nào?

-Khoảng một năm..

-Hai người...từng hẹn hò sao?

-Bingo.Đào Anh hỏi đó...

-Hỏi đó?

-Không có gì đâu.Sắp có cuộc họp đây.Chuẩn bị đi.

Quốc Bảo bước đi.

Lúc đó Đào Anh ở nhà...

-Ách xì....Nãy giờ cỡ năm lần...Nhưng mà mình đâu có cảm đâu ta?

...

-Sao anh Triết lại hỏi chuyện đó...Không lẽ Quốc Bảo nói rồi sao.Cái người đó...Bực...

Đào Anh đang đi đột nhiên có ai kéo vào.

-C...Cậu...giúp tớ được không...

-Hả?

-Được không...tớ cần người giúp.

-Cậu...

...

Bịch!

-Gi...vậy?

-Không ngờ cô cũng có trái tim thủy tinh nhỉ?Này!Biến!

-T..Tớ xin lỗi!

Đào Anh nhìn cô gái lúc này chạy đi sau đó mới biết có đến ba cô gái khác đang nhìn mình.

Một người ngồi xuống.

-Mấy cô muốn gì?

-Muốn gì?Tao không biết mà đã bao giờ trải qua chuyện này chưa nhưng mà...mày là ai?mà có thể tiếp cận anh Triết một cách thân mật và dễ dàng thế chứ?

-Gi?...

Sau đó cô ta đứng lên lấy chân đạp Đào Anh.

-Vì mày...mà anh Triết đã từ chối tất cả quà của các cô gái ở đây.Lúc trước anh ấy có thể bao giờ?!Hả?!!!

Và đạp mạnh xuống.

-Đã thế lần trước,tại tao hỏi tại sao anh không nhận quà nữa.Ha!Mày biết anh ấy nói gì không?

"Xin lỗi mấy em,anh bây giờ chỉ muốn nhận quà của người anh thích thôi."

Sau đó vài cú đạp tiếp tục dồn vào người Đào Anh.

Đào Anh bất lực...

-Anh Triết đã dầm mưa vì mày đó!Đoạn đường từ trường đến nhà anh ấy không có gần đâu!Anh ấy đã đứng dưới mưa và không thể gọi cho ai đây?!Mày biết chưa hả?!Làm sao tao biết được chuyện này?Mọi người đồn ầm lên rồi kìa!!!

...

-Aiz.....Tại sao vậy...Tại sao cứ là mình nhỉ...

-Đào Anh!Con bị làm sao vậy?!Sao lại ngồi đây mà không về nhà?

-Dì...

-Mặt con bị gì thế này?!Con...đánh người à?!

-Con...Muốn về nhà....hức...muốn về nhà..!

Đào Anh ngồi xuống khóc hết nỗi đau ngày hôm nay.

-Rồi...dì biết rồi..Về nhà cái đã...

...

-Em nghĩ rằng cái gì đau nhất?

-Tình yêu.

-Đó là câu trả lời của em?

-Vâng,đó là câu trả lời của em.

.

.

.

.

.

-Trái tim à...

-Sao nè?

-Tớ không muốn yêu ai nữa đâu...nên đừng loạn nhịp nữa nha?

-Tại sao vậy?

-Vì..tớ không muốn...chia tay với người đó...mất người đó...rồi phải chịu nỗi đau nữa đâu...nên..đừng yêu nữa nha...?

-Đào...Đào..Đào!!

Đào Anh giật mình.

-Hả?

-Nước tràn ra ngoài hết rồi nè!Cậu làm sao vậy?

-A...

Đào Anh nhìn vào chai nước của mình.

-Xin lỗi..

-Sao lại xin lỗi tớ?Cậu bị sao vậy?

-Tớ đâu bị gì đâu...Chỉ là hơi mệt thôi...

-Còn học được không đó?

-Được mà...Hải đang đợi cậu kia,đi đi.

-Chắc không đó?

-Chắc mà.

Đào Anh đến thư viện tìm sách.

-Hôm nay phải gửi mail rồi...

-Biết Đào Anh mà đừng không?

Đào Anh giật mình khi nghe được ai đang nói chuyện.

-Nhỏ đó có gì hấp dẫn nhĩ mà anh Triết lại tò tò đi theo ấy.

-Ồ.Khinh quá.Gặp mấy chị năm hai mà cũng chẳng chào một câu cơ đấy.

Cô lấy sách xong lại một chỗ trong thư viện ngồi.

-Nó kia..

-Đ..Đi.

Sau khi mấy người đó đi,cô thở phào.

-Mệt quá đi mất.Ở đâu cũng nói được nhĩ.

Đào Anh sau khi làm bài tập xong dọn sách lại chỗ cũ,tắt máy tính rồi ra ngoài.

-Muốn về nhà quá...

-Này!Cẩn thận chứ!!

Đào Anh giật mình trượt chân xuống cầu thang.

Lớp Linh...

-Ê!Có người té cầu thang kia!

-Gi?

-Nghe nói là nhỏ tên Đào Anh đó!

Linh giật mình chạy ra ngoài.

-Đào Anh...Đào Anh...

-Đào Anh!Em thức dậy đi!Đào Anh!Em làm sao vậy hả?!

Anh Triết nhìn tất cả mọi người.

-Bộ không biết gọi cấp cứu sao?!Gọi đi!

Một người trong đám đông lấy điện thoại ra.

-Đào Anh!Cậu làm sao vậy?Đào Anh

Linh chạy đến ôm chầm Đào Anh.

-M..Máu...

-Sao chưa tới nữa?!

-Anh Triết!Bình tĩnh đi!

...

Bệnh viện...

Linh và Triết ngồi đợi ở ngoài.Một lúc sau,di của Đào Anh chạy đến.

-Đào Anh!Đào Anh đâu rồi cháu?

-Cậu ấy đang trong phòng phẫu thuật ạ...

-C..Cháu là bạn của Đào Anh?

-Dạ...

...

Cạch.

Triết đứng dậy nói Tiếng Anh với bác sĩ sau đó giải thích lại cho dì nghe.

Đào Anh an toàn.Vết thương không nhẹ nhưng cô không sao.

Dì của Đào Anh đi nói chuyện với bác sĩ.Linh vì không muốn ba mẹ lo nên đã về nhà.

Cạch.

-Đào Anh...

-Cậu có tư cách gì mà đến đây?

Quốc Bảo quay lại.Là Triết.

-Nghe nói cậu và cô gái nước ngoài đó đang hẹn hò mà.

-Không phải chuyện của anh.

Quốc Bảo đi ngang qua Triết.

2 ngày trước...

-Đi chơi đi!

-Gi?

-Tôi bảo cậu và tôi...Đi-Chơi!

-Tại sao tôi phải đi với cô nh?

-Tôi sẽ dẫn anh đến một nơi.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Chương 38.2

Đào...Đào..Đào!!

Đào Anh giật mình.

-Hả?

-Nước tràn ra ngoài hết rồi nè!Cậu làm sao vậy?

-A...

Đào Anh nhìn vào chai nước của mình.

-Xin lỗi..

-Sao lại xin lỗi tớ?Cậu bị sao vậy?

-Tớ đâu bị gì đâu...Chỉ là hơi mệt thôi...

-Còn học được không đó?

-Được mà...Hải đang đợi cậu kia,đi đi.

-Chắc không đó?

-Chắc mà.

Đào Anh đến thư viện tìm sách.

-Hôm nay phải gửi mail rồi...

-Biết Đào Anh mà đúng không?

Đào Anh giật mình khi nghe được ai đang nói chuyện.

-Nhỏ đó có gì hấp dẫn nhỉ mà anh Triết lại tò tò đi theo ấy.

-Ồ.Khinh quá.Gặp mấy chị năm hai mà cũng chẳng chào một câu cơ đấy.

Cô lấy sách xong lại một chỗ trong thư viện ngồi.

-Nó kia..

-Đ..Đi.

Sau khi mấy người đó đi,cô thở phào.

-Mệt quá đi mất.Ồ đâu cũng nói được nhỉ.

Đào Anh sau khi làm bài tập xong dọn sách lại chỗ cũ,tắt máy tính rồi ra ngoài.

-Muốn về nhà quá...

-Này!Cẩn thận chứ!!

Đào Anh giật mình trượt chân xuống cầu thang.

Lớp Linh...

-Ê!Có người té cầu thang kia!

-Gi?

-Nghe nói là nhỏ tên Đào Anh đó!

Linh giật mình chạy ra ngoài.

-Đào Anh...Đào Anh..

-Đào Anh!Em thức dậy đi!Đào Anh!Em làm sao vậy hả?!

Anh Triết nhìn tất cả mọi người.

-Bộ không biết gọi cấp cứu sao?!Gọi đi!

Một người trong đám đông lấy điện thoại ra.

-Đào Anh!Cậu làm sao vậy?Đào Anh

Linh chạy đến ôm chầm Đào Anh.

-M..Máu...

-Sao chưa tới nữa?!

-Anh Triết!Bình tĩnh đi!

...

Bệnh viện....

Linh và Triết ngồi đợi ở ngoài. Một lúc sau, dì của Đào Anh chạy đến.

-Đào Anh!Đào Anh đâu rồi cháu?

-Cậu ấy đang trong phòng phẫu thuật ạ...

-C..Cháu là bạn của Đào Anh?

-Dạ...

...

Cạch.

Triết đứng dậy nói Tiếng Anh với bác sĩ sau đó giải thích lại cho dì nghe.

Đào Anh an toàn. Vết thương không nặng nhưng cô không sao.

Dì của Đào Anh đi nói chuyện với bác sĩ. Linh vì không muốn ba mẹ lo nên đã về nhà.

Cạch.

-Đào Anh...

-Cậu có tư cách gì mà đến đây?

Quốc Bảo quay lại. Là Triết.

-Nghe nói cậu và cô gái nước ngoài đó đang hẹn hò mà.

-Không phải chuyện của anh.

Quốc Bảo đi ngang qua Triết.

2 ngày trước...

-Đi chơi đi!

-Gi?

-Tôi bảo cậu và tôi...Đi-Chơi!

-Tại sao tôi phải đi với cô nh?

-Tôi sẽ dẫn anh đến một nơi.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Chương 38.3

-Chỗ nào?!

-Cứ đi theo đi.

Anne kéo Quốc Bảo đến công viên.

-Đến đây làm gì?!Cô là trẻ lên ba à?

-Anh nhỏ miệng xiu.Người ta nhìn kia.

Quốc Bảo nhìn xung quang rồi kê sát mặt xuống tai Anne.

-Gi đây?

-Qua kia chơi đi.

-Cô...!.....Điền à?

-Không có.Một lần thôi.Năn nỉ...

Anne nhìn Quốc Bảo.

-Hồi nhỏ đến giờ tôi hay xin mẹ chơi cái này nhưng mẹ không cho...một lần thôi...

Quốc Bảo nhìn thấy tàu lượn siêu tốc.

-Cô muốn lên đó chơi á?

-Yes yes.

-Một lần thôi đó!

-Yay

Anne chạy lại mua vé rồi kéo Quốc Bảo lên.

-Sắp rồi sắp rồi...

-Cái cô này...

-Oaaaaaaaaaaaaaaaa!!!!

-...

...

-Vui quá!!

-Khoan đã...Đợi chút...

-Quốc Bảo?Sao mặt anh xanh thế?

-...

-Không lẽ...Sao anh không nói cho tôi biết chứ?!

-..Ồn ào quá...

Anne chạy lại dìu Quốc Bảo ngồi xuống ghế.

-Đờ hơn chưa?

-..C...Chưa...

-Anh ngã người ra phía sau xiu đi...Sẽ hết nhanh à.

Quốc Bảo từ từ ngã ra phía sau...

-Mệt quá...Không biết gần đã-

Anne quay sang mới thấy Quốc Bảo ngủ rồi...

-Ra là...anh chỉ nhớ tôi lúc tham quan trường...Anh không còn nhớ tôi lúc nào khác nữa...Có lẽ anh chỉ tưởng tôi thích anh ở điểm đẹp trai thôi đúng không...giống những cô gái khác hay theo đuổi anh...

...

-Hey...What are you doing here all alone?

-L..leave me alone..

Anne bị bao vây bởi nhiều con trai khác.

-I will take you home..

-Hey!

Anne quay qua.

-Leave her alone.

-Oh...you wanna fight huh.

Anne nhìn Quốc Bảo.Cậu ấy đang đánh nhau...

-Hộc hộc hộc...,

-T...Thanks...

-Phải cả-S...Sorry...Be careful next time...

...

-Thật là...không hiểu sa-

Quốc Bảo dìu lên vai Anne.

-Một chút thôi....Tôi mệt quá...Chóng mặt nữa...Tại cô hết đó.Bảo tôi chơi mấy cái trò đó...Anne.

-Anh...Nhớ tên tôi?

-Tại sao tôi lại không thể nhớ tên cô?

-Nhưng mà...anh ghét tôi mà?

-Tôi...Không thể thích cô sao?

-...

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Chương 39

Tít tít tít...

Đào Anh từ từ mở mắt ra.Cô ngồi dậy nhìn quanh.Sau đó sờ trán mình.

-Băng...Mình bị làm sao vậy...

Cô nhìn quanh sau đó mới biết có người đang ngồi trên ghế ngủ.

-Ai vậy....

-Ừm...Đào anh! Em dậy rồi hả?

-...

-Em còn đau chỗ nào không?..Ba mẹ em đang trên đường tới,em đừng lo.

Người đó nở một nụ cười ấm áp nhìn Đào Anh.

-Anh Triết...Sao anh lại ở đây?

-Chuyện đó không quan trọng, miễn là em cảm thấy khỏe là được rồi. Đầu em còn đau không? Em đói bụng không? Có cần gì không?

Đào Anh cười nhẹ.

-Sao lại cười?

-Anh hỏi nhanh quá sao em trả lời kịp chứ?

-À...

-Đầu em không còn đau. Em không đói bụng.

-Vậy thì tốt rồi.

-Sao anh lại ở đây?

-Thì lo cho em chứ sao?

-Tại sao? Rõ ràng từ ngày đầu tiên em đã không quen biết anh mà bây giờ chưa chắc mình đã làm bạn được....hai tuần đâu chứ?

-Nếu như anh nói ra thì em sẽ...cười mất....

-Hả?...

...

-G...Giống em gái của anh?! Phì..Sao mà lại giống chứ?

-Thì..Em không biết cái cảm giác đó đâu.

-Vậy hôm nào cho em đi gặp em gái anh đi!

-Hả?! Rồi hai người tính làm sinh đôi à?

-Haha!!

Một tuần sau...

-Hmmm....hmm...Sao lâu vậy....

-Chị Đào Anh!!!

Đào Anh quay lại.

Là một cô bé cột tóc hai chùm cầm cây kẹo mút chạy đến.

Phịch.

-A..A..A.....

Đào Anh nhìn. Em ấy...té rồi..

-O...Oaoaoaoa!!!

-Thôi mà đừng khóc nữa. Chị có mang băng keo cá nhân mà.

-Sao vậy? Nó khóc rồi sao?

-Ừ.Haha.

Đào Anh nhìn Triết.

...

-Xong rồi.Hình Hello Kitty luôn nha.

-Hihi...Hello Kitty nè.

-Em tên gì vậy?

-Em.tên My!

-My đi chơi với chị không?

-Đi đi.

Đào Anh và My đi chơi một vòng từ trò này đến trò khác,đôi lúc hai người lại quay xuống chợ Triết này nọ.

...

-Mệt quá....

-Bé My ngủ rồi.

Triết công My trên lưng.

-Mỏi lắm không?

-Không sao đâu.Anh quen rồi.Nó lúc nào cũng vậy.Chơi đã vào rồi lần dùng ra ngủ.

-Nó dễ thương ghê.

-Vậy chứ nó phá lắm

...

-Thôi em vào nhà đây.Anh đã công My trên lưng đã vậy còn đi với em về tận nhà lặn.Sao anh không vào nhà uống nước đi.

-Thôi.Cũng trễ rồi.À mà anh nói cái này nè.

Đào Anh đi lại gần.Triết để sát mặt vào má Đào Anh.

-Ngủ ngon.

Đào Anh đứng sững.Sờ má.

-Gì vậy....

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46

lúc đó....tim mình đột nhiên ngừng đập.....

-Hơ hơ....

-Đào Anh?Con tính đứng ngoài đấy luôn à?

-A...dạ...

1 năm sau....

Triết rủ Đào Anh đi chơi.

-Mệt quá...

-Đợi anh một xíu,anh đi lấy nước cho.

-Ừm

Đào Anh ngồi trên ghế đá,thì một người con gái đi đến.

-Lâu rồi không gặp.

-A..Anne..?

Đào Anh nhìn chăm chăm.

-Cô...

-Trên trường cũng ít thấy cô.Đột nhiên lại gặp cô ở đây.Thật tình cờ.

-Cô cũng đến đây chơi à?

-Ừ.Đi gặp một vài đứa bạn nói chuyện.

-B..Bảo sao rồi...

Anne nhìn Đào Anh.

-Anh ấy bình thường thôi.Chúng tôi vẫn liên lạc với nhau.

-Vẫn liên lạc?

Lúc này mặt Anne có vẻ buồn.

-Ừ thì chia tay rồi.

-Hả?Hai người...

-Lạ lắm sao?Thật ra anh ấy chỉ giúp tôi có cảm giác gì khi đã là bạn gái thôi...nhưng làm sao nếu như người con gái yêu người con trai còn người con trai thì không?Chúng tôi chia tay lâu lắm rồi....Thôi...Lúc này có thấy cô đi cùng Triết.Chắc anh ấy sắp về rồi.Tôi đi đây.

Đào Anh nắm Anne lại.

-Bữa nào...tụi mình đi chơi đi!

-Gi?Tôi với cô á?

-Ừ.Tất nhiên rồi.

-Cái đó thì để tôi suy nghĩ lại cái đã.

Anne quay đi.Đột nhiên một chai nước lạnh áp lên mặt Đào Anh.

-A!lạnh!

-Em vừa nói chuyện với ai à?Sao đứng ngơ ra thế?

-A.Là bạn thôi.

-Vậy sao.

-Tụi mình chơi tiếp đi!

Đào Anh kéo Triết chạy đi.

-A!Khoan đã chứ!

-Ahahah!

....

Soạt.

Quốc Bảo ngồi dậy.

Cốc cốc.

cạch.

Một cô gái đứng trước cửa nhìn Quốc Bảo.

-Hé lô! Lâu quá không gặp-

-Đ..Đào Anh?Cô..

-À...Thầy có bảo tôi gửi cho anh cái này rồi còn gửi cả địa chỉ của anh cho tôi nữa.Đây nè cả-

Quốc Bảo kéo Đào Anh vào trong phòng đẩy cô lên giường.

-Anh tính làm gì-

Quốc Bảo nằm xuống cạnh Đào Anh ôm cô chặt.

-Xin cô đừng nói gì nữa..

-Hả?Anh....người anh...sao nóng vậy chứ...

Đào Anh cố thoát ra để tìm thuốc nhưng Quốc Bảo cứ siết chặt.

-Anh buông ra để tôi lấy thuốc chứ.

-Không cần....Cứ để yên vậy đi.

-Nhưng mà anh...

Soạt.

Quốc Bảo nhắm mắt một cái rồi đè Đào Anh.

-Tôi đã bảo đừng nói gì nữa mà?

Quốc Bảo hôn Đào Anh.

-Dừng lại...

Quốc Bảo không nghe theo.

Đào Anh đẩy mạnh Quốc Bảo ra.

-Đã bảo là dừng mà?!Tại sao vậy?

Quốc Bảo không nhìn Đào Anh mà ngất đi.

-Quốc Bảo?Quốc Bảo?!

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47

-Hả?À không chỉ là người bạn cũ của em thôi...Anh Triết,tụi mình về đi.Em mệt quá.Với lại hôm qua em mới bị cảm.

-À ừ.

...

Một vài ngày sau....

Cốc cốc.

- Chắc là phòng này rồi.

Cạch.

- Ai?

- A! Đúng là Quốc Bảo rồi.

- Đào Anh?

- À... Lúc này tôi tìm anh khắp trường, cuối cùng mới vào đây. Thầy có bảo tôi đưa anh cái này, chiều nay thầy có việc nên đi ngang nhờ tôi.

Đào Anh chìa tập giấy ra trước mặt.

- Sao không nhờ người khác?

- Há?

Quốc Bảo kéo Đào Anh lại gần.

- Hình như cô ghét tôi lắm mà? Sao không nhờ người khác?

- N.. Nếu được thì tôi đã nhờ rồi.. Tại gần nên tôi mới tìm anh để đưa thôi... Bỏ tôi ra đi.

- Có tật thì giật mình thôi.

- Há?

- Rõ ràng lúc này bảo cô tìm tôi khắp trường bây giờ thì lại nói gần nên đưa?

Đào Anh như bị đông cứng, mặt đỏ bừng.

- T.. Thì... Tại...

- Sao hả?

Đào Anh cố thoát khỏi vòng tay của Quốc Bảo.

- Thì.. ít nhất ngày xưa tôi cũng là một người quen của anh! Người mà lúc nào cũng xuất hiện kể bên anh! Là người hầu của anh!

Quốc Bảo sững, thả lỏng tay. Đào Anh nhân thời cơ ấy, thoát ra.

- những năm tháng cố tìm ra lí do vì sao anh bỏ tôi, mà tôi quên mất những người thân xung quanh tôi, những người có thể giúp tôi, những người có thể làm cho tôi mạnh mẽ hơn. Nhưng khi vào đây.... Tôi lại gặp phải anh lần nữa.... Anh hỏi xem... có ưc không. Thế mà anh lờ tôi như một người xa lạ.

Đào Anh cố kìm nước mắt nhưng vẫn tuôn rơi.

- Người mà tôi luôn thích... người mà tôi mang giày cặp cùng nhau. Đó cũng chính là đôi giày cuối cùng tôi mua kể từ khi anh tặng vào đêm ấy. Anh đúng là chẳng khác gì một con qu-

Quốc Bảo kéo Đào Anh vào đóng cửa lại.

Anh ôm cô chặt.

- Tôi xin lỗi....

- Xin lỗi?... Rõ ràng anh còn hẹn hò với Anne nữa cơ mà?

Quốc Bảo đẩy nhẹ Đào anh ra.

- Còn cô thì sao? Lúc nào cũng nghe thấy người ta đồn rằng đã hẹn hò với Triết rồi nữa chứ?

-Hả?Ai đồn thế?Không có mà?

-Hôm mà cô bị bệnh....Cô còn ôm hân nữa mà?

Đào Anh ngược nhìn Quốc Bảo.

-Ồ hô,anh xem lên à?...

Quốc Bảo quay đi chỗ khác.

-Đúng là lúc đó tôi ôm Triết thật,vì tôi cần một bờ vai....muốn khóc cạn hết nước mắt.Nhưng mà....tôi vẫn không hiểu sao...không thể có tình cảm với Triết được....

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48

-Ý cô là...

-Mỗi lần Triết quan tâm đến tôi,thì tôi lại nhớ đến anh,mặc dù rõ ràng tôi không hề muốn vậy.Ai lại muốn nhớ về người khiến cho cho buồn đến nỗi khóc nức nở.nhưng lại không thể nào vui lên nếu không thể nhìn thấy họ được....Lạ nhỉ...Tôi là người như vậy đấy.Anh tin không.

Đào Anh cố nở nụ cười nhìn Quốc Bảo.

-Làm sao đây.....

Cô cúi xuống lấy hai tay bịt mặt lại.Khóc.

Quốc Bảo thấy vậy,đột nhiên kéo cô vào lòng lần nữa.

-Khóc đi...Có vai này.

...

Quốc Bảo nhìn Đào Anh chăm chú.

Cô quay sang,tay cầm khăn giấy lau nước mắt.

-Có...Gì buồn cười hả?

Quốc Bảo chỉ nhìn sau đó nở nụ cười hé hé trên môi.Hai người ngồi kế cửa sổ.Nhìn ra ngoài.

-Còn giữ không?

Quốc Bảo nói với giọng trầm.

-Hả?Giữ gì cơ?

-Giày ấy.

Đào Anh nhớ lại đôi giày cặp của cô với Quốc Bảo.Mỉm cười.

-Tất nhiên là còn...Chỉ mang một lần vào ngày hôm đó.

-Vậy..từ nay mang nhiều vào.

Đào Anh quay sang.

-Một mình tôi sao?

-K...không..tất nhiên là còn có tôi.

-Hi hi.Nhớ đấy.Trể rồi,tôi về đây.

Pập.

Quốc Bảo kéo Đào Anh lại.

-Gì vậy?

-Lâu lắm rồi mới ôm lại em được....Thế không thương gì sao?

-Hả?

Quốc Bảo kéo vạt áo Đào Anh xuống

-A..Đau..

Đào Anh đẩy mạnh Quốc Bảo ra.Cô chạm vào vùng cổ.

-Gì đây?Anh vừa làm “máu tụ lại một chỗ” hả?

-Sao nào?

-Làm sao đây?!Chỗ này dễ thấy lắm luôn ấy!

-Thế em muốn tôi làm chỗ nào khác sao?

Đào Anh đỏ mặt.

-Anh chờ đấy!

....

Hôm sau,Đào Anh lên trường trễ thế là bị thầy la.

-Sao đi trễ thế?

-Ngủ quên...

Quốc Bảo nhìn Đào Anh.

-Thế mà lúc nãy bảo là có việc nhà nên lên trễ.

-Im đi.

Cạch.

-Hai người đang ăn trưa à?Chỗ này có ai ngồi không?

-Anh Triết?

-Chào em.Mấy bữa nay ít thấy em nhi.

-À...

Triết đặt khay cơm xuống, ngồi cạnh Đào Anh.

-Hai người nói chuyện gì vui thế?

-À..Không c-

-Có đấy.Chúng tôi tính đi chơi với nhau vào cuối tuần này.

Đào Anh nhìn Quốc Bảo trừng mắt.

Quốc Bảo chỉ nhún vai một cái rồi ăn tiếp.

-Đi chơi cơ đấy...Thế có rủ Anne không?Nghe nói hai người đang hẹn hò cơ mà?Chia tay rồi à?

Quốc Bảo dùng ăn.Nhìn Triết.

-Cậu cũng nhiều chuyện nhì?Chắc thích lo chuyện bao đồng đây.Chep,mất hết cả hứng ăn.Đào Anh,chiều nay anh đứng đợi ở cổng.

-Hà hà...

-Em quen lại với cậu ta à?

Triết đặt muống xuống nhìn Đào Anh.

-Sao?Trúng tim đen rồi đúng không?...Ha ha....

-Anh Tri-

Triết đặt tay lên môi Đào Anh.

-Đừng nói nữa....Em ăn vui vẻ nhé.

Cậu đứng dậy,đi mất.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49

Đào Anh dựa lưng vào tường cửa lớp.Đứng đợi Quốc Bảo đi xuống.

30 phút..

1 tiếng..

-Khi nào mới xuống đây-

Có người giật tay Đào Anh về phía sau.

Anh ta ôm chặt Đào Anh,vùi mặt vào tóc Đào Anh như một đứa trẻ.

-Đợi anh lâu lắm phải không?

-Làm gì mà lâu thế?

Lúc này trường đã vắng hơn nhiều nên Đào Anh cũng chẳng ngại co mà lấy tay vỗ nhẹ lên lưng Quốc Bảo.

-Giáo sư bảo anh phải tìm tài liệu cho cuộc thí nghiệm mới mà thí nghiệm ấy khó chết được.Đói bụng quá...

Đào Anh cười sau đó kéo Quốc Bảo ra một cửa hàng ăn nhanh mua hai cây kem chia ra trước mặt hắn.

-Ăn đi cho đỡ đói.

-Kem??

-Chứ sao giờ...

-Em qua nhà anh đi.Nấu đồ ăn cho anh.

-Hà??

Đào Anh ngẫm một lúc rồi lấy điện thoại ra gọi cho dì.Nói rằng hôm nay về trễ một chút.Quốc Bảo đứng sững một lúc.

-Sao vậy?

-Em gọi thiệt hả?Anh nói giỡn mà...

-Hả???Anh giống với em sao??

-Vậy nếu một người con trai khác lại gần em rồi bảo rằng hắn đói bụng muốn em về nhà hắn nấu thì em cữn vậy sao??

Quốc Bảo nhìn Đào Anh chăm chăm.

-Anh khác!

Thế là hai người nắm tay nhau về nhà Quốc Bảo.Căn nhà không lớn. Nhưng lại cực sang.

-Mệt quá!

Đào Anh nằm lên giường Quốc Bảo.

Cô nhìn xung quang,nội thất trong phòng khá là đơn giản màu chủ là xám đen.

Soạt.

-Gì vậy?

Quốc Bảo nằm kế Đào Anh hỏi.

-Phòng đơn giản thật đã thế còn gọn gàng nữa chứ.Nếu mà phòng chuyển sang màu trắng thì chắc chắn không ai tin đây là phòng con tr-Ngủ rồi..

Quốc Bảo ngủ từ lúc nào.Cô nằm sát lại anh,đôi lông mày cong,mắt anh nhắm lại.Cô hôn nhẹ lên mắt anh.

Soạt..

-Hôn trộm anh à?

-Chưa ngủ hả??

-Có,mới thức thôi,hết đói rồi.

-Vậy thôi,em về.

-Đừng.

Quốc Bảo nắm tay Đào Anh lại,cô mắt nhắm bằng nằm trọn vào vòng tay anh,anh ôm chặt.

-Ở lại đây đi....

Sáng hôm sau,Quốc Bảo thức dậy,trong phòng chỉ còn mình anh.

Anh ngồi dậy,nhìn đồng hồ..

-Chín giờ rồi..

Anh bước ra ngoài...

-Dậy rồi hả?

Nụ cười ấm áp ở trên môi Đào Anh.

-Tối hôm qua lúc anh ngủ,vì nóng quá nên em đã mượn áo a-

-Ừ.

-Anh sao vậy? Mệt ở đâu à?

-Ừ.

-Người anh đâu có nóng đâu?

-Ừ.

Anh ôm chặt cô nhìn thẳng vào mắt cô,đặt lên môi cô một nụ hôn.

-Gi vậy?

Đào Anh cười nhẹ.

-Chào buổi sáng.

-A ha ha...buông em ra được chưa?

-Chưa.

Cộc cộc.

-Cậu chủ,có một cuộc họp bắt đầu lúc 10 giờ,tại XX.

-Biết rồi.

Sau một hồi,Quốc Bảo buông Đào Anh ra.

-Anh đi ăn nhé,em về đây,em nhắn di là lát nữa về rồi,không trễ hơn được nữa đâu,em vào thay đồ.

Quốc Bảo nhìn một hồi rồi ngồi xuống ăn sáng.

Đào Anh thay đồ xong mang vào phòng cất.

Khi cô ra ngoài thì chẳng thấy ai nữa.Bữa sáng cũng biến mất.

-Đi rồi...

-Đi đâu?

Cô quay lại.Anh vẫn đứng đó,đang cài nút áo.

-Thuận đường,để anh chở về.

Đào Anh cười.

-Cười gì đấy??

Anh đi lại vỗ nhẹ đầu cô.Nắm tay cô đi.

-Hai ngày anh sẽ không có thời gian gặp em. Công ty bảo anh phải đi.

-Gặp vậy sao?Quần áo?Thuốc?Mắt anh ngày nào cũng chú tâm vào máy.Anh đã mua thuốc nhỏ mắt chưa??

Quốc Bảo tay lái xe tay cầm tay Đào Anh lên hôn nhẹ.

-Vâng phu nhân.Đây là chìa khoá nhà anh. Ngày mai lúc 8 giờ sáng em bắt buộc phải qua. Anh có bất ngờ đấy.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50

.

.

.

Đào Anh bước đến cửa. Lấy chìa khoá ra.

Cửa mở ra, cô bước vào. Điều đầu tiên cô nhìn thấy là một cái hộp đặt gần cửa. Trên đó có ghi :“Không được lắc,đập,đá,đánh,...Cầm nhẹ thôi,đặc biệt là không được xoay tròn hộp hay ném hộp. Okay? Hai ngày nữa anh về. HQB.”

Đào Anh cầm giấy lên cười sau đó nhìn sang cái hộp đầu bí ẩn kia. Cô cầm lên nhẹ nhẹ. Kê sát tai vào hộp.

-Chẳng nghe gì cả...Mà nó hơi nặng nhỉ...

Cô lấy tay từ từ mở nắp hộp ra.

-Á!!! Là thật sao???

Cô nhìn vào trong, tay nhẹ nhàng cầm nó lên... Là một con cún!

Trong đó còn có một cái hộp nhỏ.

Đào anh cầm lên.

Mở ra...

-Nhấn...C...cười...??!!

Soạt...

Một người ôm cô từ phía sau. Đào Anh mỉm cười, quay sang ôm choàng lấy anh.

-Em cảm ơn!!

-Ừ!

Quốc Bảo tặng Đào Anh một nụ hôn nồng cháy. Anh lấy tay cầm cái hộp nhỏ kia quỳ xuống.

-Cười anh nhé!

_ E N D _

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Ngoại Truyện 1

Sau lần chia tay ấy...

Tôi không còn gặp cô ấy nữa.

Tôi một nơi...

Cô ấy một nơi...

Nhiều lần bước vào ngôi trường mới, tôi lại nhớ những kỷ niệm ấy.

-Quốc Bảo! Có đưa tìm mày kia.

Tôi bỏ quyển sách xuống, đứng dậy. Nhìn hàng loạt cô gái chia tay đưa tôi hộp socola. Mai là Valentine...

-Xin lỗi...Tôi đã có bạn gái rồi.

-Anh nói dối! Em chưa từng thấy bạn gái anh! Bạn gái anh tên gì???

-Tên cô ấy....Nếu viết ngược lại là một loài hoa...rất đẹp mà anh thích...

Tôi quay vào lớp, ngồi xuống cắm cúi hoàn thành bài thuyết trình đánh máy.

Tôi nhớ nhiều lần...cô ấy mang nước cam cho tôi. Luôn là những lúc tôi làm bài tập hoặc mệt mỏi.

-Nước cam đây!

- Cảm ơn.

Đào Anh đặt ly nước cam kế bên Quốc Bảo.

Anh vẫn tiếp tục đánh máy.

Cô đi ra phía sau anh, choàng tay ôm anh.

Anh giật mình, nhìn ra sau...Hai người hôn nhau.

Không lâu sau đó, mọi người vẫn đồn rằng tôi chia tay bạn gái lâu rồi.

Đến khi hiệu trưởng giao việc cho tôi, khi đó tôi mới gặp được cô ấy.

Em đã ốm đi, đẹp hơn trước, mái tóc cũng được cắt bớt một chút và xoăn.

Thời gian qua em có nghĩ đến tôi không?

Tôi thật là một thằng con trai không ra gì...khi chia tay bạn gái vì mục đích phát triển công ty vì ba.

Em giận tôi là một điều đúng đắn.

Là một người con gái đầu tiên anh yêu..Anh hiểu được.

Tôi gặp em...Muốn ôm chầm lấy em.

Nhưng không thể...vì em còn yêu tôi không?

Chắc chắn là không còn.

Sau đó tôi và em còn bị nhốt với nhau. Hôm ấy...tôi nhớ em...muốn hôn em... Nhưng anh không thể...

Không thể...

Anh là một con người máu lạnh.

Chỉ biết suy nghĩ bằng não...nhưng không phải bằng tim.

Anh là một con người máu lạnh.

Không biết suy nghĩ đến cảm xúc của em.

Anh là một con người máu lạnh.

Tặng em đôi giày chúng ta mới chỉ đi trong một ngày mà anh lại muốn nắm tay em đi cả thế giới.

Anh là một con người máu lạnh.

Và chỉ em...là người hiểu anh nhất.

Thằng bạn tôi nó còn đánh tôi và bảo tôi ngu.

Ngày hôm ấy tôi hối hận.

-Mày bị sao vậy hả??Tao thề rằng tao chưa bao giờ gặp nhỏ nào mà khiến mày chết lên chết xuống như nhỏ này cả.

-Tao sợ.

- Mày mà cũng biết sợ hả?

-Tao sợ có ngày tình yêu của cô ấy với tao lạnh nhạt rồi lại chia tay.

-Mày đúng là....Khó kiểu mày chết đi được.

Trong năm ấy, công ty có công việc tại Nhật.

Thế là tôi được tự do đối với đám nữ trong trường kia trong vòng hai tuần.

Lúc ấy, đang trên xe đến khách sạn thì đúng lúc đó, tôi thấy hoa anh đào.

Rõ ràng đối với người khác, tên cô ấy và loài hoa này có lẽ không liên quan nhưng...mỗi lần nhìn thấy nó, cảm giác cô ấy đang kể bên tôi vậy.

Sau chuyến đi ấy, tôi lại lên cơn sốt. Khó chịu lắm khi không có ai bên cạnh. Nếu như cách duy nhất là gặp bà chị đáng ghét của tôi thì cách thứ hai đó là gặp cô ấy.

Năm mà cô ấy bước vào trường, là năm mà tôi mới nở được ít nhất một nụ cười.

Nhưng nụ cười ấy đau thắt.

Như ai đang đâm vào tim tôi vậy.

Bay giờ mới nghĩ lại.

Tôi là một thằng khốn

Tôi đáng bị cô ấy ghét bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Ngoại Truyện 2

-Ách xì!

Đào Anh nén cười.

-Gì??

-Không có gì mà.

-Tại sao em cười?

-Rõ ràng anh dị ứng với lông chó mà cứ cãi hoài. Còn ôm Com Nấm vào lòng nữa.

Quốc Bảo thả Com Nấm xuống rồi tiến lại gần Đào Anh. Người đang làm đồ ăn tối. Anh ôm eo cô, dựa đầu lên vai cô.

-Gì vậy? Em đang làm đồ ăn mà.

-Thì em cứ làm đi. Nhanh lên anh đói bụng rồi.

-Xong rồi nè.

Hai người dọn đồ ăn ra thì Đào Anh bảo Quốc Bảo lấy đồ ăn cho Com Nấm trên bàn trong bếp.

-Ở đâu?

-Trên bàn đó.

-Không thấy.

-Chắc.

Cô bèn đứng dậy đi lại.

-Ngay đây mà,anh không thấy sao? Trước mặt a-

Pặp.

Anh nắm tay cô kéo lại.

Anh hôn cô.

-Gi nữa?

-Nụ hôn trước buổi tối và sau buổi tối. Em không nhớ sao?

-Anh...Thật là...Ăn tối đi.

Quốc Bảo khẽ mỉm cười.

Hai người đi chơi với Com Nấm

Buổi đó, Đào Anh cứ vào mấy toenj thú cung mua cho Com Nấm quả trời đồ, còn Quốc Bảo thì bị bỏ lại phía sau, nhiều lúc mấy cô nhân viên lại bị miệng cười.

Lúc ra khỏi tiệm, Quốc Bảo lấy tay đất lên eo cô, cô nhìn lên thì bị hân hôn cho phát.

-Sao vậy? Đột nhiên mặt bí xị thế?

-Em vừa hỏi sao? Em đoán xem?

Đào Anh suy nghĩ một lúc lâu rồi ngược lên.

-Anh đói bụng à?

Mặt Quốc Bảo lộ rõ vẻ thất vọng, anh rút tay lại, nhìn lên trời.

-Em muốn mua gì thì mua, anh vào xe ngồi.

Đào Anh chưa kịp phản ứng thì hân đã quay đi, mở cửa xe ngồi trong đó, kéo ghế ra sau rồi nằm xuống.

Đào Anh nói thầm

-Có người đổi rồi. Đi thôi Com Nấm

Quốc Bảo mở hé mắt thì thấy Đào Anh đi mất, liền đá chân vào xe.

-Bực mình!

.

.

.

Đào Anh mở cửa xe, phát hiện Quốc Bảo đang ngủ. Cô cầm bịch đồ ăn ngồi vào xe rồi đặt nhẹ que kem đã mở chạm vào môi Quốc Bảo.

Anh nhắm mắt mở mắt ra, liếm nhẹ môi.

-Kem?

-Dậy ăn nè. Ngủ hoài thế.

Anh nhìn cô, đưa tay ra ôm cô vào lòng.

-Cho ôm

-kem chảy bây giờ.

-Xiu nữa.

-Lẹ lên. Ăn xong kem thì hãy ôm

Anh buông cô ra, há miệng to.

-Aaaaaaa.

-Xi.

Đào Anh đưa kem vào miệng Quốc Bảo rồi nhìn xuống Com Nắm

-Ba con nhõng nhẽo quá Com Nắm nhỉ.

-Giỉ???

Com Nắm nhìn Đào Anh sửa một cái.

-Thấy con chưa.

-Nó không phải con anh.

-Hà???Anh...Hai mẹ con mình đi mua đồ tiếp đi.

Com Nắm nghe từ “đi” liền quấy đuôi.

-Thôi, đừng bỏ ba nữa.

Đào Anh phì cười.

-Minh đi chơi tiếpppppp.

-Ách xì!

Đào Anh quay mặt về phía Quốc Bảo, cô hôn nhẹ lên môi anh, Quốc Bảo nhìn cô, đặt tay lên eo cô kéo cô lại gần, anh hôn cô tới tấp.

.

.

.

Mấy hôm sau, Quốc Bảo phải đi sang nước ngoài.

Anh đi lúc 3 giờ sáng, lúc đó Đào Anh còn đang ngủ say.

Anh thay đồ, hôn nhẹ lên trán cô rồi rời đi.

Đào Anh sáng thức dậy, thấy bức thư trên bàn, cô thở dài, chạy ra ngoài ôm Com Nắm cho đỡ buồn.

-Đói bụng quá....Minh đi xuống dưới mua đồ ăn.

Vì hai người ở chung cư, và ở tầng cao nhất nên khi cô đi xuống phải chờ thang máy lâu.

Cô vào thang máy, khi xuống tầng 14, có người bước vào.

Đào Anh theo phản xạ, bước vào trong góc thang máy.

-Em xinh lên nhỉ.

Đào Anh quay sang, đó là Triết.

-Anh Triết!

-Ahaha. Em còn nhớ ra anh sao.

-...

-Anh có bạn gái rồi, em tin không.

Đào Anh gật gật đầu.

-Chúc mừng anh!

-Còn em, vẫn vui vẻ chứ?

-Vâng ạ.

Cửa thang máy mở ra, Triết đi ra, thì có một cô gái xinh đẹp chạy đến ôm anh ấy.

-Anh Triết!!!! Anh biết em đợi lâu lắm không??

-A! Em!

Đào Anh đứng trong thang máy cười.

Sau đó thang máy đóng cửa, nụ cười tắt ngấm.

-Quốc Bảo....Em lại nhớ anh rồi...

Sau khi mua xong đồ, cô lên phòng, lại ôm Com Nấm. Thì điện thoại cô có tin nhắn.

”Anh phải đi một tháng...”

Đào Anh nhận xong, mặt nhăn lại, sau đó thở dài.

”Anh nhớ giữ gìn sức khỏe. Com Nấm ở nhà nhớ anh...”

”Anh xin lỗi.”

”Không thể trách được, đều là công việc mà.”

Cô tắt máy, không muốn đọc tin nhắn tiếp theo.

-Em đang lo anh đấy à?

Đào Anh quay phắt lại, đã có người hôn cô rồi.

Cô nhận ra người đó, nhận lấy nụ hôn, đưa tay ra ôm cổ anh.

-Sao về sớm vậy?

-Sớm cái gì, bị hoãn lại tháng sau rồi.

-Hả?? Vậy tháng sau anh đi thiệt hả?

-Chứ sao giờ.

Đào Anh nhìn Quốc Bảo chán nản. Cô ôm anh chặt.

-Buồn lắm...

-Vậy chỉ còn một cách.

-Cách gì?

-Em đi với anh luôn.

-Còn Com Nấm?

-Hmmm...

Quốc Bảo suy nghĩ một hồi.

-Em có quen ai ở chung cư không?

.

.

.

-Háaaaaa???

Triết gãi đầu.

-Em xin anh đó. Anh có thể chơi với bạn gái anh chung với nó 1 tuần thôi mà~ nhaaaa~

Quốc Bảo khoanh tay dựa tường gần đó.

-Thôi được rồi.

-Yayyy, em cảm ơn anhhhh.

-Hai người đang đi đâu vậy?

-Đến Hàn Quốc.

-Vậy nhớ mang về nhiều kim chi nha.

Ba người nhìn nhau cười.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Cậu Chủ Đi Học* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.